

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 140
31 Kanûn 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

PKK'nin 4. Ulusal Kongresi yıldönümünde

ARGK VE HALK BÜTÜNLEŞMESİNİN DORUĞU YAŞANDI

● **NISÊBÎN**

- Barikat savaşı
- **Kontr-gerilla katliamlarına karşı 30 bin kişi yürüdü**
- Sömürgeciler, çocukların üzerine panzer sürdü

● **HEZEX**

- ARGK gerillaları 6 koldan şehri bastı: Emniyet amirliği, polis lojmanları, jandarma komutanlığı, piyade sınır taburu, kaymakamlık ve hükümet konağı binaları otomatik silah ve roketlerle dövüldü
- **Halk şehitlerimiz Agit Akibe, İbrahim Demir ve Mihail Bayro'nun cenaze törenlerinde onbinler, TC'nin kontr-gerilla katliamlarına karşı sesini yükseltti**

● Kosar merkezde orduevine sabotaj

● **Farqîn'de kontr-gerilla vahşetine karşı halkımızın sabrı taşıyor**

● Gerillalarımız Bismil şehir merkezini bastı

● **Erxenî'de çarpışma**

● Hezo'da petrol pompalama istasyonu imha edildi

● **ARGK gerillalarının Misric-Hishis baskını**

● Şirnex'te Banê Botiyan köyü jandarma karakoluna gerilla saldırısı

● **ARGK Norşîn'de helikopter düşürdü**

● İzmir'den 140 genç ARGK'ye katıldı

Haberleri 5-10. sayfalarda

Kürdistan halkı PKK'yle yeniden doğuşun büyük coşku ve sevincini ARGK ile bütünleşen halk serhildanlarıyla sergiliyor Foto: Berxwedan

Foto: Berxwedan

Sömürgeci özel savaşın vardığı düzey, koalisyon hükümetinin çözümsüzlüğü ve Kürdistan halkının yanıtı

TÜRK DEVLETİ ECEL TERİ DÖKÜYOR

Ulusal kurtuluş savaşımında tarihi gelişimlerin yaşandığı önemli bir aşamadan geçiyoruz. Hem Kürdistan devrimi hem de Türk sömürgeciliği açısından kader belirleyici bir aşamadır bu. Dolayısıyla döneme gerekli karşılığı vermek canalıcı önemdedir. Şimdiye kadar atılan adımlar ve elde edilen kazanımlarda olduğu gibi, öncü ve halk olarak bundan sonraki sürece doğru yaklaşım ve taktik içinde olunur ve ortaya çıkan olanaklardan yeterince yararlanılırsa, Kürdistan devriminin çok yakınlaşacağı mevcut durumdan net olarak anlaşılmaktadır. Yapılması gerekenin kazanılan büyük değerlerin ve ileri mevzilerin muhafazası temelinde çok daha güçlü adımların atılması gerektiği ve ne pahasına olursa olsun bundan kaçınılmaması olduğu açıktır. Bir gerçek de şudur ki, sömürgeci düşman da bu gelişimin bilincinde ve ecel terleri içinde son bir çırpınışla gereksiz hale gelen yaşamını uzatmaya, çöküşünü durdurmaya çalışmaktadır. En azından belli bir süre daha ömrünü idame ettirmek için, buna imkanlar verebilecek adımların atılmasında kendini yoğunlaştırıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz

Devamı 3. sayfada

Hizbullahçılar adıyla hareket eden sahtekarlar kimdir?

Yazısı 24-25. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi gerçekleştirildi

TOPYEKÜN ORDULAŞMA VE ULUSAL AYAKLANMA İÇİN İLERİ!

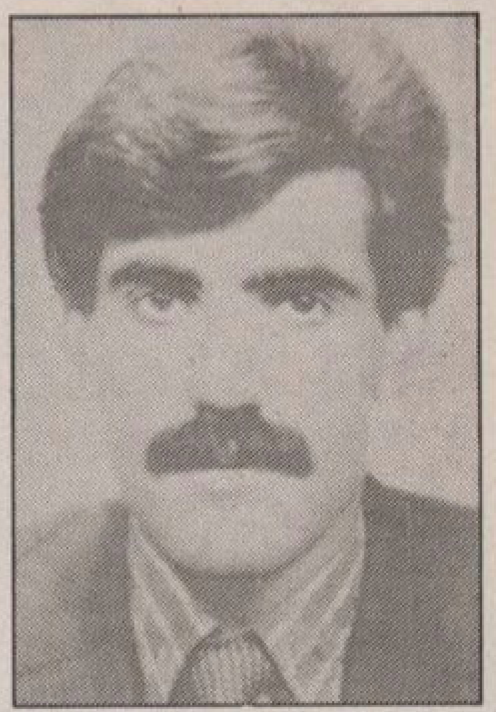
Yeni sürece yüklenelim kazanacağız!

14-23. sayfalarda

Agitlerin, Baranların yılmaz takipçisi

Sait KASIRGA

1988 yılının Temmuz'uydu. Cizîra Botan (Bazîbad)'ın o dayanılmaz boğucu sıcağından kurtulmak için, Tîr (Dicle) Nehri'nin kıyısında kurulu çardaklara doğru yürüyorum. Aklıma, Cizîra Botanlıların bir sözü geldi: *"Piştî vê germa havînê, xwedê çima dojehê afirandiye?-Cizîra Botan'ın bu yaz sıcağı varken, Allah cehennemi neden yarattı?"*

Temmuz aylarında Cizîra Botan'ı öyle bir sıcaklık basar ki, halkın çoğu Tîr Nehri'nin kıyısındaki çardaklara gitmek zorunda kalır. Olanakları olanlar da çevredeki platolarda yaylalara çıkarlar.

Nehir kıyısındaki çardaklardan birinin serinletici gölgesinde oturuyorum. Altında oturduğum çardağa doğru iki kişi ilerliyor. Biri amcamdı, diğerini tanımıyordum. Daha sonra O'nun, şimdi **Berxwedan** okuyucularına tanıtmaya çalışacağım ölümsüz ARGK komutanlarından **Sait KASIRGA (Eşref, Şervan)** yoldaş olduğunu öğreniyorum.

Yanıma vardıklarında, amcam bizi tanıştırdı. Bana, *"Hevalê Seîd"* diye hitap ediyordu. O dönem de *"heval"* sözcüğü herkes için kullanılmazdı bizim yörede. Bu sözcük sadece devrimciler için, ARGK saflarında savaşan veya ERNK çalışanı olanlar için kullanılırdı.

O'nunla tanıştıktan sonra ilişkilerimiz sürdü. Gün geçtikçe O'nunla olan yoldaşlık ilişkilerim daha da gelişiyordu. İşte bu nedenle, **Sait** yoldaşı yakından tanıma mutluluğuna eriştim.

Sait KASIRGA yoldaş, 1961 yılında Cizîra Botan'ın Gozik (Gürsu) köyünde orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesine mensup bireylerin çoğunluğu, PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelesini öteden beri aktif tarzda desteklemektedir.

Eşref yoldaş, ilkokulu kendi köyünde okudu. Ailesinin O'nu okutmaya olanakları yetmediğinden, ortaokulu okuyamadı. Okuldan sonra, yöredeki her köylü genci gibi çiftçilik ve çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalıştı.

Eşref yoldaş zulmü kabullenmez, haksızlığa tahammül etmeyen direngen bir kişiliğe sahipti. Mert, cesur, moral verici ve fedakardı. Ağalar yaratan feodal düzene karşı büyük bir kinle doluydu. Ağaların yoksul köylülere ne tür zulümler uyguladıklarını, kendisi de o zulüm ortamında büyüdüğünden, yaşam pratiğinden biliyordu. Her fırsatta, *"Nasıl ki büyük önder Mao, Çin Devrimi'nde toprak ağalarını Pekin sokaklarında teşhir ettirmiş ve halkın onlardan hesap sormasını sağlamışsa, PKK de Kürdistan halkının başına musallat olmuş işbirlikçi bu ağaları Kürdistan kentleri sokaklarında dolaştırıp halka hesap vermelerini sağlayacaktır"* diyordu.

1989'un Ağustos'uydu. Savaş gittikçe şiddetleniyordu. O koşullarda eli-kolu bağlı kalmayı kendine yediremeyen bir grup ortaokul öğrencileri olarak, ARGK saflarına katılmaya karar verdik. Bunun için **Eşref** yoldaşla ilişki kurmam gerekiyordu. Ama bir türlü O'nu bulamıyordum. Aniden ortalıktan kaybolmuştu. O'nunla ilişki kuramayınca, bölgede bulunan diğer yoldaşlarla görüştüm. ARGK'ye katılacağımız günün tarihini belirledik, ama nereye gitmemiz gerekeceğini kararlaştırmak... Gideceğimiz gün bu açıklanacaktı.

Nihayet gideceğimiz gün geldi. Bize bildirilen bir yurtseverin evinde toplandık. Hemen sonra bize rehberlik yapacak görevli arkadaş geldi. Gabar Dağı'na gideceğimizi bize açıkladı. Beklemeye başladık. Gece karanlığının basması gerekiyordu, yola çıkabilmemiz için. Karanlık iyice bastıktan sonra görevli arkadaş, harekete geçme zamanımızın geldiğini söyledi. Bize dağıtılan silahları kuşanarak hareketlendik. Hareket esnasında konuşmak kesinlikle yasaktı. Bir süre sonra dağın eteklerine yaklaştık. Yaklaştıkça havaların soğuduğunu sezdik. Hafif esen rüzgarın serinliği bizi gittikçe daha fazla üşütüyordu.

Bir grubun bizi karşılaması gerekiyordu. Ama gruptan hiçbir iz ya da seda yoktu. Bizi nelerin beklediğini haklı olarak bilmiyorduk. Sadece bazı şeyleri kestirebiliyorduk. Aniden grubun önündeki rehberimiz duraksadı. Hafif bir ses tonuyla yere uzanmamızı istedi. Anlamıştık bir şeylerin olduğunu. Rehberimiz büyük bir ustalıkla bunu biz yeni savaşçı adaylarına hissettirmemeye çalışıyordu. Sessizlik geceye hakim oldu. Rehberimiz silahını, kullanmaya hazır hale getiriyordu. Ve çok geçmeden otomatik silahların sesi gecenin karanlığında sessizliği yırttı. Nelerin olduğu konusunda çeşitli düşüncelerle tanıştık.

Daha sonra öğreniyoruz. **Adil ARSLAN (Yasin, Baran)** yoldaşın komutasındaki özgürlük gerillaları, düşmanı, beklenmedik bir tarzda arkadan çembere almıştı. Grup bizi karşılamaya gelirken düşman birlikleriyle karşılaşmış ve bu tutuma girmek zorunda kalmıştı. Silahlar patlayınca biz de, silahlarımızı ateşledik. Düşman askerleri çil yavrusu gibi dağılıyor, canını kurtarmaya çalışıyordu. Ava çıkanlar avlanmıştı.

Baran yoldaşın komutasındaki grupta **Eşref**'le de karşılaştık. O ana kadar milislik yapıyordu. Grupla birleştikten sonra, hızla çarpışma alanından uzaklaştık. Güvenlikli bir noktaya ulaştık. Bu noktada bir gerilla grubu daha bizi karşıladı. Yeni gruptakiler kaybımızın olmadığını öğrenince, çok sevindiler... ve hemen yine yollara koyulduk. Grubun en önünde **Eşref** yoldaş vardı. Bölgeyi taşına toprağına kadar tanıyordu. Yürürken olağanüstü çevik ve hızlıydı. Yenilerden hiç birimiz O'na ulaşamıyor, çok zorluk çekiyorduk. Çoğu zaman yetişmek için koşar adımlarla hareket etmek zorunda kalıyorduk.

Üs noktasına vardığımızda güneş doğuyordu. Güneşin kızıl ışınları başlayan yeni günü adeta müjdeliyor, yalçın Gabar'ı selamlıyordu. Biz yeni savaşçı adayları böyle muhteşem bir manzarayı, doğanın bu mutluluk veren garipliğini daha önce hiç görmediğimizden olacak ki, heyecanlı bir şekilde güneşin doğduğu noktaya bakışlarımızı doğrulttuk. Bakışlarımızı oradan ayırmayı da istemiyorduk. **Eşref** yoldaş ve diğer gerilla yoldaşlar bu durumumuzu hemen farketmiş, içimizdeki duyguları tanımışlardı. **Eşref** yoldaş yanımıza yaklaştı. O da güneşin doğuş istikametine bakarak:

– Ben küçükken güneşin, tepe ve dağların arkasına gizlendiğini sanırdım. Geceleri tepe tepe, dağ dağ dolaşır güneşi arardım. Mutlaka güneşi bulmak isterdim. Ama her seferinde izine bile rastlayamazdım. Büyüyünce güneşin, dağların arkasında değil de, uzayın karanlığında kendini gizlediğini öğrendim. Güneş, bu yüce dağlarımızda tıpkı ülkemin insanları gibi neşeli doğar, ne yazık ki, hüzünle batar. Bu böyle gitmez, gitmemeli. Halkın mutluluğunu isteyen bizler, bu durumu değiştirmek için savaştık ve savaşmaya devam edeceğiz, dedi.

Eşref yoldaş, henüz deşifre olmamıştı. Ama Türk sömürgecileri O'ndan şüphelenmiş, izlemeye başlamıştı. Bir an görülmezse düşman, hemen ailesini rahatsız ediyordu. Yavaş yavaş deşifre olacağının belirtileri başlamıştı. Zaten kendisinden önce de bir kardeşi ve iki amcaoğlu ARGK saflarında Türk sömürgecliğine karşı savaşım içindeydi. Akrabaları nedeniyle 1989 yılında Cizîra Botan'da polis tarafından tutuklanmış, günlerce işkence tezgahlarından geçirilmişti. İşkence esnasında sürekli kardeşinin ve amcaoğullarının nerede oldukları kendisine sorulmuştu, O'na teslimiyeti dayatmışlardı. İşkence altındayken ellerinden nasıl kurtulabileceğine kafayı yormuştu. O koşullarda onlar hesabına çalışabileceğini kabul ettiğini, onlara bildirir. İşkenceciler zafer çığlıkları atarak hemen operasyona çıkılmasını O'na dayatırlar. **Eşref** yoldaşı, Cizîra Botan'ın en büyük mahallesi olan Cûdî (Tur) mahallesine götürürler. Orada, beceri ve inisiyatifini doğan fırsatla birleştirerek, ellerinden kurtulmayı başarır.

Kurtulduktan sonra kendisini gördüğümde tanıyamadım. Vahşi işkenceler yaşamıştı. İri-yarı **Eşref**'ten geriye bir iskelet kalmıştı.

İşte bu olaydan sonra **Eşref** yoldaş, dağdaki ARGK birliklerine profesyonel savaşçı olarak katılır. Botan'da birçok eylemde yer alır. Ardından Parti O'nu, **Mahsum KORKMAZ Akademisi**'ne çağırır. Partinin kendisine sunduğu olanakları değerlendirerek siyasi ve askeri eğitimini başarıyla gerçekleştirir.

Artık **Eşref** yoldaş güçlü bir komutan adayıdır. Parti, Güney Kürdistan'a yeni gerilla birlikleri gönderiyordu. Bir gerilla birliğiyle birlikte **Eşref** yoldaş da Güney Kürdistan'daki bir kampa görevli olarak gönderilir. Orada bir süre kaldıktan sonra, Partinin 4. Ulusal Kongresi kararları gereğince, bir grup gerillayla birlikte Licê bölgesi faaliyetlerine atanır. Botan üzerinden Licê'ye yönelir.

Eşref yoldaş, Amed(Diyarbakır) ve Licê çevresinde gerçekleşen birçok çarpışma, karakol baskını ve pusuda yer alır. Kısa bir süre sonra O'nun adını bölgede duymayan kalmaz. Bölgede, Partinin 4. Kongre kararlarını ve yeni dönem gerilla taktiğini yaşam pratiğinde yetkince uygular. Başkan APO ve şehitlere bağlılığını kanıtlar.

Daha sonra, kontr-gerilla üyeleri tarafından vahşice katledilen HEP Diyarbakır İl Başkanı **Vedat AYDIN**'ın anısına düzenlenen ve Türk sömürgeciliğinin protesto edildiği gösterilere Licê'den katılacak binlerce yurtseverin örgütlendirilmesinde rol oynar. Kendisi de kitle organizasyonu için Amed'e gelir ve cenaze töreninde çalışma yürütür.

Kanlı cenaze töreni ardından, **Eşref** yoldaşın da içinde bulunduğu bir grup gerilla ile düşman güçleri arasında Amed merkezinde çarpışma çıkar. Çarpışmada kolundan aldığı kurşunla yaralanır. Amed'te bir süre gizlice tedavi gördükten ve iyileştikten sonra, yine mücadeleye katılır.

Eşref yoldaş, böyle bir dönemi yaşadığı için büyük coşku ve mutluluk içindeydi. Hem 4. Kongreyi, hem de Amed gibi bir merkezde halk yığınlarını nasıl harekete geçirdiklerini yaşamıştı.

Amed olayları akabinde, kahraman gerillaların kırsal alandaki birçok karakol baskını ve pusu eylemlerinden sonra, sıra sömürgecilerin il ve ilçe merkezlerindeki hedeflerine gelmişti. Bu sefer **Eşref** yoldaşın komutasındaki gerilla birliğinin hedefi Pîran(Dicle) ilçesindeki merkez karakoluydu. Gerilla birliği 13.9.1991 tarihinde karakola baskın düzenler. Çıkan çarpışmada grup komutanı **Sait KASIRGA (Eşref)** yoldaşla birlikte, **Ferit AKGÜÇ(Zinar)** ve **Adnan ... (Sofi)** adlı gerillalar şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılırlar.

Bir eylem ustası, gerilla kurallarına büyük özen gösteren bir savaşçı olan **Eşref** yoldaş, Pîran'da, haykırılan ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verildi. Pîranlı yurtseverler **Eşref** yoldaşın Cizîra Botan'daki ailesini bularak başsağlığı dilediler; oğullarını kendileri için örnek bir militan olarak gördüklerini, mezarının Pîran'da kalması halinde bunun kendileri için büyük bir şeref olacağını belirttiler.

Şehadet olayını duyan Cizîra Botan halkı da, üç gün boyunca kalabalık gruplar halinde **Eşref** yoldaşın ailesini ziyaret ettiler. Şehadeti duyan eşi, bölgede bulunan ve kendisini ziyaret eden ARGK komutanlarına:

– Şehitlere bağlılığımızı ancak Onlar'ın silahlarını yerde bırakmamakla yerine getirebilmemiz mümkündür, diyerek o da ARGK saflarına katılır.

Can yoldaşım **Şervan**,

Biz Senin yoldaşların olarak, ölümsüz şehitlerimizin önünde verdiğimiz sözü, bu kez Senin şehadetinde tekrarlıyoruz: Yolunuzda sonuna kadar yürüyeceğimize, özgürlük bayrağını Kürdistan dağlarında ve ovalarında dalgalandıracağımıza bir kez daha onurumuz üzerine ant içeriz!

27 Kasım 1991 / **Siyamend**

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

Sömürgeci özel savaşın vardığı düzey, koalisyon hükümetinin çözümsüzlüğü ve Kürdistan halkının yanıtı

TÜRK DEVLETİ ECEL TERİ DÖKÜYOR

Baştarafı 1. sayfada

bir süreci kapatıp daha ileri gelişmelerin yaratılacağı yeni bir sürece hızla girerken, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da kararlı adımlarla gelişimini sürdüreceğinin müjdesini veriyor. Kürdistan'ın yüce dağlarına karların egemen olduğu, amansız kış koşullarının varolduğu bu günlerde bile sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK gerillaları ve Kürdistan halkı arasındaki şiddetli savaş sıcaklığını sürdürüyor. Ulusal kurtuluşçu kuvvetlerimiz sömürgeci hedeflere her yönden etkili saldırı ve ataklarından geri durmuyor, düşmana darbe üstüne darbe indiriyor.

Gerillanın bu güçlü vuruşu karşısında askeri cephede çaresizlik içine düşen sömürgeci Türk devleti sınır boylarından başlayarak koruyamadığı için karakollarını tahliye etme, kaldırma çalışmalarını ve daha büyük, merkezi askeri karargahlar kurma işlemini sürdürüyor. 1991 yılının sonlarına doğru düşman, özellikle Botan Eyaletimizde bulunan hemen hemen tüm karakollarını boşaltarak, gerileme içinde olduğunu itiraf etti. Türk devletinin askeri cephedeki bu yenilgisi ve otoritesini yitirişi, Kürdistan'dan kovuluşunun ve varlığına son verilişinin başladığına bir ileri işaret oluyor.

Pasûr ve Licê'deki vahşete bir misilleme niteliğini taşısa da, son olarak Şirnex-Avyan(Dereler)'da bulunan komando tabur komutanlığına yönelik gerçekleşen eylemde elde edilen zafer, sözünü ettiğimiz gerçekliğin ileri bir ucu niteliğindedir.

Öte yandan sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'ın bazı alanlarından askeri güçlerini geri çekmesi, onun gerilla saldırılarından kurtulmasına yetmiyor. ARGK'nin kent ve ilçelere yönelişi, merkezlerde düşmanı darbelemeye hız vermesi, yeni dönemin nasıl gelişeceğini ortaya koymaktadır. Bundan sonraki sürecin bu doğrultuda daha da yoğunlaşacağı açıktır. Son günlerde Çewlik, Müş, Amed üçgeninde meydana gelen olaylara bağlı olarak Kürdistan'ın topyekün bir hareketlilik sürecini yaşaması ve bir ayaklanma atmosferine girmesi bunun kanıtıdır. Pasûr ve Licê'deki gelişmeler ardından Amed'ten Mêrdîn'e, Botan'dan Serhedan'a kadar geniş bir coğrafya içinde halkımızın çeşitli eylem türleriyle ayağa kalkışı ve bu kalkışın düşmanın varlığına açık bir tehdite dönüşmesi, artık Kürdistan'da Türk sömürgeciliğine yaşam olanağının tanınmayacağına ilişkin somut bir belirtidir. Bu da TC'nin ecel terlerini dökmeye, döktüğü terlerde boğulmaya başladığının somut ölçüsüdür.

Bir yılı geride bırakırken, meydana gelen çok sayıdaki yeni gerilla eyleminde düşmana çok sayıda kaybın verdirilmesi, her alanda yeni çarpışmaların yaşanması, öte yandan devletin tüm çabalarına rağmen köy koruculuğu sisteminin hızla dağılışı, yeni döneme ilişkin perspektiflerin ne olacağını netleştirmeye yetiyor. Devletten aldıkları silahları geri veren çetelerin sayısı binleri aştı. Bu yönlü gelişmeler de Türk sömürgeciliğini batağa daha da çekiyor, elinde kör şiddetten başka yol ve yöntem bırakmıyor.

Halka dizginsiz saldırılar, gerillaya karşı Bongîlan yakınlarındaki Serê Sipî dağlarında olduğu gibi savaş uçakları ve helikopter saldırılarına ek olarak kimyasal zehirli gazların kullanılması, gösteri yapan halka yaylım ateşi açılması, hala sürmekte olan kontr-gerillanın sinsi katliamları ve "Hizbullahçılar" adı altında devletin ajanlarını harekete geçirerek halkımız saflarında sinsi provokasyonlar yaratmaya girişilmesi, sözü edilen kör şiddet çıkmazına girmenin açık yansılarıdır. Burada başlayan ve derinleşen TC'nin çıkmazı, onu ecel terleri içinde debelleşmeye daha da çekiyor. Çünkü şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da bu yöntemle halkı yıldırması, halka boyun eğdirmesi mümkün olmayacaktır. Sömürgecilerin her yeni baskı ve şiddet pratiği, mutlaka ters tepecek ve daha gelişkin direnişlerle cevabını bulacaktır.

TC açısından askeri alanda yaşananlar tam bir yenilgidir. Özel savaş uygulamasının tam bir çıkmazı ve iflasıdır. Zaten bu nedenledir ki, profesyonel ordudan, profesyonel birliklerden söz ediliyor; subaylardan oluşacak özel timlere varmadan, valilere daha fazla yetkiler verilmesinden söz ediliyor; PKK'nin gerilla savaşına karşı gerilla savaşı yöntemine başvurulacağından bahsediliyor. Bu konuda askeri kurmaylık tam yetki ile donatılıyor. Mevcut durumda özel savaş kurmayları yönetime el koymuş durumdadır. Vali, kaymakam gibi yöneticilerin hiçbir inisiyatifi ve yetkisi fiilen kalmamıştır. Tüm bunlar gelişmelerin esas boyutunu ve karakterini ortaya koymaya yetiyor. Kısacası Türk devletinin her yeni arayış ve yönelimi başarısızlığının, yenilgisinin adı oluyor. Uygulanan kan ve şiddet yöntemlerinin bu denli boşa çıkmış olması ve TC'nin yenilgiyi tattığı ortadayken, yeniden aynı politikalara sapması, kendisi açısından hiçbir anlam ifade etmeyecektir.

1990 ve ardından 1991 yılı boyunca ulusal kurtuluş mücadelemiz kazandığı sürekli ivmelerle doruğa yükseldi. Özellikle de Ekim ayında gerçekleşen erken genel seçimlerle birlikte mücadelemiz önemi daha da artan bir dönüm noktasına vardı. Erken genel seçimlerin sonuçları, ulusal kurtuluş mücadelemizin ne tür bir kitlesel niteliğe büründüğünün aynası oldu. Tüm dünya iyice anladı ki, bu mücadele artık önü alınamaz gelişme boyutlarına ulaştığı gibi, tüm yakıcılığıyla da kendini ilgili tüm güçlere alabildiğine dayatmaktadır. Öncümüz ve otoritesi altında kenetlenen Kürdistan halkı, sömürgeci düzenin başvurduğu sahte ve aldatmaca seçim taktiği şahsında, kendi ulusal kurtuluşçu taktik ustalığını ve büyük yaratıcılığını ortaya koymayı becerdi. Bu temelde mücadelemiz kendini sömürgeciliğin en önemli odaklarından olan TBMM'ye kadar taşırdı. Ve bu gelişmeyle eşgüdüm içerisinde, daha da artan olanaklar ve zenginleşen savaşım metodlarıyla gelişimini ilerletti.

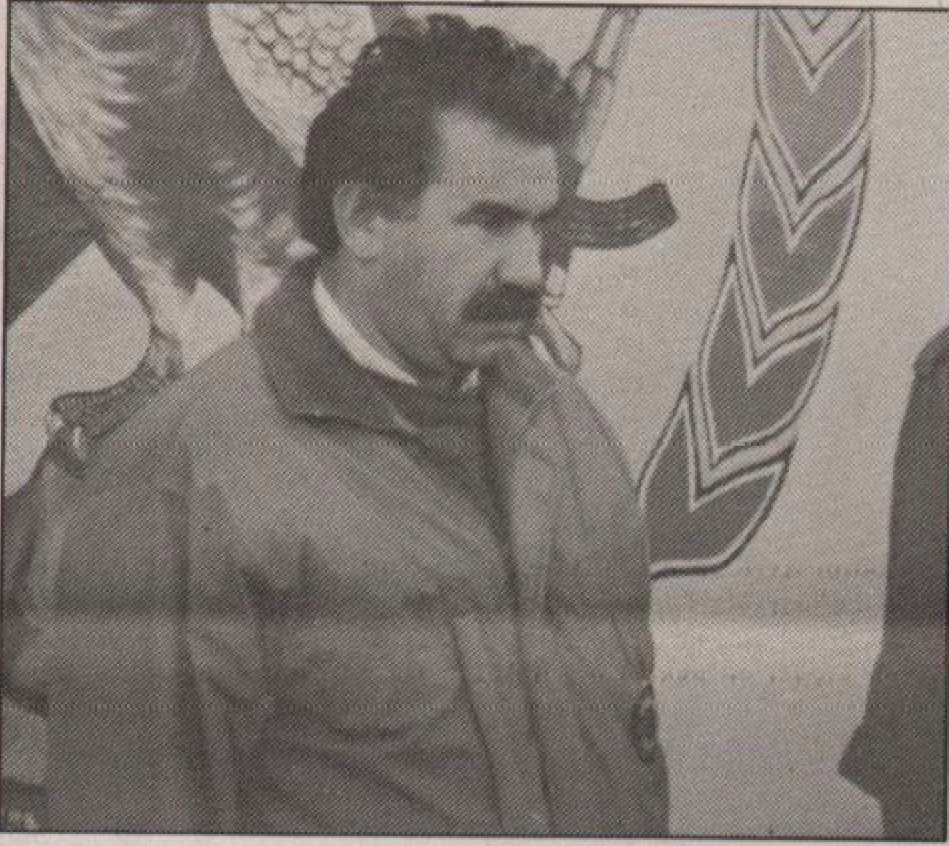
Sömürgecilik, iflas eden inkar ve imha politikaları nedeniyle, belirginleşen bu gelişmeler karşısında, yeni arayışlara yöneldi, çözüm olabilecek çareler bulmaya sürüklendi. Şimdiye kadar sömürgeci Türk devleti, özel savaşının katliamcılığı ve çıplak zorunu tek çözüm yöntemi olarak görüyor ve davranışını da bu biçimde yansıtıyordu. Ancak gelinen aşamada TC, uygulamalarındaki çıkmazını görmek zorunda kalmıştır. Geleneksel inkarcı, terör estirici ve katliam ile imha amaçlı emellerden vazgeçilmemiş olunsa da –ki bundan vazgeçmek özünde TC'nin varlık nedeniyle de çelişir–, siyasal çözüm yollarını deneme, kendi içinde bunların tartışmasını yürütmeye başlandığının işaretlerini verme görüntüsü yansıtılmaktadır. Böylesi bir durumun Türk egemen sınıflarının son devleti niteliğindeki TC tarihinde çok önemli bir altüst oluş, ilginç bir gelişme olduğunu özenle vurgulamamız gerekiyor. Ucube bir yönetim özelliğine sahip TC'nin bu noktaya getirilişi, dünyada eşine nadir rastlanan başarılardan olsa gerek. Ve bu başarının da PKK öncülüğünde savaşan Kürdistan halkına ait olduğu tartışma götürmez bir realitedir.

Fakat bu başarıya zafer sarhoşluğu içinde yaklaşılmaması gerektiği de aşikardır. Çünkü DYP-SHP ortaklığıyla kurulan yeni Demirel-İnönü koalisyon hükümetinin önüne esas olarak bunalımdan kurtulma yollarının bulunması görevi konulmuştur. Bu hükümet, TC'ye nefes aldırma hükümetidir, nefes alabilmek için başvurulan sahtekarca bir oyundur. TC'nin Kürdistan politikasında bazı yumuşamaların görülmeye başlanması, "Kürt realitesi" ve "etnik kimliği"nin "tanınması" bu oyunun gereği ve esas olarak da son gelişmelerin somut bir göstergesidir

Koalisyon ortakları Demirel ve İnönü, militarist kurmayları eşliğinde Kürdistan'a yaptıkları gezi esnasında, Kürdistan halkının PKK-ERNK-ARGK'nin mücadelesiyle bütünleştiğini tespit ettiler. Başka çözüm ve ifade tarzı bulamamış olacaklar ki, Ecevit'in "meşhur" deyimiyle yüreklerine kan damlasa da, "Kürt realitesini tanıyoruz" demek zorunda kalmışlardır. Ne Ecevit'in çığırtkanlığının, ne RP-MÇP'nin Kuva-i Milliyetçiliğinin ve en önemlisi de ne de askeri odaklarla hemfikir ANAP'ın özel savaş uygulamacılığının çare olacağını, görmek ve tespit etmek zorundadırlar. Zira TC'nin inkar siyaseti bozguna uğramıştır. Sorumluluk duyanlar, bu siyasetin artık yaşama şans ve kudretinin kalmadığını ilan etmek durumunda, bunun resmi itirafını yapmak mecburiyetindedir.

Resmi itiraf ve açıklamalar ardından Kürt dili ve kültürü, bu temeldeki etkinlikler "özgürlüğe kavuşmuştur." Bunlar, TC'nin "yeni" bir Kürt politikasına yöneldiğinin emareleri oluyor. Ancak bu "yeni" politika, teröründen, katliamcılığından, sahtekarlığından vazgeçmiyor, vazgeçmek istemiyor. Hele sorunun çözümünde belirleyici olan PKK'ye olan yaklaşımlarda, PKK'nin

Yurtsever Kürdistan halkı,

Avrupa'da yürütülen "Kürdistan'ı İnşa ve Özgürleştirme Kampanyası"na sunduğunuz değerli katkılardan dolayı hepinize teşekkür eder, sevgi ve saygıyla selamlarım.

Kampanya sürecinde sunduğunuz büyük destek, ulusal kurtuluş mücadelemizin 1992 hamlesinin hazırlanmasında oldukça önem taşıyan bir katkıdır. Gerek Türk sömürgeciliğinin ve gerekse emperyalist güçlerin kampanyamızı engellemeye yönelik tüm çabalarına rağmen, kendi öz kurtuluş iradeniz ve bilincinizle mücadelemizi desteklemeniz, ona gücünüzü zorlayarak ekonomik katkıda bulunmanız çok daha anlamlıdır. Sunduğunuz katkılara biz de büyük değer biçiyor ve bunu en iyi şekilde değerlendirerek 1992 hamlemizi çok daha güçlü hazırlayacağımızı ve zaferi mutlaka yaratacağımızı vurguluyoruz.

Bildiğiniz gibi, Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlerin savaşın ekonomik ve siyasi cephesinin geliştirilmesi açısından büyük rolü vardır. Bu rol oynanmaktadır. Ama kampanya, sürece salt ekonomik destek sağlama olarak da algılanmamalıdır. Bu, aynı zamanda örgütsel açıdan yoğunlaşma, yurtseverlik duygularını güçlendirerek vatana ve özgürlük mücadelesine daha çok bağlanma mücadelesidir. Bu nedenle de son derece anlamlıdır. Elde edilen değerler yerine ulaşmış ve gerektiği gibi değerlendirilecektir. Özellikle yeni dönemde savaş hükümetine doğru giderken, savaş ekonomisinin örgütlendirilmesi çalışmalarında büyük bir temel teşkil edecektir.

Biz şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da sadece halkımıza dayanarak, her alanda onun özgücünü esas alarak zafere ulaşacağımızın bilincindeyiz. Bunu yaptığımız sürece siyasal, askeri ve ekonomik alanlardaki bağımsızlığımızı koruyabilir ve çok daha sağlıklı bir gelişme sağlayabiliriz, ki, kurtuluşumuzun garantisi de budur. Bu yüzden diyoruz ki, bu katkılarınız Kürdistan'ın inşa edilmesinde ve özgürleştirilmesinde, ulusal birlik, mücadele ve dayanışmanın en üst düzeyde sergilenerek zafere ulaşmamızda oldukça önemli bir yere sahiptir.

Bizler de halkımızın öncüsü olarak, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da halkımıza layık olmaya, onun bağımsızlık ve özgürlük savaşına önderlik etmeye, zaferi mutlaka yaratmak için elimizden gelen her türlü çabayı sergilemeye devam edeceğiz. Sunduğunuz katkıları, bu amaçlarımıza ulaşmak için en iyi şekilde değerlendireceğiz.

Bu temelde hepinize, sunduğunuz değerli katkılardan dolayı bir kez daha teşekkür eder, yaşamınızda sonsuz başarılar dilerim.

18 Aralık 1991
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN

meşruluğunun kabul edilmesinde hiçbir yeniliğe rastlanmıyor. Halbuki bu gerçek tanınmadan hiçbir güç ve yöntemin çare olamayacağı ortadadır. Dolayısıyla "yeni" politika diye adlandırılan politikanın çözümsüzlüğü daha başından belli oluyor.

26 Aralık'ta TBMM'de yapılan "Terör ve Güvenlik" konularının tartışıldığı oturumda ortaya çıkan gerçek iyi irdelendiğinde TC'nin özünde herhangi bir "yeni" politikaya yönelmediğini rahatlıkla anlamak mümkündür. Tek hesabı "PKK'yi nasıl etkisiz kılacağı" üzerinde şekilleniyor. Gerçek bu denli açık olmasına rağmen, hala PKK'yi bitirme hesapları içinde olmak, aslında TC'ye bir şey kazandırmayacağı gibi kurduğu tüm hayallerinin boşa gideceğini de kanıtlamaktadır.

Halkın seçip meclise gönderdiği Milletvekili Mahmut Alınak'ın Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini dile getirmeye yönelik sözleri karşısında, meclis üyesi TC temsilcilerinin takındığı tavır ilginç, ilginç olduğu kadar da ibret vericidir. Çağdışı, ilkel, kafatasçı, tahammül tanımaz davranışlar sergilenmiştir. İki halkın kardeşliğine atıfta bulunan sözleri kesilerek, utanmazca kürsüden bile indirilmiştir. Öyle bir hava ve davranış içine girilmiş ki, ellerinden gelse orada hemen idam edebilecek kadar gözükara tavır takınılmıştır. Üstelik "medenileşme" ve "demokrasi" kavramlarını ağzından düşürmeyen TC'nin akıl babaları olan kalem "erbabı" burjuva basın "üstadları" da bir bardak suda fırtına koparırcasına feryadlar içine girmiş ve çağdışı, ilkel bu davranışın savunucuları olmaktan medet ummuşlardır. Tüm bunlar TC'nin çağa uygun nasıl bir "yenilenme" içinde olduğunu aydınlatmaya yetiyor da artıyor bile.

"Yeni" politikası gereği TC bununla da kalmıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemize alternatifler oluşturmak, demagoji ve sahtekarlıklarını halka kabul ettirmek suretiyle kendini maskelemenin arayışlarından da vazgeçmiyor. Düşünüyor, taşınıyor ve PKK'ye ne alternatif olabilir noktasında kendini yoğunlaştırıyor. Mal bulmuş mağribi misali defalarca başvurduğu ve fakat defalarca da iflasla karşılaşmış çarelere yeniden atılıyor. Son olarak İstanbul'da düzenlenmek istenen "Kürt Konferansı", yine siyasal misyonu tükenmiş, kaşarlanmış teslimiyetçi çevreleri biraraya getirerek onlara "Rojname" adıyla gazeteler çıkartmaya girişmesi bunlara örnek olarak gösterilebilir.

Bu çevrelerin rolünün ne olacağı ortadadır. Bu konuda Meydan gazetesinin köşe yazarlarından olan Taha Akyol'un bu çevrelere biçtiği değeri iyi algılamak gerekir. Taha Akyol'a göre PKK karşısında bu alternatifin geliştirilmesi, desteklenmesi TC için büyük kazanım olacaktır. Yine bu çevreler içinde yeralan eski milletvekillerinden Giyasettin Emre atılan bu adımlar konusunda, "Devletimize hayırlı olsun" diyor. Bu gerçekler neyi gösteriyor. TC'nin reformculuğu geliştirmek için elinden ne geliyorsa onu yaptığını açıkça gösteriyor. Yeter ki, PKK'ye bir alternatif oluşsun mantığıyla, buna aday olabilecek herkese kan vermeye çalışıyor.

Ama nafile! Bu çırpınışlar beyhudedir. PKK'siz "çözüm yöntemleri"ne Kürdistan halkı daha büyük ve etkili cevaplar verecektir, veriyor. Bu çırpınışlar halkımızın müthiş karşılığının duvarına çarparak yerle bir olmaya devam edecektir. Halkımız her yerde ve her yöntemle karşı çıkışını sürdürecek ve TC'ye, onun oyunlarına ve provokasyonlarına papuç bırakmayacaktır. Pasûr ve Licê'deki gelişmeler ve bunların etrafında ortaya çıkan ve hala sürmekte olan gelişmeler bu gerçeğin pratik yaşamdaki göstergesi ve ispatıdır. Bu anlamda TC'yi tekrar uyarmak ihtiyacını duyuyoruz. Komploculuk TC'nin karakteri olsa da, onu ölüm döşeğinden kurtaramayacaktır. TC bu gerçeğin farkında olmak zorundadır, aksi taktirde meydana gelecek tüm olayların vebalinden kurtulamayacaktır. Şu bir gerçek ki, TC bu tutumunu sürdürdükçe halkımızın da sabrı taşmaktadır. TC halkımızın gazabından, yakıcı ateşlerinden kurtulmak istiyorsa, PKK'ye alternatifler arama ve ona karşı alternatifler oluşturma çabalarını bırakmalıdır, bırakmak zorundadır. Çünkü reformculuk hiçbir zaman onu düze çıkarmaya güç yetirmeyecektir. Kürdistan halkının tek temsilcisi PKK'dir ve PKK'nin çağrılarına mutlaka cevap vermek zorundadır.

PKK ordulaşan Kürdistan halkıdır
Foto: Berxwedan

Mêrdîn, Êlih(Batman), Amed (Diyarbakır), Sêrt başta olmak üzere ülke sathında gittikçe daha fazla görülen kontr-gerilla saldırganlığında görüldüğü gibi, son olarak da Pasûr ve Licê'de yaşananlardan anlaşılacağı üzere Türk devleti belirlediği "yeni" politika sürecine tüm kurum ve kuruluşlarıyla giremiyor, yeniliğe açılmıyor, buna henüz kendini hazırlayamıyor. Çünkü, uygulanmak istenen "yeni" politikada, "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır" şiarı temel alınmak isteniyor. Bu ise şimdiye kadar olduğu gibi, şimdi de ve bundan sonra da yenilgide, iflas ve çıkmazda ifadesini bulacak, bulmaya devam edecektir.

Belirginlik kazanan tüm gelişmeler Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve öncüsü PKK gerçekliğinin bütün politik akışların temel sürükleyici gücü olduğunu göstermiş, bunu defalarca kanıtlanmıştır. Dost veya düşman, herkes bu gerçeği netçe görmek ve algılamak zorundadır. Cephemizin öncüsü PKK, Türk sömürgecilerinin devlet terörü politikasını boşa çıkarma ve Kürdistan probleminin siyasi platformlardaki çözümü için her zamankinden daha fazla koşullar yaratma çabası içindedir ve bu çabaları daha da hızlandırmaktadır. Aşamaya uygun usta taktiklerle ilerletilen bu politikayla Türk sömürgeciliği hem dış kamuoyu, hem Türkiye ve hem de Kürdistan kamuoyu nezdinde etkince teşhir ve tecrit edilmektedir. TC'nin bu temelde çıkmaza daha derin çekilmesi ve zor duruma düşürülmesi, Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki kardeşliğin daha da güçlenmesini beraberinde getirmektedir. Ve bu temelde Türkiye devrimi için de ivme kazandırma şartları doğmakta, pekişmekte ve yeni kanallar açılmaktadır. Eğer Türkiye devrimci-demokratik hareketi bunun anlamını iyi bilir, yaratılan koşulları değerlendirebilirse, açık ki, Türkiye halkının mutlu geleceği de daha da yakınlaşmış olacaktır. Ancak, ne yazık ki, bunun yeterince değerlendirilmediğine tanık oluyoruz. Kürdistan halkının PKK önderliğinde yükselttiği mücadelesinin son derece büyük anlamı netçe ortadayken, bu mücadelenin Türkiye devrimine enternasyonalist temelde sunduğu desteklerin niteliği son derece çarpıcı ve berrak iken, hala Türkiye devrimci hareketlerinden kendisini sorumlu görmesi gereken bazı hareketlerin aslı-astarı olmayan ve Türk burjuvazisinin ürünlerinin eseri olan bazı gelişmeleri ve "kanıtları" temel alarak Kürdistan halkının Önderliğini olumsuz temelde muhatap almaya kalkışması, bu konuda hatta bildiriler çıkararak gereksiz tartışmalar yaratma tutumu içine girmeyi kabullenmesi ve dolayısıyla nedeni ne olursa olsun kendini oligarşinin oyununa düşmekten kurtaramaması, sözünü ettiğimiz olanakların yeterince değerlendirilmemesine örnek gösterilebilir. Her şeye rağmen sağlanan gelişmelerin Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki kopmaz birlikteliği esaslı inşa etmekte olduğunu belirtmek yerinde olacaktır. Türk sömürgeciliğinin bunu da engellemeye artık gücü yetmeyecektir.

Ancak yeri gelmişken bir noktaya daha parmak basmak istiyoruz. Tüm ilerici-demokratik çevreler başta olmak üzere, Türkiye ve Kürdistan kamuoyu çok iyi biliyor ki, TC ve onun emrindeki uşak Türk basını çok şeyi çarpıtıyor, halklarımızı aldatmak için çok yönlü sahtekarlıklara başvuruyor. Devrimci sorumluluğun ve ilkeli olmanın bir gereği olarak öncülerimiz bunları temel almıyor; muhatap kabul etmeyecektir. Bunu anlamayacak duruma düşme gibi bir tutum içine girilmesini biz tasvip etmiyor, ciddi bir yetmezlik olarak adlandırıyoruz. Dev-Sol hareketinden dostların bu gerçeği görmesi gerekir. Burjuva basının yazdığı ve dağıttığı her şeye cevap verme yaklaşımının bu dostlar tarafından bizden istenmesi, ciddi bir davranış olmasa gerek. Hele bunu esas alıp bildiriler dağıtmak gerçekleri kavrayamamanın ayrı bir göstergesi oluyor. Bizce bu tutum halklarımız arasındaki kardeşliğin güçlenmesine hizmet etmemektedir. Dolayısıyla Türkiye devrimci-demokratik hareketinin temsilcilerinin daha da dikkatli olmalarını, sorumluluk içinde davranması gerektiğini bir kez daha belirtiriz. Bu, doğrunun daha da geliştirilmesine hizmet edecek bir istem ve uyarı olarak görülmelidir. Beklentimiz bunun anlamına uygun cevap verilmesidir.

Neresinden bakılırsa bakılsın, Kürdistan topraklarında halk yığınlarının TC otoritesine artan itaatsizliğinin, düzene karşı artan serhildanlarının ve her halk eylemliliğinde, gösterisinde Parti-Cephe ve Ordu bayrak ve flamalarının yükseltilmesi, PKK'yi ve Önderliğini yücelten şiarların daha gür, daha coşkulu ve daha cesurca haykırılması, açıkçası TC'ye ulusal kurtuluşçu otoritenin ve bunun meşru öncülüğünün dayatılması anlamına gelmektedir. Kürdistan halk kitleleri öncülerine olan bağlılıkları, cesaret ve fedakarlıklarıyla sömürgeci Türk devletinin ordu güçlerine de geri adımlar attırarak, ulusal kurtuluşçuluğu, bunun öncülüğünün kabulünü sömürgecilere ve efendisi emperyalist güçlere dayatmaktadır. Bu güçleri bu gerçeklerin kabulüne zorlamakla halkımız, PKK'siz Kürdistan probleminin çözümünün mümkün olmadığını göstermekte ve bunun böyle bilinmesi gerektiğini haykırmaktadır.

Yeni mücadele sürecinde Cephemiz ERNK'nin öncüsü PKK'nin **Kürdistan Ulusal Meclisi**'ni oluşturma ve **Botan-Behdînan Savaş Hükûmeti**'ni ilan etme hedeflerini önüne koyduğu dikkate alınırsa, bu gelişmelerin daha da büyük anlamlarla yüklendiği görülecektir. Gelişmelerin daha da büyük anlamlar kazandığı böylesi bir çerçevede, halkımızın topyekûn ayaklanma, ordulaşma ve bu temelde giderek devletleşme hattını izleyeceğini belirtmek, dönemin karakterini ayrıca ortaya koyan somut bir durumdur.

O zaman, 1992 yılının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çözüme kavuşturulmasında belirleyici bir yıl olacağını şimdiden söylememiz bir kehanet olmayacaktır. İşte bu temelde, halk olarak, yeni mücadele sürecine yönelir ve yürürken kendimizi gelişmelere hazır konuma getirmek için çok büyük çabalar içine girmeliyiz. PKK'nin IV. Ulusal Kongresi'nin bu birinci yıldönümüne kadarki süreçte yoğunlaştırılan çalışmalarla, belirlenen taktik hat doğrultusunda bu pratiğin sergilenmesiyle ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından geleceğe ilişkin çok önemli tedbirlerin alınmış olduğu bilinmektedir. Ortaya çıkan tüm gelişmeler bu gerçeğin bir ürünü durumundadır. Ulusal ayaklanmaya, ulusal meclise, ordulaşmaya ve hükûmet olmaya doğru gidilirken halk olarak çok daha büyük tedbirleri geliştirmemizin önemi, ülkede ve yurtdışında çok daha gelişkin bir hamleyi yapmamızın yakıcılığı, tarihi önemde oluyor.

Yurtdışında çeşitli nedenlerle yaşamak zorunda bırakılmış halkımızın en geniş katmanlarının örgütsel ve politik birliği olan Cephemiz ERNK'nin Avrupa Örgütü'nün II. Olağan Kongresi'nin 19-24 Aralık 1991 günleri arasında yeterli bir temsil gücü ve bileşime gerçekleştirilmiş olması, bu konuda yurtdışında yaşayan halk kesimlerine de büyük olanaklar yaratmakta, bu temelde bu hamleye katılmanın en ileri zeminini sunmaktadır. Kürdistan'da halkın topyekûn ayaklanmaya doğru gittiği, isabetli ve istikrarlı gerilla vuruşlarıyla düşmanın adım adım ülkemizden kovulduğu veya ülkemizde sıkıştırıldığı bir dönemde ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi'nin yapılmış olması ayrı bir anlam içermektedir. Ve bu anlama uygun zeminlerde, yapılan kongreden alınan güçle, yurtdışındaki insanlarımız da ileriye doğru yürümenin, daha büyük olanaklarla sürece katılmanın ve başarılar yakalamanın olanaklarına kavuşmuş olmaktadırlar. Bunun da en önemli pratiğinin vatana dönüş, ülkeye yöneliş biçiminde gerçekleştirilmesi gerektiği ortadadır. Tüm bu gelişmeler paralelinde kaynağa dönüşün anlamına cevap vermenin, her Kürt insanını yücelten, onurlandıran bir davranış olacağı da ayrıca vurgulanmalıdır. Öyleyse, vatana dönüş çağrısına cevap verelim, özgürlük ve bağımsızlık sürecine daha büyük katılımlarımızı sunalım! Bundan daha büyük, daha önemli, daha şerefli bir görev, yurtdışında yaşayanlarımız açısından olamaz bilinciyle hareket edelim! Her şeyimizi ülkeye, ülkenin kurtuluş sürecine yöneltelim!

Nisêbîn'de barikat savaşı

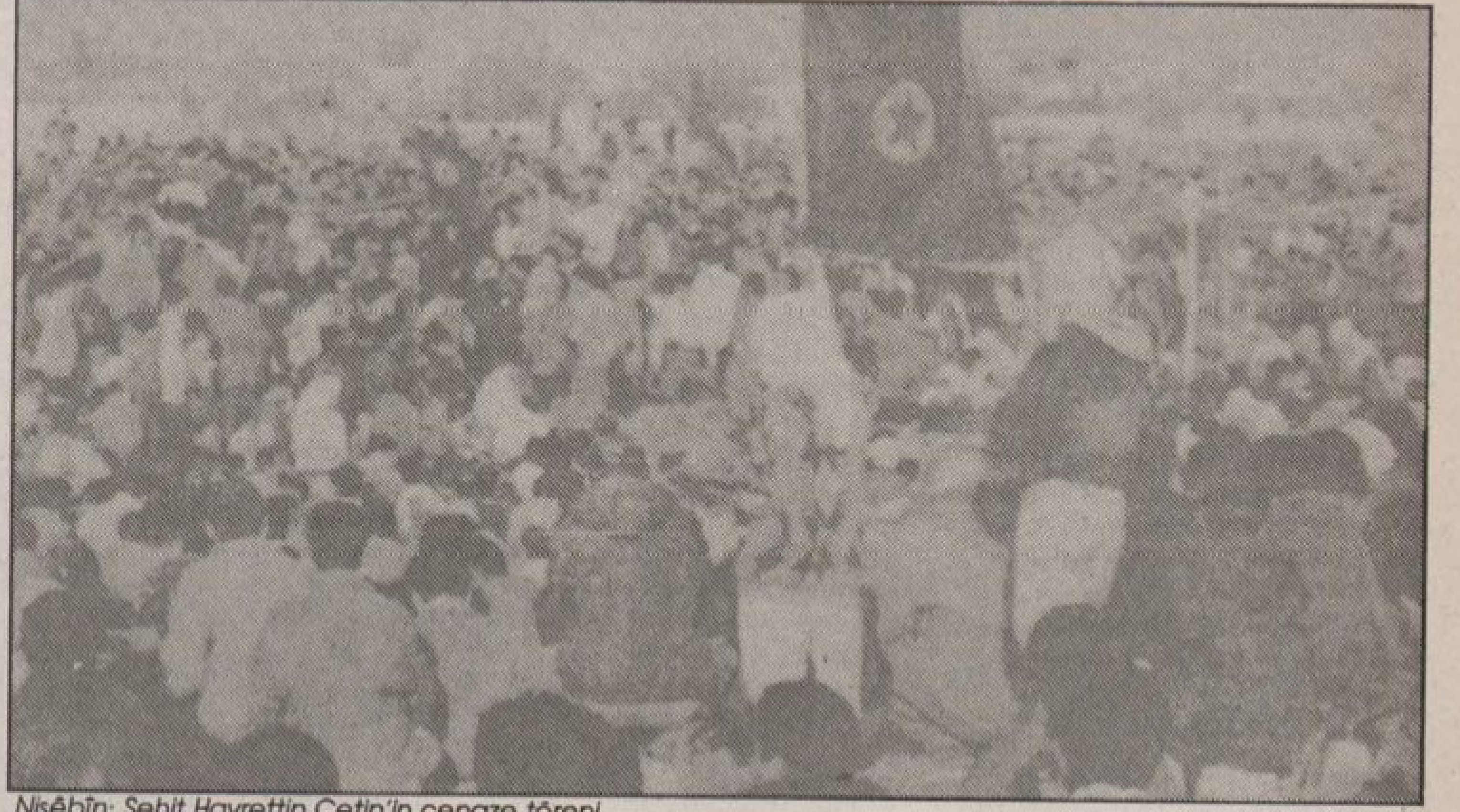
MÊRDÎN

Kontr-gerilla katliamlarına karşı Nisêbîn'de 30 bin kişi yürüdü

Mêrdîn'in Nisêbîn(Nusaybin) ilçesinde 18 Aralık günü kontr-gerilla tarafından katledilen yurtsever **Hayrettin ÇETİN**'nin cenazesi 19 Aralık günü, 30 bin kişinin katıldığı görkemli bir törenle toprağa verildi. Şehir merkezine asılan PKK-ERNK-ARGK bayraklarının yanısıra tören boyunca 20 adet büyük boy PKK-ERNK ve ARGK bayrağı taşındı.

Belediye işçisi yurtsever **Hayrettin Çetin** 18 Aralık '91 günü saat 15.00 sıralarında Yeni Turan Mahallesi'ndeki evine çok yakın bir mesafede iki kişi oldukları belirtilen kontr-gerillalarca kurşun yağmuruna tutuldu. **Hayrettin Çetin**'in vücuduna 9 merminin isabet ettiği tespit edildi. Saldırıyı yapanların polis kontrolünde şehri terkettikleri belirtilmektedir. 28 yaşında evli ve 3 çocuk babası olan **Hayrettin Çetin**, yurtsever kişiliği nedeniyle uzun süreden beri polislerin gözaltına alınacaklar listesinde yer alıyordu. Daha önce amcaları Nezir ve Hikmet Çetin HEP operasyonu olarak bilinen operasyonda gözaltına alınmışlardı. 1 Kasım günü gözaltına alınan Hikmet Çetin'in Nusaybin Emniyet Müdürlüğü'nde gördüğü işkencede iki kolu kırılırken; Hikmet ve Nezir Çetin daha sonra Diyarbakır Cezaevi'ne götürülüyorlardı. **Hayrettin Çetin** ise sık sık TC polisi tarafından rahatsız ediliyor ve 3 kez evi basılıp eşyaları kırılıyordu.

Hayrettin Çetin'in kontralarca katledildiğini duyan halk kepenkleri indirdi, öğrenciler okulları boykot etti, şoförler kontak kapattı. 5.000'e yakın pamuk işçisi ile 300'e yakın belediye işçisi işe gitmedi. Otobüs terminali de açılmadı.

Nisêbîn: Şehit Hayrettin Çetin'in cenaze töreni

Halkımız dünya devrim deneyimlerine katkılarını sunuyor

Tabiat olayları ile toplum olayları arasında büyük benzerlikler vardır. İkisine de yön veren bilimsel yasalardır. Nicel birikim bir yerde nitele dönüşür. Dönüşüm çoğunlukla patlamalarla olur. Halkımız da, tüm ögeleriyle patlamaya hazır bir durumdadır. Halkımızın fedakarlığı, cesareti ve serhildanlarının sırrı ve özellikleri öncünün eşsiz devrimci karakteri ve muazzam haklılığı, kararlılığı içinde gizlidir. Halk ayaklanması denilince ilk aklımıza gelen Çin, Vietnam ve Filistin olmaktadır. Özellikle Çin ve Vietnam devrimleri kırda üslenip şehirlere akın ettiler. Şehir ayaklanmaları halk savaşının son ve zafer aşamalarına tekabül ettiler. Mao'nun Çin'i bu yolla emperyalizmi *"Kağıttan kaplan"*a çevirdi. Ho Chi Minh'in *"Vietnam çekirgesi"* emperyalist devin içini oyup yendi. Çıplak ayaklı Afrika Mozambik'i ve Angola'sı aynı yolla emperyalizmi ülkelerinden kovdular.

Peki, ya dört bin yıldır halkın esaret altındaysa, insanlık adına neyin varsa tarumar edilmişse ve düşmanın son derece zalimse, her türlü teknik donanıma sahipse ve katliamlarla denetim mekanizması kurmuşsa... İşte, halkımızın serhildanları bu sorulara cevap veriyor. Bir halkın zaferi davasının haklılığında, öncünün sağlamlığında, örgütlemesinde ve savaşma azmindedir. Bağımsızlık için ayaklanan bir halkı yenecek hiçbir güç olamaz gerçeği, bugün halkımızın serhildanlarında bir kez daha dile geliyor.

Kürdistan halkının koşulları ve direniş azmi ayaklanmanın araç, örgüt ve eylem türlerini yaratıyor. Halkımızın serhildanları, çok çeşitli eylemlerin bileşkesi olduğunu ve siyasal bilinç ile cesaretin belirleyici öge olduğunu ispatlıyor. Yine en önemli özellik özgüç olayıdır. Ulusal kurtuluş mücadelelerinden dış destek de önemlidir. Her halk devrimi, parçası olduğu dünya sosyalist ve ilerici güçlerinden destek almalıdır. Fakat bu, söz konusu halkın kurtuluşunun özgücünün eseri olduğu gerçeğini yadsınamaz. Ezilen bir halk özgücünü ve eylemini geliştirmek zorundadır. Örneğin; Filistin ulusal kurtuluş hareketinde özgücü yadsıyıcı tarzda enternasyonalist desteğin algılanması, kendisini zaman zaman çok zorlamış, hatta tıkatmıştır. Bizde durum tamamen farklıdır. Halkımız ve gerillamız dış desteğin olmadığı koşullarda eylemlerini geliştiriyor. Ve gerçek bir daha ortaya seriyor ki, haklı yönde özgücünü konuşturan halk yenilmezdir. Bir halk ancak özgücünü harekete geçirebildiğinde enternasyonalist destek amacına ulaşır. Lenin, ayaklanmayı halkların bayramı sayar. Halk bir defa ayaklandı mı, ölüme seve seve gitti mi, onu durduracak hiçbir güç olamaz. Marx da, *"Ayaklanma sanattır. Bir kez ayaklandınız mı sloganınız sürekli hücum olmalıdır"* der.

Kürdistan halkı bugün bu gerçeği pratiğinde yaşatıyor. Bayram sevinciyle serhildanlara gidiyor. Ayaklanma ve silahıyla yeni eylemi yaratıyor. Türk sömürgeciliğinin kendini en güçlü hissettiği şehir merkezleri, ayaklanmaların devrimci odakları olmaktadır. Halk savaşı askeri, siyasi, ekonomik biçimlerinden kültürel biçimlerine kadar çeşitlilik gösteriyor. Önceden savaşın silah ve biçimleri belirlenemez. Halkın koşulları ve engin potansiyeli bu biçimleri yaratır. Hint halkı, bir nevi pasif direniş olan siyasal itiatsızlıkla, İngiliz emperyalizmini dize getirdi. Çin halkı, dünya halklarına gerilla savaşını, Vietnam Devrimi de kalpleri kazanmanın sırrını ve halk savaşının eşsiz siyasal-askeri zenginliğini sundu.

Kürdistan halkı da, halkların mücadele deneyimine ve tarihine kendi katkısını sunmaktadır. Bugün halkımız her yerde kendi katkısını bu sürece sunma çabasındadır. Ve halkımız yarını bu günden kazanmıştır. Serhildanlarla dolu bir yılı geride bırakıp, yeni atılımlarla dolup taşacak bir yeni yıla daha giriyoruz ve her yeni yıl halkımızın gençleşmesi, mutlu olmasını getirirken, düşmanın ölümünü hızlandırmaktadır. Bu temelde zaferlerle dolu geçecek yeni yıla merhaba diyoruz.

Zulme suskun kalmak, onursuzluktur

Zengok çatışmasında ARGK gerillalarının başarısından güç ve destek alan Nisêbîn halkı kontr-gerillanın katlettiği **Hayrettin ÇETİN** için 19 Aralık günü görkemli bir cenaze töreni düzenledi.

Sabahın erken saatlerinde ulusal renkler ve ulusal giysilerle donanmış 30 bini aşkın insan ERNK ve ARGK bayrakları taşıyarak şehir merkezinde biraraya geldi. Düşman, özel timleri, polisleri, ordu gücü ve panzerlerini de harekete geçirerek şehitlikten şehir merkezine ve sokak aralarına dek her yeri tutmuştu. Ancak Nisêbîn halkı, şehidine sahip çıkmaya ve anısına layık bir törenle gömmeye kararlıydı. Mardin Milletvekili Mehmet Sincar, Nusaybin Belediye Başkanı Müslüm Yıldırım ve İHD Nusaybin Temsilcisi Dr. Cemal Kahraman'dan oluşan bir heyet Nusaybin Kaymakamlığı'na çıkarak halkın bu kararlılığını bildirdiler ve halkın kan dökülmesini istemediğini, cenaze töreninin olaysız geçmesinden yana olduğunu; bu nedenle devletin askeri güçlerini geri çekip müdahalede bulunmamasının hayırlı olacağını ve olay çıkması, ya da kan dökülmesi durumunda halkın bu insancıl talebini reddedecek olan kaymakamın bizzat sorumlu olacağını ilettiler.

Bunun üzerine düşman güçleri şehitlikteki ablukayı kaldırıp geri çekildiler, ancak bunun yanısıra şehir merkezi ve sokak aralarındaki güçleri takviye ederek sinsi emellerini hayata geçirme çabalarını yürüttüler.

Şehir merkezinde toplanan halk kitlesi saat 11.30 sularında Hayretin ÇETİN'in ERNK bayrağına sarılı tabutunu evinden alarak şehitliğe doğru yürüyüşe geçti. Taşınan bayraklar ve giyilen ulusal renkli giysilerle bir çiçek deryasını andıran halk kitlesi dalga dalga büyüyerek sloganlar eşliğinde yürüyüşünü sürdürdü. **"Bijîn PKK, ARGK û ERNK!"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Şehîd nemir in"** sloganlarını haykıran Nisêbîn halkının elinde bu sloganları içeren pankartların taşındığı ve sık sık **"Kahrolsun kontr-gerilla"** sloganlarının atıldığı görüldü.

Yürüyüş boyunca kara güçlerinin yanısıra havadan helikopterlerle izleyip katliam ortamı arayan düşman, halkın sayıca yoğunluğu, azimli, kararlı ve kenetlenmiş yürüyüşü karşısında bu fırsatı yakalayamadı ve sıradan bir müdahaleye de cesaret edemedi.

Şehitliğe ulaşan kitle orada devrim şehitlerimizin anısına topluca bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra **"Ey Raqîb"** marşını okudu. Ardından mücadeleyi dile getiren çeşitli şiirler okundu ve şehit Hayrettin ÇETİN'in mücadelesini anlatan konuşmalar yapıldı. Bu halk şehidimizin cenazesi, uğrunda şehit düştüğü toprağa verildikten sonra Nisêbîn halkı kolkola kenetlenerek yek-vücut halinde şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturduğu 30 bini aşkın bu insan seli sloganlar atarak yürüyüşünü tamamladı ve evlerine dağıldılar.

Nisêbîn: Onbinler "Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganlarını haykırdı

Sömürgeciler, çocukların üzerine panzer sürdü

19 Aralık sabahı Nisêbîn halkı ikişer-üçer bin kişilik gruplar halinde şehit Hayrettin ÇETİN'in ailesinin taziyesine gitmeye

başladı. Ancak düşman bir önceki günün cenaze töreni gösterilerine olan tahammülsüzlüğünü katliamla gösterme hazırlıklarını çoktan tamamlamıştı. Sömürgeciler, polis ve ordu güçlerini taziye evine giden yollara yığmış, panzer ve helikopter desteğini hazırlamıştı. Nitekim taziyeye gitmek isteyen 3 bin kişilik kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu halk kitlesinin önü devlet güçlerince kesildi ve taziyeye gitmelerinin yasak olduğu belirtildi.

Halkın, taziyeye gitmenin hem dini, hem milli bir gelenek olduğunu ve mutlaka gideceklerini belirtmesi üzerine polisler ellerindeki joplarla saldırıya geçip halkı dövmeye ve dağıtmaya giriştiler.

Bunun üzerine taziyeye gelenler, meşru savunmaya geçip çevrede buldukları taş ve sopa parçalarını polislere fırlatarak kendilerini korumaya çalıştılar. Bu durumu gören düşman güçleri panzerlerini harekete geçirerek halkın üzerine sürdüler. Üç saat kadar süren bu mücadele süresince halkı dağıtmada başarılı olamayan düşman güçlerin gözlerini kan bürüdü ve 13 yaşındaki ortaokul öğrencisi **Serdar Aslan** adlı çocuğun üzerine panzer sürerek ezdi. Halkın, panzerin altından çekerek alabildiği Serdar Aslan adlı öğrencinin ölümünün önüne böylece geçilirken, düşman yoğun tutuklamalara başladı ve 40'a yakın kişiyi gözaltına aldı.

TC'nin çaresizliği

22 Aralık günü özel tim elemanları Nisêbîn'de yurtseverlerin evlerine saldırdı.

30 bin kişinin yürüdüğü cenaze töreninde çaresiz kalan TC güçleri olayın ikinci günü, birkaç işbirlikçi ajanı önüne katarak evlere saldırdılar. Bir gün öncesi içine düştükleri çaresizliğin kinini sivil halkımıza kusan TC teröristlerinin halkın evlerini büyük oranda tahrip ederken, rastgele ateş sonucunda da birçok işyerinin tahrip olmasına da neden oldukları bildiriliyor.

TC devleti terörizme dört elle sarılıyor

Mêrdîn ilinin Nisêbîn ve Midyad ilçeleri arasında bulunan Dalîn(Sivrice) köyü halkının geçtiğimiz aylarda kendi elleriyle yakaladıkları bir kontr-gerilla elemanını, devlet güçleri halkın elinden zorla aldılar. Köylüler olayı şöyle anlatıyor: *"8 Ağustos günü saat 23.45 sularında steyşın marka kırmızı renkli, 47 AT 445 plakalı otomobilde bulunan silahlı 4 kişi Dalîn'e geldi. Köyde bir kaç evin kapısını çaldılar. Ancak köy halkının onları fark etmesiyle silahlı olan 4 kişi arabaya binerek kaçmaya başladılar. Arabanın çıkmaz sokağa girmesi üzerine araçtan inip, yaya kaçmaya başladılar. Köylülerle kontralar arasında çıkan silahlı çatışma sonrası yörede Hawinê diye bilinen korucubaşının yeğeni Ekrem Akdeniz'i yakaladık. Diğer 3 kişi ise köyde bulunan askeri karakola sığındılar. Olay sonrası gelen yüzbaşı Ekrem'in kendi adamı olduğunu söyleyerek, kendisine teslim edilmesini istedi. Biz, 'Karakola sığınanların isimlerini bize açıklarsan veririz' dememiz üzerine yüzbaşı, 'Kimse karakola sığınmamıştır' diyerek bizlere dayak atmaya başladı. Ekrem Akdeniz'i alıp gitti."*

Bu şahsın birçok katliam eyleminde yer aldığı tahmin ediliyor.

Serê Sipî Dağı'ndan Hezex'e:

İntikam yeminimiz var

Hezex halkı kontr-gerilla katliamlarını protesto gösterisinde

Kürdistan halkına ve kamuoyuna

Partimiz PKK 13. Kuruluş Yıldönümünde sağlam siyasal çizgisiyle halkımızın ulusal ve uluslararası alanlarda temsil gücünü daha da güçlendirmiştir.

Kürdistan'ın yenilmez önderi PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümünü halkımız Parti, Cephe ve Ordu güçlerimiz yoğun kitlesel eylemlerle kutluyor. Her döneminkinden daha açık olarak Botan'dan Mêrdîn'e, Serhat'tan Amed'e tüm Kürdistan'da kitleler PKK'ye açık kitle eylemleri ve diğer kutlama gösterileriyle sahip çıkıyor. Dağda gerillalar, şehir ve ovalarda kitleler, yurtdışında emekçiler silah sesleriyle, zafer sloganlarıyla öncülerini selamlıyorlar. Kürdistan'ın dört bir yanında emekçilerimizin bulunduğu bütün yurtdışı alanlarında kitleselleşmiş PKK, geniş mevziler kazanmış ulusal kurtuluş hareketimiz dev boyutlarını ortaya koyuyor. Kitleselleşmiş, yoktan varetmiş, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm davasında böylesine önemli mevziler kazanmış ulusal kurtuluş hareketimiz sadece Kürdistan halkı için değil, başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya halkları için önemli bir kazanımdır. Bu temelde partimiz PKK'nin 13. Kurtuluş Yıldönümünü tüm dünya halkları nezdinde devrimci coşkumuzla selamlıyoruz.

Yurtsever halkımız!

İçinde bulunduğumuz süreçte, Kürdistan ve Türkiye'de yoğun ve önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Erken seçim taktiği ile siyasal, askeri ve ekonomik çöküşüne çözüm arayışına giren Türk sömürgeciliği çare olarak en son DYP-SHP koalisyon hükümetini ortaya çıkarmıştır. Her ikisi de diğerleri gibi azgın, şoven ve ırkçı olan bu partiler, partimizin önderlik ettiği, ulusal kurtuluş hareketini ezmeyi merkezine alan bir hükümet programı etrafında birleşmiştir. Düne kadar sivil örtülü görevini ANAP'a veren özel savaş, özellikle TC ordusunun çıkmaza girmesi, ANAP'ın yoğun yıpranması ve TC'nin uluslararası alanda tecritinin yoğunlaşmasıyla birlikte örtü görevi bu sefer DYP ve SHP'ye verilmiştir. DYP-SHP hükümeti "insan hakları", "demokrasi" vb. demagojilerle harekete geçmesine rağmen, asıl işlevlerinin özel savaşın sivil örtüleri olduklarını daha ilk çabaları ile ortaya koymuşlardır. Bu terimlerin bol demagojisini yapan bu şoven partilerin nasıl azgın insan hakları düşmanları oldukları mecliste birkaç cümle Kürtçe konuşan insanlara karşı geliştirdikleri ırkçı, faşist saldırıları ile tüm kamuoyu önünde sergilenmiştir. Yine bunlar, "Bölünmez bütünlük", "bölücülük" demagojisini sürdürmede ısrarlı olduklarını vurgulamaktadırlar. "İnsan Hakları" ve "demokrasi"den bolca bahsetmektedirler. Ama iş Kürt gerçekliği ve Kürt halkının ulusal ve insani demokratik haklarına geldiğinde hepsi birlikte hırlamakta ve ısırmaya hazır bir kuduz köpek gibi gerçeklerin üzerine saldırmaktadırlar. Kısacası TC'nin ilkesiz ve kuralsız özel savaşını yürütmede ısrarlı olduğu görülmektedir. Ordusu, özel timi, polisi, kontr-gerillası, köy korucusu vb. güçleri ile mücadelemizle başedemeyen TC sömürgecileri, bu sefer özel savaşı tabana indirerek Türkiye'de şovenizmi kitleselleştirerek bir özel savaş denemesine başvurmaktadır. Bunun için Türk halkının bilinçsizliğinden ve öncüsüzlüğünden yararlanarak, tarihsel ulusal gerici ve anti-demokratik duygularını kızıştırarak Türk ve Kürt emekçilerini karşı karşıya getirmek gibi alçakca emeller peşinde koşmaktadır. Ağustos ayından bu yana aralıksız süren ARGK eylemleri ile işlemez hale gelen milyonluk Türk ordusu yeniden yapılanmaya çalışılarak etkin operasyon ve imha harekatlarıyla özel savaş DYP-SHP örtüsü altında derinleştirilme hazırlığındadır. Tüm bunlar dünyanın açıkça görebildiği Kürt halk gerçekliğini, ulusal demokratik haklarının, TC'nin fanatik inkarcı çizgisi ile görmek istemediğini, siyasal çözüm değil, inkarcı şoven dayatmada ısrarlı olduğunu bir kez daha gösteriyor. Bu ısrar beline kadar bataĝa girmiş olan birinin çırpındıkça daha da batacağından başka bir anlam ifade etmemektedir.

Devrimci demokratlar

Partimizin sağlam siyasal pratik öncülüğünde önemli boyutlara ulaşan halk savaşımız bugün TC'yi her alanda tıkatmış ve çıkmaza sokmuştur. Günümüzde PKK bir ulusun meşru temsilcisi olduğunu aktif kitle gücü ve desteği ile ortaya koymuştur. Dünyanın en gerici güçleri ve TC'nin bir numaralı müttefikleri bile bu gerçeği görmek durumundadır. PKK'nın ulusu temsili sadece siyasal-kitlesel değil, aynı zamanda da askeri açıdan reddi mümkün olmayan bir gerçektir. Uzun yıllar boyu baskı ve şiddete karşı dişe diş gelişen mücadelemiz TC otoritesini birçok alanda silip süpürmüş, partimizin otoritesini ve ikili iktidar taktiğini uygulama alanları genişlemiştir.

Kısacası PKK ve temsil ettiği bağımsızlık ve özgürlük hareketi özellikle Ortadoğu'da çok ciddi bir güç olarak ortaya çıkmıştır. Tüm bunlara karşın TC'nin halkımız ve ülkemiz üzerindeki sömürgeci otoritesi birçok alanda ortadan kalkmış, birçok alanda da partimizin şiarları ile halkımız ayağa kalkmaktadır.

Son seçimlerde uygulanan parti taktiği, partimizin kitleselleşmesini, halkımızın siyasal arenaya etkince çıkma tutumunu açıkça sergileyen örneklerden biri olmuştur. Ordumuz ARGK'nin ise özellikle Ağustos ayından bu yana bütün ülke çapında birçoğu uluslararası kamuoyunu etkileyen yüzlerce başarılı eylemleri tüm hızı ile sürmektedir. Birçok alanda TC karakolları yerle bir edilmiş, yüzlerce TC askeri, özel tim, köy kurucusu, polis öldürülmüş, onlarcası esir alınmıştır. Onlarca il ve ilçe baskını gerçekleşmiş, birçok yol hattında ARGK kontrol eylemleri geliştirilmiştir. ARGK eylemleri günümüzde de tüm ülke çapında yoğunca devam etmektedir.

Tüm partili yoldaşlara ve savaşçılara

Yaşanan gelişmeler her yönüyle halkımız ve partimiz lehindedir. Düşmanımız her açıdan çıkmazın bunalımını yoğunca yaşamaktadır. TC dün olduğu gibi bugün de, tüm açık ve gizli güçlerini partimiz ve ulusal kurtuluş hareketimiz karşısında bir blok gibi seferber etmeye çalışmaktadır. TC sömürgeciliği her türlü şiddet ve şovenizmi yedeğine alarak halkımızın temel taleplerini ve haklı mücadelesini bastırma çabalarını ısrarla sürdüreceğini her gün dile getirmektedir. Bu azgın inkarcılar, ırkçı şovenistler, günümüzde de savaş dışında başka bir dilden anlamadıklarını ortaya koymaktadırlar. O halde, bize düşen görev partimizin denenmiş siyasal hattı temelinde devrimci savaşı bütün boyutları ile daha da yükseltmek için bütün insani, yurtsever ve devrimci çabalarımızı daha da yoğunlaştırmalıyız.

Her zaman olduğu gibi halkımızın öz gücünü esas alarak, siyasi örgütsel ve askeri görevlerimizi adına layık bir biçimde hayata geçirelim. Gelişmelere yön veren partimiz ve halkımızın bizden beklediği tarzda siyasal ve askeri uygulamalarımızı geliştirelim. Bizden kaynaklanan eksiklikleri en asgariye inderecek kişiliğimizi partimizin siyasal çizgisine ulaştıralım. Halkımızı eğitmede ve örgütlemede yorulmaz öğretmenler olmasını bilelim.

– Yaşasın Kürdistan halkının öncüsü PKK!
– Yaşasın halk savaşımız!
– Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve gericilik!

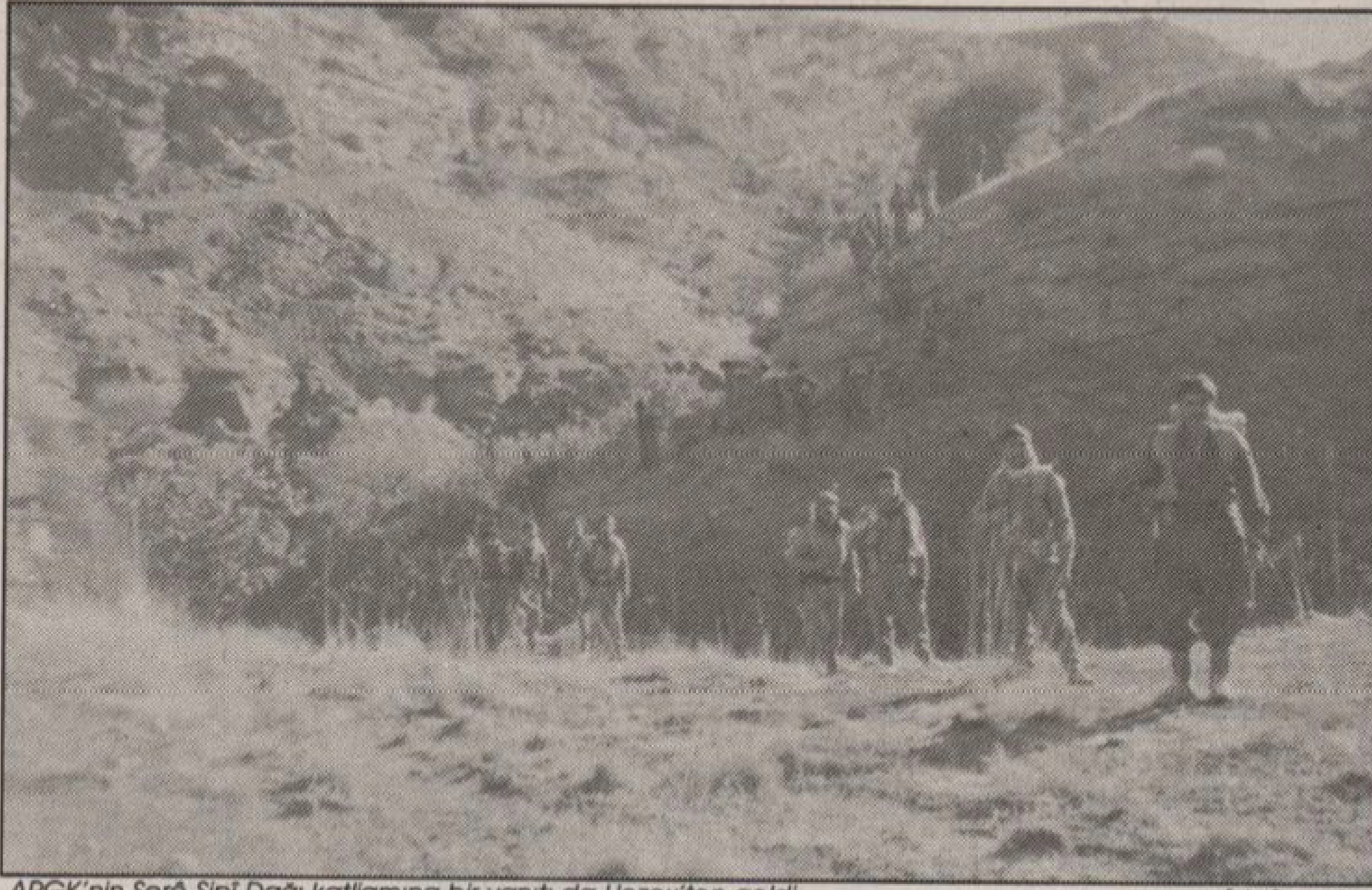
Mêrdîn Eyaleti
PKK-ERNK Temsilciliği

12 ARGK gerillasının büyük bir ihtimalle kimyasal silahlar kullanılarak uçak bombardımanıyla şehit edilişinin ertesi günü Hezex(İdil)'teki ARGK gerilla birliği hazırlıklarını yoğunlaştırarak düşmanın üzerine yürüyor.

20 Aralık günü saat 17.00 sularında gerilla birimleri, Hezex şehir merkezine altı koldan giriş yaptılar. Gerillalar, şehrin tüm elektriklerini kestikten sonra gruplar halinde İdil Emniyet Amirliği, polis lojmanları, İdil Jandarma Komutanlığı, İdil Piyade Sınır Taburu, kaymakamlık ve Hükümet Konağı binalarının yöresine mevzilenip ağır otomatik silah ve roketatarlarla ateş etmeye başladılar. Birden bire bir savaş meydanına dönen Hezex'te, gerillaların bu ani ve güçlü baskını karşısında düşman güçleri inlerine sinerek bir varlık gösteremediler. Şehrin denetimi ise ARGK gerillalarının elinde kaldı. Baskın eylemi boyunca gerillalar şehirde halka propaganda ve ajitasyon yaparak dökülen kanlarımızın hesapsız bırakılmayacağını söylediler.

Görgü tanıklarının "tam bir savaş" diye nitelendirdiği bu baskın eyleminde hedef dahilindeki devlet ve hükümet binaları ağır hasara uğratılırken, düşmana çok sayıda kayıp verdirildi. Gerillalar ise eylem bitiminde kayıp vermeden başarıyla şehirden ayrılıp üs alanlarına çekildiler.

Gerillaların üslerine çekilmesinden sonra ortaya çıkan düşman güçleri, ARGK savaşçıları karşısındaki acizliklerini yurtseverlerin iş yerlerine ve evlerine baskınlar düzenlenerek gidermeye çalıştılar. Evleredüzenlediği baskınlarda düşman, talancı karakterini konuşturup halka baskı, işkence etti. **Kasım Tekçe** adlı şahsın işyerini bombalayıp birçok işyerini ve evi kurşun yağmuruna tutan düşman, halkı provokasyona getirmeye çalıştıysa da başaramadı. Tahrik ve panik yaratarak halkı kendi üzerine çekmek ve bunu fırsat bilerek katletmek amacını güden düşman, bu yönlü çabalarını birçok ilçemizde olduğu gibi burada da uygulamak istedi. Ancak halk kitleleri gerillaların verdiği moral, güç ve destekle sükunetlerini korudular. Bir yurtsever bu durumlarını şöyle ifade ediyordu: *"Biz, düşmanın istediği yerde ve anda değil; iràdemizin öngürdüğü yer ve zamanda savaşmayı öğrendik ve artık kaybetmiyoruz."*

ARGK'nin Serê Sipî Dağı katliamına bir yanıtı da Hezex'ten geldi — Foto: Berxwedan

Artık ülkemizde kendi bayrağımız dalgalanıyor

Son aylarda Özel Harp Dairesi halkımızın kabaran serîhildanlarına karşı kontr-gerilla katliamlarını yoğunlaştırmaktadır. Son olarak Şirnex'in Hezex(İdil) ilçesinde kontr-gerillalar muhtar **Agit Akibe** ve **İbrahim Demir**'i katletti.

Şirnex'in Hezex ilçesi, Xendük(Çukurlu) köyü yakınlarında bir mağarada katledilmiş olarak cesetleri bulunan yurtsever köy muhtarı Agit Akibe ile İbrahim Demir'in cenazeleri köylüler tarafından 15.12.1991 günü akşamı ilçe merkezine getirilmek üzere yola çıkarıldı. Ancak karanlığın basması üzerine cenaze o akşam Fîl(Bereketli) köyünde bekletildi. Sabahın erken saatlerinde cenazeyi alarak ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçen binlerce kitleye yol boyunca çevre köyler de katıldılar. Cenaze ilçe merkezine ulaştırıldığında kitlenin sayısı 10.000'i aşmıştı.

Cenazeler Şêx Hesen Camii'nde düzenlenen dini törenin ardından mezarlığa doğru yola çıkarıldılar.

İlçe merkezindeki alan ERNK bayraklarıyla donatıldı. Onbinlerin, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî Kurdistan"**, **"Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği"** sloganları eşliğinde ARGK Eyalet Komutanlığı'nın **"Yurtsever Kürdistan Halkı"**yla başlayan çağrısı kitleye okundu. Konuşmalarda, Demirel ve İnönü'nün bölgeye yaptıkları gezilerin aldatmaca olduğu, kendilerini demokrat bir hükümet olarak yansıtmak istedikleri belirtildi. *"Sormak gerekiyor demokratlık insanlarımızı katletmek midir? Bunların demokratlıkla hiçbir ilgisi yoktur. Halkımıza karşı işlenen suçlar nerede olursa olsun cezasız kalmayacaktır"* denildi. Kitle büyük bir coşkuyla konuşmaları karşıladı. Daha sonra Şırnak Milletvekili Selim Sadak kürsüye çıkarak, *"Bu işin peşini bırakmayacağız, suçluları mutlaka ortaya çıkaracağız"* dedi. Cenaze törenine milletvekilleri Selim Sadak, Ali Yiğit ve Ankara milletvekili Salman Kaya'da katıldılar. Yürüyüş boyunca ARGK ve ERNK bayrakları taşındı. Bu arada Şirnex, Hezex ve Misric(Kurtalan) ilçelerinde kepenkler indirildi, şoförler kontak kapadı, öğrenciler okulları boykot etti. Devlet güçlerinin yürüyüşe müdahale etmediği bildirildi.

Haykırıyoruz duysun tüm dünya, diyen halkımıza karşı

TC çaresiz

3 Aralık salı günü Şirnex'in Hezex(İdil) ilçesinde dükkanın da kontralarca katledilen Süryani asıllı **Mihail Bayro** adlı yurtseverin cenaze törenine 8 bin kişi katıldı ve Hezex esnafı kepenk indirdi. Yörede sayılıp sevilen **Mihail Bayro** adlı yurtse-

Hezex Mektubu

Değerli yoldaşlar,

Sizlere Eskişehir Cezaevi'ndeki uygulamaları protesto ve öncümüz PKK'nin kuruluş yıldönümünü kutlama gösterilerini aktarmak istiyorum. Sizlere Hezex halkının serîhildanını ve düşmana karşı sergilediği direnişi anlatacağım. Gerçek ve öz anlatmaya dikkat edeceğim.

Dilekçelerimizi gerekli yerlere verdikten sonra, ilk etapta 280 kişi ile HEP binasında açlık grevine başladık. Başlangıç **"Ey Raqîb"** marşının toplu olarak okunmasıyla oldu. Binanın pencerelerine pankartlar astık. Bazıları şöyleydi: **"Hûn bi xêr hatin cem gelê Botan"**, **"Eskişehir tabutlarında canlı görmek istemiyoruz"**, **"Bijî berxwedana gelê Kurd."** İçerde ise duvara Parti ve Cephe bayrakları, gerilla fotoğrafları ve bazı afiş ve pankartlar asılıydı. Ayrıca TC, video, müzik sesi ve tembur...mu...da vardı.

Ziyaretçilerimiz, özellikle de öğrenciler, siyasi konuşmalar yaptılar ve güzel şiirler okudular. Her akşam folklor ve tiyatro gösterileri ve bilgi yarışmaları yapıyorduk. oldukça coşkulu ve neşeli geçiyordu eylemimiz.

Bina çarşının ortasında, yani tam dörtyolun ağzındaydı. Çoğu zaman binada yer kalmadığından insanlar dışarılara taşıyordu ve onların alkış ve zılgıtlarından şehir adeta inliyordu. Ziyaretçilerimizin sayısı günde 2500 kişiyi geçiyordu. İnanır mısınız, dört bir yandan gelip eyleme katılanlar arasında istifa eden Barim köyü korucuları da vardı. Ziyaretçilerimiz oralet, limon tuzu, şeker ve sigaranın yanısıra para yardımı için de kuyruğa girmişlerdi. Açlık grevi sona erene kadar toplanan maddi yardımın 30 milyonu geçtiğini sanıyorum. Yardımın tümü ilgili yere teslim edildi.

27 Kasım 1991, Hezex: PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamaları

Açlık grevi günlerinde her sabah "Ey Raqîb" marşımızı okuyarak başlıyorduk güne... 20 Kasım akşamı çarşıda bir siyasi polis vuruldu, ağır yaralandı ama ölmedi. Bu olayı düzenleyenleri yakalayamadıklarından gelip açlık grevindeki tüm erkek yoldaşlarımızı alıp emniyete götürdüler. Bunlar arasında babam da vardı. Diğer arkadaşların tümünü bir odaya tıkamışlar, babamı ise gözlerini bağlayıp soyduktan sonra alçakça dövmüşler. Babama, *"Ha seni öldürdük ha polisi vurup kaçanlardan birini, hiç farketmez"* diyorlardı. Yaklaşık bir saat sonra babam hariç tüm arkadaşlarımızı serbest bıraktılar. Bırakılanlar tekrar gelip açlık grevine devam ettiler. Temsilcimiz karşı tarafla görüşerek, babam bırakılmadığı takdirde yarın geniş protestolar yapılacağını bildirdi. Durum bir an çok gerginleşti. Her taraf derin bir sessizliğe büründü. Karınca bile yürüse sesi duyulacaktı sanki. Yarım saat geçti geçmedi, baktık iki kişi babamın kollarına girmiş getirdiler. Yani korkudan onu bırakmak zorunda kaldılar.

22 Kasım gecesi ise saat 24.00 sıralarında grev yerini özel timler basmak istediler. Ancak karşı koyarak onları binaya sokmadık. Daha sonra komutanlarıyla görüşüldü. Ancak ilçenin ileri gelenlerinden biriyle ve sadece komutanları gelirse kapıyı açacağımızı bildirdik. Ancak bu şekilde içeri girebildi. Eğer anlaşmaya uymayıp bir tek tim elemanı içeri girmeye kalkışsaydı çok kan dökülecekti.

Yoldaşlar, 27 Kasım tarihinde ise Hezex'te tam bir bayram vardı. Gerek gece gerekse gündüz tam bir bayram havası yaşadık. Partimizin 13. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle daha bir gün öncesinde, akşama doğru saat 16.30 sıralarında silahlar patlamaya başladı. İlçemizin hemen hemen tüm halkı sokaklara döküldü.

Halk marşlar okuyup sloganlar atıyordu. Kadınların zılgıt sesleri silah seslerine karışarak şehri inletiyordu. Bu durum gece saat 22.00'ye kadar devam etti. Havai fişekler geceyi gündüze dönüştürmüştü.

Ertesi gün, yani 27 Kasım sabahı ise, Newroz Meydanı'nda yaklaşık 10 bin kadar kişi toplandık. "Ey Raqîb" marşının eşliğinde göndere bayrağımız çekildi. Daha sonra şehitler için bir dakikalık saygı duruşu yaptık. Halaylar çekildi, şiirler okundu. O gün tüm işyerleri kapalıydı Hezex'te... Ve okullar boykottaydı. Tüm taşıtların şoförleri de kontak kapamıştı. Milli bayram bu hava ile akşama kadar devam etti.

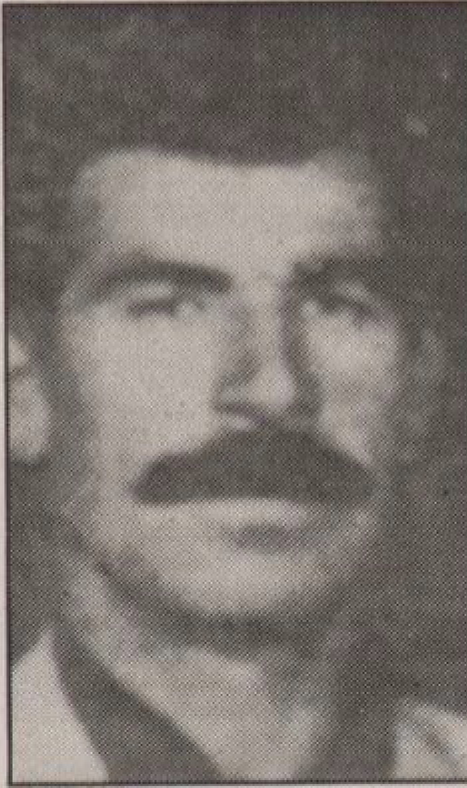
30 Kasım gecesi gerillalarımız Hezex merkezine baskın düzenledi. Devlet güçleriyle yaklaşık üç saat çatıştılar. Gerillalarımızın bu baskını bizi çok sevindirdi. Roketlerle vurdular. Devlet güçleri çok kayıp verdi ama hiç bahsetmediler.

Hezex'teki gelişmeler kısaca böyle... Mektubuma son verirken bütün devrimci arkadaşlara sonsuz selamlar.

Hezex'ten bir yurtsever bayan

verin katledilmesine tanık olanların verdikleri bilgilere göre olay esnasında silah seslerini duyan halk dükkana doğru koşmaya başlar. **Mihail**'in kanlar içinde yerde olduğunu ve Muhamed Ata Zengin ve Menaf Bilgiç adlı ajanların dükkandan çıkarak hızla koşmalarını gören halk ajanları kovalamaya başlar. Açılan ateş sonucu ajan Muhamed Ata Zengin ölür, diğer ajan ise ağır bir şekilde yaralanır. Yaralı ajan Menaf Bilgiç'i TC askerleri alıp götürür. **Mihail Bayro** adlı yurtseverin cenaze törenine 8 bin kişilik bir kitle katılır. Kitle sık sık, **"Şehîd nemir in"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** sloganları atar. Cenaze töreni sonrası kilisede yapılan törende devletin yaratmak istediği çelişkilere dikkat çekilerek, *"Aramızdaki birliği daha da güçlendirmeliyiz"* denildiği bildirilmektedir.

Olayın ardından Êlih(Batman) ve Gercews(Gerçüş)'te kepenkler kapatıldı. Sabahın erken saatlerinde kepenk kapatmaya başlayan esnafın sayısı öğleye doğru 15.000'i buldu. Bir gazetecinin, *"Dükkanları açmayacak mısınız?"* sorusuna Batman valisi, *"Biz müdahale etmeyiz. Nasıl istiyorlarsa öyle yapsınlar. İsteyen kapatır, isteyen açar"* diyerek TC'nin çıkmazını ifade ediyordu. Kepenk kapatma eylemine 12 Aralık'ta Midyad(Midyat), Gercews(Gercüş) ve Heskîf(Hasankeyf) esnafı da katıldı.

Agit Akibe

Hezex halkı kontr-gerillaya meydan okuyor

Yurtsever Mihail Bayro'nun katledilişini 8 bin yurtsever protesto etti

Kosar'da orduevine sabotaj

18 Aralık günü akşamı ARGK'ye bağlı bir gerilla timi tarafından Kosar(Kızıltepe)'de düzenlenen sabotaj eyleminde büyük hasar meydana geldi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

Tepebaşı caddesi üzerinde bulunan orduevinde 18 Aralık akşamı saat 18.30 sıralarında bir bomba patladı. İkinci bomba ise saat 23.00 sıralarında patladı. Patlamalar sonucu orduevinin tüm camlarının kırıldığı birçok subayın da yaralandığı bildirilirken, devlet olayı örtbas etmektedir.

Girgê Amo ayakta

17 Aralık günü muhtar Agit Akibe ve İbrahim Demir'in Hezex'te kontrgerillalarca katledilmelerini protesto etmek amacıyla esnaf kepenk açmadı, şoförler kontak kapattı, öğrenciler ise okulu bir günlük boykot ettiler.

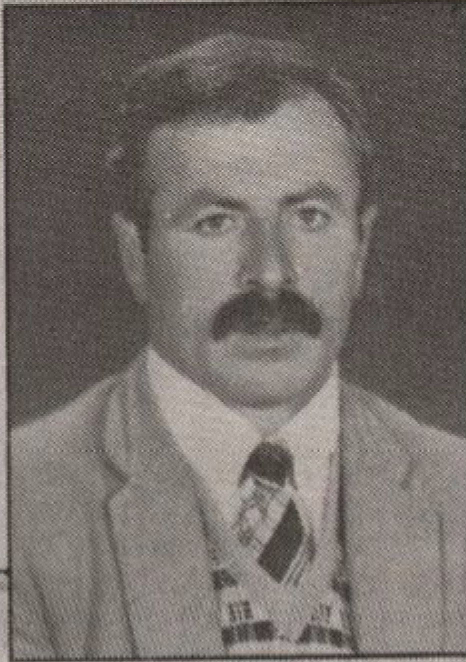
10 Aralık günü özel tim tarafından bir otomobil içinde silahla taranan Sıgbettullah Eken, Saliha Eken ile köy imamı Mahmut Eken'in yaralanma olayı da protesto edildi.

Gerilla, devlet kurumlarını etkisizleştiriyor

ARGK gerillaları 30 Aralık akşamı Kerboran(Dargeçit)'a baskın düzenleyerek ilçe kaymakamının evini kurşun yağmuruna tuttular ve lise binasıyla birlikte tahrip ettiler. Askeri alanda düşmana önemli darbeler vuran gerillalarımızın, devletin kurum ve kuruluşlarına yönelik siyasi nitelikli eylemlerinde de artışın olduğu ve bunun, düşmanı paniğe soktuğu bildiriliyor.

Şahidimizdir Dicle, Seni kalplerimize gömdüğümüze Bedrettin...

Tüm halkımız tarafından çok sevilen arkadaşımız **Bedrettin AKKURT**, 11 Kasım 1991 günü Midyad'ta kontr-gerilla timleri tarafından kafasına kurşun sıkılarak katledildi.

Arkadaşımız loktantada yemek yerken, kimliği belirlenemeyen sivil giysili biri tarafından şehit edildi. Olayın meydana gelmesi üzerine Midyad halkı katili yakalamak üzere peşine takıldı. Ancak olay esnasında orada hazır bulunan 4 resmi giysili polis tabancalarını çekerek halka müdahalede bulundular. Tahditle katilin yakalanmasını engellediler. Halktan buna tepki gösteren herkes gözaltına alınıp karakola götürüldü.

Aynı gün olayı duyan Kerboran (Dargeçit) halkı direnişe geçti. Kepenkler indi. 60 civarında araç hemen Midyad'a yöneldi.

Şehidimizin naaşını alıp Kerboran'a döndük. İlçe girişinde bekleyen panzer eşliğindeki askeri birlikler, konvoyun ilçeye girişini engellemek istediler. Ancak korku duvarlarını çoktan yıkmış olan direnişçi Kerboran halkı üzerlerine yürüyerek engelleri aştı. Tüm Kerboranlılar; yaşlı-genç, kadın-çocuk ertesi gün sabaha kadar süren bir görkemli cenaze töreni yaptılar. Sloganlar haykırıldı, marşlar okundu. Türk devletinin kontr-gerilla terörü lanetlendi. **"Yaşasın PKK"**, **"Yaşasın Başkan APO"**, **"İnsanlık onuru işkenceyi yenecek"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"**, **"Kontr-gerilla bizleri öldürmekle sindiremez"** sloganları sabaha kadar Kerboran'ı çınlattı.

12 Kasım günü Kerboran'dan ve olayı duyan çevre köylerden gelen binlerce insan Kerboran'da toplandı. 10 binin üzerinde insan naaşın içinde olduğu arabanın arkasından yürüyüşe geçti. Marş ve sloganlar eşliğinde Kerboran birkaç kez dolaşıldıktan sonra kitle, şehidin doğum yeri olan Çêlika Eliyê Remo köyüne hareket etti. Köye kadar yüründü. Aynı anda Kerboran ve tüm çevre köylerde kepenkler kapalıydı, şöforler de kontak kapamıştı.

14 Kasım günü Dicle Nehri kenarında yine 10 binin üzerinde yurtseverin katılımıyla Çêlika Eliyê Remo köyünde yapılan miting ve yürüyüşün ardından, şehidimizi toprağa verdik.

- Şehidimiz Bedrettin arkadaşı unutmayacağız!

- O bir halk kahramanıydı, kalbimize gömdük!

Kerboran'dan arkadaşları

AMED

Farqîn'de devlet terörü

Köy koruculuk sisteminin çökertilmesine paralel olarak özel savaş tarafından geliştirilen kontr-gerilla terörüyle Kürdistan'da onlarca yurtseverin katledildiği ve bundan hükümetin hiçbir hesap soracak güçte olmadığı, hesap sormadığı bilinmektedir. Özellikle seçim sürecinden önce başlatılan ve seçimlerden sonra tırmandırılan kontr-gerilla saldırılarında insanların evlerinden alınıp sorgusuz-sualsiz kurşuna dizildiği, işkenceyle katledildiği gerçeği, Kürdistan halkını meşru bir savunmaya çekmiş ve bu temelde, halk kitleleri protesto gösterilerine başlamışlardır. Daha çok kepenk kapatma, yürüyüş ve oturma eylemleri biçiminde geçen bu halk eylemliliklerine, faşist Türk ordusu ve polisinin sert karşılık verdiği, balyozlarla kepenkleri kırdığı, jop ve kalaslarla yürüyüşçüleri dövdüğü ve halkın üzerine kurşun yağdırarak katliamla cevap verdiği de bilinmektedir. Buna en iyi örnek **Vedat Aydın**'ın katledilmesi ve sonrasında yapılan cenaze törenine katılan halkın üzerine kurşun yağdırılarak kanla karşılık verilmesi olayını gösterebiliriz. Tabii TC'nin vahşeti, bir tek bu olayla sınırlı değildir. İşte Farqîn(Silvan)'deki olay da bunun bir örneğidir.

Sözünü ettiğimiz kontr-gerilla terörünü protesto etmek amacıyla Farqîn esnafı 17 Aralık günü kepenklerini kapattı. Büyük katılımın sağlandığı bu kepenk kapatma eylemini sabote etmek ve düşmana yaranmak çabasında olan birkaç esnaf ise, Farqîn halkının iradesini hiçe

ARGK vuruşlarıyla düşmana aman tanımıyor Foto: Berxwedan

sayarak kepenklerini açık tuttu. Bu durum halkın yoğun tepkisini ve nefretini alırken, düşmana da cesaret verdi ve düşmanın kepenklerini kapatan esnafa sert-yönelmesinde iştahını kabarttı.

Ancak aynı gece gerillalar Farqîn merkezine baskın düzenleyerek düşmanın iştahını kursağında bıraktı. İlçe jandarma karakoluna ve önemli devlet dairelerine ağır silahlarla baskın düzenleyen gerillalar düşmana ağır hasar ve kayıp verdirdiler. Baskın sırasında düşmanın hiçbir varlık gösterememesi üzerine gerillalar amaçlarına ulaşıp ayrılırlarken gündüz kepenklerini açık tutarak eylemliliği sabote etmeye çalışan Mustafa Sezgin ve Sadık Yalçın adlı esnafların dükkanlarını da uyarı amaçlı olarak ateşe verdiler. Daha sonra ARGK gerillaları sloganlar atarak eylem alanından ayrıldılar.

Bu süre zarfında hiçbir varlık gösteremeyen düşman güçleri, ARGK gerillalarının iyice uzaklaştığından emin olduktan sonra inlerinden çıkıp silahlarını alarak şehir merkezine dağıldılar ve gerillalar karşısında içine düştükleri çaresizliklerinin ve korkunun hıncını silahsız halktan almaya başladılar.

Düşman güçleri, önlerine çıkan sivil insanlara rastgele ateş açıp kepenkleri kapalı dükkanları kurşunlama ve tahrip etme işine giriştiler. O esnada caddede bulunan **Zübeyir YANDIR** adlı yurtsever, düşmanın taramalarına hedef olup aldığı kurşunlarla şehit olurken **Hüseyin Hasoğlu, Mehmet Kızık, İhsan Bilir, Aynur Gemsi, Mehmet Gül** ve **Aslan Güloğlu** adlı yurtseverler de çeşitli yerlerinden yaralandılar.

Öte yandan Amed'in Hênê(Hani) ilçesi HEP ilçe başkanı kontr-gerillaların saldırısına uğradı. HEP İlçe Başkanı **Sıddık Bülbül** arabasıyla Hênê merkeze bağlı Odunlar köyüne giderken, yolda kontr-gerillaların saldırısına uğrayarak yaralandığı bildirilirken, son günlerde Dicle Üniversitesi'nde dincilik adı altında kontraların yurtsever öğrencileri rahatsız ederek olay çıkarmak istedikleri ve bunların resmi polisin desteğinde okulda silahlı dolaştıkları ve provokasyonlar çıkarmak istedikleri belirtilmektedir.

Halkımızın sabrı taşıyor

Son dönemlerde yaygınlaşan kontr-gerilla katliamları ve keyfi gözaltılara karşı, halkımızın tavrı giderek sertleşiyor. Ardı arkası kesilmeyen cinayetlere ve gözaltına almalara karşı, Licê'de 3.000 kişi kaymakamlığa yürüyerek çeşitli sloganlar atarken, Farqîn'de de esnaf kepenk kapadı, 1.000 kişilik öğrenci kitlesi de okulları boykot etti.

Amed'in Licê ilçesine bağlı Zêrê(Gökçe) köyüne 15 Aralık günü saat 24.00 sıralarında baskın düzenleyen jandarma ve özel timler, köy muhtarı Mehmet Üçdağ ve Sıddık Dalbudak isimli köylüleri gözaltına alırlar. Aradan 2 gün geçmesine rağmen gözaltına alınan Mehmet Üçdağ ve Sıddık Dalbudak'tan herhangi bir haber alınmaması üzerine 18 Aralık günü saat 11.00'de ilçe merkezinde toplanan 3.000 kişi kaymakamlığa doğru yürüyüşe geçerek, **"Kahrolsun kontr-gerilla", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Bijî Serok APO"** ve **"Bijî PKK"** sloganlarını attılar. Kaymakamlığın önüne gelindiği sırada, ilçe jandarma karakol komutanı kitleyi durdurmak istedi, ancak kitlenin kararlılığı karşısında geri adım atarak, kaymakamla görüşebilirsiniz dedi. Kitleden 3 kişi kaymakamla görüşerek gözaltına alınanlar hakkında bilgi aldılar. Ayrıca gözaltında bulunan köylülerle görüşme iznini de alan kitle sloganlar atarak eyleme son verdi.

Bu arada Amed'in Farqîn(Silvan) ilçesinde bölgede sürmekte olan kontr-gerilla cinayetlerini protesto etmek amacıyla esnaf 2 günlüğüne kepenklerini kapatırken, öğrenciler de okulları boykot etti.

10 Aralık günü Farqîn'in Erik köyüne gitmekte olan minübüsün özel tim tarafından taranması sonucu, **Sigbettullah Eken**, eşi **Salihe Eken** ile köy imamı **Mahmut Eken**'in ağır yaralandığı saldırıyı protesto etmek için 17-18 Aralık tarihlerinde esnaf kepenk kapattı. Öğrenciler ise okulda forum düzenleyip, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK"** sloganları atarak 2 günlük boykota başladılar.

Dicle Üniversitesi öğrencileri özel tim çemberinde

Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde terör

Öğrenci-gençliğin kabaran eylemliliğini bastırmak için, uzun süreden beri terör estiren kontr-gerilla, baskılarını, son dönemlerde Dicle Üniversitesi'nde yoğunlaştırdı. 21 Aralık günü üniversiteye gelen sivil giyimli kontr-gerilla elemanları, yurtsever öğrencilere sataşarak olay çıkarmak istediler. Ancak öğrencilerin provokasyona gelmemesi üzerine tehditler savurarak okuldan ayrıldılar. 24 Aralık günü Gurrgum(Maraş) katliamını ve kontr-gerillanın son uygulamalarını protesto etmek üzere üniversitede bir forum düzenleyen öğrenciler, daha sonra yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş sırasında üniversiteyi çembere alan çevik güç ve özel tim elemanları, panzerlerle öğrencilere saldırdılar. Açılan ateş sonucunda da 2 öğrenci ağır, onlarca öğrenci de çeşitli yerlerinden yaralandılar. Olay sonrası polisin giriştiği operasyonda yüzlerce öğrencinin gözaltına alındığı da gelen haberler arasındadır.

Bismil'e gerilla baskını

12 Aralık 1991 tarihinde gece saat 9.00 sularında Bismil'in jandarma ve polis karakolu roketatar ve otomatik silahlarla tarandı. Yaklaşık 1 saat süren baskında karakola ait çok sayıda aracın tahrip edildiği bildirilirken, devletin sadece 2 polisin yaralandığı şeklinde açıklama yaptığı, ancak yaralı ve ölü sayısının fazla olduğu bildirilmektedir. Öte yandan 16 Aralık günü ise Farqîn(Silvan)'e bağlı Heldan(Görentepe) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları korucular ait 3 evi ateşe vererek yaktılar. Evler tamamen kullanılmaz hale gelirken, 3 korucunun da çeşitli yerlerinden yaralandığı bildirildi.

Halkımız gerillalaşıyor

1 Ocak akşamı ARGK gerillalarına bağlı halk milisleri Amed'in Bismil ilçesinde başarılı bir eylem gerçekleştirdiler. Gece 22.00 sularında Bismil Tarım Müdürlüğü'ne baskın düzenleyen halk milisleri, müdürlüğe ait iki aracı yakarak ateşe verdiler. Araçların kullanılamayacak derecede tahrip olduğu bu eylemde düşmana önemli maddi zarar verdirildi. Halkımızın artık kendi savaşımını kendisi yürütecek konuma geldiğinin göstergesi olan milis eylemlerinin gelişmesinin, düşmanı korku ve paniğe sürüklediği bildiriliyor.

Erxenî'de çarpışma

29 Aralık günü Amed'in Erxenî(Ergani) ilçesine bağlı Zîrekî(Dağarası) köyü yakınlarında ARGK gerillalarıyla düşman kuvvetleri arasında çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken, birçoğu da yaralandı.

Bir görev nedeniyle birliğinden ayrılan üç kişilik gerilla birimi Zîrekî köyü yakınlarında düşman kuvvetleriyle karşılaştı. Büyük bir güçle operasyona çıkmış olan düşman güçlerin teçhizat, silah ve sayı olarak çok üstün olmalarına rağmen gerillalar büyük bir direniş örneği sergilediler. Gerillaların sadece üç kişi olmalarına rağmen çarpışma saatlerce sürdü. Düşmanın alandaki tüm gücünü, helikopter ve ağır silahlarını harekete geçirmesine rağmen uzun bir süre üstünlük sağlayamadığı ve çok kayıp verdiği bu çarpışmada, ancak gerillalar yoğun kuşatmaya alınarak darbelenebildi. Gerillalar çarpışmayı başarıyla sürdürüp düşman kuşatmasını yararken, **Zinar** ve **Zindan** adlı gerillalar şehit oldular. Diğer gerilla ise düşman çemberini yarmayı başardı.

Halkımız şehitlerimizle

Zîrekî köyündeki çarpışmayı duyan Erxenî halkı, şehitlerine sahip çıkmanın büyük bir örneğini sergiledi. 30 Aralık günü Erxenî'den ve çevre köylerden gelen 3000 kişiyi aşkın halk kitlesi şehit gerillalardan Girê Sor(Siverek)' lu **Zinar** yoldaşın cenazesini aldı. 1 Ocak 1992 günü binlerce kişilik halk kitlesinin cenaze törenine katılımıyla şehidimiz toprağa verildi.

SÊRT

Petrol istasyonu imha edildi

27 Aralık akşamı Hezo(Kozluk)'nun Rabad(Yanıkkaya) köyündeki petrol pompalama istasyonu gerillalarca imha edildi. Gece saat 9.00 sıralarında köye gelen gerillalar ana depolara petrol pompalayan tesisleri ateşe vererek olay yerinden uzaklaştılar. Olayda petrol pompalama tesislerinin tamamen imha olduğu ve hasarın oldukça büyük olduğu öğrenildi.

Gercews'te gözaltılar

Kontr-gerilla eylemlerini protesto amacıyla 9 Aralık tarihinden itibaren 3 gün süreyle kepenk kapatan esnaftan 7 kişinin gözaltına alındığı bildirilmektedir. Gercûş Savcılığı'nın esnafları tek tek savcılık makamına çağırtarak, *"Neden kepenk kapattınız"* dediği, 7 esnafı tutuklattığı ve 18 esnaf hakkında da dava açtığı bildirilmektedir. Gercews halkı, TC güçlerinin terör estirdiklerini ve meydana gelecek olaylardan devletin sorumlu olacağını belirttiler. Midyad barosuna bağlı 4 avukat da, esnafları savunacaklarını belirttiler.

Misric'a baskın

26 Aralık günü Misric'a bağlı Hishis(Gözpınar) köyüne ARGK gerillaları bir baskın düzenledi. 26 Aralık akşamı gerillalar köyde bulunan sağlık ocağı binasını, araçlarını ve PTT trafosunu yaktılar. Gerillalar daha sonra da okul binasını ateşe verdiler. Olay esnasında köy meydanında toplanan köy halkı gerillalarla birlikte halay çekti ve türkü söylediler.

Koruculara aman yok

PKK'nin IV. Ulusal Kongresi'nin koruculara yönelik olarak çıkardığı Af Yasası'nın bitimine birkaç gün kala, silahlarını bırakmamakta ısrar eden koruculara aman verilmeyeceğinin işareti olan ARGK eylemleri sürüyor. 30 Aralık gecesi saat 22.00 sularında Dih(Eruh)'e bağlı Nitê(Dadaklı) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları köyün etrafını kuşatıp köy korucularına silahlarını bırakma çağrısında bulundular. Köyün korucularına daha önce de gerillaların defalarca bu yönlü çağrısı olmuş, ancak her defasında korucular olumsuz yanıt vermişlerdi. Korucular gerillaların çağrısına bu kez silahla karşılık verince, ARGK gerillaları köye girerek korucuların silahlarına el koydular ve halk adına kamulaştırdılar. Korucuların ateş açması sonucu çıkan çarpışmada Abdullah Demir adlı köy korucusu öldürülürken, diğer korucuların teslim alınıp silahsızlandırıldığı ve gerillaların kayıp vermeden köyden başarıyla ayrıldıkları bildiriliyor.

MELEDÎ

Meledî cezaevinde açlık grevi sona erdi

Malatya E-Tipi Cezaevi'ndeki tutsakların 29 gün süren açlık grevi 11 Aralık'ta sona erdi. Eskişehir Cezaevi'ne sevkleri protesto etmek ve daha önceki açlık grevlerinde ölüm pahasına elde edilen haklarının gasp edilmesini geri almak amacıyla 13 Kasım'da açlık grevine başlamışlardı. Eyleme 55 tutsak katılmıştı. 11 Aralık günü HEP ve İHD temsilcileriyle görüşülmesi ve cezaevi yönetiminin geri adım atması üzerine eyleme son verildi.

ŞIRNEX

Şirnex'te bir ajan cezalandırıldı

18 Aralık günü itirafçı Mehmet İke gerillalarca ölümle cezalandırıldı. 18 Aralık günü saat 17.30 sıralarında cezalandırılan Mehmet İke'nin cezaevinde itirafçı olduğu, yaptığı itiraflar sonucu çok sayıda yurtseveri ihbar ettiği bildirilmektedir.

Şirnex'te karakol baskınları sürüyor

Yoğun kış koşullarına rağmen ARGK gerillaları, düşmanın karakollarına yönelik saldırılarına devam ediyor. Düşmanın hareket inisiyatifini kısarak onu garnizonlarına hapsetmede büyük etkisi olan gerillaların karakol baskınlarından biri daha 28 Aralık akşamı gerçekleşti. Şirnex'e bağlı Banê Botiyan (Güneyce) Jandarma Karakolu'na baskın düzenleyen ARGK gerillaları, roketatar ve ağır silahlar kullanarak düşmana büyük zayiat verdirdiler. Baskınlardan sonra açıklamada bulunmayan düşmanın kayıpları hakkında henüz bilgi edinilemedi. ARGK gerillaları ise eylemden başarıyla çıkarak üs alanlarına çekildiler.

TC ordusunda çözülmeler yoğunlaşıyor

Şirnex merkeze bağlı Banê Botiyan(Güneyce) köyü karakolunda görevli 30 asker, kendilerine insanlıkdışı baskılar yapıldığı gerekçesiyle silahlarını da yanlarına alarak ARGK'ye katılmak üzere dağa çıktılar. Banê Botiyan karakolunda 2 asteğmen, 2 assubay ve 70 er bulunmakta. 30 er komutanlarının kendilerine insanlıkdışı baskılar uyguladığı için 14.12.1991 günü akşam saatlerinde aralarında anlaşarak kaçtılar. Gabar Dağı'na doğru giden askerler, yoğun kar nedeniyle, geceyi bir mağarada geçirmek zorunda kaldıklarından dolayı, karakoldan fazla uzaklaşmıyorlar. Ertesi gün TC birlikleri helikopterlerle operasyon başlatır. Helikopterdekiler askerlerin yerlerini tespit ederek karakola bildirir. 3 helikopter askerlerin bulunduğu noktaya özel komandoları indirerek askerleri yakalarlar. Bu olay dışında da birçok askerin birliğinden kaçıp ARGK'ye katıldığı belirtilmektedir.

İZMİR

Gençlikten gerilla saflarına akın

Kitlesel eylemlerde ön sırada giden İzmir'de, son dört ay içinde ARGK saflarına katılan gençlerin sayısı 140'ı aştı. Çoğu üniversite öğrencisi olan gerilla adayı gençler, *"Ülkemizin bağımsızlığı uğruna savaşan gençliktir. Savaşın dışında kalmayın artık gençlerimiz gururlarına yediremiyorlar. Şehitlerimizin çağrılarına cevap vermek bir görev ve sorumluluktur"* diyerek ARGK birliklerinde yerlerini aldılar.

Öte yandan Mêrdîn alanında yürüttüğü ajanlık faaliyetleriyle alan faaliyetlerine büyük zararlar veren ve çok sayıda yurtseverin tutuklanarak işkenceye uğramasına neden olan İbrahim Uğur adlı ajan, alanda barınma olanağı kalmadığından bir süre önce Manisa'ya gidip yerleşiyor. Bu alanda da ajanlık faaliyetlerini sürdüren İbrahim Uğur'un evini tespit eden ARGK şehir gerillaları, bu ajanı Manisa'dan alarak İzmir'e getiriyorlar. Hakkında açılan halk mahkemesi sonucu ağır suçlar işlediğinden dolayı ajana idam cezası veriliyor. 12 Aralık günü cezası infaz ediliyor. Bu olay Kürdistan halkına karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağının da bir kez daha ifadesi oldu.

İSTANBUL

Hükümetin sahte demokratlığına cevap:

Çözüm halkların iradesindedir

21 Aralık günü Pendik Tren İstasyonu'nda 65 yaşındaki Satı Yiğit isimli kadının trenle peron arasında sıkışarak ölümünü ve hükümetin son yaptığı zamları protesto eden 4.000 kişi tren yolunu trafiğe kapadılar. Yaklaşık 3 saat boyunca, **"İnsafsız hükümet"**, **"Hani demokrasiniz?"**, **"Zulme, işkenceye son"**, **"İnsan haklarına saygı istiyoruz"** sloganları atan kitle dağılmalarını isteyen polisi taş yağmuruna tuttu. Bunun üzerine polis olay yerine takviye güç çağırdı. Polisin bir genci dövmesi üzerine kitle tekrar polisi taş yağmuruna tuttu. Polis ise jop ve kalaslarla kitleye saldırarak çok sayıda insanı yaraladı. Olayın uzaması üzerine çevik güce bağlı polisler de olaya müdahale etti. Bunun üzerine kitlenin öfkesi daha da pekişerek trenleri de taş yağmuruna tuttu. Olayın kızışması üzerine polis şefleri geri adım atmak zorunda kalarak gözaltına aldıkları insanları bıraktılar. Kitle sloganlar atarak kendiliğinden dağıldı.

İstanbul'da 4 bin kişi 'insafsız hükümet' diye haykırdı

Yurtsever öğrenci-gençliğin "Botan'la dayanışma gezisi"

Dayanışma gezisi düzenleyen öğrenciler Foto: Berxwedan

"Gün be gün daha da gelişen, otoritesi halkımız arasında yayılan, milyonların özlemi durumuna gelen önderliğimiz ve halkımızın mücadelesiyle; kahraman gerillalarımızla beraber olduğumuzu ortaya koymak ve bir nebze de olsa vatan özlemini gidermek için, öğrenci-gençlik kitlesel olarak dönem dönem etkinlikler düzenlemekteyiz. Bu vesileyle düzenlediğimiz etkinliklerden birini, Botan'la dayanışma gezisi biçiminde gerçekleştirdik.

Yeni arkadaşlarla tanışmak ve tartışmalar temelinde ulusal kurtuluş mücadelemizi daha iyi tanımak, gezimizin esas amacıydı.

Geziye gittiğimiz alanda toplandıktan sonra, Kürdistan ve dünya devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunduk. Tartışmalardan önce hazırlanan bir metin okundu. Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan gençliğini asimilasyona uğratma, düşürme ve yozlaştırma çabaları, Kürdistan gençliğinin buna karşı ne yapması gerektiği, gençliğin ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri gibi konular hazırlanan metnin kapsamını oluşturuyordu. Bu temelde geliştirilen tartışmalar sonucunda, kurtuluşun okuyup meslek sahibi olmakla sağlanamayacağı; esas kurtuluşun Kürt toplumunun kurtuluşuna bağlı olduğu konularında aydınlandık. Tek çarenin de Kürdistan halkının önderi PKK etrafında toplanmak ve örgütlenerek sömürgeciliği darbelemek olduğuna hemfikir olduk.

Gezi programımız şiirlerin okunması, skeçlerin oynanması ve halaylarla sürdü. Sonuçta, tüm arkadaşların birer YCK neferi olmaya hazırlanması çağrısında bulunuldu. Akdeniz Üniversitesi'nde okuyan yurtsever öğrenciler olarak, Botan'la Dayanışma Gezisi'yle çok şeyi öğrendiğimizi de belirtmek istiyoruz.

Antalya-Akdeniz Üniversitesi'nde okuyan yurtsever öğrenciler"

BÊDLÎS

Karada ve havada hezimet

Bêdlîs'in Norşîn(Güroymak) ilçesinin kırsal kesiminde gerillalar 2. orduya bağlı bir askeri helikopteri düşürdüler. Muş'tan Wan yönüne gitmekte olan askeri helikopter, havanın sisli olması nedeniyle alçaktan uçarken, Bêdlîs'in Norşîn ilçesine 2 km uzaklıkta gerillaların ateşi sonucu düştü. Düşen helikopterde rütbeli askerlerin bulunduğu, ancak TC'nin ölü ve yaralı sayısını gizlediği bildirilmektedir. Olay 14 Aralık günü saat 13.30 sıralarında meydana geldi.

GÛRRGUM

Narlı'da bir ajan cezalandırıldı

26 Aralık günü Gûrrgum(Maraş)'un Bazarcix ilçesine bağlı Narlı kasabasında ajan Hasan Sert ölümle cezalandırıldı.

Gece saat 12.00 sıralarında Hasan Sert isimli ajanın evine gelen gerillalar yaptığı suçları yüzüne söyledikten sonra, ajanı ölümle cezalandırarak olay yerinden uzaklaştılar.

Korucular Af Yasası'na uydu

TC'nin büyük umutlar bağladığı köy koruculuğu sistemi artık kağıt üzerinde kaldı. PKK'nin IV. Ulusal Kongresi sonrası ilan ettiği Af Yasası'yla birlikte binlerce korucu silahlarını bırakarak halktan özür diledi. İçinde bulunduğumuz ay içinde 500 korucu daha silah bıraktı ve silah bırakmalar hala hızla devam etmektedir. 19 Aralık günü saat 11.30 sıralarında Bêdlîs'e bağlı Şetek (Sarıkonak) bucağı Şêx Ciman (Çeltikli) köyü korucularına gerillalar baskın düzenledi. Şêx Ciman köyü yakınlarında yolları gerillalarca kesilen korucular silahsızlandırıldı. Ele geçen toplam 17 korucudan 12'sinin, silah bırakacaklarına dair gerillalara söz vermeleri üzerine serbest bırakıldılar. Gerillalar, 5'ini de birlikte götürdüler.

Öte yandan Farqîn(Silvan)'ne bağlı Xeldan köyü korucularının silahlarını bırakmak üzere devlete başvurdukları, ancak başvurularının kabul edilmediği bildirildi.

Çolamerg(Hakkari)'in Şemzînan(Şemdinli) ilçesinde yaşayan Gerdî Aşireti'ne mensup korucuların bir süreden beri başlayan istifaları, korucu İsmail Öveç'in bir assubay tarafından öldürülmesiyle kitlesel bir boyut kazandı. Şemzînan'a bağlı Bêsosin(Ortaklar) ve Bêdavik(Ayranlı) köylerinde 110 korucu silah bıraktı. Gerdîli korucuları ise İsmail Öveç'in öldürülmesinden sonra bir araya gelerek silahlarını bırakmaları yönünde karar aldılar.

PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarında

HALKIMIZ KENETLENMEYİ SÜRDÜRDÜ

Stockholm: PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlama gecesinden Foto: Berxwedan

PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamaları çeşitli ülkelerde yapılan kitlesel gecelerle yurtdışında da sonuçlandı.

Cephemiz ERNK'nin öncüsü PKK'nin 13. savaşım yılını büyük kazanımlarla tamamlayarak 14. savaşım yılına girmesi Kürdistan halkı tarafından büyük coşkuyla karşılandı. Kürdistan halkı öncüsünün 13. Kuruluş Yıldönümünü, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinden aldığı büyük güç ve destekle bulunduğu her yerde büyük fedakarlık ve militan ruhla kutladı.

Bu kutlamalar, Kürdistan'da ve Türkiye metropollerinde gerillanın yükselen savaşı ve halk kitlelerinin serîhildanları biçiminde gerçekleşirken, Ortadoğu ve Avrupa kentlerinde ise yoğun katılımlı gece ve festivaller biçiminde oldu.

Yapılan kutlama gecelerinin bir bölümünün haberlerini, gazetemizin önceki sayılarında yayınladık. Son olarak elimize ulaşan kutlama gecelerinin haberlerini de bu sayıda veriyoruz.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

SUUDİ ARABİSTAN

Riyad: Her yıl olduğu gibi bu yıl da, Suudi Arabistan'da çalışan Kürdistanlılar geçmiş yıllara göre daha güçlü maddi ve manevi katkılarını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sundular.

Kürdistan'da 1991 yılı içinde Ordumuz ARGK, sömürgecilerin militarist güçlerine ve kentlerdeki kurum ve kuruluşlarına yönelik saldırılarda büyük zaferler elde etti. Bu, sadece Kürdistan'da değil, dünyanın her yerinde yaşayan Kürdistanlıların nezdinde özlenen bağımsızlık günlerinin daha da yaklaştığının görülmesine vesile oldu. Kürdistan'da, sömürgeci düzenin hain takımı Kürtler'den oluşturduğu köy koruculuğu ve özel savaşın kapsamındaki özel timler, gerillanın etkili darbeleri altında ve halk serîhildanlarının güçlü etkileriyle dağılmaktadır. Özellikle hain güruhların Kürdistan'da yaşama şansları tamamıyla bitmektedir.

Dünyanın neresinde yaşıyor olursa olsun, partisinin doğru hattında ilerleyen halkımız, yurt dışında da ihaneti gelenek edinmiş odaklara yaşamı zindan etmek için üzerlerine kararlılıkla yürüyor.

Çok sayıda Kürdistanlı emekçinin bulunduğu Suudi Arabistan'daki yaşam koşullarının kendine özgü yanlara sahip olduğu bilinmektedir. Burada, emekçilerin önemli günleri kitlesel katılımla kutlamalarına izin verilmemektedir. Bu nedenle, katılım sayısı 100-200 kişiyi geçmemek kaydıyla, Suudi Arabistan'daki Kürdistanlı emekçiler çok sayıda toplantıyla öncümüz PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümünü kutladı.

Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'ta kadınların yaptığı toplantı başta olmak üzere, 14 ayrı kentte yapılan toplantılarla Partinin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlandı. Özellikle Riyad'taki toplantı çok coşkulu ve anlamlı geçti. Kutlamalar amacıyla yeni oluşturulan "Şehit Ali Folklor Grubu" kutlamaların coşkusunu sunduğu halk oyunlarıyla zirveye çıkardı. Toplantıların yapıldığı diğer kentler şunlardır: Cidde, Mekke, Taif Abha, Xemis Mişêt, Tebuk, Medine Munevvere, Buraydah, Hail, Hafız El Batın, Arar, Damman ve El Xeşte.

Bunların dışında, sayıları 10-15 kişiden oluşan küçük gruplarla yüzlerce yerde kutlama toplantıları yapıldı. Katılım oranının çok yüksek olduğu toplantılar 29 Kasım 1991 tarihinde sonuçlandırıldılar.

KANADA

Montreal: Kürdistan halkının öncü gücü PKK'nin 14. zafer yılına girişini kutlama ve ARGK ile dayanışma amacıyla, 30 Kasım 1991 günü Kanada'nın Montreal kentinde büyük coşkuyla geçen bir gece yapıldı. Geceyi Montreal'da yaşayan ERNK taraftarları düzenledi.

150 civarında Kürdistanlı yurtseverin ve diğer uluslardan devrimci-demokratın katıldığı ulusal direniş gecesine Kürdistan ve dünya devrim şehitleri anısına iki dakikalık saygı duruşuyla başlandı.

Öncümüz PKK'nin Kürdistan tarihindeki önemi ve meşru mücadelesi anlatıldıktan sonra gecede, PKK Avrupa Temsilciliği'nin yayınladığı bildiri okundu. Ardından yurtsever bir sanatçı, Kürdistan folklorundan ezgileriyle kitleyi coşturdu. Program tiyatro ve şiirlerle devam edildi.

ERNK Amerika-Newyork Taraftarları, ERNK Kanada-Toronto Taraftarları, Güney Kürdistanlı Yurtseverler Topluluğu, Şili Enternasyonalist ve İranlı Demokratlar kutlama gecesine dayanışmacı mesajlarını sundular.

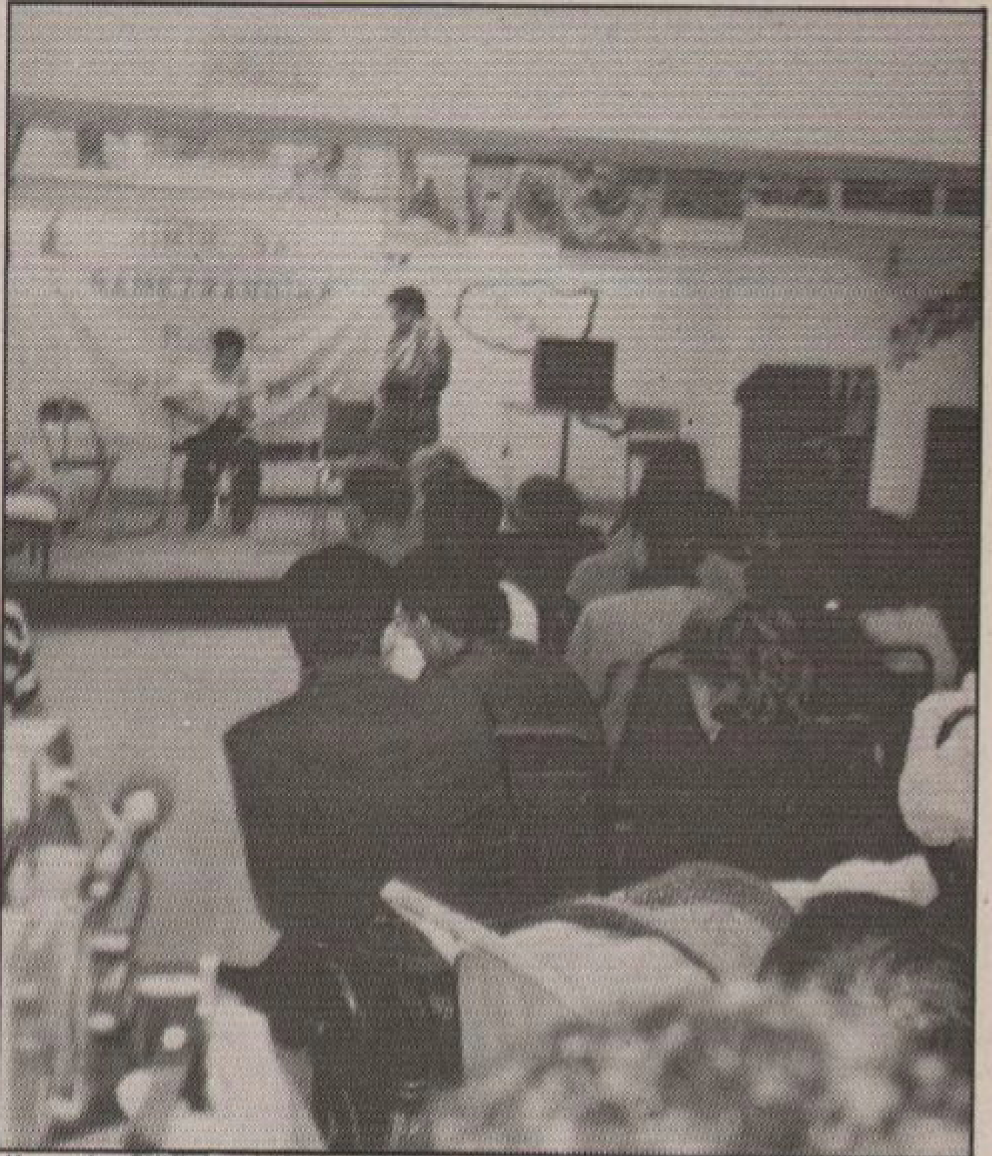
Gece, Başkan APO'nun halkımıza mesajı ve ARGK gerillalarının tatbikatını içeren video filminin gösterimi ardından, "APO hate Hîlwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

AVUSTRALYA

Sydney: 7 Aralık 1991 günü Avustralya'nın Sydney kentinde PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü coşkuyla kutlandı. Oldukça kalabalık sayıdan oluşan bir kitlenin katılım sağladığı kutlama gecesi, bu kentte bu amaçla yapılan ilk gece niteliğindeydi.

Gece devrim şehitlerinin anısına 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Koma Rojdan'ın hazırlayıp sunduğu zengin kültür programı ve çocuk folklor ekibinin sunduğu çeşitli halk oyunları, gecenin coşkulu geçmesinin başlangıcı oldu.

Bir ERNK temsilcisi gecede, Parti ve mücadele tarihini içeren bir konuşma yaptı. Konuşma, kitle tarafından büyük bir dikkatle dinlendi. Önümüzdeki döneme ilişkin muhtemel gelişmelere de değinen konuşmacı, "Botan-Behdînan'da kurulacak savaş hükümetinin inşası için tüm Kürdistan halkının el ele vererek, buna güçlü hazırlanması gerekmektedir" sözleriyle kitleye çağrıda bulundu. Kitle, konuşmacının bu anlamlı sözlerini büyük bir alkışla karşıladı.

Kanada: PKK'nin yıldönümü kutlaması Foto: Berxwedan

Koma Rojdan'ın sergilediği tiyatro oyunu ardından, Melbourne bölgesinden gelen misafir sanatçıların sunduğu devrimci halk ezgileriyle gece sonuçlandırıldı.

HEP'in I. Olağanüstü Kurultayı yapıldı

Halkın Emek Partisi (HEP) I. Olağanüstü Kurultayı 15 Aralık günü Ankara Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu'nda yapıldı. 600 delege ile 10.000 kişiye yakın izleyicinin katıldığı kurultay sonucunda eski Urfa Belediye Başkanı Feridun Yazar genel başkanlığa seçildi.

Ankara'daki kurultaya 10.000 kişilik kitlenin yanısıra, bazı Avrupa ülkeleri konsolosları da izleyici olarak katıldılar. Kürsüde yapılan konuşmalarda, Kürt ve Türk halklarının kardeşliği vurgulanırken, yeni hükümetin Kürt gerçekliğine gerçekçi bakması istenildi. Kurultaydaki en ilginç gelişme de PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN'ın** annesinin takdim edilişiydi. Divan başkanının, *"Anaların anası, hepimizin anası"* sözlerini anons etmesiyle bir anda binlerce kişi ayağa kalkarak, **"Bijî Serok APO"** sloganını attı. Oldukça coşkulu geçen kurultayda konuşmacılar, bugüne şehitlerin mücadelesiyle ulaşıldığını, şehitlerin Kürt ve Türk halklarının en büyük değerleri olduğunu belirttiler.

İki aşamalı olarak yapılan seçimlerin ilk aşamasında **Feridun Yazar** 269 oy alarak ilk turda genel başkanlığa seçildi. Kurultayda yapılan seçimler sonucunda parti meclisi şu isimlerden seçildi:

Aysel Doğan, Ahmet Karataş, Atilla Kızılaslan, Aysel Kocaman, Salih Şahin, Harun Çakmak, Fahri Gül, İbrahim İncedursun, Y. Serhat Bucak, Mecit Çelebi, Habib Kılıç, Murat Budak, Nurettin Ergün, Hızır Çınar, Nurettin Turgut, Cemil Biden, Ömer Kurt, Bayram Özcan, Sait Uluk, Nevzat Özbay, Kerem Sayın, Süleyman Azizoğlu, Songül Özata, Mesut Demir, Mehmet Polat, Celil Bedikanlı, Aykut Başaran, Cabbar Leygara, Hüseyin Şirin, Mahmut Torşi, Abuzer Bektaş, Şevket Aktaş, Ferda Ayken, Mesut Uysal, H. Hüseyin Reyhanlı, Ali Göçmen, İsmail Arslan, Yusuf Alataş, Hasan Ağaç ve Kemal Okutan.

Dev-Yol ve Partizan taraftarları geceye aktif destek sundular. Dev-Sol taraftarları da kutlama gecesine dayanışmacı mesajlarını ilettiler.

Melbourne: PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü 14 Aralık günü Melbourne'da da kutlandı. Kutlama kitle toplantısıyla oldu.

Kürdistan ve dünya şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan kutlama toplantısında Parti tarihi slayt gösterisi eşliğinde kitleye anlatıldı. Ardından mücadelenin içinde bulunduğu aşama üzerine Kürtçe ve Türkçe konuşmalar yapıldı.

Yine Sydney'deki gecede olduğu gibi, Parti Önderliği'nin Kürdistan halkına mesajı ve Mahsum Korkmaz Akademisi ile gerilla yaşamı üzerine olan bir film videodan gösterildi. Bunlar kutlamalarda, kitlenin ilgisini en çok çeken kesitler oluyordu. Kitleler, "Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok" sloganıyla coşkusunu dile getirdiler.

Bu tür kutlamalar Avustralya'da ilk kez gerçekleşmesine rağmen, Sydney'de olduğu gibi Melbourne'da da yoğun katılım ve ilgiyle karşılandı.

NORVEÇ

Oslo: 7 Aralık günü Norveç'in başkenti Oslo'da PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü ve Norveç'te sürdürülen ERNK bağış kampayasının sonuçlandırılması vesilesiyle bir şenlik düzenlendi. Kutlama niteliğindeki şenliğe 100'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever katıldı. Şenlik alabildiğine coşkulu geçti.

Kutlama, şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Hemen ardından Parti tarihini içeren bir konuşma sunuldu. Programına başlayan Koma Celîl Folklor Ekibi de Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derlediği halk oyunlarını sergiledi. Ekip büyük beğeni topladı. Ve sonra sırasıyla, bilgi yarışması yapıldı, Koma Celîl Müzik Grubu ezgiler okudu, kampanya vesilesiyle yurtseverlere yapılan çekilişler temelinde hediyeler dağıtıldı. Kutlama şenliği, "APO hate Hîlwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

İSVİÇRE

Delemond: 14 Aralık 1991 günü, PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönünmü İsviçre'de de kutlandı. 5.500'ün üzerinde bir kitle katılımıyla gerçekleşen kutlama, Delemond kentinde oldu ve gece oldukça coşkulu geçti.

Çocuk korosuyla başlayan gece, ozanların sunduğu ezgiler, tiyatro ve folklor ekiplerinin coşkuyu zirveye çıkaran gösterileriyle sürdürüldü. Kitleyi en fazla etkileyen Başkan APO'nun Partinin Kuruluş Yıldönümü vesilesiyle Kürdistan halkına yönelik mesajı oldu. Videodan mesaj sunulduğunda kitleler ayağa kalkarak alkış tufanı kopardılar, öyle ki kutlama salonunda adeta bir zafer coşkusu yaşanıyordu.

Geceye Delemond Belediye Başkanı, YCK Avrupa Örgütü, YJWK Avrupa Örgütü, YKWK Avrupa Örgütü, Almanya-Düsseldorf PKK Davası Tutukluları, MLSPB, TKP-Kıvılcım, ve TKP-ML Hareketi birer dayanışma mesajı sundular.

Ayrıca HUNERKOM üyesi ozanlardan Seyidxan, Tîrêj, Awaz, Dilgeş, Şiyar ve Peywan programlarıyla geceye ayrı bir renk ve coşku kattılar.

İSVEÇ

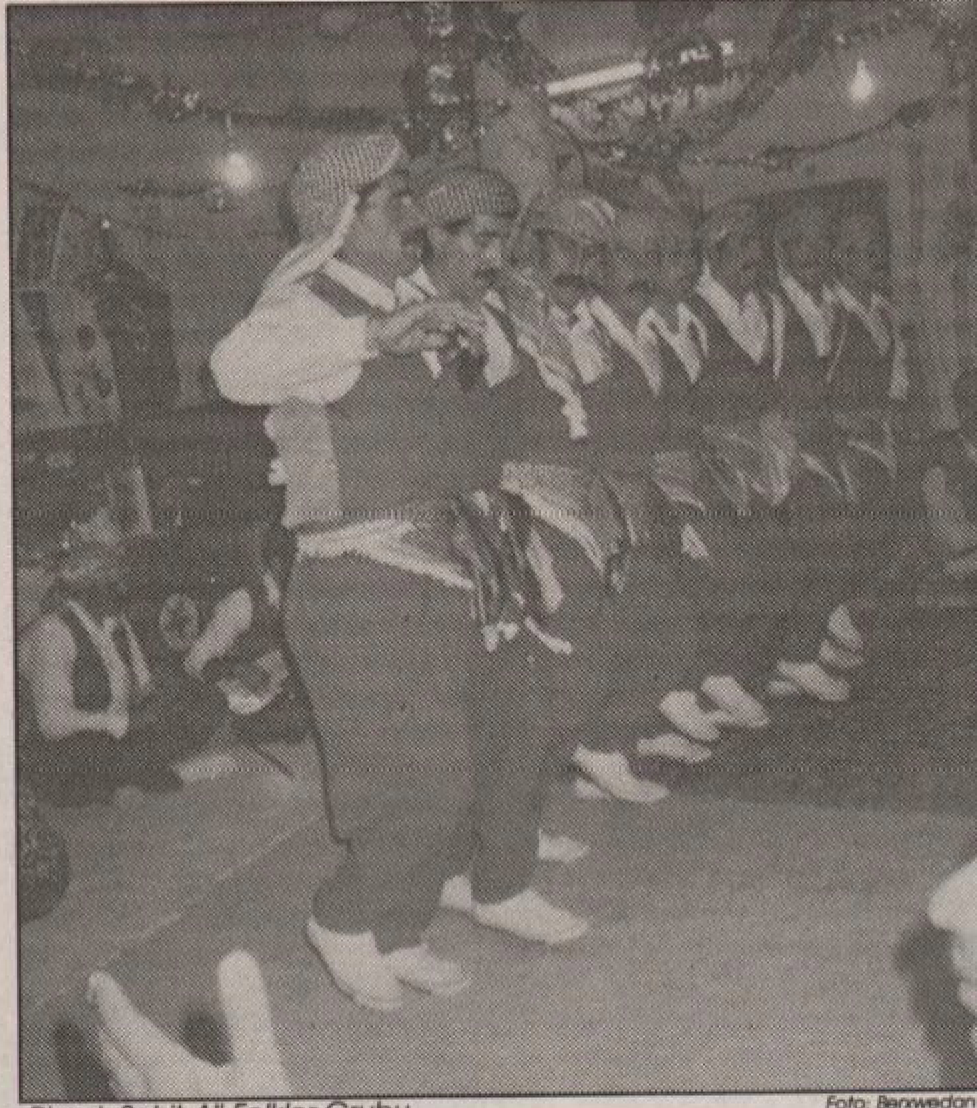
Stockholm: Kürdistan işçi sınıfı ve halkının öncü gücü PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü İsveç'in başkenti Stockholm'da görkemlice kutlandı.

Yapılan kutlama gecesinde, Başkan APO'nun Kürdistan halkına yönelik videodan sunulan mesajı, salonda bulunan tüm insanları coşturdu. Coşan yurtseverler sık sık slogan haykırdılar ve konuşma boyunca alkışlarını kesmediler.

Stockholm gecesine toplam 1000 civarında kişi katıldı. Gece, Koma Herekol Folklor Ekibi'nin folklor gösterileriyle başladı. İsveççe ve Kürtçe yapılan konuşmalardan sonra, Başkan APO'nun mesajı sunuldu.

PAK taraftarlarının oluşturduğu müzik grubu Kürtçenin Soranî lehçesiyle izleyicilere güzel müzik parçaları sundu. Skeç oyunları ise oldukça beğenildi. Skeçler TC'nin kültür asimilasyonunu teşhir ediyordu. Ozan Şemdîn'den sonra, tiyatro gösterilerine geçildi ve ardından program Ozan Brîndar'ın ezgileriyle sürdürüldü. Fallköping kentinden gelen folklor ekibi, Kürdistan'ın değişik yörelerinden halk oyunları sundu. Erdalan Bekr ve Ozan Xemgîn'in devrimci-direnişçi türküleriyle sürdürülen program, "APO hate Hîlwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

YJWK Avrupa Örgütü, Almanya-Düsseldorf PKK Davası Tutukluları, ERNK Asurî Taraftarları, Kanada Kürdistan Kültür Derneği, Dev-Sol Yurtdışı Örgütü ve ERNK Awesta Taraftarları geceye dayanışmacı mesajlarını ilettiler.

Rîyad: Şehit Ali Folklor Grubu Foto: Berxwedan

HOLLANDA

Amsterdam: PKK'nin Kuruluş Yıldönümü Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da 2000'i aşkın kişinin katılımıyla 8 Kasım günü bir gece biçiminde kutlandı.

Kutlama daha sabah erkenden Den Haag kentinde başladı. Amsterdam'a geceye gitmek isteyen kitleler, Kürdistanlıların yoğun bulunduğu Den Haag merkezinin bir semtinde, davul-zurna eşliğinde açık havada toplandılar. Bir şenlik meydanına dönüşen toplanma yerinde govendlere başlayan yurtseverler, attıkları sloganlar eşliğinde geniş halay çemberleri oluşturdular. Toplanma yeri adeta bir serîhildan meydanına dönüştü. Davul-zurna eşliğinde oynanan halaylar, Hollandalıların da büyük ilgisine neden oldu. Ardından kitleler otobüslere binerek, oluşturdukları konvoyla gecenin yapılacağı Amsterdam'a yöneldiler. Hollanda'nın çok sayıda değişik kentinden ve Belçika'dan da yüzlerce kişi gece salonunun bulunduğu yere akıyordu. Çeşitli kentlerden gelen kitleler buluştuktan sonra kutlama gecesine başlandı.

Kutlama gecesine, Kürdistan ve dünya devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlandı. Den Haag'tan gelen çocuk korosu, "Di bin fermana APO de", "Em hazirin her deman" ve "Ey şoreşgerên Kurdistan, leşkerên rojên giran" adlı marşlar okuduktan sonra, Türkçe ve Kürtçe olarak gece programı sunuldu.

Gecenin müzik bölümüne Diyar ve Eylem adlı ozanların ezgileriyle başlandı. Gecenin Kürtçe siyasi konuşması ardından, Koma Zilan Müzik Grubu, "Başûrê welat", "Hey lê lê dayê", "Ev çi dewran e", "Alaya rengîn", "Amedê serîhildan e" ve "Serkevtina roja welat" adlı ezgilerle kitleyi coşturdu. Küçük Aslı'nın

Yekîtiya Xwendevanên Kurdistanê-YXK (Kürdistan Öğrenciler Birliği) kuruldu

Bochum *(Berxwedan)*: 14 Aralık 1991 günü Almanya'nın Bochum kentinde biraraya gelen Kürdistanlı yüksek okul öğrencileri, yaptıkları I. Kongre'yle Kürdistan Öğrenciler Birliği adıyla bir öğrenci örgütlenmesine gittiler.

Kısa adı YXK olarak belirlenen öğrenci birliğinin kuruluş toplantısına Almanya'nın 16 üniversitesinde okuyan 75 Kürt öğrenci katıldı. Katılım sağlayan öğrenciler, Kürdistan'ın 4 parçasından gelip de Almanya'da okuyanlardır.

YXK'nin kuruluşunun gerçekleştiği I. Kongre'de, Kürdistanlı öğrencilerin ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolü üzerinde, tarihi süreçler temelindeki perspektifler de incelenerek, genişçe duruldu. Toplantıya katılan öğrenciler, Kürdistanlı öğrencilerin de her yurtsever gibi ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer almaları gerektiği konusunda, görüş birliğine vardılar. Ülkeden, ülke topraklarından uzak olunsa da, maddi ve manevi bakımlardan Kürt halkının mücadele saflarında olmak, bunu bir dayanışma olayıyla sınırlamamak gerektiği üzerinde önemle duruldu. Bunun gerekçesi de, öğrencilerin Kürt toplumunun kopmaz bir parçası olduğundan hareketle, ortaya konuldu.

Toplumun bir parçası olan kesimlerin kendilerini bir dostun veya demokrat birinin yerine koyarak dayanışma sınırları içerisinde kendine konum belirlemesinin reddedilmesi gereken bir anlayış olduğu; bunun yerine Kürt halkı ve Kürdistan realitesi temelinde böylesi bir kesimin özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde her yönüyle devrimin bir parçası, bir dayanağı olması gerektiği toplantıda aydınlığa kavuşan önemli noktalardan oldu.

Kürdistan halkı tüm sınıf ve tabakalarıyla kendini onurlu, özgür ve bağımsız bir yaşama hazırlamaktadır. Bu yeni yaşamın en çarpıcı ve somut biçimi, kendini yükseltilen direniş ve serîhildanlarda formüle etmektedir. Bu sürecin dışında kalamayacağı sonucuna varan YXK, yurtdışından da olsa bağımsız, özgür ve demokrat Kürdistan'ın yaratılması kavgasında yerini alacağını belirtmektedir.

Kuruluş toplantısının sonuçlanmasına doğru öğrenciler, kendi aralarında bir görev ve işbölümüne de gittiler. Çeşitli çalışma dallarında faaliyet yürütecek komiteler oluşturuldu. Kürt dilinin geliştirilmesine; kültür, hukuk, sağlık, iletişim (radyo, yayıncılık) konularında derinleşmeye ve bir derginin çıkarılmasına ilişkin ayrı ayrı komiteler kuruldu. YXK ayrıca, öğrencilerin akademik, bilimsel, siyasi, ekonomik ve toplumsal sorunlarıyla da ilgilenmeyi hedefler arasına koydu.

Öğrenimini tamamlayacak öğrencilerin daha sonra çoğunlukla aydınlar kategorisine dahil olacaklarından hareketle YXK'nin, şimdiden Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK) ile ortak faaliyetler içinde olabileceği kararına da ulaşıldı. Özellikle siyasi, ideolojik, kültürel, sanatsal, edebiyat ve benzeri konularda karşılıklı dayanışma içinde olunacağı ve YRWK'nin bu tür bir çalışmaya hazır olduğunu belirtmesinin de, kendilerine güç, veren bir yaklaşım olduğunu kabul etmekte oldukları belirtildi.

Kürdistan Öğrenciler Birliği-YXK, sonuç olarak yurtdışında bulunan tüm Kürdistanlı öğrencilere, "Özgür ve bağımsız Kürdistan için YXK saflarında yerinizi alınız. YXK sizin için bir siyasi, örgütsel, bilimsel tartışma platformudur. YXK ilerici, bağımsız, özgür örgütünüzdür" çağrısında bulundu.

Kongrenin sonuçlandırılması ardından, YXK'nin kuruluşunu kutlama amacıyla bir şenlik de düzenlendi. 250 civarında kişinin katıldığı şenlikte, ozanlar ve folklor grupları programlarını sundular. Dersimli Mesud, Bayê Başûr, Beşîr Botanî, Salah Resul ve Zinar adlı sanatçılar ve gruplar müzik parçalarıyla şenliğe ayrı bir renk kattılar.

YXK'nin ilişki adresi:
"Kurdischer Student/
Innenverband e.V.
Yekîtiya Xwendevanên
Kurdistanê-YXK
c/o HEVKOM, Von Gallstr. 2,
4630 Bochum 1, Germany"

Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi-SPÖ Federal Parti Yönetimi'nin 18 Eylül 1991 tarihinde Kürt sorununa ilişkin aldığı

KARAR

Filistin ve Kürt sorunu çözüme kavuşturulmadıkça, gelecekte de Ortadoğu'da kalıcı bir barış ortamı olmayacaktır.

Kürtlerin yoğun politik, kültürel ve kısmen de askeri baskılar altında çile çekiyor olması nedeniyle, SPÖ Federal Parti Yönetimi'nde imzası olan yöneticiler aşağıdaki karara ulaşılmasını talep ediyor:

"Bugün, Kürt halkının baskılara maruz kalmasına seyirci kalmak, Kürt halkının varlığını inkar etmek ve Kürt sorununun çözümü için adil bir düzenlemenin önemini reddetmek artık zorlaşmıştır.

Kürtler, politik, ekonomik ve kültürel yaşamlarını kendi istemleri doğrultusunda biçimlendirmek istemektedir. Bu Birleşmiş Milletler Sözleşmesi gereğince insan hakları konusunda uluslararası kabul edilmiş bir haktır. İnsan hakları ihlalleri nedeniyle, Kürt sorunu ilgili hükümetlerin iç işleri kapsamında bir sorun olarak görülemez, görülmemelidir.

Biz, Kürt halkının özgürlük ve kendi kaderini tayin hakkına ilişkin taleplerini destekliyoruz."

Ayrıca, Sosyalist Enternasyonal örgüt ve Birleşmiş Milletler gibi platformlarda da, bu yönlü kararlara ulaşılması için, temsilcilerimizin harekete geçmeleri konusunda görevlendirilmesi kararının çıkarılması ricasında bulunuyoruz.

Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi-SPÖ
Federal Parti Yönetimi Adına
Parti Sekreteri **Dr. Friedrich Klocker**

"Canım sana kurban olsun" adlı şiiri, "Bijî Serok APO" sloganıyla karşılandı.

Türkçe siyasi konuşmayı takiben gerillanın yeni eylem haberlerinin duyurulması, "Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor" sloganıyla kitleyi ayaklandırdı. Hemen sonra Ozan Tîrêj ve Medya Kürtçe'nin Soranî ve Dimilî lehçelerinde ezgiler okudular. Gulîlkên Newrozê Çocuk Folklor Grubu davul-zurna eşliğinde halk oyunları sergiledi.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın Kürdistan halkına mesajı, çeşitli Serîhildan görüntüleri eşliğinde videodan sunuldu. Kitle yoğun alkış ve gür sloganlara başladı.

Kürt halkının dostu Aramê Tigran, Kürtçe ve Ermenice parçalar okudu. Akabinde Kürt kültürünün talanını anlatan skeçler oynandı; skeçler büyük beğeni topladı. TC'nin ve ARGK'nin esirlere yaklaşımını anlatan tiyatro oyunu ardından, Ozan Xelîl Xemgîn devrimci-direnişçi ezgilerine başladı. Zozan adlı genç Kürt kızının "Bijî PKK" şiirini okuması bitince, Koma Zîlan Folklor Ekibi, Pirrîn(Adıyaman) yöresinden oyunlara başladı. Davul-zurna eşliğindeki halk oyunları da büyük beğeni kazandı. Daha sonra Ozan Xemgîn, "Lêxin birano lêxin, ala sor bilind bikin" parçasıyla ezgilerine başladı.

Kutlama gecesi "APO hate Hîlwanê" halayı ve davul-zurna eşliğinde sonuçlandırıldı. Ülke coşkusuyla dolan yurtseverler, bağımsız Kürdistan özlemiyle kutlama yerinden ayrıldılar.

Libya-Trablus: PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarından Foto: Berxwedan

Belçika Yeşiller Partisi Politik Sekreteri Johan Malcorps ile 25 Kasım 1991'de yapılan röportaj:

"FKÖ Filistin için ne ise, PKK Kürdistan için odur"

Berxwedan: *Kendinizi tanıtır mısınız?*

J. Malcorps: Adım Johan Malcorps'tur. Belçika Yeşiller Partisi politik sekreteriyim. Yeşiller Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ve Kuzey Amerika'da temsil ediliyor. Bizim parlamentoda 11, Avrupa Parlamentosu'nda 1 üyemiz vardır. Belçika'da %10 desteğimiz vardır.

Berxwedan: *Genel olarak Ortadoğu'da Kürt sorunu hakkındaki düşünceleriniz?*

J. Malcorps: Kürt sorununun Ortadoğu Barış Konferansı'nda ele alınmaması üzücüdür. Filistin sorunu ile Kürt sorununun doğasının bir olduğunu düşünüyorum. Her iki sorunun iç içe tartışılmaması mantıki değildir. Tek başına Filistin sornunun çözüme kavuşması -ki inşallah kavuşur- çok çok zordur. Çözümlense bile daha Kürt sorunu ve başka sorunlar vardır. Biz Ortadoğu'daki tüm sorunların çözümünü öngörmek gerektiğine inanıyoruz. Bu da Ortadoğu halklarının kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi anlamına geliyor. Dünya artık 19. yüzyıl dünyası değildir. Tüm ülkeler insan haklarına saygılı olmak zorundadırlar. Fakat bu çerçevede Kürtlerin de kendi kaderlerini tayin haklarına sahip olmaları gerektiğine inanıyorum. Bu Kürtler için de Filistinliler için de geçerlidir. Bunun için her iki sorununun birbirinden ayrılması mantıki değildir.

Berxwedan: *Peki sizce çözüm nasıl olmalıdır?*

J. Malcorps: Filistinliler için bağımsız bir Filistin çözüm olur, bu açıktır. Kürdistan için de aynı çözümün mümkün olması gerektiğine inanıyorum. Tabii ki bu Filistin sorununa göre daha zor bir çözümdür. Çünkü dört parçaya ayrılmışlar. Fakat uzun vadede tek çözümün Kürt halkının tanınmasından geçtiğini belirtebilirim. İlk etapta Kürt halkının kimliği tanınmalıdır. En iyi çözüm tabii ki bağımsız bir Kürdistan'ın kurulmasıdır.

Berxwedan: *Avrupa'nın Kürt sorununa yaklaşımı hakkındaki görüşünüz nedir?*

J. Malcorps: Avrupa ve Belçika'nın Kürt sorunu konusunda çok az çaba harcadıklarına inanıyorum. Kısa bir süre içinde Kürt sorunu popüler oldu. Televizyonlara yansıdı. Gelişen trajediye herkes üzüldü. Yardım programları vb. geliştirildi. Fakat Kürt sorununa gerçek bir çözüm getirme temelinde bir siyasal ilgi yoktu. Fakat şu söylenebilir ki, Amerika ve Avrupa Kürtlere ihanet etti. Belki bu ağır bir suçlamadır. Fakat George Bush, her yönüyle bir umut vermişti Kürtlere. Kürtler de Saddam'a karşı çıkarak işbirliği yaptılar. Daha sonra Amerikalılar desteklerini çektiler ki, bu kabul edilecek bir olay değil.

Berxwedan: *Almanya'nın Kürt sorununa ilgi duymasına, dış işleri bakanının Talabani ile görüşmesine yönelik düşünceleriniz nedir?*

J. Malcorps: Almanların Kürdistan'a yönelik politikalarını tam bilmiyorum ama şunu biliyorum ki, Genscher popüler bir kişidir ve yerine getirmeyeceği şeyleri vaad eder. Ben Almanların çıkarlarının hala Türkiye ile ilişkilerde yattığına da inanıyorum. Kusura bakmasınlar ama, eğer Genscher bu konuda iyi şeyler söylemişse, bu daha çok kamuoyu yaratma yönündedir. Yani ciddi bir çözüme katkı için değildir.

Berxwedan: *Peki Türkiye'deki Kürt sorunu hakkındaki görüşleriniz nelerdir?*

J. Malcorps: En başta Kürt halkının hakları kabul edilmelidir. Bu insan haklarını çiğneme uygulamalarının, olağanüstü koşulların, kanun hükmünde kararnamelerin kaldırılması gerekir. Bunların kabul edilir hiçbir yanları yoktur. Ben Türkiye parçasındaki Kürdistan'a gerçek bir eşitlik verilmesini düşünüyorum. Belçika'da federal birlik sistemi vardır. Bunların aynısının Türkiye için gerçekleştirilmesi gerektiğine inanıyorum. Tabii başta da belirttiğim gibi sonunda bir Kürt bağımsızlığının mümkün olması umut ediyorum. Fakat biliyoruz ki, buna ulaşmak için Irak'ın da, Türkiye'nin de bazı adımlar atmaları gerekiyor. Belki Türkiye için en iyi çözüm federasyon tipi bir çözüm olabilir. Tabii her konuda eşitlikçi olmalı, eşitlik temelinde olmalıdır. Belçika'da 60.000 civarında Alman yaşıyor ve gerçek bir otonomiye sahipler. Gerçekten küçük bir topluluk, fakat kendi parlamentolarına sahipler, kendi kültürel, ekonomik sistemlerine sahipler. Bunun Türkiye'de veya diğer ülkelerde de mümkün olması gerektiğine inanıyorum.

Berxwedan: *Sizce Türkiye'deki koalisyon hükümeti Kürt sorununu nasıl çözümler?*

J. Malcorps: Ancak Kürt halkının ciddiye alındığı ve siyasi temsilciliği gerçekleştirildiği takdirde çözebilir. Şu anda hükümetin yönelimini tam olarak bilemediğim için kesin bir şey söylemek için daha erkendir, ama dediğim temelde bir yönelim olmazsa sorun çözülemez.

Berxwedan: *Peki böyle bir yönelim olduğunda, bu çözüme varan sürece sizin katkılarınız ne olabilir?*

J. Malcorps: Filistinliler için de bazı önemli çalışmalarımız oldu. Biz parlamentoya Kürt halkı tarafından gönderilen Kürt milletvekillerini destekleyeceğiz. Onlarla ilişkilerimizi geliştireceğiz. Ziyaret edeceğiz. Bu şekilde Türkiye'ye baskı yapacağız.

Berxwedan: *Türkiye'nin sınır ötesi operasyonları hakkındaki görüşleriniz nelerdir?*

J. Malcorps: Bu tür davranışları kabul edilemezdir. İnanılmaz bir tutumdur. Türkiye Kürtlere karşı saldırılarını Körfez krizi sürecinden itibaren tırmandırarak Saddam'la işbirliğine girmiştir. Fakat bu ABD için bir sorun teşkil etmiyor. Avrupa ve Belçika için de bunu belirtmek mümkün. Açıkça kınama ve protestolar geliştirmediler. Biz Belçika hükümetine Türkiye'yi bu tür saldırılarıyla AT'ye alınmaması konusunda baskı yaptık. ABD ve dünya kamuoyunun tepki göstermemesi inanılmaz bir şeydir. Bu durum Irak'ın Kuveyt'e saldırısıyla benzeştirilebilir. Yani eğer ulusal egemenlik, uluslararası hukuk açısından önemli bir unsur ise, bu olay için de geçerli olduğunu kabul etmek lazım.

Biz bunun kesinlikle sert bir biçimde kınanması ve hiçbir şekilde kabul edilmemesi gerektiğine inanıyoruz. Türkiye'nin bu şekilde sadece kendi ülkesinde insan haklarını ihlal etmekle kalmayıp ayrıca emperyalist emellerinin olması bizim için kesinlikle kabul edilemezdir. Kürdistan bölgesini egemenliği altına almıştır, çünkü ekonomik olarak çok önemli bir alandır. Bu şekilde devam ederse Türkiye'nin gelecek 10 veya 20 yıl sonra da AT'ye kabul edilmesi mümkün olamaz. Bir de sanırsam Türkiye Irak'ta da bir bölgeyi kendi denetimi altına almayı umut ediyordu. Fakat ABD buna sıcak bakmıyor. Çünkü Türkiye'nin de çok güçlü hale gelmesini istemiyor.

Berxwedan: *Parlamentonuzun gündeminde Kürt sorunu olacak mı?*

J. Malcorps: Evet, partimiz açısından dış ülkelerin sorunları sürekli önem taşımıştır. Bu yönde parlamentoda önemli bir rol aldık ve alacağız. Muhalefette de olsak uluslararası sorunlara ilişkin çabalarımız dikkate alınıyor. Biz parlamentoda Kürt sorununu sürekli savunduk. Gelecekte de bunu yapacağız.

Berxwedan: *Türk gladyosu Diyarbakır'da bir parti il başkanını ve Uludere'de de Hilal belediye başkanını öldürdü. Diyarbakır'daki cenaze töreninde 40.000 kişinin üzerine ateş açtı, son olarak Mardin yöresinde 15 kişiyi katletti. Bu uygulamalara ne diyorsunuz?*

J. Malcorps: Belçika'daki gladyo sorununda doğru bir bakış açısı geliştirmek için yoğun çabalarımız oldu. Burada da bir gladyo vardı. Her şeyi gizli yürütüyorlardı. Bunu açığa çıkarmak için bir parlamenterler komisyonu kuruldu. Araştırmalar yaptılar. Fakat fazla bir sonuç elde edilemedi. Gizli tutuldu. Bizim vardığımız sonuç; NATO'ya üye ülkelerin hepsinde böyle bir örgüt var ve bu aynı zamanda bir baskı örgütü biçimindedir. Topraklarını savunmanın dışında birçok gizli işleri vardır.

Buradaki gladyo tabii ki, Türkiye'dekinden farklıdır. Burada barış hareketine ve çevre hareketine sızıp, bilgi topladılar ve bir ihtimal bunları CIA'ya aktardılar. Ve tahmin ediyorum ki, Türkiye'de de ABD'nin ve CIA'nın denetimine girmeyen, onların modeline sığmayan PKK ve diğer Türkiye demokratik hareketlerine yöneldiler. Sivillere yönelik saldırılar ise, tabii ki hiçbir şekilde kabul edilemez ve sert bir şekilde kınıyoruz.

Berxwedan: *PKK giderek uluslararası alanda daha fazla ülkenin ve diplomatik misyonların dikkatini çekiyor. Son seçimlerde de Kürt seçmeni PKK ile aynı doğrultuda tercihini kullandı, yorumunuz nedir?*

J. Malcorps: Sanırsam biz PKK'nin mücadelesini sürekli haklı gördük. PKK şu anda da Kürdistan'ın sadece Türkiye'deki parçasını değil, diğer parçaları da temsil eden tek örgüt konumundadır. Günümüzde muhatap alacağımız tek örgüttür. Gelecekte nasıl olur bunu bilemem. Umut ederim ki, gelecekte demokratik seçimlerin olabileceği bir bağımsız Kürdistan olur. O zaman PKK'nin çoğunluğu alıp almayacağı daha iyi görülür. Biz alacağına inanıyoruz. Bizim açımızdan FKÖ Filistin için ne ise, PKK de Kürdistan için odur.

Berxwedan: *Son olarak belirtmek istediğiniz bir şey var mı?*

J. Malcorps: Tüm Türkler ve tüm Kürtler açısından Kürtlerin haklarının kabul edilmesi olumlu olacaktır ve umut ediyorum ki, özgür bir Kürdistan olur. Madrid Barış Konferansı yapıldı ama, Kürt sorunu dışında tutuldu. Kürt sorunu dışlanan bir barış görüşmesinin başarıya ulaşacağına inanmadığımı da belirtmek isterim. Kürt sorunu çözülmeden Ortadoğu'da barış ummak gülünçtür.

Berxwedan: *Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.*

J. Malcorps: Ben de teşekkür ederim. Yayın yaşamınızda da başarılar dilerim.

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, Avrupa'daki tüm Kürdistanlıları Cephe bayrağı altında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyor:

TOPYEKÜN ORDULAŞMA VE ULUSAL AYAKLANMA İÇİN İLERİ!

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi yapıldı

ERNK Avrupa Örgütümüz, Kürdistan'da çığ gibi büyüyen ulusal kurtuluş savaşımızın ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşa yolunda yoğunlaştığı, halkımızın topyekün ayağa kalkışa yöneldiği bir dönemde, 19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında tüm faaliyet alanlarımızın yetkin temsili ve katılımıyla II. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi.

Kongremiz, dünyada önemli gelişmelerin yaşandığı, Sovyetler Birliği'nin tamamen dağılarak bağımsız cumhuriyetlere dönüştüğü, emperyalist güçler arasındaki çıkar çekişmeleri ve rekabetin hızla derinleştiği, bölgemiz Ortadoğu'da emperyalizmin dayatmalarına rağmen, halkların kendi öz çıkarları temelinde "Yeni dünya düzeni" politikalarını boşa çıkardığı bir dönemde gerçekleştirildi.

Kongremizin gerçekleştiği süreç, düşmanın siyasal, askeri, ekonomik vd. her alanda büyük bir çözümsüzlüğü ve kendi içinde çatışmayı yaşadığı, buna karşılık Kürdistan halkının tarihinde ulusal kurtuluşta başarıya ve zafere en yakın olduğu bir süreçtir. 1991 yılını siyasal ve askeri alanlarda büyük bir zaferle kapatan Cephemizin öncüsü PKK, gelişiminin zirvesini yaşamakta, tüm halkımızı ve ulusal kurtuluşçu güçlerini topyekün ayaklanmaya, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşaya çağırmakta ve yoğun olarak bu tarihi sürecin hazırlık çalışmaları içinde bulunmaktadır.

II. Kongremiz, Cephemizin Avrupa Örgütü'nü böylesine kader belirleyici, sonuç alıcı ve zafer yaratıcı sürece katmak, bu sürecin yoğun çalışma temposuna ulaştırmak, görev ve sorumluluklarımızı bir kez daha netleştirerek mutlaka sürecin gereklerini yerine getirmek amacıyla toplanmış ve yoğun bir tartışma ve netleşme yaşanmıştır. Kongremiz, Avrupa çalışmalarının eskiye oranla önemli bir gelişme sağladığını, ancak mevcut durumun sürecin gereklerinin gerisinde olduğunu tespit etmiştir. Bu durumun aşılıp bu alandaki ulusal kurtuluşçu çalışmaların mücadelemizin içinde bulunduğu genel sürece paralel kılınması için, Avrupa yaşam koşullarından kaynaklanan, gelişmelerin önünü tutan, geriye çeken ve tempoyu düşüren etkilerin ortadan kaldırılması gerektiğinin vurgulandığı Kongremizde, örgütsel-pratik sorunlarımız kapsamlı bir biçimde tartışılmış, bunları gidermek için geleceğe yönelik önemli perspektifler geliştirilmiş ve gerekleri yerine getirildiği takdirde Avrupa'daki çalışmalarımızı kısa sürede birkaç kat arttıracak önemli kararlar alınmıştır. Geçmiş faaliyetler, alana ilişkin Parti-Cephe taktiği temelinde değerlendirilerek geleceği güçlü yakalamak için Avrupa faaliyetleri açısından bir dönüm noktası olacak içerik ve yoğunlukta gelişen Kongremiz, yüksek bir kararlılıkla sonuçlanmıştır.

Kongremiz, özel savaşın bir sonucu olarak çok çeşitli nedenlerle ülke topraklarından koparılarak dünyanın dörtbir yanına savrulan Kürdistanlıların Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleştirilmesi, örgütlendirilmesi ve artık ülkeye, kaynağa dönüşün güçlendirilmesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin maddi, diplomatik, savaşçı vd. tüm alanlarda desteklenmesi, Avrupa'nın özü yozlaştırıcı, yabancılaştırıcı etkilerine karşı ülke ruhunun, savaşma, direnme ve zaferi yakalama ruhunun canlı tutulması ve egemen hale getirilmesi için çok kapsamlı kararlar almıştır. Bu kararları ve kararlılığı pratiğe geçirmemiz, Avrupa'da bulunan bir milyon civarında Kürdistanlıyı mücadeleye çekmeye ve Ulusal Kurtuluş Cephemizin çatısı altında örgütlemek ve çalışmalarda sonuç alıcı, zaferi yakalayıcı bir tarza ulaşarak pratiğe yönelmek anlamına gelmektedir. Alınan kararların hayata geçirilmesi için tüm delegeler yüksek bir coşkuyla Cephemizin önderi PKK çizgisine ve Başkan APO'ya bağlılığı ifade ederek, O'nun çalışma tarzına ve temposuna ulaşmak için, güçlü çözümlemeler temelinde yoğunlaşma ve çizgiyle bütünleşmenin somut koşullarını ortaya koymuşlardır.

Cephemizin Genel Başkanı, Başkanımız APO'nun ışıklı yolunda ve güçlü perspektifleri doğrultusunda gerçekleşen II. Kongremiz, bundan böyle Avrupa çalışmalarımız açısından kitlesel bir çıkış noktası olacak ve Avrupa faaliyetlerimiz, Cephemizin II. Kongre kararları temelinde yürütülecektir.

İçinde bulunduğumuz bu tarihi süreç, Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlılara da büyük görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Cephemizin öncüsü PKK'nin kendi içinde güçlü bir netleşme ve arınma temelinde sağlamlaşmayı yaşadığı, uygulamada birtakım eksiklik ve yetmezlikler olsa da halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük taleplerini görkemli bir savaşla gerçekleşebilir bir umut haline, bundan da öte somut bir gerçekliğe dönüştürmede çok önemli adımlar attığı bu dönemde, tüm halkımızın Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleşme, ordulaşma ve düşmanın her türlü özel savaş yöntemini boşa çıkarma görevi vardır. Öncü bu konuda üzerine düşen görevleri sonuna kadar yapacaktır.

Kürdistan'ın dörtbir yanında yükselen serîhildanlar, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanmadaki kararlılığını ve iradesini ortaya koymakta, her serîhildan kendi önderlerini yaratmaktadır. Bu alandaki halkımız da ERNK çatısı altında siyasal ordulaşmasını sağlamak ve kendi önderlerini, çalışanlarını yaratmak durumundadır. Yeni dönem, tarihimizde çok ciddi, çok önemli bir dönüm noktası olacaktır. Ulusal ordulaşma, ulusal ayaklanma ve kendi halk iktidar organlarımızı yaratarak kendi kendimizin efendisi olma, tarihimizde hiçbir zaman nasip olmadığımız son derece yüksek bir düzeydir ve her Kürdistanlı bununla gurur duymalı, elinden gelen her türlü katkıyı sunmalıdır.

Avrupa'daki Cephe Örgütümüz ve halkımız, hiçbir dönemde bu kadar tarihi bir görevle karşı karşıya gelmemiştir. Bu nedenle kenetlenmesi, siyasal anlamda ordulaşması halinde nihai zaferin yaratılması ve ülke topraklarımızda bağımsız ve özgür bir yaşamın yaratılması için büyük katkıların sahibi olabilir. Dönem bunu dayatmaktadır. Ülkede tankların üzerine yürüyen, göğsünü kurşunlara siper eden yaşlı-genç, kadın-erkek tüm insanlarımız bizden bunu beklemektedir. Sömürgeciliğin halkımıza dayattığı sistemli ve çok yönlü özel savaş uygulamalarına ve vahşi katliamlarına karşı, burada bulunan halkımız da topyekün bir ayağa kalkışı yaşayarak savaşan ve direnen Kürdistan halkının dünyaya açılan sesi olmalı, bağımsızlık ve özgürlük taleplerimizi, kendi özgür irademizi ortaya koymalıdır.

Bu temelde Kongremiz;

Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlıları Cephemizin çatısı altında örgütlenmeye, yurtseverlik görevlerine sahip çıkarak desteğini ve katılımını daha çok arttırmaya çağırmaktadır.

Kongremiz, ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve Botan-Behdînan Savaş Hükümeti'nin inşasına doğru giderken, Avrupa'daki Kürdistanlıları devrime daha çok katılmaya ve her aileyi bir evladını ulusal ordulaşma saflarına armağan etmeye çağırmaktadır.

Kongremiz, el kapılarının bize hiçbir zaman yurt olamayacağı ve en soylu, en onurlu, en insani ve özgür yaşamın kendi ülkemizde mümkün olabileceğinin bilinciyle kaynağa kitlesel dönüş için topyekün hazırlık sürecine katılmaya çağırmaktadır.

Kongremiz, siyasal ordulaşma ve savaş ekonomisinin inşası için halkımızı seferberliğe çağırmaktadır.

Kongremiz, Avrupa'ya savrulan Kürdistanlı tüm ulusal azınlıkları Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleşmeye ve ortak vatanımız Kürdistan için savaşmaya çağırmaktadır.

– Ulusal ordulaşma, ayaklanma ve savaş hükümeti için ileri!
– Yaşasın ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi!
– Bijîn PKK, ERNK û ARGK!
– Bijî Serok APO!

31 Aralık 1991
ERNK Avrupa Örgütü

YENİ SÜRECE YÜKLENELİM KAZANACAĞIZ!

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ II. KONGRESİ AVRUPA FAALİYETLERİNDE BİR DÖNÜM NOKTASI OLMALIDIR

19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında gerçekleştirilen ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, gerek ulusal kurtuluş mücadelemizin içerisinde bulunduğu tarihi süreç, gerek uluslararası koşullar, mevcut durum ve gerekse TC sömürgecilerinin yaşamakta olduğu derin bunalım ve çıkmaz açısından oldukça önem taşımaktadır. Ancak asıl önemli yanı Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu çalışma ve faaliyetlerimizde güçlü atılımlar yaptıracak bir dönüm noktası olabileceği, olması gerektiği gerçeğidir.

PKK-ERNK-ARGK önderliğinde askeri, siyasi, diplomatik, kültürel vb. her alanda büyük gelişme kaydeden ve 1992 yılına, kazandığı güçlü mevzilere dayanarak daha büyük plan ve hazırlıklarla giren bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz, sömürgeci özel savaşın çanına ot tıkayarak savaş hükümeti oluşturmaya ve devletleşmeye doğru somut adımlar atmanın ön gününde bulunmaktadır. Bu anlamda yaşanan süreç her açıdan anlamlı ve tarihidir. Böylesi tarihi süreçler, herşeyden önce kişi, örgüt ve alan olarak görevlere karşı çok daha büyük bir duyarlılığı ve daha büyük görevler üstlenerek başarıyla yerine getirme gerekliliğini zorunlu kılmaktadır. Bu yapılmadıktan sonra söz söylemenin, lafla dönemin önemini sık sık vurgulamanın fazla anlamı olmuyor.

Bu bağlamda ele alındığında, Avrupa faaliyetlerinin genelde ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından taşıdığı önem ve rolün günümüzde daha da belirginleştiği ve sürecin tarihi özellikleri dikkate alındığında daha da anlam kazandığı görülecektir. Avrupa faaliyetlerimiz önünde örgütsel, siyasal, ekonomik, diplomatik, propagandasal pek çok görevler olduğunu biliyoruz. Bu kapsamlı görevleri burada ayrıntılarıyla ortaya koymak mümkün olmadığı gibi fazla gerekli de değildir. Ancak şu noktayı önemle vurgulamak gerekiyor. Sömürgecilerin ülkemizi adeta boşaltarak yüzbinlerce insanımızı dünyanın çeşitli alanlarına savurmakla yarattığı aleyhte durumu tersine çevirmek, lehte bir duruma ve bir avantaj haline getirmek büyük önem taşımaktadır. Hareketimiz bugüne kadar birçok alanda böyle bir tarzı esas alarak büyük başarılar elde etmiştir.

Ülke zemininde devletleşmenin somut adımlarının yoğun hazırlıkları yapılırken, Avrupa'da yaşayan yurtseverlerin de kendi görevlerine büyük bir sorumluluk ve çoşkuyla sahip çıkmaları ve sürece bu anlamda karşılık vermelerinin zafere giden yolu daha da kısaltacağı kesindir. Böylesi bir işlevi yerine getirmekten daha onurlu ve mutluluk verici ne olabilir?

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, hangi anlamda bir dönüm ve atılım noktası olabilir? Bu soruya yanıt verebilmek için Avrupa faaliyetlerimizin tarihine bakmak, buradan bazı sonuçlar çıkarmak gerekiyor. Her ne kadar geçmiş yıllarda küçümsenmeyecek bir çalışma ve gelişim olmuş ve ülke mücadelesine çeşitli alanlarda katkılar sunulmuş ve başka güçlerin hayal bile edemeyeceği bir büyüme yaşanmışsa da bu bizim için esas ölçü değildir. Esas ölçü buradaki çalışmalarda ülke mücadelesinin temposunun tutturulup tutturulmadığı hususudur. Öncümüz PKK'nin ve Başkan APO'nun başarı ve zafer kazandırıcı çalışma ve yaşam tarzının; ilkeli, kurallı ve düşmanın iştahını kabartmayacak, üzerinde oynamaya cesaret edemeyecek, bunu aklına bile getiremeyecek bir tarzın ne kadar işletildiği sorunudur.

Bu ölçüler temel alınarak baktığımızda, Avrupa çalışmalarının ülkedeki tempoya göre sürekli geri bir konumda seyrettiğini görmekteyiz. Öyle ki, bu gerilik zaman zaman çok daha belirgin düzeylerde kendini göstermiş, dolayısıyla mücadeleye güç ve katkı sunması gereken bu alan çalışmaları yer yer devrimin yürüyüşü önünde engel teşkil edecek konuma bile gelebilmiştir. Yine belirtilen gerilikten ötürü, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli atılımlar gerçekleştirdiği birçok dönemde bu atılımları sekteye uğratmak ve engellemek amacıyla sömürgeci ve emperyalist güçlerle bağlantılı provokasyonlar da en çok bu alanda boy verebilmiştir. Gerçi devrimimizin muazzam yürüyüşü karşısında bu tür çıkışlar engel teşkil edememiş ve ezilip geçilmiştir, ama önemli olan ve belirtmek istediğimiz, düşmanın bu tür çıkışlar için bu alanda zemini kendine uygun bulmasıdır.

İşte Kongre bu tür geriliklerin tespitinden çok, bunların giderilmesinin, aşılmasının yol ve yöntemleri üzerinde durmuş, özellikle son bir yıllık çalışmalarımızı geçmiş alan pratiğinden çıkarılan derslerin de ışığında ve Başkan APO'nun güçlü perspektifler içeren talimatları doğrultusunda irdelemiş, yürüyüşümüzü ağırlaştıran ve gelişmeyi engelleyen yanlış anlayışları belirleyerek mahkum etmiş ve bu temelde yapıda güçlü bir arınma ve netleşme sağlamıştır. Avrupa alanında ülke ruhunun egemen kılınması ve ülke direnişçiliğinin bir benzerinin de Avrupa koşulları ve yaşam tarzına karşı sergilenmesinin zorunluluğu kesin olarak vurgulanmış ve bu husus, yeterli bir temsil gücüyle gerçekleştirilen Kongre'nin ortak iradesi ve kararına dönüşmüştür. Sürece karşılık veremeyen ve mücadelemizin genel temposuna ayak uyduramayan geçmiş tarzın, anlayışta olduğu gibi, pratikte de kesin olarak terkedilmesi gerektiği Kongre'nin önemli bir görüşü ve kararı olarak belirlenmiştir.

Bu anlamda ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, gerçekten Avrupa faaliyetlerine güçlü bir atılım yaptırabilecek ve bir dönüm noktası rolü oynayabilecek bir zirve niteliğindedir. Sorun, Kongre'nin karar ve tespitlerini pratikte yaşama geçirme ve uygulama sorunudur. Bunu yapabildiğimiz takdirde Avrupa alan faaliyetlerimiz Kürdistan devrimine önemli katkılar sunarak devrime güçlü bir ivme kazandıracak ve dolayısıyla da nihai zaferi yakınlaştıracaktır.

Öte yandan, Kürdistan halkı gibi örgüt olayına ve örgütlenmeye son derece yabancı ve bu konularda alabildiğine geri bir toplumun, her alanda olduğu gibi örgütsel alandaki geriliklerini de hızla aşarak büyük gelişmeler ve önemli mesafeler katettiği gerçeği, yurtdışında yaşayan insanlarımızın da Kongre gibi büyük ve önemli örgütsel zirvelere ulaşmasıyla bir kez daha kanıtlanmıştır. Bu durum hiç kuşkusuz Kürdistan Devrimi'nde zaferin bir başka göstergesi niteliğindedir.

Berxwedan

Açılış konuşması

Toplantımız, mücadelemiz tarihinin en önemli ve en ciddi aşamasına tekabül etmektedir. Dolayısıyla mücadelemizin tüm gereklerinin tartışılacağı bir toplantı olması nedeniyle belli bir önemi ifade etmektedir. Tarihin bu döneminde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok başarıya ve zafere yakınlaştığı bir anı, bir süreci yaşarken, bu doğrultuda gerçekleşecek olan ve gerçekleşen bütün dönüşümcü çabalar, toplantılar büyük bir önem taşır. Çünkü uzun yılları kapsayan mücadelemiz, özellikle de son yılda ortaya çıkardığı sonuçlarla ve gerçeklerle birlikte artık tamamen yeni bir döneme, yeni bir sürece ayak basmış bulunmaktadır. Bu yeni süreç, bütün ulusal kurtuluşçu çabaları kesin bir biçimde sonuç alıcı kılmayı emreden bir dönemdir. Çünkü karşımızdaki düşman, mücadelemizin ortaya çıkardığı gelişmeyle birlikte günümüzde tarihinin en büyük çözümsüzlüğünü yaşıyor. Ve düşman çözümsüzlüğü yaşarken, biz de tarihimizde başarıya ve zafere en yakın olan bir anı ve süreci yaşıyoruz. İşte bu durum, bu doğrultudaki bütün çabaları belli bir anlama kavuşturmaktadır. Özel savaşın iflası ardından kurulan yeni hükümet, Türk sömürgeciliğinin son bir kozu olmakta, yani bütün yeteneklerini, tecrübelerini ve gücünü en son noktada toplayarak mücadelemiz karşısında çeşitli biçimlerde sergilenen pratiğin hazırlığını yapmaktadır. Sözümona demokrasi programı, Kürt realitesini tanıma ve daha benzeri bütün çabaları, aslında mücadelemize karşı alınmış özel savaş tedbirleridir. Her ne kadar mücadelemizin bir kazanımı olarak da sayılsa, sömürgeciliğin bu geri adımları ve tedbirleri özünde mücadelemize karşı alınmış tedbirler durumundadırlar. Kısmi bir reform ve tedbir; bu konuda muğlaklık ve netleşmeme, çözümsüzlük, yönetme gücünde önemli oranda enerji kaybetme, yöntemsizliği ve muğlaklığı yaşama gibi bir konum arzediyor düşman cephesi. İşte böylesi bir konumla birlikte mücadelemizi daraltmak, gelişimini engellemek, yarattığı değerleri başkalaşıma uğratmak ve nihai olarak mücadeleyi ortadan kaldıracak imha politikasına zemin açmak için bu açılımları gerçekleştirmektedir. Amacı, biraz bu konuda dış kamuoyunun desteğini almak, yani dış kamuoyunda zemin yaratmak, Türkiye kitlesinde şovenizmi geliştirerek desteğini kazanmak ve Kürdistan'da reformizmi esas alan yeni açılımlara yolaçmak temelinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik eden partimize ve cephemize imha politikasını çok daha örgütlü ve çok daha sistemli bir biçimde dayatmaktır. Son dönemdeki çaba ve girişimleri işte bu politikanın hazırlıklarıdır. İç ve dış hazırlıklarla gücünü yenileyerek ve teknik donanımını daha da artırarak bütün gücünü sistemli bir biçimde kendi açısından sonuç alabileceği bir tarzda son kez ortaya koyarak özel savaşa hazırlanmayı esas almaktadır.

Kısaca, yaklaşımı, ihanet etmiş Kürdü, kişiliksiz Kürdü, uydu Kürdü kabul edip, özgür ve direnen Kürdü ezmedir. Yani "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır" teriminin anlamı budur. Gerçek Kürdü imhayı hedefleyip, kişiliksiz, uyduruk, düzenle entegreyi kolayca sağlayabilecek yeni bir Kürt kişiliğini, işbirlikçi bir Kürt kişiliğini yaratmanın çabalarını bu biçimde yoğunlaştırmaktadır. Kısaca düşmanın durumu budur.

Toplantımızın gerçekleştiği sürecin önemini daha iyi kavramak için, açılışta kısaca bunlara değinme zorunluluğunu ve ihtiyacını hissediyoruz. Önümüzdeki gündem maddelerinde bunları daha geniş tartışacağız. Buna karşı, böylesine bir gerileme ile birlikte yeniden kapsamlı büyük bir saldırı için hazırlık yapan bir sinsi düşmana karşı bizim durumumuz nedir? Veya biz nasıl bir çıkışla bunu cevaplayabiliriz? Buna karşı cephemizin öncüsü Partimiz PKK'nin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızın temelinde ulusal ordulaşma, siyasal ve askeri sürecin yoğun bir biçimde yaygınlaştırılarak geliştirilmesi; gerillayı her yerde, her alanda esas alma ve özel savaşa karşı halk savaşının basitten karmaşığa doğru giden bütün yöntemlerinin çok yaygın ve sistemli bir biçimde kullanılmasıyla birlikte onun bir üst aşaması olan halk savaşının en gelişkin savaşım tarzı olan genelde ulusal ayaklanmanın hazırlıklarının yapılması; ayaklanma çalışmalarının gündemleştirilerek somut pratik bir olgu, durumuna getirilmesi, planlama dahiline alınarak yürütülmesi ve bu temelde devletleşmeye ilk adımların ciddi bir biçimde atılması durumu yer alır. Düşmanın ilan etmiş olduğu böylesine sinsi ve üstü örtülü özel savaş hükümetine karşı Kürdistan'da ilan edilecek bir **devrimci savaş hükümeti** ile yanıt vermek birinci planda geliştireceğimiz cevaptır.

İkinci olarak siyasal ordulaşmayı, yani cephemizi yaygın bir biçimde geliştirerek, bunu

artık ulusal parlamentoyu teşkil edebilecek bir düzeye getirmektir. Bununla beraber tek yönlü de olsa bir referanduma gitmek ve Kürdistan'da bağımsız özgücü oluşturma temelinde gerekirse bağımsızlığı ilan etmek bizim de siyasal plandaki çalışmamızın esasını teşkil edecektir. Böylece halkımızı resmi bir biçimde temsil edecek ve halkımızın yargısını, kararını resmi bir biçimde dile getirecek, ifade edecek ve dünya kamuoyuna bu biçimde mesaj verecek çalışmaları gündeme almamız, plan dahiline almamız durumu söz konusudur. Bunlar geleceğe yönelik perspektifler olmaktan çok, somut planlama konusu olan görevler durumundadır.

Üçüncü planda Türkiye cephesini güçlü tutmak; burada birlik, cepheleşme faaliyetini öne almak, bunun yanısıra artık Türkiye proletaryası adına, bilimsel sosyalizm temelinde hareket edebilecek devrimci bir partileşme çekirdeğinin atılması, bu temelde gerçek devrimci sürecin Türkiye'de de başlatılması; oluşacak partileşme ile birlikte teori ve pratiği bütünleştirerek Türkiye sahasında da şehir ve kır gerillası biçiminde yaygın eylemliliği esas alma biçimindeki bir planlamayı geliştirmektir. Sürece Türkiye cephesinde de böylece cevap vermek, yani genelde Kürdistan'da ve Türkiye'de çeşitli biçimlerde gelişen halk savaşının bütün yönlerinin kullanılabilir hale gelişini ve kulanılışını sağlayacak planlamaları ve örgütlenmeleri yaşama geçirmek önem taşımaktadır. Bizim de bu sahaya yönelik öz olarak yaklaşımımız budur.

Tabi ki bu görevler, sıradan görevler değildir. Topyekün bir kalkıştır. Özellikle Kürdistan'da genel anlamda ayaklanma sürecine girmedir, devletleşmedir. Türkiye'de devrimci süreci, siyasal ortama egemen kılmadır. Dolayısıyla bu tarihi görevlerin gerçekleşmesi için militanlık ve önderlik sorunu yine birinci planda yer almakta ve bu sorun daha fazla canalıcı bir görev haline gelmektedir. Açık ki, bu bizim için olağanüstü bir dönemdir. Hatta bölge halkları için de ciddi bir süreçtir. Bu olağanüstü dönemde, olağanüstü çabalar kendisini dayatmaktadır. Bütün gücün, ulusal kurtuluşçu ve militan gücün olağanüstü çabalara girmesi, genelde bu süreci gerçekten adına yaraşır bir biçimde yaşayabilmesi için PKK çizgisi, PKK militanlık anlayışının mutlaka ve mutlaka pratikte yaşam bulma zorunluluğu daha kesin bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla biz, bu toplantımızda da bu konular üzerinde yoğunlaşacağız.

Çizgi devrimciliği, gerçekten Kürdistan'ın mevcut sorunlarına cevap verebilecek bir militan ölçü, militan çalışma tarzı, PKK çizgisinin en iyi temsil formasyonu olan Apocu tempo, Apocu çalışma tarzı, devrimde mutlaka sonuç alma tarzına ulaşabilme, bizim için bu süreci başarmamızın temel halkasıdır. Zafere ulaşma ruhunu mutlaka ve mutlaka bütün ulusal kurtuluşçu çalışmalarda, parti-cephe çalışmalarında egemen kıldırmayla ancak biz bu sürece gerçekten adına yaraşır bir tarzda karşılık verebiliriz. Dolayısıyla bizim bu toplantımızın önemli gündemlerinden birisi de bu olacaktır. Militanlık, çizgi devrimciliği, tempo ve çalışma tarzı bu oluyor.

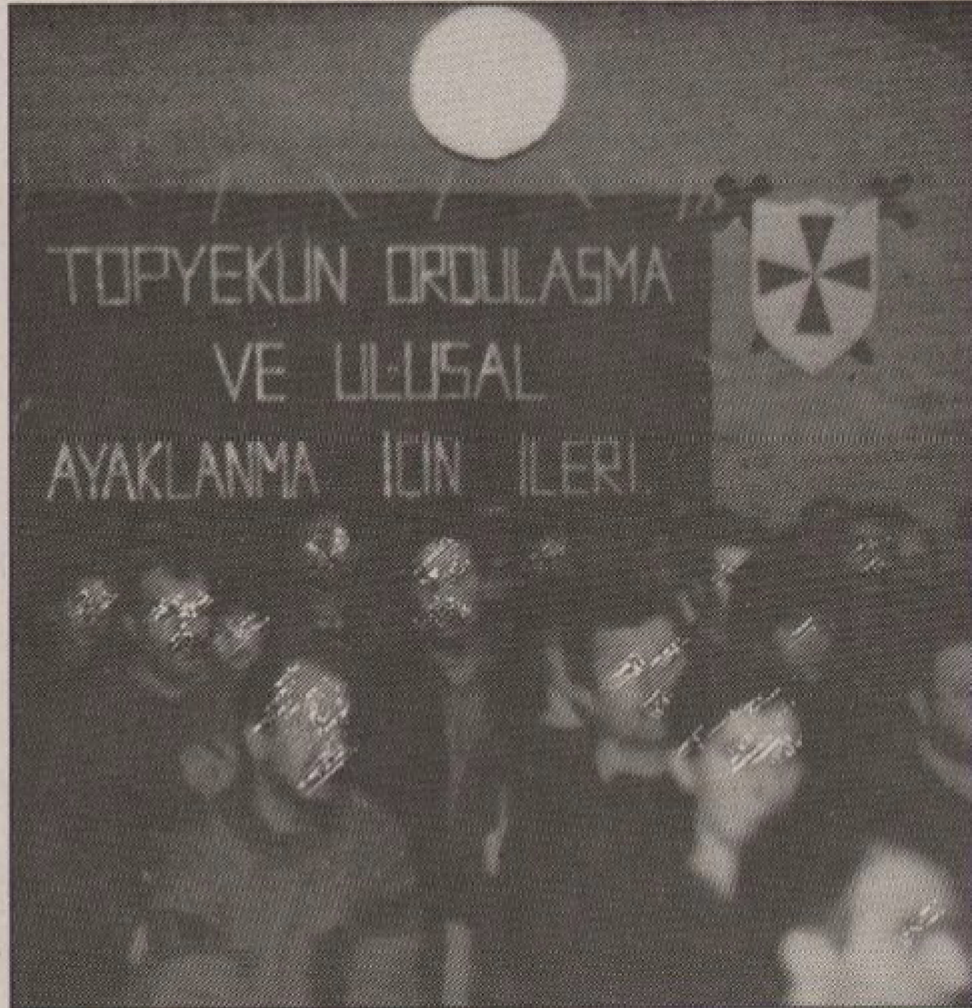
"Görev dönemin çalışma tarzına ulaşmaktır" Foto: Berxwedan

İşte toplantımızın böylesine tarihi, önemli ve ciddi bir aşamada gerçekleştirilmiş olması, olağan olan bütün toplantılardan daha fazla önemini artırmaktadır; daha fazla bir işleve, bir role sahip olmaktadır. Temelde görev Avrupa alanında dönemin çalışma tarzına ulaşmadır. Ülkemizde böylesine tarihi bir süreç gelişiyorsa, genelde ayaklanma, referandum, parlamentoya gitme, devlet olmaya doğru gidiş varsa, Avrupa örgütü ne yapmalıdır? Avrupa örgütü bu tarihi sürece karşı rolünü nasıl yerine getirebilir? İşte bu toplantının çözeceği temel sorun budur. Ve bu sürece gerektiği gibi karşılık verebilmek için nasıl bir formasyona girmeli? Militanlık sorunlarını nasıl çözmeli, örgüt; örgütlenme sorunlarını nasıl çözmeli? Hangi tarz, hangi mantıkla bunlar ele alınmalı gibi konular toplantımızın canalıcı noktaları olacaktır.

Kısaca dönemin gerekli kıldığı çalışma tarzına ulaşma, bunu güçlü parti çekirdeği etrafında gelişmiş güçlü bir cepheleşmeyle planlama, bunun için detaylı bir tartışmayı geliştirme toplantımızın ana temasıdır. Esas olarak toplantımız cephe toplantısıdır. Ancak böylesine önemli olan bir süreçte biz, Parti-Cephe çalışmalarını içiçe ele alıyoruz. Yani cephe kongresi olmakla beraber, aynı zamanda parti toplantısı niteliğinde olacaktır. Çünkü dönemin özellikleri, aciliyeti ve önemi zaten Parti-Cephe arasındaki çizgiyi de biraz silmiştir. Özellikle günümüzde Cephe çalışanı da aynı tarz ve tempoya biraz sahip olmak durumundadır. Dolayısıyla neredeyse arasındaki çizgi hemen hemen kalkmış durumdadır. Ve biz burada -Avrupa'da- bu iki toplantıyı içiçe geliştirme biçiminde bir planlamayı yapmış bulunuyoruz. Dolayısıyla 2. Kongre olmakla birlikte aynı zamanda Parti'nin de genel olağan yıllık konferans toplantısıdır. Bunun için sorunlarımızı hem kadro sorunları olarak derinliğine işleyeceğiz, hem de genelde bütün cephe sorunlarını, örgütlenme sorunlarını işleyeceğiz. İçiçe bu gelişecektir. Çünkü bizim mutlaka bir atılım ve büyümeyi yaşamamız gerekmektedir. Ve bunu bir bütünen partisel ve cephesel olarak yaşamamız gerekmektedir. Ve bu toplantımızın esas görevi de budur. Amacımız Avrupa Örgütünü kalkışa kaldırma, kalkışa ivme kazandırma ve mutlaka sürece denk bir çalışma tarzını, örgütlenme anlayışını ve militanlaşma hattını egemen kılmadır. Bu toplantının esas işlevi bu anlattığımız biçimde gelişmektedir. Bunun yanısıra Avrupa örgütlenmesinde genelde bir büyümeyi sağlama, diğer bütün faaliyetlerini dönemin koşullarına uygun hale getirmektir. Etkin bir basın-yayın faaliyeti, savaş ekonomisinin bu alanda da desteklenmesi için etkin tedbirlerin, yardımlaşma ve dayanışmanın geliştirilmesi görevlerimiz arasındadır.

Dış kamuoyu faaliyeti açısından; Türk sömürgeciliğinin dışa yönelik faaliyetleri biliniyor. TC'yi boşa çıkaracak dış kamuoyu ve diplomatik faaliyetin daha da yetkin bir biçimde geliştirilmesi gerekir. Yine ülke mücadelesiyle her alanda bir bütünleşmeyi sağlama açısından, sadece bir büro veya örgüt düzeyinde değil, bir bütün olarak örgütlenme düzeyinde bu bütünleşmeyi sağlamak ve buradaki kitle gücünü önemli oranda genelde gelişecek ayaklanma sürecine kanalize etmek, böylece tekrardan kaynağa dönüşü daha yetkin bir biçimde ve daha uygulanabilir bir biçimde gündeme almak, ülkede geliştirilecek mücadele ile beraber Avrupa üzerinde ülkenin ve metrepollerin çeşitli alanlarına önemli oranda takviye, müdahale, örgütleme ve yürütme görevini daha yetkin bir biçimde yerine getirmek, legal ve illegal çalışmaları Avrupa üzerinden daha yetkin bir biçimde geliştirmek gibi sorunların hepsini toplantımız tartışacak, netleştirecek ve planlamaya kavuşturacaktır. Toplantımızın çerçevesi bunlardır.

Tabii ki, bütün bunların sürece uygun bir biçimde geliştirilmesi için her düzeyde bir kadrolaşmanın yaşanması gerekir. Yani Parti-Cephe düzeyinde bir kadrolaşma, döneme uygun daha hızlı, daha sonuç alıcı ve daha geliştirici bir eğitim programını, eğitim anlayışını egemen kıldırmayla sağlanabilir. Bunun plan-programını geliştirme, salt merkezi olarak geliştirilen eğitimle olmaz. Genelde örgütümüz kendini nasıl eğitici kılacak, Partisel ve Cephesel kadrolaşmayı nasıl yetkin bir biçimde geliştirecektir? Bu tür sorulara yetkin karşılıklar bulmak durumundayız. Çünkü belirtilen görevlerin doğru ve tam olarak yerine getirilebilmesi için kadro sorununu örgütün çözmesi gerekiyor. Sadece buradaki faaliyetleri yürütecek kadro değil, aynı zamanda ülke mücadelesine de önemli oranda sürekli kadro gücünü akıtacak teşkilatlandırmayı nasıl yapacak ve nasıl yetiştirecektir? Bunun da planlanması, tartışılması, yetkin bir biçimde pratiğe geçilebilecek perspektiflere ulaşılması gerekmektedir. Böylece Parti taktiği olan Avrupa'da cepheleşme, cephe çizgisi doğrultusunda Avrupa'daki bütün kitlelere ulaşma ve bunun yürütülmesi için Parti-Cephe kadrolarını, çekirdeklerini yetkin bir biçimde bütün alanlara oturtma göreviyle karşı karşıyadır. Elbette bu toplantımızla bütün bu sorunlar hemen çözülmez. Biz, bunun için netleşeceğiz, programa, perspektife ulaşacağız. Bununla beraber kendi kişiliğimizde bir netleşmeyi, dönüşümü yaşayacağız, ki gerçekten bu toplantıdaki süreci, tartışmayı ve gündeme getirilen konuları bütün alanlara yansıtabilelim ve bunun iyi birer temsilcisi olabilelim.

"Netleşme, dönüşüm ve ilerleme demektir" Foto: Berxwedan

Demek ki, sorun salt burada bitmiyor. Pratiğe geçirme süreci kendisini dayatıyor. Fakat pratiğe doğru yansıtılma sorunu ise, burada doğru algılamak, burada doğru çözümlemeye ulaşmak ve burayı bir dönüşüm noktası haline getirmekle mümkündür. Avrupa örgtümüzün içinde bulunduğu gerilikler bilinmektedir. Geri bir tempo, duyarsızlık, tutuculuk, yani eskiye bağlılık, militanlaşmadaki ilkellik, gerilik, atak olamama, hesapçı yaklaşım, genel sorunlara karşı ilgisizlik, kısaca Avrupa yaşam tarzının etkileri olan kişilik yetmezlikleri, dar pratikçilik, memurluk, bürokratlaşma, yaratıcı olamama, basma kalıpçı davranma vb. yetersizlikler örgütümüzün bünyesinde bulunmaktadır.

İşte bunları aşma temelinde ancak biz dönemin gereklerini adına yaraşır bir biçimde yerine getirebiliriz. İşte toplantımızın diğer bir işlevi ve en önemli rolü de bu konularda daha somut verilere, sonuçlara ulaşabilmeyi başarmaktır. Zaten bunu başarırsa rolünü oynayabilir, yani atılımcı bir toplantı haline dönüşebilir, genel hamlesel çıkış noktası olabilir. Yoksa süreci ya olduğu gibi yürütür, bunda etkisi fazla olmaz, ya da daha geriletir. Bunun şartı bu biçimdeki çözümlemeyi burada ciddi bir biçimde gerçekleştirmedir. Bunun için bütün arkadaşlar görevlidir. Herkes bir alanın sorumlusu olarak buraya geldiğine göre toplantının bu tarzda geliştirilmesi için sorumludur. Herkes üzerine düşeni tam yapmakla mükelleftir. Ciddi, sonuçları, döneme uygun bir biçimde geliştirilmesi için herkesin bu konuda görev bölümü vardır. Kısaca toplantımızın durumu, çerçevesi böyledir.

Esas olarak normal tüzük gereğince iki yılda bir yapılan cephe kongresinin iki yıllık çalışmaları değerlendirmesi gerekir. Ancak biz, Parti'nin bütün süreçlerinin genelde değerlendirildiği 4. Kongre süreciyle birlikte, geçmiş iki yıllık süreçten bir yılını daha önce etraflıca değerlendirmiş bulunmaktayız. Ve o bir yıllık süreci değerlendirirken Parti-Cephe faaliyetleri olarak değerlendirmişiz. Birbirinden ayrıştırılamaz. Çünkü cephe partinin taktiğidir. Yani partinin buradaki taktiği -ki Kürdistanlı kitlelere yönelik taktiği de aynıdır- cepheleşmedir. Parti kendi taktiğini izah ederken, cepheninkini de izah ediyor. Dolayısıyla o süreçte bir yıllık çalışmalarımız incelenmiştir. Bunun için bizim esas olarak burada inceleyeceğimiz, çözüme kavuşturacağımız ve değerlendireceğimiz süreç bir yıllıktır. Daha çok son bir yıllık çalışmalarımızı değerlendireceğiz.

Kongre'nin Merkez, Eyalet ve Bölgelere ilişkin değerlendirmesi

Avrupa çalışmalarının bir tarihi vardır. Esas olarak şimdiki yönelimin yönünü belirlemek için tarihi ele almak ihtiyacı vardır. Burada uzun uzun anlatmaya vaktimiz elvermese ve bu süreç esas olarak daha önce değerlendirilmiş olsa da, özellikle III. Kongre sonrası dönemi iyi anımsamak gerekiyor. Geçmiş süreçten ders çıkarılması gerekiyor. '86 sürecinden bu yana yaşanan pratikten sonuç çıkarmak çok önemlidir.

Genel olarak arkadaşlarda gelişme isteği vardır, fakat aşamadığımız özellikler de vardır. Süreç hızlı ilerliyor, mücadelemizin gelişimi çok hızlı ilerliyor. Fakat mevcut özelliklerle biz buradaki çalışmalarımızı fazla ilerletemeyiz. İlerleme varsa da çok yavaştır. Niye? Çünkü bağrında hastalıklar vardır. Bunlar dile getirildi, tekrara gerek yoktur. Bu hastalıkları aşmadan ilerlemesi zordur, hatta mümkün değildir. Bunu özellikle günümüz ayaklanma süreci ile karşılaştırırsak, temponun düzeyi ile yanyana getirirsek boğulur. Bu nokta çok önemli. Geçmişteki bazı kazanımları yadsımamak gerekir. Eğer geçmişteki bazı kazanımlar olmasaydı, bizim bugünkü tartışmamız farklı olurdu. Onların çatışması daha çok yaşanırdı. Dikkat edilirse burada aşılma sorununun varlığından sözediliyor. Bu da öncü sorunudur, öncü çekirdek sorunudur. Burdaki Parti-Cephe çekirdeğinin temelde çözmesi gereken ve tüm Cephe yapısında aşılması gereken bir sorundur. Fakat öncelikle çözmekle mükellef olan öncü güç karşımızda var. Bu öncü gücün örgüt sorunlarını çözmesi gerekir. Nedir? Başta kendisini netleştirmeleri, çizgiyle uyumlu hale getirmeleri gerekir ki, öncülük rollerini oynayabilsinler. Başta koordine, sonra yürütme ve sonra merkez. Kısacası merkezin sürece, döneme uygun bir netleşmeyi yaşaması gerekiyor. İçinde bulunduğumuz dönem, netsizlik dönemi değildir. Öncü güçlerin bu dönemde netsizliği yaşaması kabul edilmiyor. Bizim bu toplantımızın çözmesi gereken, harekete geçirmesi gereken nokta budur. Bununla beraber bütün kadro yapısının durumu da buna dahildir. Merkez derken sadece ... kişilik bir merkez düşünmemek gerekir. Öncü gücün, çekirdek merkezin yanılgılı ve hesapçı yaklaşımları, ülke ruhunu doğru-dürüst taşımama vb. gibi yaklaşımları aşması şarttır.

Avrupa çalışma tarzının etkileri vardır, fiili etkileri vardır, kişiyi biçimlendirmesi vardır. Bunlara karşı bir savaşımın verilmesi gerekir. Bunlara karşı bir direnme şart. Kısaca her alanın bir direnmesi var. Dağdaki gerillanın bir direnişi vardır, zindanın direnişi vardır, Avrupa alan çalışmalarımızın bir direnişi vardır. Bütün bu geriliklere, özelliklere, Avrupa yaşam tarzına karşı devrimci kişiliğini koruma, geliştirme, ilerleme bunun için direnmedir. Avrupa'da çıkardığımız sonuç şu: Avrupa'da kendini koruyabilen, devrimciliğini sürekli geliştiren biri, bir direnişçidir. Devrimcileşen, devrimciliğini sürekli yoğunlaştıran kişi direnişçidir. İşte bizim yapımızın, öncü gücün bunu başarması gerekir. Ama bu gereğince olmamıştır. Herkes öncü güç pozisyonunda çok tali sorunlarla kendisini meşgul ediyor. Düşünce düzeyinde, pratik uğraş düzeyinde çok tali sorunlarla kendisini uğraştırıyor. Yöntemi, tarzı hantaldır. Genelde bu örgüte yansıyor. Dolayısıyla örgütün sürece göre gelişimi hantallaşıyor, tempo düşüyor. Temponun düşmesinin nedeni bu öncü güçtür, onun temposudur.

Öncü güç sorunu önemlidir diyoruz. Bunun temposu, taşıdığı ruh düzeyi, seviyesi bütün yapıya yansıyor. Örneğin, döneme uygun bir çalışma tarzı sergilerse bu bütün yapıya yansır. Örneğin, bir eyalet aynı zamanda bir merkezdir; rolünü çok iyi bir biçimde oynasa, etrafındaki insanları hem eğitse, hem herkesi uygun görevlendirse; denetlemeyi, kontrolü, ortak yaşamı, kollektif yönlendirmeyi doğru bir biçimde yaşama geçirse, bir de sürekli ülke ruhu verse belirttiğimiz gelişmeler çok daha hızlanır. Bunun için de ülkenin yaşanması lazım. Çeşitli etkilenmeler altında bunu yapamaz. Çok açık bir biçimde sürekli güç, ruh, perspektif, sürekli destek vermesi gerekir.

Bütün bu kapsama dahil olan kişiler böylesine bir rolü oynasa, maliyede denetim artar, cephe komitelerinde çalışmalar düzeltilir, genelde kitleye yaklaşım düzelir. Aslında bütün örgüt sorunlarında daha bir düzelme, canlanma başgösterir. Şimdi esas öncü güç dediğimiz kesim -ki çoğu buradaki arkadaşlardır- böyle bir rolü üstlenirlerse bu örgüt gelişmeye açık bir örgüttür. Mevcut düzeyin durumu bu hastalıkları ile beraber gelişmeye açıktır. Neden? Çünkü en azından bilinçli fiili engel yoktur. Yarın veya gelecekte her an çıkma ihtimali bulunsa da bilebildiğimiz kadarıyla en azından şimdi yoktur. Bir de genel gelişmelerin etkisi vardır. Bu da insanı etkiliyor. Alttan taban adeta itekliyor. Bir de bu çekirdek rolünü oynasa kesinlikle bir canlanmaya yol açar. Öncünün bu anlamda sürece, çizgiye, Partiye, Cepheye ve Parti Önderliği'ne doğru bir biçimde yaklaşması gerekir. Parti-Cephe önderliğini doğru esas alması gerekir. Önderliğe bağlılık duygusal, slogansal değildir. Çalışma tarzı nedir, tempo nedir? Hangi tarz, duygu ve yöntemle kitleye yaklaşıyor, örgüte yaklaşıyor? Bunları kendisinde temsil eden kişi öncü kişidir. Bunları uygulayan tüzük adamıdır. Canlı, akışkan, sürekli zaferi yakalamak için canla-başla çalışan, sürekli kendisinde zaferi konuşturan kişilik tüzük adamıdır. Tüzük olayını biraz böyle ele almak gerekiyor. Bu yaşamsal bir sorundur. Öncü yaşama nasıl yaklaşıyor, eyleme nasıl yaklaşıyor, örgüte nasıl yaklaşıyor, günü gününe süreci nasıl değerlendiriyor? Zaman, plan, program, kollektivizm, disiplin vb. konularda Partiyi ve Cepheyi nasıl yaşıyor, Önderliği nasıl yaşıyor? Esasta bizim sorunumuz budur. Arkadaşlar bu konuda kendilerini gözden geçirirlerse ve kendilerinde bir dönüşümü sağlarlarsa önemli oranda sorun aşılır.

Bir nokta daha vardır, çok canalıcı bir noktadır. Bir birim mi çalışmıyor, çalışmamasından rahatsız olmak lazım. Bir yerde değer mi heba oluyor, ondan vicdan azabı duymak gerekir. Bir yerde bir görev mi yerine getirilmiyor, rahatsızlık duymak lazım. Örgütsüzlüğe ve disiplinsizliğe karşı rahatsızlık duymak, ve de büyük bir sorumlulukla duyarlı olmak gerekir. Memurluk anlayışıyla sorunlara yaklaşmak doğru değildir. "Bu benim görevimdir, ben bunu yaparım" tutumu olmamalı. Ortak bir sorumluluğu tüm parti değerlerine ve gelişmelerine karşı duymak; ülke mücadelesini candan, ilgiyle sürekli izlemek, onunla yaşamak ve bunu çevreye, komitelere taşırmak ve giderek dalga dalga kitlelere taşırmak; işte Avrupa'daki görevimiz, görev anlayaşımız bu oluyor.

Bu konuda şuna dikkat etmek önemli: Genellikle biraz canlı olan arkadaşlara bir süre geçtikten sonra bakıyorsun eski canlılıklarını yitiriyorlar. Örneğin, bazı yeni arkadaşlar geldi, bu konuda gerçekten canlıdırlar. Partinin merkezi okulundan gelmiş ve çok canlıdır. Dikkat edilmeli. Bir kere yapı dar ve kronikleşmiş, kalıtsallaşmış özellikler arzediyor. Temposu oldukça düşük ve gerçekten duyarsızlaşan bir yapıdır. Olanakları değerlendirme, değerlere doğru yaklaşma çok ağır işliyor. Öyle ki, kimsenin kimseden haberi yok. Bunun pratik örnekleri çoktur. Basit bir örnek verelim: Parti Önderliği'nin çözümlemeleri geliyor, bir ay geçtikten sonra ancak çoğaltılıyor; yani seri değildir, şip-şak değildir. Hiçbir örgüt çalışması böyle değildir. Hemen tüm çalışma alanlarımızda bu tür olumsuzluklar vardır. Oysa PKK'nin ve ERNK'nin yöntemi şip-şaktır, hemen yapar, erteleme yoktur, sürece bırakmaz. Bir arkadaş yeni geliyor ve bu ortama giriyor. Bakıyorsun bir süre sonra o da aynılaşıyor. O da ortama uyum sağlıyor. Halbuki görev, ortamı değiştirmektir. Gerek yeni gelen ve gerekse önceden öncü güçle mükellef olan güç toplantımızda ortaya konulan çözümlemelere inanıyorsa, o zaman her şey değiştirmelidir.

İşte devrim böyledir. Yenilenme böyle olursa sorun çözülür. Burdan çıktıktan sonra gidip eskisi gibi yavaş işleyen tempoyla hareket edersek, derneklerde paçavra gibi her şeyin serilişine yine seyirci kalırsak, bu toplantıdan bir şey anlamamışızdır. Veya Başkan'ın talimat ve çözümlemelerinden bir şey anlamamışız demektir. Belirttiğimiz gibi, toplantılarımızdan sonra yapımız bir-iki ay canlı oluyor, Parti ortamından gelen iki-üç ay canlı oluyor ondan sonra aynılaşıyor. Neden? Çünkü kopuyor. Oysa kopmaması lazım. Örneğin ayda bir çözümlemeler niçin geliyor? Köşeye atılmak için gelmiyor. Onlara eğilirsek, her şey orada vardır. Sürekli takip edilirse, ülke gelişmeleri takip edilse, canlı örgüt sorunlarıyla sürekli uğraşılırsa ve militan kendini onun bir parçası olarak görürse o zaman duyarsızlaşma olayı olmaz. Hatta giderek sorumluluğu artar. Kendisini de ona karşı sorumlu görür, canlılık devam eder. Buna dikkat edilmesi açısından belirtiyoruz.

Kısaca bizim öncü gücümüzün bu sorunu vardır. Şimdi gelinen noktada taktiği yakalama sorunumuz vardır, ancak taktiği geriden takip etmekteyiz. Bu, eski ağır sorunlarımızdan kalıplaşmış, mekanikleşmiş işleyişten kaynaklanabilir. İşleyiş çok ağırdır. Sosyalist ülkelerde bürokrasi yıkılıyor deniliyor, işte bizim bu durumumuz da biraz ona benziyor. Örneğin, bir bölgemize ülkeden bir mektup geldi; bakıyoruz bir ay sonra koordineye ulaşıyor. Alt birime gelmiş, alt birim bölge sekreterine, bölge sekreteri eyalet sorumlusuna, o da toplantıya geldiğinde ancak veriyor. Veya postayla gönderiyor. Bu tarz, bu tempo geri bir tarzdır. Birçok şey böyle işliyor. Dolayısıyla birçok sorun üst üste yığılıyor, çözümü geciktiriliyor, temposu çok geri ve döneme hiç uymayan bir tempoya dönüşüyor. Diğer örgüt sorunları da böyle devam ediyor. Basit bir mektup örneğini verdik. İşte bizim sorunumuz bu tarzı serileştirmek, bu tıkanıklıkları gidermek, dar pratik içerisinde boğulan komitelerin önlerini açmak, doğru çalışma tarzını egemen kılmak, herkese uygun görev vermek, bir yöneticiye, gücünü aşan görev vermemek, herkesin durumuna, konumuna uygun bir rol biçmek, başında sürekli durmak, neresi iyi çalışıyor-neresi iyi çalışmıyor, adeta bir orkestra şefi

Değerli Başkanımız Abdullah ÖCALAN yoldaşa!

19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Son derece yoğun olduğunu çok iyi bildiğimiz tüm çalışmalar içerisinde zaman ayırarak sunduğunuz talimatın, sorunların önünü açıcı, yol gösterici, çözümleyici ve güç verici niteliği, Kongremizin başarıyla gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamıştır.

Talimatınız temelinde geçmiş pratiğin değerlendirilmesi ve geleceğin daha güçlü, dönemin gerektirdiği tarzda yaratılmasına yönelik yoğun tartışmalarla geçen ve aynı zamanda Parti-Cephe Konferansı niteliği de taşıyan Kongremizde örgütsel-pratik sorunlarımızı daha çok bilince çıkarmış, şimdiye kadarki alan faaliyetlerinin geliştirilmesinin önünde engel olan tutucu, bürokrat, uzlaşmacı vd. anlayış ve yaklaşımları mahkum etmiş ve doğru temellerde geleceğe yürümede gerekli kararlılık düzeyine ulaşmış bulunmaktayız.

Önümüzdeki mücadele döneminin genel anlamda ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve kendi halk iktidar organlarımızı yaratarak savaş hükümetine ulaşma olduğunun bilinciyle buradaki faaliyetlerimize yönelecek ve dönemin taktiğini hayata geçirmede tüm güç ve yeteneklerimizi seferber edeceğiz. Bu konuda ulaştığımız kararlılık düzeyi, süreci başarıyla kapatmaya yetecek güçtedir.

Avrupa alanında günümüze dek tam anlamıyla uygulanamayan Parti-Cephe taktiğini hayata geçirme ve bu alana kendi rolünü oynatma, artık hepimiz için asla ertelenemeyecek ve hiçbir gerekçeyle engellenemeyecek bir görevdir. Bunun yüksek bilinci ve sorumluluğu içindeyiz.

Bu temelde önümüzdeki dönemin yaşamsal görevlerine yönelirken PKK'nin militanlık ölçülerini esas alacağımıza, çizgi devrimciliğine ulaşacağımıza, Başkan APO'nun çalışma, yaşam ve önderlik tarzına uygun bir hat'a gireceğimize, partimize, değerli başkanımıza, kahraman şehitlerimize, her alanda direnen ve savaşan tüm yoldaşlara ve halkımıza bağlı kalacağımıza ve bu konuda önümüze çıkabilecek her türlü iç ve dış engellere karşı sonuna kadar savaşacağımıza devrimci onurumuz üzerine söz veriyoruz.

Sonsuz saygılarımızla.

24 Aralık 1991
ERNK Avrupa Örgütü
II. Kongresi Delegeleri

gibi nereden uyumsuzluk oluyor ve aheng bozuluyor gibisinden sürekli takipçisi olmaktır. Çalışma tarzını böyle serileştirirsek ve bu temelde eleştiri-özeleştiriyi doğru geliştirip, doğru oturtursak bahsettiğimiz duyarsızlık, liberalizm, Avrupa yaşam koşullarından kaynaklanan bürokratlık ve memurluğu aşabiliriz.

Sorunlarımızın aşılmasında öncü gücün önemini ve görevlere nasıl yaklaşması gerektiğini belirttik. Kendisini sorunların çözümünde mükellef gören öncü güç gerekir. Burada Partiye-Cepheye sahip çıkması gereken öncü güçtür. Ve herkes bu konuda sorumludur. Yalnız merkez veya koordine değil, bütün kadrolar bu konuda sorumludur. Bunu başarırsak emeklerimiz boşa gitmez. Herkes emek, çaba sarfediyor. Birçok arkadaş gece-gündüz çalışıyor ama, bir devleşmeye yol açmıyor. İşte diyoruz ki, koşullar devleşmeye çok müsaittir. Ne bize, ne örgüte yararı olan bu geri özellikleri ve yaklaşımları atalım. Özellikle de bireyciliği kesip atalım. Biz emekçiyiz, böyle yaklaşalım ve birbirimizi destekleyelim. O zaman işler iyi yürürse emeğimizi iyi değerlendirmiş oluruz. Bu da, örgüt şahsında büyümeye ve büyük bir ürün yaratmaya yol açar. Emek var ama, kuytu bir yerde kalıyor. Uğraşılıyor ama, köylüvari uğraşılıyor. Ya dar pratikçilik egemen ya da demagoji ile halkın sorunları çözümlenmeye çalışılıyor. Hayır, tabana inip bakmak lazım. Biliniyor ki, birçok eyalet sekreteri sıradan insanları bile hiç görmüyor. Böyle öncülük olmaz. Başkan'ın kendisi bile bulunduğu yerde en az ayda bir gidip halkla toplantı yapar. İşte bu, Partimiz ve Cephemizin militan çalışma tarzıdır. Bir eyalet sekreteri tabandan girip üstten çıkmalı, üstten girip tabandan çıkmalı. Yöntemini böyle serileştirmesi gerekiyor.

Plan ve programlama çok önemlidir. Kısaca öncü güç eğer kendi şahsında geri özelliklere karşı bir savaşım vererek, tarihin ve dönemin önümüze koyduğu bu tarihsel sürece karşı kendisini sorumlu hissedip görevlere yönelirse, biz, bu kronikleşmiş, kalıtsallaşmış, dogmatik konumdan kurtulabiliriz. Kısaca, öncünün sorunu budur ve böyle çözümlenebilir.

Diğer bir sorun, öncünün etrafında kenetlenmesi gereken komiteler topluluğudur. Buraya kadar belirttiğimiz bir öncülük olayıdır. Köklü dönüşüm ve devrim şarttır. Zaten bu gücün kendisini günlük ve anlık gözden geçirmesi gerekir. Bu kesim, eğer yetki olayını emirvari yöntemle kullanırsa, bu gerçekten militanlık hattımıza karşı suç işleme olur. Yetkiyi sadece emir verme, üstten bastırma, kendini konuşturma, eski tarzını ve yöntemini her şeyin yerine koyma doğrultusunda kullanmak kabul edilemez. Peki, bu durumu kim kontrol eder? Hepimiz birbirimizi denetlemekle, kontrol etmekle mükellefiz. Sen bir yetersizliği görüyorsan, hazmedip kabulleniyorsan, sen de ortaksın. Öncü ile geniş cephe örgütlemesi farklıdır. Bunun ikisini birbirine karıştırmamak lazım. Bazı arkadaşlar konuşmalarında her ikisini de birbirine karıştırdılar. Bahsettiğimiz öncü güç, her zaman ve her koşul altında bütün emir ve talimatlara açıktır. Öncü, bütün görevlere göre kendisini ayarlamak zorundadır. Öncü gücün içinde hesapçılık, ayarlama, sınırlama olmamalıdır. Bunun düzeyini ne kadar genişletebilirsen genişler. Görevimiz bunu büyütmektir. Diğer bütün yapımız için, yani cephe yapısı için aynı ölçüleri dayatamayız.

Arkadaşlar tüzük olayından, onun işletilmesinden bahsettiler. İki tarzda ele almak gerekiyor. Tüzük zaten yaşamsaldır ve kuşkusuz uygulanmalıdır. Şimdiye kadar idarecilik olmuşsa, bundan sonra da sürekli olacak diye bir şey yoktur. Öncümüz, '92 süreci ile birlikte hem ülkede ve hem de Avrupa'da safları biraz daha netleştirecektir. Buna ayak uydurmayan arkadaş varsa, üzerinde durulacaktır, eğitime tabi tutulacaktır. Dönüşüm yapmazsa, dıştalanacaktır. Bu, genel bir yönelimdir. Artık bu yapımız içinde hastalıklar, gerilikler, hesapçılıklar vb. durumlar yaşatılmayacak ve buna müsaade edilmeyecektir. Diğer yandan örgütlenmemiz olan Cephe içinde ölçüler aynı değildir. Bu farkı koymamız lazım. Bu farkı koymazsak örgütü çok dağıtırız ve '87 sürecinin pratiğine düşeriz. Biz burada cephesel espriyle çalışıyoruz. Öncü gücün görevi, öncelikle burada Parti taktiğini yaşama geçirmedir. Cephe sorununa nasıl özgün yaklaşılması gerektiğini, yaşamsal konunun ne olması gerektiğini belirttik, tekrardan değinmeye gerek yoktur. Ama Parti taktiğinin yaşama geçirilmesi gerekiyor. Öncü bununla görevlidir. Avrupa'da Parti taktiği nedir? Parti taktiği eşittir Cephedir, bunun örgütlendirilmesidir. Eğer öncü güç sadece kendisine partili formasyonla yaklaşıyor, her şeyin ölçütüne bunu dayatıyorsa, bu taktik dışılıktır. Dikkat edin belki keskinlik adına yapıyor, ama yaşatılan taktik dışılıktır. Partinin buradaki taktiği Cephedir, cephesel espriyle yaklaşmadır. Cephesel espri demek, cephe düzeyinde yaklaşmak isteyen insanlara öncelikle değer vermektir. Pratikte herhangi bir ayrımı hiç bir zaman koymamaktadır. Kişinin gücünü iyi değerlendirmektir. Bir cephe kadrosunun motifini çok uygun bir biçimde geliştirmektir. Cephe kadroluğu nedir? Bahsettiğimiz öncü kesim gibi sıkı dokunmuş, sıkı ele alınmış bir kadro tipi değil, ama pratikte onun aynısını yürütecek bir kadro tipidir. Örneğin, bizim faaliyetlerimizi yürüten arkadaşların ezici çoğunluğu cephe kadrosu düzleminde faaliyetleri yürütüyor. Bizim bu arkadaş kesiminden istemimiz nedir? Onların da Partinin çalışma taktiği olan cephesel çalışmayı doğru hayata geçirmesi gerekir diyoruz. Buna doğru yaklaşmak gerekir. Ben cepheliyim deyip, vasat çalışma liberalizmi ve reformizmi her tarafa serpmek, ruhsuzluğu yaymak kabul edilmez. Cepheyi de ülke ruhuyla donatmak gerekir. Cephe demek, az iş, az görev ve sıradan insanların toparlanması değil ki; devrimin siyasal otoritesidir. Disiplini, kuralları ve tüzüğü vardır. O tüzük egemen kıldırılmalıdır. Tabi ki, bu anlamda bu tüzük uygulanmalıdır. Şimdiye kadar uygulanmadı değil, herhalde arkadaşların istemi daha sıkı ele alınmalı biçimindedir. Yani kimseye müsamaha gösterilmemelidir. Bu doğrudur. Ama cephe esprisini doğru ele almak, Avrupa'da geniş kitlelere yaydırmak, bunun kadrosal gücünü çoğaltmak çok önemlidir. Önümüzdeki esas görev budur. Yalnız bu görevi gerçekleştirebilmemiz için öncelikle başta belirttiğimiz durumu aşmamız gerekir. Öncü sorununu çözmemiz gerekir. Bu konuda bahsettiğimiz hastalıklar ve yetmezlikler daha ağır ve ciddi bir biçimde cephe kesiminde de yaşanıyor.

'Cepheleşme hareketini daha da güçlendirmek için ileri' Foto: Berxwedan

Öncü, hastalıklarını Cephe ortamına da taşırıyor. Adeta orada uyuşuyor, pasif bir militan hattı getiriyor. Yumuşak, gevşek, esnek ve hantal bir militan tip ortaya çıkıyor. Hayır! Orda ağır basan yetmezlikleri de aşmamız lazımdır. Bunu öncü güç yapar. Öncü güç kiminle yapar? Cephesel çalışmanın da öncü güçleri, kadroları vardır. Onlar da o faaliyetin öncüleridir. Çalışmada, cephe politikasını hayata geçirmede, görevlendirmede de hiçbir farkı yoktur. Doğru bir öncü güç birimde de olsa, rolünü oynamalıdır. Her yerde yaşam ve çalışma tarzını, aktiviteliğini göstermekle mükelleftir. İster sorumlu olsun, ister olmasın, bu böyledir. Aynı düzeyde Cephenin de öncü gücü parti gücüyle bütünleşiyor ve kaynaşıyor. Bizim bu toplantıda olduğu gibi. Bu kaynaşma ne anlama geliyor? Bütün örgütsel sorunları çözüyor. Cephe birliklerinin hepsinin sorunlarıyla, çalışma tarzıyla görevlere yaklaşım esprisiyle sorunlara yaklaşıyor, çözüyor ve o da kadrosunu sıkı dokuyor. Onların da görevi, örgütleme, gerçek bir cephe kadrosunu yaratma, profesyonel faaliyet yürütebilecek (bunu derken mutlaka her şeyini bırakıp katılsın demiyoruz) uzmanlaşmış, on saat çalışıyorsa, on saatini profesyonelce çalışan insanlar düzeyine getirme; onlar arasındaki bölgeciliği, mezhepçiliği, çekişmeciliği ve aileciliği aştırma, genel siyasal ve ulusal politikayı her yönde egemen kıldırma ve bu temelde şekillenmiş aktif çalışan kadrolar yığını örgütleme görevi vardır. Bunu kim yapacak? Bu Kongredeki bileşim yapacak. İşte, burada doğru yaklaşım önemlidir. Belirttiğimiz geri özellikler vardır. Cephesel kadro düzeyinde olan arkadaşlarda memurluk anlayışı vardır. Cephe çalışmalarında gerilikler daha fazladır. Bütün bunların aşılması gerekmektedir. Bunun için de öncü güç her yerde eğitimi esas almalıdır. Bölgeler ve eyaletlerde eğitimi süreklileştirme, merkezi düzeyde resmi bir eğitim kurumuna ulaşma ve böylece eğitimle bilinçlendirerek, bilinç yoğunlaşmasını geliştirmek temel görevdir. Eğitimde demagoji, laf ebeliğini yapan değil, iş yapabilen, gerçekten kollektif çalışabilen, sorunları çözebilen Cephenin ve Partinin genel ilkelerine ve değerlerine -çünkü Cephe, Parti değerleri temelinde örgütlendiriliyor- saygı gösteren Cephenin Genel Başkanlığı'nın hattına büyük bir coşkuyla katılım yapan militanlar yetiştirilmelidir.

Cephe faaliyetinde dernekler bir eğitim kurumu haline getirilmelidir. Ama eğitim adı altında dernekleri de insanları kaçırtıcı bir yer haline getirmemeliyiz. Şimdi derneklerimiz adeta boştur. Günde ancak on kişi geliyor. Oysa derneği doğru ele almak lazım. Dereklerin temelde işlevi nedir? Kitle için örgütleme, çekim aracıdır, buluşma yeridir, propaganda ve eğitim yeridir. Propaganda ve eğitimi ilgi çekici hale getirerek, doğru değerlendirerek yapmak lazımdır. Derneklerde güçlü bazı arkadaşlar sürekli olmalıdır, gelenlerle ilgilenmelidir. Zaman zaman videodan film gösterilip ülke haberlerini aktarma, güncel gelişmeler ve olaylar üzerinde durma; ve tüm bunları bir program dahilinde yapma olmalıdır. Herkesin bilgilenmek için geldiği, burada Kürdistan duygularını ortaklaşa ifade etmenin bir zemini olarak ele alabileceği bir düzene sokmak gerekir. Onun için de sosyal faaliyetler çeşitli etkinlikler olabilir. Salt siyasal eğitim ve konuşmalar yetmez. Bu gerekir, ama Avrupa kitlesinin ruh halini, politik düzeyini, yapısını iyi bilmek lazım. Bir de kitleyi örgütleyeceksen, öncelikle onun ruh halini, psikolojik durumunu bileceksin. Bilmezsen hiç örgütleyemezsin. Kitleyi çekmek ve örgütlemek için çeşitli yol ve yöntemler bulmalı, kalıplaşmış yaklaşımları aşmalıyız. Bunun için herkesi duyarlılığa ve sorumluluğa davet etmek gerekiyor. Yetki olayı nedir? Daha fazla hizmettir. Bunu başka bir biçimde yorumlayan, bizim değerlendirmelerimize karşı saygısızlık yapan kişi anlamına gelir. Büyük bir hizmet en geniş bir hizmettir. Bütün Parti faaliyetlerimizde, Cephe çalışmalarımızda bu görülmüştür.

Eğitimden yeni çıkmış bir kadro canlıdır. Bir bölgeye atılıyor, sorumlumuz iki ay gidip görmüyor. Bunun bizim tarzımızla alakası yoktur. İlgilenme, eğitme, insanlara değer verme hareketiyiz. Kendimize değer verme ölçütü de, birbirimize değer vermedir. En sıradan insanımıza ilgi göstermedir. İnsanlarımızla ilgilenmemek, ağalık, jandarmalık tarzıdır. Biz böyle davranamayız. Biz oldukça halkçıyız ve açılımcıyız. Cephe politikasını iyi anlamak, kavramak ve taktiğe geçirmek bir sanattır. Örgüt olayı, Partileşme, Cepheleşme de tamamen bir sanattır. Bunu öğrenmek, kavramak için kendini yormalı ve eğitime vermelidir.

Örneğin, bir kültürel faaliyet alanımız vardır. Bazı elemanları var ki, yaklaşık üç yıldır bu kurumun üyesidir, daha Cepheyi ve PKK'yi tanımıyor. İnsan hayret ediyor. O zaman bu arkadaşlar birbirleriyle ne konuşuyor? Oysa her gün beraberler. Demek ki, eğitim ve ilgilenme yoktur. Bu olmadı mı, insanlardan görev beklenemez. Bazıları iki ay bir yerde kalıyor, sonra bırakıp gidiyor. Ondan sonra sen, "Neden gitti?" diyorsun. Oysa sen ruh vermiyorsun, inanç ve bilinç vermiyorsun, bu nedenle gidiyor. Bunu başka nedenlere bağlamamak gerekir. Objektif engeller bizde geçerli değildir. Bir arkadaşımız objektif engellerden bahsetti, onların hiç biri geçerli değildir. Öncümüz PKK ilk çıktığında hiç kimse Kürdistan gerçekliğini kabul etmiyordu. Buna rağmen büyük bir inançla, azimle bugünkü düzeyi yaratan harekettir. Dolayısıyla objektif nedenleri ne burada tartışacağız ve ne de gerekçe konusu yapacağız. Objektif engellerin en az olduğu yer yine Avrupa'dır. Bütün imkan ve olanakları vardır. Buranın tek engeli nedir? Avrupa'nın yarattığı ilgisizlik, kitlelerdeki duyarsızlıktır. Yani yaşamdaki konumudur. Ne asker, ne özel tim, ne çete, ne de yoğun aşiretçilik var. Biz istediğimiz yere gidebiliriz. Hemen bizi yakalayacak asker ve korucu var mı, polis var mı? Saydıklarımızın tümü ülkede engeldir, ama yine orada gerekçe yapılmıyor. Biz burada kendini Avrupa yaşamına kaptıran durumları engel olarak göremeyiz. Bizim görevimiz bunu zaten aşmaktır. Biz niçin militanız, biz niçin burada görevliyiz? Engelleri aşmak, örgütü yaratmak ve hayata geçirmek için görevliyiz? Kısacası, diğer bir sorunumuz cepheleşme hareketini yaratmaktır.

Bunun için cephe politikasını doğru kavramak, tüzük olayını doğru kavramak, birlik ve alanlara yönelik esnek bir politikayı hayata geçirmek, cepheyi merkez haline getirmek göreviyle yükümlüyüz. Burayı bir moral ve güç kaynağı, ulusal bilinçlenme alanı haline getirirsek; dernek, kurum ve kuruluşlarıyla bu biçimde bir öğütlenmeyi yaratırsak taktiği doğru yakalamış oluruz. O zaman büyüme olur. Büyüme nedir? Bu konuya biraz açıklık getirmek gerekiyor. Bizim elimizdeki olanaklar başka herhangi bir ulusal kurtuluş hareketinin eline geçmemiş imkanlardır. Mevcut ayrıksı durumumuzu görmek gerekiyor. Bu konu bizim basında da fazla işlenmemiştir. Fakat çok büyük bir gerçek vardır. Onu bizi izah

etmek gerekir. Örneğin Vietnamlıların bir milyon insanı Avrupa'da değildi. Lenin İsviçre'de kalırken, zor bela ekmek buluyordu, çünkü İsviçre'de hiçbir Rus yoktu; örgütleyeceği kitle yoktu. Birkaç yoldaşı ona ekmek bulmak için uğraşıyordu. Angola devrim yaparken Avrupa'da bir milyon kitlesi yoktu. Örnekler daha da çoğaltılabilir. Hiçbir hareketin bizim gibi Avrupa'ya yerleşen bir milyon kitlesi yoktur. Bu oranda bir kitlemizin Avrupa'da olması yeni bir durumdur. Yani ulusal kurtuluş hareketlerinde pek görülmeyen çok yeni ve özgül bir durumdur. Bunu görüp tespit etmemiz, müthiş bir biçimde yararlanmamız gerekir. Düşman bunu aleyhimize yapmıştır. Düşman, aleyhimize ülkemizi de parçalamıştır. Ama biz şimdi aleyhimize olan bütün durumları lehimize dönüştürmekle mükellefiz. Nasıl ki düşman ülkemizi parçaladı, biz şimdi parçalanmış ülkenin bir kısmını geri cephe olarak, diğerini ön cephe olarak kullanıyoruz, oradan takviye yapıyoruz ve durumu lehimize dönüştürdük. Aynı şekilde insanlarımız Avrupa'ya göçertilmiştir. Biz bunu lehimize dönüştürebiliriz.

Bir de ayrıksı bir durumdur. Çünkü Avrupa özellikle dünyadaki son değişimlerle birlikte dünyanın kalbi haline geliyor. Propagandada, siyasetin yönlendirilmesinde, genel dünya siyasetini etkilemede Avrupa büyük bir önem kazanıyor. Avrupa'da bizim bir milyon gücümüz vardır. Biz ERNK olarak, bu gücün yarısını iyi bir biçimde örgütlersek, Avrupa politikalarını etkileyebilecek bir konuma ulaşabiliriz. Savaş ekonomisini çok güçlü bir boyuta getirebiliriz. Buradan kadrosal olarak sürekli ülke mücadelesini çok yetkin bir biçimde destekleyebiliriz. Kitlesel bir akışı, burada yarattığımız ulusal havayla ülkeye akıtabiliriz. Dikkat edelim, biz burada duyarlılığı henüz tam yaratabilmiş değiliz. Örneğin, Batman'da gece saat 11'de haber geliyor, bir gerilla falan yerde şehit düşmüştür, cenazesi kaldırılmalıdır, diye. Aynı gece 4 bin kişi toplanıp, cenazesini alıyor ve aynı gecede defnedebiliyor. Hiç de şehit gerillayı tanımıyorlar. Ama her türlü riski göze alıp, 3-4 bin kişi tören yapabiliyor. Biz burada bir eylem yapmak için bir hafta hazırlık yapıyoruz, ancak yüz kişi çıkarıyoruz. Eylemin yapıldığı alanda da 10-20 bin Kürt var. Buralar neredeyse bir Batman kadardır. Bu durum, bizim buraya ulusal havayı, canlılığı, duyguları, ülke ruhunu taşırmadığımızı gösteriyor. Ülkedeki ruhu Avrupa'daki kitlemize hakim kılarsak, bahsettiğimiz öncü güç kendini sorunlardan kurtarıp taşırmada köprü görevini üstlenirse o zaman biz buradaki yüzbinleri harekete geçirebiliriz. İşte, o zaman buradaki gücümüz rolünü oynayabilir. Bunun için diyoruz ki, ülke ruhu önemlidir ve ülkeye yönelik faaliyet de bu ruhu arttırır, köprüyü güçlendirir. Öncümüz PKK'nin "mümkün değil" denilen birçok şeyi nasıl yaptığını iyi bilince çıkarmalıyız. Buna inanalım. Bazı arkadaşlar sanıyoruz az inanıyorlar, "zor" diyorlar. Oysa PKK yaptı ve yapıyor! PKK ruhu Avrupa'da da öncü güç, militan güç şahsında yaşatılırsa istenilen burada da gerçekleşir. Örgütümüz bu görevle karşı karşıyadır. Ölçü olarak bunu ele almalıyız.

Diyelim ki Kürdistan'da kural dışı savaşta kimyasal silah kullanıldı. Niye o zaman biz, bir milyon kişiyi harekete geçirmeyelim? Geçirebiliriz, ama bunun için önce örgütlenmesi gerekir. İşte, o zaman Avrupa politikasını baskıyla değiştirmek, kamuoyunu harekete geçirmek, etkilemek çok daha kolaylaşır. Buradaki gücü iyi değerlendirmemiz lazım. Salt faydacı yaklaşmak doğru değildir. Örneğin, bölgelerde yayınların zaman zaman istek dışı dayatmalar sonucu verildiği söylendi. Bu kitle bunun için burda değil. Emireri gibi çalıştırmak için, kimseyi araba ile dolaştırmak için burda değil. Bu kitle gücünü iyi değerlendirmek zorundayız, ancak bu şekilde bir kuvvet ortaya çıkarırız. Bunun için kitleye değer vermek, kendimizi kitleye katmak çok önemlidir.

Bizim merkez üyelerinin kitleyle fazla ilişkileri yok; elbette bu durumda bekleneni yapamaz. Milyonların örgütü olmak istiyoruz. Onun için bu konuda aç gözlüyüz. Biraz gelişme var. Ama bu, esas hedefimiz yanında çok cüce bir gelişmedir. Biz bununla hiçbir zaman rahat olamayız. "Doğru çalıştık, örgüt bizi mükafatlandırmalı" dememeliyiz. Çünkü biz büyük bir zafer amacıyla ayağa kalkan, yürüyen bir hareketiz. Hangi zaferi yaratık ki, kendimizi o havaya kaptırmışız? Daha hiçbir şey yapmamışız. Evet, bazı geriliklerle boğuştuk ve bir yerlere geldik. Bu nokta, sıçrama yapabilinecek bir noktadır. Dolayısıyla şimdiki gücün görevi sıçrama yapmaktır, büyümeyi yapmaktır. Bunun için böylesine yoğun bir tartışmayı geliştiriyoruz. Tüm cephe kadroları bu biçimde yaklaşım göstermelidirler. Ülke ruhunun bu alana taşırılması konusunda iyi bir köprü vazifesi oynamaları gerekir. Bu yapılırsa dernekler iyi işler, birlikler iyi işler ve hepsi iyi örgütlenir. Eylemsellik gerçek bir eylemselliğe dönüşür. Şimdiki eylemlilikler, PKK'nin ve ERNK'nin eylemlilik ruhuna uygun eylemlilikler değildir. Hatta bazıları bizim için utanç vesilesidir. Örneğin, geçen yaz aylarında ülkede köyler, ormanlar yakılıyor; bizim 15 taraftar protesto amacıyla gidip bir yeri işgal ediyor. Bu ayıptır, prestij sorunudur, iyi izlenim bırakmaz. Bu demektir ki, biz kitleyi etkileyemiyoruz. O zaman kadroluğumuz nerede kaldı? Objektif engelleri kendimize gerekçe gösterebilir miyiz? Hayır! Bu, bizim mantığımızda yoktur. PKK kitabında böyle bir şey yazmaz. O zaman kitabı doğru okumak lazım, yanılgılı yaklaşmamak lazım.

Avrupa çalışmaları öyle çok sıradan çalışmalar değildir, bunu iyi kavramak, tarihini iyi incelemek lazım. Birçok arkadaş uzun zamandır burda, ama hala iyice incelememiştir, yeterince sonuç çıkaramamıştır. Bundan sonraki süreçte yönlendirmeyi iyi yapmak gerekiyor. Militan hattı, militanlaştırmayı mümkün olduğu ölçüde yaygınlaştırmak gerekir. İşte ancak o zaman ülke ruhunu buraya taşırılabilinir. Bir arkadaş, ülke ruhunu yaşamayana görev vermemek gerekir, diyor. Bu hem doğrudur, hem de yanlıştır. Ülke ruhu olmalı, ama bir cephelide de olmalı. İster Partili olsun, ister Cepheli olsun ruhsuz birisini görev başına getirmek yanlıştır. Çünkü temel amacımız ülke ruhunu yaygınlaştırmaktır. Öncü, kendi Cephe çalışanlarını, komitelerini bu biçimde donatmak, ilgilenmek, konuşmak ve böylece bu ruhu Avrupa kitleleri içine yaymakla mükelleftir. Bu konuda öncü gücün bir bütün olarak kendisine yönelmesi gerekiyor. Çizgiyi uygulama ancak bu biçimde gerçekleşebilir. Başarılabilecek bir hedeftir. Planlamada bunu örgütün önüne görev olarak koymak gerekir. Büyüme için daraltmamak lazım. Hatta bazı çalışmaları çok esnekleştirmek gerekiyor. İnsanlarımızın bazılarını iknayla, gelmeyenleri ise ulusal otorite ile çekebiliriz. Fakat ikna yöntemi esas olduğu gibi, önceliklidir. Kitle için bir ölçü, cephe kitlesi için bir ölçü, hatta cephe birlikleri için de bir ölçü, öncü güç için bir ölçü, cephe kadrosu için daha ayrı bir ölçü gerekmektedir. Bizdeki faaliyetler böyledir. İşte tüm bunlara uygun biçimlendirme yapacak, hepsini birbirine karıştırmayacak, kalıpsal yaklaşmayacak, üstten dayatma ile her şeyi herkese dayatmayacak ölçülere uygun bir biçimde insanları çalıştırabilecek bir güç gerekiyor. Gerekirse bazı yerlerde çok değişik insanları çok değişik çalışmalara katarak, sonra kazanırsın. İlk önce onu katıp kendine yakınlaştırıyorsun, sonra da çekiyorsun. Bizim alt birimlerde faaliyet yürütenlerimiz, kadrolarımız bunun yolunu-yöntemini zengileştirmelidir. Bu olmadan kitlelere de ulaşamayız.

Büyüme görevimiz var. Nasıl büyüyeceğiz, onu düşünüyoruz. Büyümeyi nasıl yaparız? Büyümek için çok kol açmak gerekiyor, çok politakacı olmak gerekiyor. Biz bütün buradaki insanlarımızı kurtaracağız. İkna ile, ulusal otorite ile kurtaracağız.

'Dönem engelleri aşma ve hamle yapma dönemidir' Foto: Berxwedan

Kısaca, politik perspektif ve yine çok özgün çizgi devrimciliği, bunu kendi içinde işletme ve onu kitleye doğru yansıtma, kitle politikamızı doğru tarzda yaşama hakim kılma Avrupa örgütlenmesinin, büyümesinin bir yolu ve temel esasıdır. Böyle yerine getirebiliriz. Bu biçimde yaparsak, o zaman kadro sorunumuz da kalmaz.

Takip edilmesi gereken tarz ne olmalıdır? Bu dikkate alınmalıdır. Yönetim gücünde bir defa dayatma olmalıdır. Bu sürede bizim en büyük eksikliğimiz budur. Merkez görevini yapmalıdır, toplantılarda görevler konulmuştur, eleştiriler yapılmıştır. Fakat keskin savaşım olmadı ve bu gerekiyor. Avrupa'da uzun zamandır kalan arkadaşlar var. Bunların geri özellikleriyle savaşılmadan kendilerini geliştiremezler. Toplantı sonrası yönelinirse değiştirebilir, ama bu kolay olmayacaktır elbette. Savaşmak lazım. Niçin onları örnek veriyoruz? Çünkü hem faaliyetlerde ustalaşma, tecrübe vardır ve bu nedenle kendilerine ihtiyaç vardır, hem de eskiden beri edindikleri bir tarzları var, bundan kolay kolay kurtulmaları hayli zordur. Savaşmak ve dayatmak da gerekiyor.

Toplantılarda bu tür özelliklere yönelik eleştiriler oldu. Ancak bastırmacılık ve sekterlik denildi, biraz çekinme oldu. Aslında öyle olmaması gerekirdi. Bu yönlü eleştiriler daha da geliştirilmeliydi. Daha da yönelmek lazımdı. Yönelseydik aştırabilirdik. Biz daha iyi ve önemli bir aştırmayı yapabilirdik. Bundan sonra biraz bunu esas almak gerekiyor. Biz birbirimizi bu anlamda sert eleştirilerle yoğunlaştırmadan hemen öyle 10 senedir kalıcılaşmış özelliklerden kurtulamayız. Dolayısıyla bundan sonraki uygulama bu biçimde ele alınmalı; üstten alta doğru birbirinden hesap sorma, daha iyi denetleme, planlama gerçekçi temelde yapılmalı. Eleştiri-özeleştiri geçmiş dönemlerde biraz dejenere edilmiştir. Eleştiri-özeleştiri mekanizmasını doğru kullanmak önemlidir. Bir gelişme var, doğru perspektif koymak geliştirmek lazımdır, görev budur. Yapılmazsa sonra hesap sorulur. Doğru politikayı yakalamak ve yönlendirmek için her yerde genel düzeyde net perspektiflere ulaşmak çok önemlidir.

Liberalizm, eleştirmeme ve her şeyi normal görmedir. Önümüzde büyük görevler vardır. Zafer kadroları olmak zorundayız. Zafer kadroları sonuç alıcı, engelleri yıkıcı, delici bir tarzda faaliyet yürüten kadrolardır. Şimdi burda dev gibi bir güç vardır. Küçümsememek gerekir. En az bin cephe çalışanımız vardır. Biz bunları iyi örgütlersek, dediğimiz gibi işletersek bu güç çok büyük iş yapar. Fakat bu yapılamadı. Avrupa'daki kitlenin ancak daha yüzde 10-15'ini etkiliyoruz. Hedef büyüktür. Onun için durumumuzu iyi kavramamız, iyi bilince çıkarmamız ve hedefe ulaşmamız için tüm gücümüzle hamlesel çıkışı yapmamız yurtseverliğin bir temelidir. Bütün cephe çalışanlarının en temel görevleridir. Parti militanlarının daha fazla sorumlulukla bir hizmetçi olarak katılıp, kesinlikle kendisini buna katık etmesi görevi vardır. Ulaşılması gereken hedefin doğrultusunu doğru tespit etmek gerekir. Genel politikamız bu biçimde olabilir.

Yeni bir döneme girdik. Objektif engellerin bizim için aşılacak engeller olduğu vurgulandı. Ancak başka engeller de oluyor ki, bunlar her zaman görülmeyebiliyor. Tüm engeller görülseydi, aşmak kolay olurdu. Siyasette bir de görülmeyen engeller veya geç görülen engeller vardır. İnsan farkedinceye kadar, o işi alıp götürüyor. Bunlar daha çok nedir? Düşmanın istihbarat çalışmalarıdır. Ve yine çeşitli sınıf ve tabakalardan kaynaklanan eğilimlerin içimizde barınmaya çalışmalarıdır. Oysa sınıf bakış açısı öncü için çok gereklidir. Bu ölçüdür. Biz siyaseti yürütürken her şeyi sınıf bakış açısından özellikle gözetmek zorundayız. Yapımız içerisinde çeşitli sınıf dışı anlayışlara sahip çeşitli tiplerin geriliklerini aşmayarak, bu gerilikleri daha da büyüterek zamanla karşıtına dönmesi durumu gelişebilir. Giderek bu bağını çeşitli karşıt çevre ile birleştirip hatta açık düşmanlığa bile dönüştürebiliyor. Bu durum politikada vardır. Gönül isterdi ki, hiç olmasın. Ama sınıf mücadelesinde bunlar vardır. Yetersizliklerine karşı savaşmamak ve önemli yetersizlikleri kendi bağrında taşımak ne anlama gelir? Günün 24 saati düşmanla bütünleşebileceğini onaylamak anlamına gelir, aslında. Bu gerilikler ne sahiplerine ne de Partiye-Cepheye bir yarar getirecektir. Geri yanlar kimseye yaramıyorsa tutup atmak lazımdır. Eğer atılmazsa, bu durum daha kötü sonuçlara götürebilir. Çok iyi biliyoruz ki, politika niyet işi değildir. İyi niyet olabilir, ama geri özellikler kişiyi karşıtına dönüştürebilir. Yapının genel sürece girerken buna çok dikkat etmesi lazım. Çünkü biz genelde her hamlesel çıkışı yaptığımızda, ya Avrupa cephesinde ya da ülke cephesinde bir karşıt çıkışı düşman gerçekleştiriyor.

Bu yeni hamlesel dönemde en çok titizlikle üzerinde durulması gereken temel bir konu da budur. Bunun için zaten iç yapının netleşmesi ve herkesin politik uyanıklığı her zaman ilke edinmesi önem taşır. Bunun için öncü güç açısından sınıf bakış açısı ve militan çalışma tarzı, ruhu ve yaşamı önem taşır. Bunlar önemli bir ölçüdür. Bunlara gelmemekte ısrar etmek, sıradan bir iş sayılmamalıdır. Arkadaşımızdır, iyi niyetlidir, ama eğitime almalıyız, mutlaka bu tür özelliklerden çekip çıkarmalıyız; olmasa tehlike doğabilir. Genelde tüm yapımızın buna karşı uyanık olması gerekiyor. Bu görev, yalnız sorumluların, yürütmenin görevi değildir, herkesin görevidir. Bazen yürütmede de çıkabilir. Zaten çıksa çoğunlukla oralardan çıkar. Bu görev ortak bir görevdir ve herkes için geçerlidir. Esas olarak kadro bu görevin yerine getirilmesinde belirleyici güçtür. Yarın bir provokatör çıkıp, bunda bizimle oynamaya kalkışsa, hiçbir temel kadromuz diyemez ki, "İşte şu merkezdeki adam duyarsızdı, suç hep onundu". Hayır, hepimiz sorumluyuz ve bunu iyi kavramak durumundayız.

Kongre'nin bazı çalışma alanlarına ilişkin değerlendirmesi

Her şeyden önce tartışmalarımızdan da çok iyi açığa çıktığı gibi, bizim temel sorunumuz örgütlenme sorunudur. Örgütlenme, ilgilenme ve doğru katılımı gerçekleştirme temelinde çizgi devrimciliğine ulaşma sorunudur. Bu konuda yeni olduğumuz, dönemi henüz yakalayamadığımız tartışmalarımızla birlikte ortaya çıkmıştır. Yapılan işler vardır, kimse yan yatmamıştır. Tüm birimler, Konferansın belirlemeleri temelinde belli bir faaliyetlilik sergilemiştir. Genelde bir çaba vardır. Bazı birimlerin çabası belli sonuçlara gitmiştir, bazı birimlerin çabası istenilen sonucu tam olarak çıkarmamıştır.

Genelde örgüt bu süreçte yerinde saymamıştır, ilerleme kaydetmiştir. Ancak dönemi yakalama, süreci yakalama, sürecin gerekli kıldığı formasyona ulaşma konusunda gerilik yaşanmıştır. Özellikle yapıyı tehdit eden ve Avrupa yaşam tarzından kaynaklanan anlayışlar, gelişmenin temposunu düşüren temel olgulardır. Bürokratlaşma, bireycilik, yaratıcı olamama, hazırı arama, hantallık, duyarsızlık tempoyu düşüren temel yaklaşımlardır. Tempomuz bilinmektedir. PKK önderlik gerçeğinin temposu iyi bilinmektedir ve bir de PKK'liliğin temposu, sorunlara çözümleyici yaklaşım tarzı, sonuç alıcılığı da bilinmektedir. Bizde iyi işletilmeyen, her yerde yaşama tam geçirilemeyen temel olgu budur. Bunlar olduğu için rahatlıkla şunu belirtebiliriz; sorun PKK gerçekliğine doğru ve yetkin yaklaşmamızdır. Çünkü biz PKK gerçekliğini, PKK gerçekliğinin çözümleyiciliğini, sonuç alıcılığını, devrimciliğini biliyoruz.

Başta da bahsettik, çaba vardır, ilerleme vardır ama, bu gerçekliğe, bu tarza, bu üsluba ve bu ruha, PKK ruhuna tam ulaşma ya da onu yakalama olsaydı, aslında IV. Kongre'nin ve V. Avrupa Konferansı'nın koyduğu çerçevede biz daha güçlü sonuçlar ortaya çıkarabilirdik. Ama bu konudaki yetmezliğimiz, bu konuda taşıdığımız gerilik bizi bundan alıkoymuştur. Çabalar olmuştur, ama bunu örgüt gerçeğine maletme ve örgüte dönüştürme sonucunu ortaya çıkarmamıştır. Çabalar daha çok bireysel olmuştur. Dar pratikçilik tarzında olmuştur. Yani bu sonuçları vermiştir. Güçlü, sonuç yaratan bir ekip çalışmasına, bir örgütlenişin çalışmasına güçlü bir tarzda dönüştürülememiştir. Ve bu, tüm birimler için geçerli olan bir gerçektir. Eğer biz burada PKK gerçekliğini, militan gerçekliğini konuşturursaydık, bu olanakları çok iyi değerlendirebilirdik ve varolan, şimdi de eleştiri konusu yaptığımız yetersizlikleri aşabilirdik.

Kadro sorununa ilişkin olarak da aynı şeyi söylemek gerekir. Örgüt içi çalışma tarzı ve ilişki tarzının geriliği konusundaki eleştirilere de aynı şeyi belirtmek mümkündür. Yani, eğer o üslup, o tarz olsaydı, aslında bunları mevcut olanaklarla aşmak zor olmayacaktı. Biz burada biraz da hazır istiyoruz. Yani, "her şey hazır olsun, biz de iş yapalım" diyoruz. Bu ne anlama gelir? Bu memurluk anlamına gelir. Bir devlet memuru, "benim şu şu işleri yapmam için şu kadar eşyaya ihtiyacım var, bunlar gerekir" der. PKK'nin böyle olmadığını az olanakla çok iş yürüttüğünü ve az olanaklardan yararlanarak yaratıcılığı geliştirdiğini biliyoruz. Bunları izah etmeye gerek yok. Dolayısıyla bizim içine düştüğümüz bu tarz, bir memurluk tarzıdır. Yani inşadan çok varolanı yürütme durumu, olağan dönemlerin yönetim tarzıdır. Biz ise olağan bir dönemde değiliz, bir inşayı yaşayan bir devrim hareketiyiz. Ama birçok yaklaşımın dayattığı olağan bir durumu yürütme, bunu yürütmek için de sürekli destek isteme, imkan isteme, maddi olanak isteme, kadro isteme gibi durumlar bizim tarzımız değildir. Halbuki bunları bizim yaratmamız, bizim geliştirmemiz gerekiyordu, tabi örgüt bünyesinde yapmak gerekir. Bir bütün olarak belirtiyoruz, Avrupa Örgütü, birimler kurumlar herkes kendi içinde bunun yaratıcılığını geliştirmeliydi. Bu tarza ulaşamadığımız için, biz daha çok olağan bir dönemin yönetim anlayışı çerçevesinde olaylara yaklaşıyoruz. Diyoruz ki, "şu şu düzey yaratılmalı, ondan sonra iş yaparız". Şimdi burada bu yaklaşımın doğru olduğunu söyleyemeyiz. Eğer bu doğru bir anlayıştır dersek sorun çözülmez. Soruna doğru yaklaşım gösterilmiş sayılmaz. Niye? Çünkü PKK'nin yaklaşımı öyle değildir, Cephemizin öncüsü PKK bunu kabul etmez, PKK'nin merkezi, PKK Önderliği kabul etmez. Herkese öyle hazır olanakları sunmak, ondan sonra "haydi gel yap!" demek bizim tarzımız değildir.

Bir birim Kürdistan'daki herhangi bir bölgeye veya eyalete gönderildiğinde elindeki silah dışında hiçbir ilişkinin, hiçbir maddi olanağın verilmediğini çok iyi biliyoruz. Git yarat deniliyor. İşte PKK tarzı budur. Şimdi biz bu tarzın yerine başka bir tarzı koyarsak, kabul görmez. Yani biz bunu burada kabul etsek bile, örgüt kabul etmez. Çünkü örgütün tarzını yaşama geçirmemiz gerekir. Ona göre istemde bulunmalıyız ki, çizgiye uygun bir istem olsun, doğru bir yaklaşım olsun. Çoğunu kendimizin yaratması gerekirdi. Elbette olanaklar çerçevesinde destek de istenir ama, birçoğunu kendi olanaklarımızla yaratmamız gerekirdi. Niye yaratmıyoruz? Bizde yaratıcılık yok, zenginlik yoktur. Kendi dalında uzmanlaşma, devrimci faaliyetlerde ileri bir düzeydedir. Bu iyi bir durumdur, ama kalıplaşma çok kötüdür. Tek yönlü faaliyet çok kötüdür. Biz de bu var. Biz uzmanlaşmak için birliklere, kurumlara ayrılmışız. Ama tek yönlülük gelişiyor. Oysa PKK militanlığı bütün sorunlara cevap verebilen bir militanlık formasyonudur. Örneğin, basıma, yazı kuruluna 5-6 arkadaş koyuyoruz, diğer birçok arkadaş da eyaletlerde kalıyor. Her şeyi yazı kurulu yazsın, geliştirsin, diyoruz. Hayır, eyalette bulunan her arkadaşın yazı yazma görevi vardır, değerlendirme yapma görevi vardır. Onu yapmıyoruz, hepsini onlar yapsın diyoruz. Zenginleşme yok... PKK militanlığı çok zengin bir militanlıktır, kapasitedir. Bunu yaratmıyoruz, kendimizi bir şeyle sınırlıyoruz. Örneğin, eğer dış işleri faaliyeti yürütüyorsak, biz dış ilişkideyiz diyoruz, biz sadece yabancılarla nasıl konuşulacağını biliriz, başka da kitle ilişkisini, propagandayı vb. bilmemize gerek yok. Yani yürünmek istenmiyor. Bu yanlıştır ve PKK gerçekliğiyle çelişiyor. Yine kültür faaliyetleri içerisinde yer alıyorsak hiç gelişmeleri bile takip etmiyoruz. Diyoruz ki, "Bu bizim işimiz değil bizim işimiz kültür." Çok yanlış. PKK ürünleşmedir. Reel sosyalizm niçin yıkıldı? İşte bu anlayışlar yüzünden yıkıldı. Kalıplaşma var. Ama bizde militanlık olayı başkadır. Bu gerçeği buradaki arkadaşların çoğu biliyor. Buna doğru yaklaşmamız temel görevdir. Hiç kimse kendisini tek yönlü geliştiremez. Biliyoruz ki, tek yönlü faaliyetlerin en zoru askeri sanattır, yalnız biraz daha risklidir. Ama PKK bunu nasıl görüyor? Başkan'ın çözümlemelerinde vardır. Başkan; "Ben sadece askerim diyen kişi aramızdan çekip gitsin" diyor. Burada bazı arkadaşlar da, "Ben sadece buyum" diyor. Hayır, bu yanlıştır, kabul edilmez. Çünkü, eğer biz burada gerek Parti gerek Cephe (bu noktada formasyon aynıdır) militanlığına soyunuyorsak, zengin bir tipe, modern çağdaş bir militan tipe ulaşmamız gerekir. Öyle kalıplaşmış, tek yönde biraz uzmanlığı olan bir tip değiliz. Genellikle Avrupalılar böyledir. Avrupalı bir doktor, lambanın sökülüp takılmasını bilmiyor, lamba kırıldığı zaman gidip bir tamirci getiriyor. Devrimciler böyle değildir, çok yönlüdür, her şeyi yapar. PKK militanlık özellikleri sıralanırken propagandacıdır, aynı zamanda büyük bir askerdir, büyük bir örgütleyicidir, değerlerin birleştiricisidir, aynı zamanda bir romancıdır, yazar-çizerdir deniliyor. Yani bunların hepsi sergileniyor. Öncümüz PKK'nin militanlık gerçeği üzerine kitaplar yazılmıştır. Niye biz buna uymuyoruz?

Öncelikle bu kurumlar biçimindeki görev bölümünde kalıplaşmayı, tek yönlüleşmeyi bırakalım. Herhangi bir faaliyet içerisinde yer alan bir arkadaş diğer faaliyetleri de desteklemelidir. Dediğimiz gibi, yazı yazma bir örnektir. Herkes yazmalıdır, Berxwedan; daha da güçlendirilmelidir. Herkes bir şeyler yazabilir izlenimlerini deneyimlerini aktarabilir. Örneğin, bir eyaletin durumu üzerine, kitlelerin durumu üzerine yazılabilir. Her gün ülkeden geliyorlar, insan onlara baktığında çok şey çıkarabilir, Kürdistan gerçekliği ortaya çıkıyor. Her gün yüzlerce gelen, yüzlerce giden var. Biz burada karar almışız, genel olarak sömürgeciliğin yürüttüğü göçe karşıyız diyoruz. Göç ettirilen insanların buradaki hayatları bir romandır, gelişleri ve buradaki hayatları bir romandır. Bugüne kadar herhangi bir arkadaş tek bir yazı yazmış mıdır? Birçoğu onlarla ilişkidedir, güya onları sürekli gündemde tutmamız gerekiyor. Örneğin şu durumu çok iyi görmek mümkündür: Bir arkadaş herhangi bir kuruma gidiyor, altı ay sonra bakıyorsun

kimse yapmıyor; tek yönlülük var. Kısaca diğer bir temel yetersizliğimiz budur. Bunu da aşmamız gerekiyor. Anlayış düzeyinde aşmamız gerekiyor. Uzmanlık iyidir, ama uzmanlık adı altında tek yönlüleşme tehlikelidir ve PKK-ERNK gerçeğiyle hiç bağdaşmaz. Bu, önemli bir noktadır.

Diğer bir nokta, devrimci yaşam ve ilişki biçimidir. Bu konularda temel yetersizlikler, özellikle bu kurumlarda var. Devrimci yaşam denilince, sadece gayri meşru ilişkilerin dışındaki yaşam kastedilmiyor. Devrimci yaşam ve ilişkilerin temelinde eğitim vardır; güçlü bir geliştiricilik vardır. Gerçek bir devrimci, içinde yer aldığı bileşim veya komiteyi devrimcileştiren kişidir. Öyle ki, komite eğer 3-4 kişiyse, bir kişi dışarıdan gelip onların yanında bir hafta bile kaldığında o eğitimi görmüş olmalı. Çünkü bütün tartışmaları eğiticidir, bütün ilişkileri eğiticidir, açıcıdır; yaşamları özgündür, yaratıcıdır, zamanı kaybetmez, öyle on saat yatmaz, planlıdır. Bizde bu yok. Yeni gelen bir kişi orada daha fazla geriliyor. Kurumların durumu budur, gerilemeyi yaşıyor. Bu konuda önemli bir yetmezlik vardır. Zaten bunun için yaratıcılık gelişmiyor. Burada da görüldüğü gibi herkes çok daha başka şeyleri sohbet konusu yapıyor. Burada canalıcı konular tartışılıyor, dışarıda başka başka konuların sohbetini yapıyorlar. Yani devrimci yaşam ve ilişki konusunda gerilik var. Diğer özelliklerin yanısıra Avrupa yaşam tarzının etkileri var. Ama bizi en çok kemiren biçim bu bahsettiğimiz biçimdir ve örgütü kemiriyor. Açık belirtmek lazım, eğer tedbiri alınmazsa, üzerine gedilmezse -ki şimdiye kadar belli zamanlarda gidilmiştir. Onun için çok vahim durumlara düşmemiştir- çok tehlikeli sonuçlar ortaya çıkarır. Bu tarz, bu biçim başkalaşıma uğratır, PKK'lilikten, ERNK'lilikten çıkarır.

PKK özgün anlayıştır, özgün çizgidir, özgün bir hattır; özgün bir insanı yaratma savaşımıdır. Şimdi kendimizi buna göre ayarlamamız, yaklaşımımızı buna göre sürekli gündemde tutmamız gerekiyor. Örneğin şu durumu çok iyi görmek mümkündür: Bir arkadaş herhangi bir kuruma gidiyor, altı ay sonra bakıyorsun değişmiş. İlk geldiğinde ya bir eğitimden, ya Akademiden gelmiştir; bakıyorsun birkaç ay sonra o da gidip bir anlayışa dalmıştır, tek yönlülüğe dalmıştır, pek de PKK'lilikle, devrimci militanlıkla, direnişçilikle bir alakası olmayan, uyum halinde de olmayan başka bir yaşam tarzına bürünmüş. İşte bu yanlıştır.

Yani biz bu kurumlarımızın yönünü PKK'lileşmeye doğru tutmazsak, böyle biraz ayrıksı yaparsak, orada her zaman sorun çıkar. Esas olarak bu kurumlarımızın bu konudaki anlayış, yaklaşım, yaşam biçimleri, çalışma yaklaşımı ve genel olarak üretkenlik konumunu doğru rotaya koymamız gerekiyor. Bu konuda yanılgısı olan arkadaşlar bizce kendi durumlarını gözden geçirmelidirler. Çünkü PKK ile yürüyorlar, PKK'nin önderlik ettiği bir Cepheyle yürüyorlar. Hem onun içinde olmak ve hem de böyle ayrıksı bir ilişki ve yaşam tarzını esas almak doğru değildir. Hem kişinin kendisini, hem de örgütü zor durumda bırakır. Ne kendisine yararı olur, ne de örgüte yararı olur; dolayısıyla aşması gerekir. Eğer bağlığını sürdürmek istiyorsa aşması gerekir. Bu konuda hiç kimseden fazla bir şey istenmiyor. Sadece herkes gerçeği defalarca ispatlanmış bir yaşam tarzına davet ediliyor. Doğruluğu ispatlanmış, gerçekliği ispatlanmış, örnek ilişki, yaşam, çalışma tarzına ve kişilik gücüne davet ediliyor. Kimse buna teoride karşı değildir. O zaman pratikte de doğru yaklaşılmalıdır. Zaten olmayan pratiktir.

Dikkat edelim, toplantımızın başından bu yana birçok konuya değinilmiş, kararlar alınmış ve iyice konuşulmuştur. Şimdi devrimci literatürde kararların alınıp, konuşulup, pratiğini yaşamamak olayına ne denilir? Oportünizm denilir! O anlamda, bizim yaşadığımız durum budur. İyi kararlar alıyoruz, sorunları çok güzel ortaya koyuyoruz, ama pratiğine yaklaşmıyoruz. O zaman bunu daha başka nasıl izah edeceğiz? Dolayısıyla bu konularda her arkadaş mücadelemizin geldiği bugünkü düzeyi de gözönünde bulundurarak yine Partimizin, Cephemizin ve Başkanımızın yaptığı bu çağrıyı tarihi bir çağrı olarak kabul edip ona doğru yaklaşmayı esas almalıdır.

Kongre'nin özeleştirilerden sonra Merkez'in durumuna ilişkin değerlendirmesi

Özeleştirilerden de ortaya çıktığı gibi, merkez bünyesinde yetmez anlayışlar vardır. Ve bu merkez, bu yetmez anlayışlarını aşmazsa önümüzdeki süreç boşa çıkar. Kendi temposunu, kendi anlayışını ve yöntemini örgüte dayatırsa, örgütü tıkatır; gelişmeden alıkoyar. Onun için platformumuz zaman darlığını da dikkate aldığından ve genel olarak toplantımızın Cephe Kongresi olması itibarıyla toleranslı davrandığından ötürü eleştirilerimiz belki o denli sert olmadı. Fakat biz kendimiz, bu kurumun yani merkezin üyeleri bilmeli ki bu platformun hepimize yönelik ciddi bir uyarısıdır. Bu anlayışlar aşılmazsa, kimse başımıza merkezlik etmesin. Cephede de PKK'de de merkezi kişi demek, kendisini yenebilen insan demektir. Kendi kendisine karşı savaşabilen, kedisini aşabilen insan demektir. Sopa gibi bazı özellikleriyle kendisini sürekli dayatan veya kendi kendini kontrol edemeyen, bazı geri özelliklerini atamayan bir arkadaş, hem de örgütün başında bulunan bir arkadaş bütün o özelliklerini örgüte taşırdığı ve örgütün temposunu düşürdüğü için suçlu konuma düşer. Bu görevin bir ciddiyeti vardır, bu nedenle suçlu konuma düşer.

Bu süreçte herkesin düzeyi

aynı değildir, ama suçluluklar da vardır. Genel olarak çok ciddi eleştirilmesi gereken bir tutum ve anlayış vardır. Hatta suçlu konuma bile düşen arkadaşlar vardır. Biz, kendimizi Partinin eleştiri-özeleştiri ölçüsüne vursak, çoğumuzun durumu pek de iyi değildir. Aynı anlayışları sürekli tekrar etmek, bir anlamda örgüt ile alay etmek demektir. Dolayısıyla bu arkadaşlar önümüzdeki süreçte ister seçilsin, isterse seçilmesin konumları gereği bazı yetkili görevler yürüteceklerdir. Yani ister seçilsinler, ister seçilmesinler, en azından herkes mevcut durumuyla bir Parti-Cephe çalışanıdır. Dolayısıyla bu çalışmalarımızda çeşitli düzeylerde görevler alacaklardır. Gerek bu arkadaşların ve gerekse hemen bunun ardından gelen diğer arkadaş grubunun bu süreçten sonra en çok dikkat etmesi gereken nokta, kendi yetmezlikleri ile savaşma ve bu yetmezliklerini örgüte taşırmamadır. Gerçekten kendi yetmezliklerini örgüte taşırma suçtur. Niye suç oluyor?

Şimdi burada dikkat edelim. Diyoruz ki Avrupa'da 60 bin insanımız vardır, yani kitlemizin düzeyi 60 bindir. Belki geçen seneye göre şimdi biraz bunu aşıyoruz. Muhtemelen şimdi yüzbin dolayındadır. Yüzbin kişilik kitlemizin ve yine bir milyon kitlenin yönetilmesi, ülkenin havasının burada estirilmesi ve bini belki de iki bini aşan cephe çalışanının yönlendirilmesi ve yine ... kadar profesyonel kadronun (Parti-Cephe düzeyinde) faaliyetinin yönlendirilmesi, bir bütünen Avrupa örgütünün başında olup da kendi bireysel, ailesinden, aşiretinden veya okuduğu okuldan aldığı özellikleri getirip oraya taşırmak doğru bir tutum mudur? Bu kadar insanın faaliyetinin önüne o anlayışlarla geçmek doğru mudur? Açık ki, hiç doğru değildir. İşte, merkezi düzeydeki hemen her arkadaşın ve hemen bunun gerisinden gelenlerin benzer bir konumları vardır, rolleri vardır.

Biliyorsunuz, daha başka arkadaşlar da vardır. Bölge temsilcileri, basın-yayın, kültür, dış ilişki faaliyetlerini yürütenler vardır. Yani bunların hepsi önemlidir, merkez düzeyinde görevlerdir aslında. Fakat sözkonusu olan merkezin, bu işi resmi yürüten gücün kurum olarak bu özellikleri atmaması, tekrar tekrar devam ettirip böylece örgüte dayatması ve örgütün buradaki temposunu düşürmesi gerçekten affedilir bir durum olamaz. Bu anlamda, şimdiye kadar yapılan eleştirilerin düzeyi esnek tutulmuştur. Ki buradaki arkadaşları çok iyi tanıyoruz, bazılarını çok eskiden, bazılarını da en azından Avrupa çalışmaları içinde tanıyoruz. Bazı arkadaşları daha ciddi eleştirilere tabi tutup, kendi gerçeklerini önlerine koyma olanağımız var. Yapımızın bilgisi, platformumuzun da yeterli bilgisi ile kendileri hakkında daha köklü sonuçları ortaya çıkarıcı bir sonuca gidilebilir. Fakat genelde hem zaman ve hem de buradaki faaliyetlerimizin daha çok cephesel espri ile ele alınması nedeniyle örgütlenmeye yansıyan yetmezlikler, bireycilik, örgütü yürütmeme, sekterizm, dayatma, darlık vb. gibi konular eleştirildi. Birçoğunun katılma olayında gerilikleri vardı, kararsızlık ve tereddüt mümkündür. Ya da çok yüzeysel bir katılım vardır. Yoksa bu işi yıllardır hep aynı özelliklerle yürütmek başka nasıl izah edilebilir? Her arkadaşın bunun nedenini çok iyi araştırması gerekiyor.

Dolayısıyla yapılan eleştirilerin ciddiyeti ortadadır. Her arkadaş dikkate almalıdır. Aynı arkadaşlar önümüzdeki sürece önemli katkıları olması gereken arkadaşlar olduğuna göre, bu toplantımızı kendileri için bir dönüm noktası, köklü bir değişim, dönüşüm halkası olarak ele almaları büyük bir zorunluluktur. Şimdi biz, bu faaliyete bir tırmanış kazandırmak istiyoruz. Bunun için her arkadaşın kendisini yeni yöntemleri geliştirebilen, daha geniş kitlelere ve kadro kitlesine hükmedebilen bir kapasiteye getirmesi gerekiyor. Bunun için en başta kollektif yaklaşım, kendi özelliklerini dayatma yerine Parti-Cephe ölçülerini ve kitle politikasını esas almak şarttır. Kendi içinde çok güçlü bir bileşim, bir yürütme, bir yönlendirme tertibatı, ağı geliştirmesi şarttır. İster bu arkadaşlar seçilsin, ister seçilmesin, seçilecek yeni merkezin artık kesinlikle böyle hareket etmesi büyük bir zorunluluktur. Dolayısıyla eleştiriler bu anlamda ele alınırsa sonuç verebilir, pratiğe yansıması olabilir. Durum yine yüzeysel ele alınırsa gerçekten çok büyük bir yanılgı olur; yanılgıdan öte suça bulaşma olur.

Bundan sonra geliştirilecek eleştirilere tabi olan arkadaşların en az merkez kadar yürüttükleri görev gereğince önemleri vardır. Özellikle bazı anlayışlar var; merkezi gerileten, merkezin merkezileşmesini engelleyen, merkezin, örgütün genel gelişmeleriyle birlikte sürüklenen veya normal gelişmeleri yürüten değil de, örgütün başına geçip iple böyle çeken bir merkez olmasını engelleyen tutumlar vardır. Bunlara dikkat etmek gerekir.

Birinci anlayış, bahsettiğimiz tutucu anlayıştır. Merkezin tümünü bir kere tutuculukla eleştirmek doğrudur. Ama herkes için aynı düzeyde değildir. Tutuculuk nedir? Eski alışkanlıklarla, eski yöntemlerle, eski tarzla yürüme işte kaç senedir Avrupa'da yürütülen tarzlarda biraz da diretme tutumu oluyor. Veya onu sürdürme, onu sürdürdüğü için ve biraz da yoğunlaşıp tecrübesi olduğu için, yeni yaklaşımları fazla önemsemeyen dolayısıyla örgütün büyümesini engelleyen ve zaferi yaratacak bir tarzı hedeflemeyen bir tutum oluyor. Eski tarzın ağır etkisini yaşayan tutum oluyor.

Bu tutum sahibi arkadaşlar, belirttiğimiz gibi, belli bir yetenek sahibi olduklarından, veya Avrupa çalışmalarında uzun süre yer almalarından ötürü, katacakları şeyler var ama, onların bu tutumu örgütün daha hızlı gelişen, daha hızlı çalışan, daha seri işleyen mekanizmasının temposunu düşürüyor. Muhtemelen yeni gelecek arkadaşların hızını da düşürebilir. O arkadaşlar acemi ise onların da hızını biraz etkileyebilir. Çünkü diğeri "bu böyledir, ancak bu kadar olabilir" diyor ve kendine göre bir gelişme sınırı koyuyor. Oysa bizim gelişmemizin çok sınırsız olması gerekiyor. Yani çok ileri düzeyde bir gelişmeyi yaşayabilen bir örgütlülüğü sürekli esas almamız lazım. Sürekli gelişmelerin içerisinde, ortasında veya arkasından sürüklenme değil, örgütün başına geçip daha ileri gelişmeler yaratmak için yapıyı sürükleme rolünü oynaması gerekir. İşte bu gruptaki arkadaşların tarzı böylesine eski bir tarz, Avrupa yönetim ve yönlendirme tarzı, bürokratik ve mekanik tarza kaçan bir tarz oluyor. Eski klasik bir yönetim tarzı oluyor. Bu tarzdan ötürü rolünü gereğince oynayamama durumu vardır. Bu arkadaşlar bu tarzı aşarlarsa, rollerini daha iyi oynayabilirler. Bu arkadaşların daha çok eski arkadaşlar olduğu biliniyor.

Başka bir yaklaşım ve anlayış daha vardır. Bu arkadaş gurubunun tarzı da yönetim, yönlendirmede Parti-Cephe ölçülerini değil, kendi özgün yöntemlerini geliştirme, ya da sert, bastırmacı, kalıpçı ve dayatmacı bir tarz oluyor. Diğeri öyle değil. Biraz yavaşlattırıcı özellik taşıyor. Bu ise, biraz gelişme yaratmak istiyorsa da, bunu sert, dayatmacı bir tarzda geliştirmeye çalışıyor. Bu da yine yönetim anlayışımızla çelişen, gelişmeyi engelleyen, devleşmeyi-büyümeyi engelleyen çeşitli biçimlerde cephe politikasına hiç uymayan bazı özellikleri esas alıp dayatma, kendi özelliklerini konuşturma oluyor ki, bir grup arkadaşın durumu da böyledir. Bu da örgütün büyümesi önünde bir engeldir. Niye? Çünkü, darlık oluyor, yani örgüt çerçevesi dar oluyor, insanlar geri çekiliyor, moralsizleşiyor, iştahlı bir çalışmaya katılmıyor. Onun için de tempo hızlanmıyor, tempo düşüyor. İkinci anlayış da böyledir. Örgütü büyütme, genişletme, örgüt işleyişini daha iyi biçimlendirip, geliştirme, bu anlamıyla yapıyla kaynaşma, yapıyı güçlendirme zayıftır. Hatta yazı kurulunda da görüldüğü gibi, daha ileri götürülmüş, neredeyse örgütü tıkatma derecesine götüren bir sonucu da ortaya çıkartmıştır. Aynı durumda olan farklı arkadaşlar da vardır. Bu arkadaşlar o duruma gelmemişse de böyle bir yöntemle örgüt olayına yaklaşması vardır ki, bu örgütü geliştiremez, aksine tıkatır.

Diğer bir yaklaşım sahibi arkadaşlar vardır. Biraz liberal, genellemeci bir tarzla yaklaşan bir grup arkadaş vardır. Çizgiyi oturtmada, çizgiyi netliğiyle birlikte oturtmadan çok, güya cephesel espriyle bu durum ortaya çıkıyor, ama orada sınıf bakış açısı yoktur. Sınıf bakış açısını, proletarya anlayışını, ciddi bir biçimde Parti çizgisini iyi dokuyup işletme yoktur. Genel bir yaklaşım var. Dediğimiz gibi, bu da örgütü gevşek tutuyor. Örgütlenmemizi, militan hattı, militan yapıyı, parti militanlığını gevşek tutuyor. Hatta bu anlayış biraz daha öteye götürülse sağcılık olur, daha fazla ilerletilse o sunuca gider. Üçüncü anlayış da böyledir.

Dördüncü bir anlayış; darlık ve kendini geliştirmemedir. Özlü bir katılım vardır, ama darlık sözkonusudur. Kendisini veriyor, ancak yöntemi-yolu iyi tutturmama ve kendisini eğitmeme, gelişen süreçte, yani genelde Partinin örgütleniş sürecinde öteden beri yer almalarına rağmen, iyi ders, tecrübe almamaları durumu vardır. Bir grup arkadaşın durumu da böyledir. Bunlar darlıklarını aşarsa, yöntemleri ve ölçüleri örgütü zorlayacak tarzda olumsuz değildir, daha iyi bir gelişmeyi yapabilirler; ama darlıkları olduğu için onlar da rollerini iyi oynayamıyorlar. Merkezimizin durumu temelde bu dört anlayışta toplanabilir.

Önümüzdeki dönem bu tutum ve anlayışlara karşı savaşım, başarı için temel halkadır. Bunları aştığımız oranda başarıya gideriz. Neden daha fazla ilerleyemediğimiz şimdi daha iyi anlaşılıyor. Bu yetmezlikler olduğu için örgüt daha fazla ilerleyemedi. Eğer bizim bu yöntemlerimiz olmasa, daha profesyonel, daha geliştirici, daha eğitici, daha ön açıcı yöntemlerimiz ön planda olsaydı Avrupa V. Konferansı ve IV. Kongrenin yaptığı çözümlemeler temelinde Avrupa örgütü çok daha iyi mesafe katedebilirdi. Tabii ki, tek nokta burası değildir, ama bu belirleyicidir. Bu örgüt belirleyecidir. Biliyorsunuz çeşitli örgütlerimiz vardır, merkez örgütü bu konuda önemli bir rol üstleniyor. Çünkü rolü bellidir, başı çeken güçtür. Tempoyu tutturacak temel güçtür. Tempoyu iyi tutturacak, sürekli canlı tutacak, denetimi iyi yapabilecek, çeşitli duyarsızlıklara karşı keskin savaşımı verebilecek temel güçtür. Şimdi burada belki aşırı yöntemsizlikler ve duyarsızlıklar yoktur. Dikkat edin, parti karşıtı anlayışlar vardır, ya da ileride bize tehlike yaratabilecek anlayışlar vardır demiyoruz. Bunu demiyoruz ve zaten bizim kazancımız da budur. Kazancımız nedir? Örgüt için çok ciddi tehlike arzeden yapı ve anlayışlar ne merkezde ne de altta vardır. İşte Avrupa örgütünün biraz netleşmesi, biraz başarısı varsa kendini böyle biraz saflandırmış olmasıdır. Ama geriliği arzeden, üzerine gidilmezse ileriki süreçlerde engelleyici ve hatta giderek tehlikeli de olabilecek anlayışlar da vardır. Biliyorsunuz, bu anlayışlar örgüt içi çerçevede eğitimle çözülecek anlayışlardır. Bunu merkeze söyledik, her arkadaş da buna göre kendi payını çıkarsın. Bu anlattığımız anlayışlar çerçevesinde herkesin yeri vardır. Açık belirtelim, olmasaydı o zaman faaliyetlerimiz dört dörtlük olurdu, o zaman daha çok iş yapardık. Merkezin dışındaki arkadaşlarda da bu anlayışlar olmasaydı belli olurdu, aşardı merkezi. Gelişmeye aday, epey hızlı gelişen adaylar var. Ama herkeste de hala geri toplumsal etkiler, geri ilişki tarzları, anlayışlar vardır ve geneldeki anlayışlar bu dört ana noktada toplanabilir.

Bunların tümünün etkisinde olduğu bir tarz vardır ki, bu da Avrupa yaşam tarzıdır. Avrupa'daki toplumsal, ekonomik, siyasal yaşam koşullarıdır. Bunun için bu tarzın getirdiği bir kalıpçılık ve biraz da liberalizm vardır. Bunun için diyebiliriz ki, Avrupa'da hepimizin biraz liberalizm, biraz da ister istemez demagojiye kaçan dogmatikliğe biraz yakın olan -hepimiz tam dogmatik değiliz ama, biraz ona açık olan- bir tarzımız, bir üslubumuz vardır. Onun için biz Akademiye gittiğimizde genellikle bu özelliklerimizle eleştiriliriz. Yapımızın içinde Avrupa yaşam koşullarının etkisi var. Bunu aşmamışız. Bunun getirdiği özellikler vardır; işte hantallık, rahata düşkünlük gibi etkiler var. Bunun etkileri her arkadaşta farklıdır ama, genel örgüt açısından diyoruz, bunlar vardır. Eğer biz bu özellikleri aşarsak, hem merkez bünyesindeki anlayışlar ve hem de son belirttiğimiz Avrupa yaşam tarzından kaynaklanan etkileri aşarsak, süreci güçlü bir tempoyla yakalayabiliriz. Bu önemlidir, çünkü Avrupa'daki militan tipi biraz liberal bir tiptir. Kuşkusuz ihtilalci arkadaşlar var. Ama düzey itibarıyla, genel itibarıyla böyle diyebiliriz. Çıkışlar oluyor, çok sekter çıkışlar oluyor. Bazıları da çok solcudur. Solculuğu nasıl? Biraz sekterizmdir. Alabildiğine solcu oluyor, ama sekterizme kaçıyor. Genel durum çok vasat, biraz liberalizme kaçabilecek bir tip oluyor.

Bu demek değildir ki; insan her zaman böyle olacak! Hayır, Akademi eğitiminde, Parti ortamında bunlar hep değişikliğe uğruyor. Birçok arkadaş mükemmeleşerek ortaya çıkıyor. Bir **Mervan** arkadaş da buradan gitmişti. Daha başka birçok arkadaş var, şehit düşmüştür; çeşitli düzeylerde faaliyet yürütenler de vardır. Sürekli bu anlayışı taşıyacak diye bir şey yok. Bizde değişme esastır. Ve gelişmeye yönelik olarak bütün arkadaşlar parti ortamında değişikliğe uğratılır. Ama buradaki mevcut durum için diyoruz ki, bu yetmezliklerimiz var. İşte, biz bunu aşarsak, bunlara karşı iyi savaşım verirsek, bizim örgütümüzün yapısı her zaman canlı olur. Bu savaşımı vermek demek, çizgi devrimciliğine yakınlaşmak demektir. Bunu Parti-Cephe politikasına, çizgisine, önderlik hattına uyarlamak, çizgi devrimciliğini yakalamak demektir. Çizgi devrimciliğini burda yakaladık mı, hem gelişme müthiş olur, hem de içten ve dıştan gelebilecek muhtelif provokatif saldırılara karşı en büyük tedbiri almış oluruz. Bunun için kendi içimizde, yapımızda bizi kemiren, bizi gerileten, bizi geriye çeken, önümüzde engel olan bu anlayışlara karşı savaşımımız sürekli ve daimi olmalıdır. Ve bu herkesin görevi haline gelmelidir. Bizim şimdiye kadar yaptığımız özeleştirilerden bu sonucu çıkarabiliriz. Herkesin görevi bu biçimde netleşiyor. Hem kendi somutunda, hem de genel örgüt somutunda netleşme olur.

Hepimizin arzusu örgütü canlı tutmak, genişletmek, büyütmek, daha fazla ilerletmektir. O zaman bu işe atılırken, el atacağımız birinci sorun, bu bahsettiğimiz sorundur. Hemen görülen her şeyi eleştirmek de doğru değildir. Olgun, örgüt içerisinde hiç bir uzlaşmacılığa girmeden soruna yaklaşmak önem taşıyor. Uzlaşmacılık çok önemlidir. Çünkü biz dedik ki, ortanca bir militan tipi, liberal militan tipi aynı zamanda uzlaşmacılığa da kaçıyor. Uzlaşmacılığa düşmeden anlayışlara karşı tavır almak -kişilere karşı değil- ve böylece birbirimizi güçlendirmeyi esas almakla biz güçlü bir örgütlenişi yaratabiliriz. Bu konuda birbirimizi eleştirmekten çekinmemeliyiz. Birisi bizi eleştirdiğinde de eleştiriden çekinmemeliyiz. Bizim için eleştiri nasıl görülmeli? Eleştiri geliştirmek içindir. Niye bunu belirtiyoruz, bakıyorum üst düzeydeki arkadaşlarda bile eleştirilerden bu kadar ürkme, korkma ve birisi eleştiri yaptığında ters ters bakma oluyor. Bu olamaz! Bu, tarzımız değildir, büyük bir geriliktir. Cephemiz içinde olup da, böyle davranmak en büyük geriliklerden birisidir. Halktan birçoğu şunu demişlerdir: "İşte biz falan arkadaşı eleştirdik, ama bize sert tepki gösterdi". Doğrusunu söyleyelim; onlara cevabımız şöyledir: "Onun sert tepki göstermesi kendi geri-

liğini gösterir. Nerede bir militanı eleştirdiğinizde, baktınız sert tepki gösteriyor, bilin ki o militan Parti ve Cephe çizgisinin militanlık hattına ulaşmamış bir kişidir". Öncümüz PKK'de militanlık hizmetçiliktir. Hizmetçiliği önderlik biçiminde formüle ederken, militan, "Benim şu özelliğim, bu özelliğim" diyerek bireyciliğe düşmez ve ürkmez. Çünkü, "Ben halkın malıyım" der. Biz eğer halkın malıysak, halk bizi biraz daha iyi görmek istiyor. Onun için eksikliklerimizi söylüyor. Bunun anlaşılmayacak bir yanı yoktur.

Şimdiye kadar koordineyi denetleme konusunda da yetersizlikler görülmüştür. Bu da genele bizim eleştirimizdir. Koordine de daha iyi denetlenmelidir. Görevini ne kadar yapıp, ne kadar yapmadığı önemlidir. Daha önce iyi denetlenmediği için provokatif hareketler çıkmıştır. Arkadaşların hepsi yapılan sohbetlerde eski koordinelerden çoğunun, örneğin günlerce gidip hep bir evde yattığını, ne telefon ilişkisi, ne toplantı ve ne de kitlenin durumundan haberdar olduklarını belirtiyor. "Heval"-dır, "istirahat ediyor" deniliyor. Öyle şey mi olur? En üst görevli demek, en fazla iş yapan adam demektir. En büyük sorumlu demek, en ağır işleri yüklenen kişi demektir.

Şimdi merkez diyoruz. En ağır işleri merkez almalıdır. Baktınız ki, bir merkez üyesi sizden az iş yapıyor, bilin ki o merkez görevini yapmıyor. Günlük yoğunlaşması, yürüttüğü pratik çabası, düzeyi eğer normal bir arkadaşın düzeyini aşmıyorsa, o gerçek bir sorumlu değildir. Bir rütbe verilmiş, o rütbesine dayanarak yetkisini kullanıyor! Gerçekçi olmaz. Gerçekçilik nedir? Gerçekten merkez gibi yaşamaktır. Yani en büyük görevlere her zaman kendini açık tutma, görev yoksa görev yaratmadır. Görev yoksa görev yaratılır, gidilen her yerde kırk çeşit görev yaratılır. Görev mutlaka vardır, görevsizlik yoktur devrimcilikte. Her yerde görev vardır. Belki cezaevine koyarlar birisini, dört duvar arasına koyarlar, burada görev olmaz diye düşünülebilir. Biliyorsunuz orda bile bir yığın görevlerimiz vardır. Arkadaşlarımızın yarattığı birçok şey var ve buna rağmen Parti çok sert eleştiriyor, birçok değer yaratılmamış diye. O zaman görevsizlik yoktur. Hiçbir arkadaş diyemez, "Bana bir görev verilmedi de onun için ben atıl kaldım." Hayır! Görev vardır. Görevin her zaman ortamı ve sahası açıktır. Önemli olan göreve talip olmak, kendisi için temel bir yaşam olarak algılayıp sürekli çalışmaktır. Bu çok önemlidir.

Kısacası, eğer merkezimiz böyle bir konuma ulaşır ve belirlediğimiz genel doğrultuda bu yetersizliklere dikkat ederse, bu anlamda görevlerine sahip çıkmayı esas alırsa ve bu doğrultuda Cephe Genel Başkanımızın perspektiflerini yaşamın temel bir parçası olarak alırsa, kendisini O'nun talimatlarının bir organik bağı, kendisiyle yapı arasında bir organik bağ haline getirse, sistemlileştirerek aktarırsa, işletirse kesinlikle buradaki faaliyet büyük bir ivme kazanır. Bu tarz bizim örgütsel gelişmemiz için büyük bir teminat olur. Özellikle önderlik hattını bu biçimde esas almak, doğru bağlılığı geliştirmek önemlidir. Dikkat edilirse, geçmişte çokça sloganlar atılmıştır. "Bijî Serok APO" sloganı en çok burda atılıyordu. O sloganların en çok atıldığı dönemlerde de yine en çok Ona kastetme faaliyetinin temelleri de atılmıştı. Gerçeği, doğru algılamak ve uygulamak önemlidir. Slogan çok iyi atılır, atmalıyız, bu gerekli, ama pratikte de gereklerini yaşamak esastır. Önderliğe doğru bağlılık böyledir. Ne duygusal, ne de şekilci bağlılık, sadece slogansal bağlılık uygulanmamalıdır. Bizde önderlik bir kişi durumundan çıkmıştır, bir kurum halindedir. Nedir? En gelişkin militanlık formasyonudur, yaşam tarzıdır, biçimidir. Bir kişi bunu kendisinde uyguladı mı, o iyi bağlılıktır. Bağlılığı da biraz böyle ele almak gerekir. Ve onu temel tarz, temel yöntem olarak almalıdır. Uygulamada, görevde her şeyde böyle almak gerekir. Bu böyle yapılır, böyle yaşama geçirilir ve böyle uygulanırsa o zaman provokatif eğilimlere karşı da alınmış en büyük tedbir olur. O zaman buradaki Parti-Cephe yapısının sağlamlaştırılmasında en ciddi adım atılmış olur. Ve o zaman pratik planlama görevlerinin en iyi biçimde yerine getirilme olanağına kavuşulur.

Kısaca, bu çok önemli. Örgüt yapısını bu biçimde canlı tutmak, dayanışmacı kılmak, eleştirici kılmak, uzlaşmacılıktan-liberalizmden ve bahsedilen bu anlayışlardan uzak tutmak çok önemli ve bütün yapı bu konuda sorumlu ve görevlidir. Ama en başta merkez bu konuda rolünü iyi işletirse, başta işleri gevşetmezse, bütün yapıya daha canlı aktarırsa ve özellikle buradaki arkadaşlar da bu konudaki rollerini oynasalar, bu çok daha büyük bir görevi yürütebilecek örgüt kapasitesine ulaşma anlamına gelir. Merkezi genişletiriz, merkez 10-15 kişi değil, 40 kişi olsun. Bu fazla önem taşımıyor. Bizim örgüt yapımız içinde bunun fazla sınırı yoktur. Mümkün mertebe bir yığın arkadaş, daha fazla arkadaş o role uygun bir formasyona girsin, pratiğe girsin. Bu merkezdir. Yani örgüte, çizgiye ve anlayışa sahip çıksın. Uygulamada kendini katık etsin, en ağır işe koşsun. Bütün arkadaşlarla dayanışmayı sürekli esas alsın, morali esas alsın.

Zindan direnişçilerine!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ülkemizin dörtbir yanında ve metropol kentlerinde önemli bir yükselme kaydettiği bir dönemde, 19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında yapılan ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi başarıyla sonuçlandı.

Avrupa sahasında yürütülen cephe çalışmalarımızın dönemin taktiğine uygun bir tarzda geliştirilmesinde önümüzdeki dönemin görevlerinin layıkıyla yerine getirilebilmesi için varılan kongre aşaması yetkin bir katılım ve zengin tartışmalarla yürütüldü. Tüm faaliyet alanlarımızın güçlü bir şekilde temsiliyle gerçekleştirilen Kongremizde, Parti-Cephe taktiğimiz esas alınarak geçmiş faaliyetlerin kapsamlı bir değerlendirmesi ve eleştirisi yapıldı. Son dönemin cephesel çalışmalarında önemli gelişmelerin kaydedildiği, tüm örgüt yapımızda bir toparlanma ve canlanmanın yaşandığı ve bu anlamda varılan noktanın mutlaka ivme kazandırılması gereken bir nokta olduğu gerçeği üzerinde duruldu. Parti-Cephe taktiğine ulaşma doğrultusunda gösterilen çabaların belli oranda olumlu sonuç verdiği, ancak çalışma, yaşam ve ilişki tarzında hala geriliklerin olduğu ve bu noktada henüz tam olarak taktiğe ulaşılamadığı vurgulanarak Avrupa'daki cephe çalışmalarında kendini gösteren eksiklik ve yetmezlikler açımlandı.

Avrupa yaşam koşullarının ağır etkisi altında oluşan hantal, bürokratik, liberal ve tutucu bir yapılanmanın etkisini koruduğu, bunun da militan kişiliğe, çizgi devrimciliğine ulaşmada ne denli engelleyici, geri, tutucu rol oynadığına dikkat çekildi. Kürdistan tarihinde bir dönüm noktası olacağı şimdiden belli olan yeni dönemde bunların aşılmaması durumunda ülkede yükselen mücadeleye layıkıyla karşılık verilemeyeceği, kaydedilen gelişmelerden istenen ürünlerin alınamayacağı gerçeği üzerinde duruldu.

İçinden geçmekte olduğumuz dönemin yaşamsal görevleri ve yükselen mücadelemizin yüklediği sorumlulukların bilinciyle daha çok bir Parti-Cephe Konferansı niteliğini taşıyan Kongremiz, önüne başarılması gereken en büyük görev olarak Avrupa yaşam ve çalışma tarzının aşılması ve parti öncülüğünün tüm cephe çalışmalarının başına oturtulmasıyla, ülkeye yönelik faaliyetlerin tüm yapıya hakim kılınması, kurumlaştırılması ve halk kitlelerimizin kaynağa akışının hızlandırılmasını koydu.

Bugün Partimizin kazandığı siyasal ve askeri başarıların bir nihai zaferle taçlandırılmasında bu sahada da üzerimize düşen görevlerin bilinciyle önümüzdeki dönem çalışmalarına yüklenirken parti çizgisini, Apocu militan ruhu yaşamın ve çalışmaların her alanına egemen kılarak rolümüzü yetkince oynamaya mahkum olduğumuz ve bunun dışında hiçbir çıkar yolun olmadığı gerçeği önemle vurgulandı.

Biz Kongre Delegeleri olarak bu gerçeğin bilincine varmış ve Kongremizin önümüze koyduğu görevleri başarmada her zamankinden daha kararlı, daha azimli olduğumuzu siz savaş tutsağı yoldaşların da bilmesini istiyoruz.

Bu temelde yeni dönem çalışmalarına yönelirken zindan cephesinin de bir değerlendirmesini yapmayı ve ileriki sürece yönelik beklentilerimizi sizlere iletmeyi yararlı görüyoruz.

Mücadele tarihimizde önemli bir yeri olan zindan direniş tarihi sürecinin 1984 yılına kadarki bölümünde düşmanın tamamen bir imhayı, kişiliksizleştirme ve yok etmeyi dayattığını biliyoruz. PKK'nin geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesinin zindan somutunda baskı, işkence, ihanet, itiraf ve katletme yöntemleriyle zindan tutsakları şahsında boğulmak istendiği ve düşmanın bu uğurda tüm gücünü seferber ettiğini hepimiz biliyoruz.

Düşmanın bu faşist çabalarına karşın söz konusu dönemde PKK'nin militan önderlerinin geliştirdiği kararlı ve özverili direnişler, çok az halkın tarihinde rastlanabilecek denli soylu, görkemli ve tarihi anlam ve önemle yüklüdür. Çağdaş Kawa **Mazlum DOĞAN** ile başlayan, **Dörtler** ile alevlenen ve **14 Temmuz direnişçileri**yle sürekli kılınan insanlık onurunu, ulusal kimliği ve haklı davamızı sahiplenme direnişleri, parti çizgisinin savunulması, korunması ve dönemin taktiğinin uygulandığının da açık ifadesidir. Dolayısıyla zindan cephesindeki savaşım PKK militan önderlerini kararlı direnişleriyle 1984 yılına getirdi ve düşmanın amaçlarını boşa çıkardı.

1984 yılından itibaren şanlı 15 Ağustos Atılımı'yla başlatılan gerilla mücadelemizin rolü ve öneminin iyi bilince çıkarılmaması, dolayısıyla yanılgılı bir değerlendirmeye varılması ve zindan cephesinin halen mücadelede ilk planda ele alınması durumu yaşanmış ve bu yönlü bir sürecin içerisine girilmiştir. Yine bu süreçte daha çok iç yapı ve önderlik sorunuyla uğraşılmış ve gerilla mücadelesi üzerine yoğunlaşma derinleştirilmemiştir.

Dolayısıyla muhtemelen daha sorgu sürecinde düşmana teslim olan ve önüne kapsamlı görevler konulan Şener provokatörüne kendini konuşturabileceği zemin bırakılmış ve düşman da zindan cephesindeki bu durumu değerlendirerek imha sürecini bir rehabilitasyon (düzenle uyum sağlatma) sürecine dönüştürmüş ve bu politikasını da sinsice yürütmüştür.

Mazlum, Kemal, Hayri'lerden sonra gelen zindan önderliği, böylelikle zaaflı bir konumu yaşamış ve bunu yapıya da yaşatmıştır. Öyle ki, zindan cephesi gerilla mücadelesine hizmet ve destek sunan bir alan haline getirileceğine, gerilla mücadelesine, adeta zindana hizmet yönünde yaklaşılmıştır.

Biz, orada direnilmedi, fedakarlık, çaba, partiye bağlılık sergilenmedi demiyoruz. Ancak bu yanılgılı yaklaşım PKK çizgisini kavrama ve önderlik gerçeğini anlamadan uzak bir yapı oluşturdu. Nitekim böyle bir yapının dışarı çıktığında; ya düzenle bütünleştiği, ya da parti saflarına geldiğinde bile uzun bir süre yapımızla kaynaşmada zorluk çekerek rehabiliteye uğramış kişiliğini parti ortamına dayattığı ve yapıyı kendisiyle uğraştırdığı bilinmektedir.

Bu durumu gören ve mutlaka aşılması gerektiğine dikkat çeken Parti Önderliği'nin mücadelenin her alanına olduğu gibi bu alana da yüklendiğini, zindan direnişine hakettiği değeri vererek bunu doğru rotaya oturtmaya çalıştığını ve bu doğrultuda gerçekleştirilen **Zindan Direniş Konferansı**'yla düşmanın zindanda geliştirdiği tüm politikalara ve döneme en uygun cevabın verildiğini biliyoruz. Bu süreçte düşmanın rehabilitasyon politikasından etkilenen belli bir kesimin yaklaşımında tutuculuk görülmüş ve partiyi doğru kavramaları, PKK'lileşmeleri noktasında yoğun bir çaba gerektirmişse de, bu durum zamanla aşılmıştır. Şener provokasyonunun gerçeğini görüp kavrama ve buna karşı zamanında gerekli tavrı almada da çok olumlu bir pratiğin sergilendiği söylenemez. Ama yapının ezici çoğunluğu Parti Önderliği'nin ve partinin çabalarına, kazanmayı, iknayı esas alan sabırlı çabalarına doğru karşılık vermeye çalışmış, küçük bir azınlık ise bunları kavramakta zorlanmıştır.

Sonuç olarak, gerçekleştirilen Zindan Direniş Konferansı, düşmanın rehabilitasyon politikasının etkilerini açığa çıkararak mahkum etmiş ve zindandan çıkan ve hala orada bulunan tüm yoldaşların partiye doğru katılımının önünü açarak, düşmana karşı verilmiş çok anlamlı ve önemli bir cevap olmuştur.

Bu gerçek tüm yönleriyle bilince çıkarıldığında zindan tutsakları açısından Zindan Direniş Konferansı'nın önemi ve direnişçiliğin PKK'lileşmesinde oynadığı rol daha iyi görülür. Zindan Direniş Konferansı partiyle bütünleşmede, çizgi devrimciliğine ulaşmada, PKK'nin taktiğini kavramada bir dönüm noktasıdır. Bunun anlamına uygun bir yaklaşımın sizler tarafından da gösterileceğine inanıyoruz.

Biz ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi delegeleri olarak bu aşamadan sonra zindan cephesinin netleştiği, düşman oyunlarının boşa çıkarıldığı ve artık siz yoldaşlarımızın önünde muazzam bir partileşme kapısının açıldığı inancındayız. Bu kapıdan girerek kararlıca yürüyeceğinize dair güvenimizin her zamankinden daha çok pekişmiş olduğunu belirtmek isteriz.

Parti Önderliği'mizin belirleyici çabalarıyla hem düşmanın zindan üzerindeki oyunları boşa çıkarılmış ve hem de Şener tasfiyeciliğinin tasfiyesi gerçekleştirilerek zindan direnişinin rolü ve önemi tarihteki yerine oturtulmuştur.

Gün, artık bu doğrultuda yürüme, ilerleme ve parti çizgisinde mesafe kaydetmenin, Apocu ruh ve bilinçle ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında gerekli görevlerimizi layıkıyla yapmanın günüdür; bu kadar aydınlatılmış gerçekler ışığında herhangi bir kaygıya veya endişeye yer vermeden zaferden zafere koşmanın günüdür.

Halkımız ulusal ayaklanma ve ordulaşma sürecine girerken, gerillanın kurulması yolunda önemli mevziler kazandığı savaş hükümeti sürecinde görevlerinizi layıkıyla başaracağınıza ve bu konuda bizim de üzerimize düşen görev ve sorumlulukları yerine getireceğimize güven ve inancımız tamdır.

Bu temelde Kongremizin bizleri başarmaya mahkum kılan ruhuyla sizleri selamlar, özgür ve bağımsız Kürdistan yolunda mücadelede başarılar dileriz.

– Bijîn PKK, ERNK û ARGK!
– Bijî Serok APO!

24 Aralık 1991
ERNK Avrupa Örgütü
II. Kongresi Delegeleri

Bu anlamda isabetli bir merkez seçimine dikkat etmeliyiz.

Yapımız toplantı halinde genellikle normaldir, toplantıdan iki-üç ay sonra da normaldir, ondan sonra eski tarza düşüyor. Mesela şimdi herkes bahsettiğimiz anlayışlara düşmandır. Fakat savaşımı sürekli kılmak gerekiyor. Örgütü tıkatan, gerileten, apolitik hale getiren, çizgi konumundan saplantıya sokan anlayışlara savaşım sürekli olmalıdır. Bizim Parti-Cephe anlayışıyla, bu Avrupa'nın yaşam anlayışı savaşım halindedir. Mesela şimdi biz bu toplantıyla birlikte duruma egemeniz, üç ay bizim Parti-Cephe anlayışımız Avrupa genelinde çalışmalarda egemen olur; üç ay sonra Avrupa anlayışı tekrar uç vererek egemen olmaya çalışır. Yavaş yavaş denge kurulur, bakarsın toplantı arası daha uzarsa, o da egemen olmaya çalışır. Onun için hemen sonra bir atılım daha yapmak lazım. Hep böyle oluyor. Böyle olmaması için daha kalıcı, daha sürekli bir militanlığı, bir ruhu egemen kılmak için yenilenmek gerekir. Her arkadaş bir bölgeye gidiyor, sürekli yenilenme olmalı ve bu konuda Partinin yayınları, çözümlemeleri temel malzemedir, gerekli gıdayı ve ruhu verebilir. Bunda duyarsızlık yapmayalım, sürekli üzerinde duralım, o zaman başarırız.

Kapanış konuşması

Kongre süreçlerine yeniden doğuş denilir. Kongre yeniden doğuş sürecidir. O anlamda, yapmış olduğumuz bu Kongre de, Avrupa örgütlenmesi için yeniden bir doğuş süreci olabilir. Dolayısıyla önemli bir dönüm noktası olması mümkündür. Bunun olabilmesi için önümüzdeki pratik sürece burada eleştirilen anlayışları aktarmamak, pratikte onları mahkum etmek, esas Parti-Cephe çizgisi ve önderlik hattının yaşama geçirilmesine yol vermek kesin gereklidir. Yani bu noktanın gerçekten bir çıkış noktası olması için bu şarttır.

Herkes buradaki anlayışı ve ruhu pratiğe taşırma, ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi'nin, 4. Parti Kongrersi'nden esinlenen ruhunu pratiğe taşırma görevi ile karşı karşıyadır. Ve yine burada tespit edilen bütün olumlu değerlerin korunması, yaşatılması karşısında herkes sorumludur, sorumlulukla karşı karşıyadır. Önemli bir dönüm noktası olması, ancak bu sorumlulukların iyi bir biçimde bilince çıkarılıp, pratiğe geçirilmesiyle mümkündür. Yoksa vasat bir toplantı olarak da geçmeye mahkum olabilir. Bu toplantının başarısı bundan sonraki pratiğe yönelimdir. Buna katılan kadroların bundan sonraki sürece yaklaşımından ortaya çıkar.

Şimdiden biz, bu toplantı için çok başarılıdır ya da çok başarısızdır gibi bir kesin yargıya varamayız. Ancak normal kurallar içinde geçtiğini, bazı sorunları çözümlediğini, süreci tırmandırmak için bazı tespitleri yaptığını belirtebiliriz. Bu anlamıyla öyle fazla geri, ilkel ya da çizgi dışı bir konuma düşmemiştir. Bu yönüyle bir başarıdır.

Avrupa faaliyetlerimizi değerlendirdik. Bunu değerlendirirken, geleceğe iyi yön verebilmek için yapılması gerekenin nasıl yapılacağını bilerek değerlendirmeye çalıştık. Avrupa çalışmalarının geldiği nokta çok geri bir nokta değildir. Ama döneme uygunluk arzeden bir nokta olmadığını da belirttik. Fakat şu kesin ki, bütün Avrupa faaliyetlerinin tarihinde en yüksek zirvedir. Birçok yöndeki çalışmalarıyla bu böyledir. Kitlesel gücüyle, kadrosal gücüyle, bağlantılarıyla, ülkeye yönelik yaklaşımlarıyla ve yine ülkeye kattığı değerleriyle bu böyledir. Fakat bunu süreçle karşılaştırdığımızda küçülüyor, cüceleşiyor. Ama Avrupa özgülünde ele alınırsa, bu en yüksek bir düzeydir. Bunun değerini bilmek, bunu bu noktadan alıp daha ileri noktalara çekmek için burada çözümlemeler yapıldı. Daha ileri noktalara çekmek göreviyle de herkes karşı karşıyadır.

Bu sonuç konuşmamızda, biz, Parti Önderliğinin de talimatıyla bazı özgün konular üzerinde de durmak istiyorduk. Fakat zaman darlığından dolayı bu mümkün olmuyor. Pratikte edinilen tecrübeler, bundan sonra dikkat edilmesi gereken hususlar nelerdi, bu konuları biraz daha derinleştirerek ortaya koyma gibi bir hazırlığımız vardı. Ancak zaman darlığı var, yine de diyebiliriz ki bu konu toplantı süresi boyunca zaman zaman yansıtıldı, zaman zaman çeşitli biçimlerde ortaya konuldu. Bu açıdan yeterlidir diyebiliriz. Önemli olan bu altı gün boyunca gelişen böylesi bir süreci toplu bir sonuçla, topyekün bir yaklaşımla pratiğe geçirebilme yeteneğini, becerisini ve dürüstlüğünü gösterebilmektir. Bu konuda herkesin belli bir tecrübesi de vardır. Bundan sonraki mücadele süreci, çok hareketli bir süreç olacaktır. Ve zaten bu toplantının önemi de oradan geliyor. Bu hareketli süreci başlatacak olan bir toplantı olmasından ileri geliyor. Dolayısıyla bu toplantıya katılmak bile kendi başına hem bir şans, hem de bir sorumluluk taşıyor. Toplantıya katılan her arkadaşın bundan böyle bütün Avrupa çalışmaları karşısında kendini sorumlu görmesi ve toplantı kararlarının bütün süreç boyunca yaşama geçirilmesi için kendisini bir koruyan, bir uygulayan durumunda görmesi şarttır. Böyle yaklaşılırsa, çizgiye uygunluk, doğrultuya uygun bir yönlendirme, yönetme, uygulama ve yürütmeden bahsedilebilir. Bütün sorunlarımız ortaya konuldu ve her arkadaş biliyor. Artık kimse bizim sorunlarımız hakkında bilinçsiz değildir. Herkes sorunları biliyorsa o zaman bunu her şart altında, her yerde uygulamak için temel bir öğe olmalıdır. Böyle olursa Avrupa faaliyetleri kesinlikle bir ivme kazanır. Çünkü bütün koşulları ivme kazanmaya, gelişme yapmaya, bunu yaşamaya müsaittir. Zemin buna uygundur. Gereğini yapmak pratikçilere, yönlendiricilere kalmıştır. Yönlendirici bir merkez seçtiniz. İster merkeze seçilsin ister seçilmesin her arkadaş bu görevlerden sorumludur ve herkes belli düzeylerde görev alacaktır.

Sorumluluk, herkes için eşittir. Kişinin, bunun güçlü uygulayıcı kadrosu olarak kendini görmesi işin yarısıdır. Başarının elde edilmesinin önemli bir parçasıdır. Dolayısıyla bütün arkadaş yapısı böylesi bir yaklaşımla karşı karşıya ve bunda görevlidir. Böylesi bir yaklaşıma girmemek beraberinde bir suçluluğu da getirir. Bunun için tarihin bu önemli döneminde tarihe karşı gerçek rolün oynanmaktadır için Parti-Cephe çizgisi ve doğrultusunda yürümek ve mutlaka zaferi yakalayan tarzı yaşama geçirmek önem taşımaktadır.

Mücadelemiz çok önemli tarihi süreçten geçiyor. Bu toplantımızın gerçekleştiği bu günlerde gelişen olaylar bile, mücadelemizin bundan böyle nasıl hareketli geçeceğini bize çok iyi gösterdi. Bugün ülkenin her yanı müthiş bir gerginlik yaşıyor. Düşman güçlerle devrimci güçler her alanda hem kitlesel bazda, hem gerilla bazında bir çekişmeyi yaşıyor. Ve bu, muhtemelen daha da devam edecek, giderek tırmanacaktır. Böylesi bir süreçte bizim partisel hazırlıklar da, cephesel hazırlıklarımız da bilinıyor. Bizim Avrupa'dan buna güçlü bir katılımla bu süreci daha da hareketlendirmemiz, güçlendirmemiz gerçek, özgür demokratik bir ülkenin yaratılması yolunun artık yakalanması, bu yolun artık kesin bir biçimde sonuca götürülebilecek bir yaklaşımla kısaltılması anlamına gelir. Bunun için de toplantımız devrimin zafere daha hızlı adımlarla yürümesi, bu adımlara ivme kazandırması, bu adımları daha da kesinleştirici zafer adımlarına dönüştürmesi bakımından önemli bir işleve sahiptir. Bunu az çok adına layık bir biçimde gerçekleştirmeye çalıştık. Yetersizliklerimiz olabilir. Fakat gücümüz budur, bu kadar yapabildik ama biliyoruz ki, bu güç az değildir. Bu güçle biz çok şey de yapabiliriz. Yani bu toplantıyı yapabildiysek, bundan sonrasını da iyi ilerletebiliriz.

Özellikle bütün yoldaşların birbirlerine bu anlamda güven duyması, yeni arkadaş yapısının önünün açılması, sürekli eskilere takılıp kalmaması büyük bir önem taşıyor. Önemli bir yanılgı da eskilere takılıp kalma, daha sonra eski kötü çıkınca hayal kırıklığına uğramadır. Bunu aşan bir yaklaşıma, tamamen gücünü yenileyen, yenileyebilen, bu anlamda cesareti, teşebbüsçülüğü kendisinde geliştirebilen bir yapılanmaya ulaşmak Avrupa çalışmaları için çok önemli ve can alıcı bir noktadır. Eskilerin kendisini değiştirmesi, yenilerin bu güçle ve cesaretle pratiğe yönelmesi ve böylece yenilenmenin sağlanması, Avrupa örgütlenmesinin kendi rolünü gereğince oynamasını da beraberinde getirir. Rolün oynanması ise, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'a ulaşmanın daha da erkenleşmesidir. Bu kutsal ve tarihi adımlara güçlü katkıların sağlanması anlamına gelir ki, bu hem Avrupa örgütü açısından ve hem de bu örgüte emeği geçen her arkadaş açısından çok tarihi, kutsal ve şerefli bir görevdir. Tarihin bu döneminde bu şerefli göreve sahip olan bütün arkadaşlar bu bilinç ve sorumlulukla önümüzdeki sürece yaklaşırlarsa başarmayacakları hiçbir görev yoktur. Çünkü bunun için gerekli olan zeminleri Partimizin genel hattı, genel mücadelesi, doğrultusu ve önderlik çizgisi yaratmıştır. Gerekli gücü, gerekli imkanı ve olanakları sunmuştur. Geriye gerçekten bu şerefli göreve doğru-dürüst sahip olmayı becermek kalıyor.

Kısaca toplantıyı sonuçlandırırken, son olarak belirteceğimiz nokta budur. Herkesi, zafer yolunda ilerleyen bir hareketin içinde daha aktif olmaya ve büyük fedarkarlık yapmaya çağırıyoruz. Toplantıdan ayrıldıktan sonra biribirimizi görmeyebiliriz. Kuşkusuz birbirimize bağlılık olacaktır, birbirimize bağlılığı Cephenin çeşitli alanları içinde direnişi yükselterek göstermek durumunda olacağız. Ve yine birbirimizi selamlamamız da bu biçimde, ancak bulunduğumuz alanlarda direnişi yükselterek olabilir. Tarihin bu döneminde tarihin bize yüklediği görevler vardır. Ve herkes kendi alanında kendi görevlerine doğru sahip çıkarsa, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı yakalamamız tarihin bu anında her zamankinden daha çok olasıdır. Bunun için zaferi yakalamak arzusuyla, istemiyle, ruhuyla düşmanın üzerine yürüyeceğiz. Dolayısıyla herkesin bu ruhu buradan bütün alanlara taşıması, gerek Avrupa'da gerek Avrupa'nın dışında bu ruhun bir taşıyıcısı, bir temsilcisi olması görevi, zaferi ve başarıyı yakalayacak olan temel halkadır.

Evet burada resmi toplantımızı sonuçlandırıyoruz. Herkes burada geçen süreci ve anı iyi değerlendirecek, belleğinde yaşatacaktır. Dolayısıyla değerini bilmek gerekiyor. Bu kadar yoldaşın, bu kadar zorlukların olduğu bir ortamda biraraya gelip, anlamlı bir tartışmayı sürdürmesi, ülke ve halk adına bir temsil gücü olarak resmi bir bileşimde bulunması epey anlamlı, duygulu ve heyecanlıdır. Gittiğimiz her yerde bu heyecanı, bu anı yaşatacağız.

Bu doğrultuda, bağımsız ve özgür Kürdistan'a yürüyüşte bütün arkadaşlara şimdiden bütün başarılar diliyoruz.

Halk Ordumuz ARGK'nin değerli komutan ve savaşçılarına!

Cephe çalışmalarımızın önemli bir alanını teşkil eden Avrupa sahasında, 19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında gerçekleştirilen ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, yetkin bir katılım ve temsil düzeyiyle başarıyla sonuçlandı.

Ülke zemininde yürütülen ulusal kurtuluş savaşımızın bugün geldiği ulusal ayaklanma ve savaş hükümeti inşasını gerçekleştirme sürecinin yüklediği görev ve sorumluluklarının bilinciyle gerçekleştirilen Kongremizde geçmiş pratik, bir eleştiri süzgecinden geçirilerek zengin tartışmalarla, sağlıklı kararlara ulaşıldı.

Cephemizin öncüsü PKK'nin gerçekliği ve mücadele koşulları dikkate alınarak gerçekleştirilen Kongremiz, daha çok bir Parti-Cephe Konferansı niteliğinde ele alındı ve cephe çalışmalarının başına parti öncülüğünün oturtulması hedeflendi.

İçinde bulunduğumuz süreç, ülke ve parti tarihimizde yaşamsal bir öneme sahiptir. Artık ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve kendi halk iktidar organlarımızı yaratarak hükümet olmaya gitme sürecinde bulunuyoruz. Bu süreç ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm alanlarına çok büyük sorumluluk ve görevler dayatmaktadır. Bu nedenle şimdiye kadar layıkıyla yerine getiremediğimiz görevleri, böylesine hayati bir dönemde ne pahasına olursa olsun başarmak bizim için asla vazgeçilemeyecek bir görevdir, bir sorunluluktur.

Bu sürecin gelişmesinde ülkede verilen gerilla mücadelemiz belirleyici bir rol oynamaktadır. Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da gerillamız ve yürütmekte olduğu silahlı savaşımız tüm gelişmelerin anası olmaya devam edecektir. Hiç kuşkusuz, halkımızın topyekûn ayağa kalktığı, ordulaşıp ayaklandığı, gerillalarımızın ülkenin tüm alanlarında düşmana darbe üstüne darbe vurduğu ve hükümet olmaya gittiğimiz bir dönemde Avrupa çalışmalarının da sürece katacağı belirli roller olacaktır.

Cephemizin Avrupa Örgütü'nün II. Kongresi'nde bu görev ve oynanması gereken rolün üstesinden gelebilmek için geçmiş sürecin çalışmaları, Parti-Cephe taktiğimiz doğrultusunda gözden geçirilip eleştiriye tabi tutulmuş ve mücadelemizin içine girdiği döneme denk düşen bir perspektif ve kararlar dizisine ulaşılmıştır. Bu alandaki çalışmalarımız son dönemde belli bir gelişmeyi yaşamışsa da, hala taktiği geriden takip eden ve bağrında önemli yetmezlikler taşıyan bir durumda olduğu tespit edilmiştir.

Fakat yetmezliklerimizin üzerine yürümede, bunları aşarak ilerletmede Parti Önderliği'nin perspektifleri ve genelde savaşımızın verdiği ruh, gerçek savaşan ve direnen PKK ruhunun bize gerekli gücü vereceğini biliyoruz. Ancak ve ancak partiye doğru bir katılımla, çizgi devrimciliğine ulaşmayla kazanacağımıza inanıyor ve mutlaka buna layık olma kararlılığımızı dile getiriyoruz.

Avrupa'daki çalışmalarımız, genel faaliyetlerimizin bir parçasıdır. Dolayısıyla bizde yaşanan yetmezlikler genelde de yaşanmaktadır. Ama kahraman ordumuzun siz değerli komutan ve savaşçılarının da geçmiş pratikten çıkarılan dersler temelinde önümüzdeki dönemin tarihiliğinin bilinci ve sorumluluğu içinde sürece yöneleceğine ve gereken karşılığı mutlaka vereceğine inanıyoruz, bunu bekliyoruz.

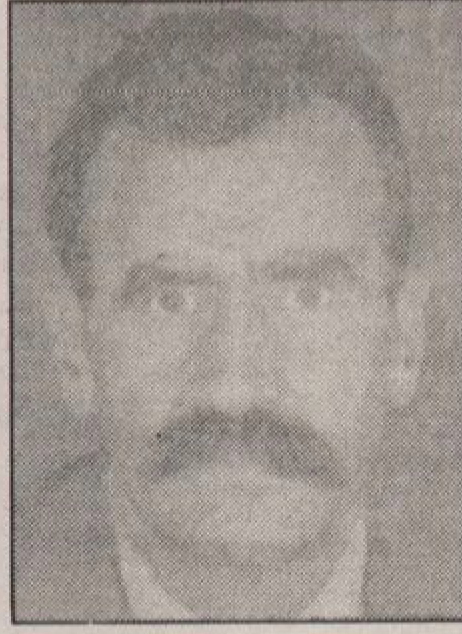
Biz de ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi delegeleri olarak, güçlü bir kararlılık düzeyi ile sürecin bizden beklediği görev ve sorumlulukların yüksek bilinciyle görevlerimizi mutlaka başaracağımızı belirtiyor, yüksek başarı dileklerimizle devrimci sevgi, saygı ve selamlarımızı sunuyoruz.

24 Aralık 1991

ERNK Avrupa Örgütü
II. Kongresi Delegeleri

Hizbullahçılar adıyla hareket eden sahtekarlar kimdir?

Kürdistan'ın sömürülüş tarzı, Kürdistan'da karşı-devrimin uyguladığı savaş yöntemleri, dünya insanlığının görebileceği en son yöntem ve vahşetlerden olacaktır. Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin uyguladığı özel savaş yöntemleri, karşı-devrimlerin ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı uyguladıkları yöntemlerin en yoğun bileşkelerindendir. Kürdistan tarihine baktığımızda aşiretçi-feodal yapının sürekli yaşatılarak ve buna koyu bir din sömürüsü de eklenerek, böl-yönet yöntemiyle Kürdistan sömürge statüsünde tutulmuştur. Tüm bu nedenlerle Kürdistan'da bitmez tükenmez savaşlar süreklileştirilmiştir. Feodal toplumsal yapının aşiretçi özellikleri halkımız içinde sürekli bir iç savaşı gündemde tutarak dış saldırılara zemin oluşturmuş ve dış güçlerin katliam ve talan politikalarıyla da Kürdistan'ı içinden çıkılamaz bir girdap haline getirmiştir. Sömürgeciler bu girdabı sürekli beslemiş ve bunu Allahın Kürtlere lütfu diye, Kürt insanına benimsetmeye çalışmıştır. Bugün bilimsel temellere dayanmayan hiçbir ideoloji yaşam şansı bulamazken, Türk sömürgeciliği aslı-astarı olmayan, bilimsel dayanaklardan yoksun, çağın kabul edemeyeceği Kürdistan politikasını devam ettirmekte hala ısrar etmektedir. Bu politikalara maruz kalan Kürt halkı, daha 15-20 yıl önce bunların Allahın bir lütfu olduğuna inandırılmıştı. Bu gerçek hala da tüm yakıcılığıyla feodal-aşiretçi ve reformist kesimlerin taptığı bir inanç şekli olmaktadır. Türk sömürgeciliğinin eşine rastlanılmayan bir politikası da kul ve Allah arasına girmek olmuştur. "Allah'ı memnun etmek isteyen önce beni memnun etmelidir" diyerek halkımızı yüzyıllar boyu kendine kul-köle etmiştir. Türkçede, çaresiz kalındığında yalvarma anlamında kullanılan "Kulun kölen olayım" cümlesi bu politikanın anlamlı bir ifadesi olmaktadır. Bu politika kılıçla kelle uçurma yönteminin de kaynağının kendisidir. İyi incelenirse Türk egemen sınıflarının tarihleri boyunca hiçbir dinin gereklerini yerine getirmedikleri görülür. Zaman ve mekan uyumları içinde bir din politikası gütmüşlerdir. Türk sömürgecilerinin gelenek ve göreneklери iyi incelendiğinde bu durum oldukça çarpıcı bir şekilde görülecektir. Sabit bir dini inanca sahip olmadıklarından da, yüzyıllarca egemenlikleri altında bulundurdukları halkları hiçbir zaman dini ve kültürel olarak etkileyememişlerdir. Çünkü dini, sürekli başka halkları imha etme ve esaret altında tutmanın bir aracı olarak kullanmışlar ve insanların inançlarını başlarına adeta bir Demokles'in kılıcı yapmışlardır. Türk sömürgeciliği kendini kul ve Allah arasında bir tampon olarak görmüş, insanın "insanım" demesi için gerekli tüm özelliklerini en vahşice imhaya tabi tutmuştur. Bu azgın sömürgecilerin tarihlerinde rastladığımız, ancak dünya tarihinin hiçbir sürecinde rastlayamadığımız, "dini zorla alma" gibi utanılası durumlar da vardır. Yavuz Sultan Selim, halifeliği almak için Mısır'a sefer düzenleyerek halifeye kılıç zoruyla "Ben Yavuz Sultan Selim'e kendi rızamla halifeliği verdim" diye bir ferman imzalatan ve halifeyi boğdurduktan sonra kendini halife ilan eden biridir. Bu Osmanlı padişahı, Türk egemen sınıfının ne kadar "dindar" olduğunun anatomisidir. Türk egemen sınıfı, dünya insanlığına hiçbir şey bırakmamıştır demek, elbetteki bir haksızlık olacaktır. Türk sömürgeciliğin vahşet tarihi, insanın ne denli vahşileşebileceğinin en uç noktasını ortaya koyar cinstendir.

Süryani halkına mensup yurtsever Mihail Bayro 3 Aralık 1991 günü kendine "Hizbullahçılar" adını veren kontr-gerilla elemanları tarafından Hezex'teki dükkanında vahşice katledildi. Sömürgeci Türk devleti bu katletme olayıyla dini çelişkiler yaratmayı amaçladı.

TC'nin islam anlayışı

İslamlığı, halkların haklarını gasp etmek için kabullenen Türk sömürgeciliği, islam dinini kabul ederken bir saniye dahi düşünme gereği duymamış, "İslamlığı yayıyorum" adı altında halkları katliamlara tabi tutarak İslam dinini tamamen özünden boşaltmıştır. Oysa İslam dini insanlığa hizmet temelinde doğmuş, İslam ideolojisi halkların ulusal ve toplumsal devrimlerine çeşitli katkılar sunmuştur. Bu dinin amaç ve ilkeleri de bilinmektedir. Türk sömürgeciliği Kürdistan'da "İslamlığı uyguluyorum" adı altında, dinsizliği geliştirmiş, kendisine tanrısal bir misyon yükleyerek Kürt halkını kul-köle durumuna getirmişti. "Benim talanıma ve katliamlarıma başkaldıran kafirdir, dinsizdir" diyerek faşist rejimini evrensel bir kudret gücüne sahip olarak lanse etmiş ve bu mekanizmanın sağlıklı yürümesi için de şeyh, hoca, seyit, pir gibi dini simaları da kendine dua ettiren bir konuma getirmiştir. Bunları, baskı altında tutarak katliamlarına ve talanlarına dinsel maskeler uyduran birer kukla haline getirmiştir. Bu yüzden bir kaç yıl öncesine kadar cemaatın önündeki hoca Kur'an sayfalarındaki ayetleri okumaya başlamadan önce, "Allah Türk devletine zeval vermesin" diyerek devletin yüce ve kutsallık korkusunu cemaata bir kez daha hatırlatması anlaşılırdır. Bu amaçla, "Devletin kestiği parmak acımaz" sözü en yaygın kullanılanıdır. Bu söz, devlet güçleri Kürt halkının namusunu, malını, canını kendi canları istediği zaman kullanma hakkına sahiptir ve devletin tüm bu vahşetleri yüce tanrının buyruğudur temasını işlemektedir. TC, İslam dininde büyük değer verilen ana, baba, yurt, toprak, tarih gibi sözcükleri dahi en katı bir şekilde gaspetmiştir. Kürdistan'da dinsel-mezhepsel çelişkiler yaratarak babayı oğula, kardeşi kardeşe kırdırtmıştır. Yıllar yılı Kürdistan'ı bir kan gölüne çevirirken, halkların dinsel farklılıklarını da en alçakça bir temelde kullanarak, Kürdistan'ı sürekli iç savaş ortamında tutmuştur. Ermeni katliamında "Bunlar kafirdir, namusları, vicdanları yoktur" safsatalarıyla Kürt halkını yaptığı katliama ortak etmek istemiştir.

Yine Dersim ve Şêx Seîd ayaklanmalarında, mezhepsel çelişkileri bu tarzda kullanarak halkımızı birbirine kırdırtmıştır. İstisnasız her isyanda insanlarımızın dini duygularını en alçakça bir şekilde kullanarak sonuç almaya çalışmıştır. Türk sömürgecilerinin tarihlerinde böylesi örnekler oldukça çoktur. Daha dün gibi hatırladığımız Gürrgum(Maraş) katliamı da böylesi bir senaryonun ürünüdür. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla geliştiği bir dönemde böylesi bir katliam tesadüfi olamaz. Tamamen planlı, programlı bir hazırlık evresiyle başlatılan katliam, tarihin 1970'lerde bir kez daha tekerrüründen başka birşey değildir. Hızla gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine gözdağı vermek ve ileriye dönük olarak bu çelişkiyi derinleştirmek için bu katliamı, gelişen mücadele önünde bir set durumuna getirmek istediler. Gürrgum'un en uygun yer olarak. seçilmesi de oynanan oyunun ne denli kapsamlı ve alçakça olduğunu göstermektedir. TC sıkıştığı her dönemde dini maskeyle istisnasız katliamlara girişmiştir. Faşistler eliyle kapsamlı bir katliam yapılarak devrim cephesine bir imha mesajı verilmek istenmiştir.

MHP, devletle devrim güçleri arasında bir tampon görevi üstlenen kontr-gerilla elemanlarının çatısal ismidir.

Hiçbir sol örgüt MHP'nin bu rolünü yeterince görememiş ve ayrı bir statüde değerlendirerek, yıllar yılı asıl hedefin yerine Don Kişot'un yeldeğirmenleriyle çarpışmasının benzerini sol hareketleri yaptı. Bu gerçeği ancak bugün görebilmişlerdir. Gürrgum-Çorum, Sivas ve bugün Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde yapılanlar aynı senaryonun devamıdır. Taktiğin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesince boşa çıkarılmasıyla, TC tam bir çözümsüzlük girdabına girdi.

Tam da bu süreçte yeni bir kurtarıcı rolle 12 Eylül faşist cuntası yönetime el koydu. 12 Eylülcülerin ellerinde abdestsiz olarak en çok tuttukları yine "Kur'an-ı Kerim" kitabı oldu. "Herşey 12 Eylül faşizmi için" sloganı ile din adına dinsizliği, namuş adına namuzsuzluğu alabildiğine geliştirdiler. Kürt halkı için yıllarca Ermeni, Rum, Dağlı Türk nitelemeleri kullanarak, onları bu isimler altında Kürdistan'da savaştırdılar. Milyonlarca bildiri, broşür, pul vb. helikopterlerle havadan atarak Kürdistan'da propagandaya giriştiler.

"Dinsizdirler, kafirdirler" diyerek Kur'an ayetleri dışında aslı-astarı olmayan ayetler yazdırarak halkımızın dinsel duygularını kendi barbarlıklarına alet etme kampanyası başlattılar. Türk-İslam sentezi adı altında İslam Ülkeleri Konferansı, İslam ülkeleriyle dayanışma toplantıları yapılarak katliamcı ruhunu meşrulaştırma yöntemlerini arayıp durdular. Ulusal sorunumuzu dinsizlikle itham ederek halkları cihada çağırdılar. Amaç; emperyalist babaların can güvenliğini tehdit eden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini Ortadoğu'da tecrit etmekti. Halkları bu yolla esaret altında tutma planları yapmaktaydılar. Dersim, Gürrgum, Çorum ve birçok yerde oynanan oyunun de-

Halkımıza ve kamuoyuna

Türk devletinin denetimindeki cinayet şebekeleri halkımızın kanını akıtmaya devam ediyor.

Türk devletinin Özel Harp Dairesi'ne bağlı çeşitli cinayet şebekelerinin halkımıza karşı sürdürdüğü örgütlü, planlı ve sinsi katliamlarından birine daha tanık olundu. Partimiz PKK'nin sempatizanı dürüst-yurtsever insanımız **Mihail Bayro** 03.12.1991 tarihinde bu cinayet şebekeleri tarafından Hezex(İdil) şehir merkezinde alçakça katledildi.

Yurtsever-dürüst insanımız **Mihail Bayro**'nun katliamı Özel Harp Dairesi'nin kontr-gerilla teröristlerinin uzun bir süredir, halkımıza karşı yürttüğü sinsi, planlı ve örgütlü cinayet faaliyetinin en son örneğidir. Bundan önce de kontr-gerilla ve buna bağlı kendini çeşitli maskelerle kamufle etmeye çalışan şebekeler; Amed, Êlih, Nisêbîn, Kosar, Midyad vb. alanlarda böylesi vahşi katliamları suçsuz ve dürüst insanlar üzerinde gerçekleştirmişlerdir. Bu cinayet şebekeleri kendi asıl kimliklerini gizleyebilmek ve bu tür eylemler ile halkımızı ne tür çatışmaların içine çekmek isterlerse istesinler, halkımız bu ve benzeri cinayetlerde Türk devletini, bunun Özel Harp Dairesi'ni ve bu dairenin harekete geçirdiği karanlık cinayet şebekelerini sorumlu tutmaktadır.

Yurtseverler, demokratlar!

PKK önderliğinde gelişen silahlı mücadelemiz halkımızda muazzam gelişmelere yol açmıştır. Halkımız bilinçlenmiş, öncüsü etrafında kenetlenmiş ve bütün maddi-manevi imkanlarıyla harekete geçmiştir. Bugün kitleselleşen PKK, dev boyutlarda bir halk savaşının öncüsü durumuna gelmiştir. İşte partimizin silahlı mücadelesinin böylesine dev boyutlu kitlesel bir güce ulaşması ve bunun düşmanı her alanda büyük bunalımlara sokması söz konusudur. En son partimizin uyguladığı seçim taktiğinin başarısı ve ardından gelişen olaylar bunun örneklerinden sadece küçük birini teşkil eder. İşte Türk devleti PKK'nin böylesine kitleselleşmesi, kitlelerin PKK'nin şiarları altında harekete geçmesi karşısında büyük ürküntüye girmiş, bu onu kitlelerden intikam almaya sürüklemiştir. Güya halkımızı korkutmak, yurtseverleri caydırmak amacıyla tek tek katletme taktiğini gündeme sokmuş ve uygulamaktadır. Kısacası bu tür cinayetlerle amaçlanan halkımızın gözünü korkutmak onu haklı savaşımından caydırmaktır. Ancak bu ve benzer cinayetler dün olduğu gibi, bugün de halkımızın daha sıkı ve etkin örgütlenmesine, daha yoğun intifadalarına hizmet etmekten başka bir sonuç yaratmamıştır ve yaratamayacaktır.

Kamuoyuna

En son Hezex'de değerli yurtsever insanımız **Mihail Bayro**'nun katledilmesi olayında da görüldüğü gibi cinayet şebekeleri savunmasız insanlar üzerindeki katliamlarına devam etmektedir. Her cinayetinde değişik yöntem ve taktik kullanan kontr-gerilla bu olayda "İslami" maskeyi takınmayı daha uygun bulmuştur. Ancak bu maske, bu ve benzer cinayet şebekelerinin MİT'in denetim ve kontrolündeki cinayet ve provokasyon şebekeleri olduklarını gizleyememiştir. Başta Hezex halkı olmak üzere Kürdistan halkı bu dürüst insanımıza sahip çıkmakla bu sahte müslümanların maskesini düşürmüşlerdir. Bu "İslami", maskeyi takınanlar birçok yerde yurtsever insanlarımızı katlederek, aslında İslamladinle hiç bir ilgilerinin olmadığını, MİT'in paralı maşaları olduklarını ortaya koymuşlardır. Kısacası kontr-gerillanın bu maskesi de düşürülmüş ve cinayet şebekesi anında teşhir ve tecrit olmuştur.

Gerilla hareketimizden büyük darbeler yiyen, etkin eylemlerimiz karşısında bütün güçleri büyük korku ve paniği yaşayan TC, bu ve benzeri cinayetlerle güya halkımızdan intikamını almaya çalışmaktadır. Ancak PKK'nin bu taktiği boşa çıkaracağı gibi, bu cinayetlerinde hesabı sorulacak ve halkımıza karşı işlenen hiçbir suç asla affedilmeyecektir.

– Yaşasın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
– Yaşasın PKK-ERNK ve ARGK!
– Kürdistan devrim şehitlerinin anısı ölümsüzdür!
– Kahrolsun Türk sömürgeciliği ve her türlü ajan-provokatör güçleri!

ARGK Mêrdîn
Eyalet Komutanlığı

şifre olmasıyla, yeni yönelimler içine giren TC, kontr-gerilla katliamlarını yoğunlaştırdı. Bu kez, aynı oyunu değişik bir isim altında oynamaktadır.

Kontr-gerillanın yeni ismi "Hizbullahçılar"

Ulusal kurtuluş mücadelemiz hızlandıkça, TC tam bir çözümsüzlük girdabına sürüklenmekte ve giderek daha fazla batmaktadır. "Kendimi birkaç gün daha yaşatayım" çırpınışlarıyla, vahşetin içine daha da batıyor. Çırpındıkça can çekişmesi daha da hızlanmaktadır. Çözümü askeri şiddete dayalı bir temelde araması sonucu TC devleti, tarihinin hiçbir döneminde görmediği bir devrimci şiddetle karşı karşıyadır. Devrimci şiddet karşısında içine girmiş olduğu tarif edilemez durumu, günü kurtarma politikası uğruna çağımızda insanlığın tanıklık edebileceği tüm vahşet uygulamalarını halkımıza karşı deniyor. Halkımız ve ordumuz ARGK'nin muazzam eylemliliği karşısında son dönemlerde kontr-gerilla terörünü tırmandıran TC, Gürrgum'da oynadığı oyunu yeniden oynuyor. MİT'in büroları gibi çalışan TC basınının iri puntolarla "PKK-Hizbullah çatışması" adıyla verdiği haberlerle, kontr-gerillayı aklama hedefleniyor. Kontr-gerilla katliamlarıyla halkımızı sindirmeyi hedefleyen TC, halkımızın ulusal birlik ruhunu zedeleme planları yapmaktadır.

Tarihten günümüze kadar Asuri, Ermeni ve benzeri halklardan insanları da katleden TC, bugün de halklar arasında çelişkiler yaratmak için çeşitli provokasyonlar düzenlemektedir. En son olarak Hezex'te dini çelişkileri derinleştirmek amacıyla bölgede büyük saygınlığı olan yurtsever Mihail Bayro'yu katletti. Kontr-gerillanın bu sinsi katliamı oldukça dikkat çekici bir olaydır.

Gerçek Hizbullahçılar kimdir?

Hizbullah partisi (Allahın partisi) hepimizin az çok tanıdığı bir parti. Özellikle Lübnan iç savaşında anti- emperyalist eylemleriyle Ortadoğu'da anılan, İslam ideolojisini savunduğunu iddia eden bir partidir. TC devletinin dini böyle alçakça kullanmasına ve ABD ile olan sıkı bağlarından dolayı TC'ye tepki duyan bir parti. Durum böyle olunca Hizbullahçıların Kürt halkına karşı eylemler geliştirmesi düşünülemez.

Lübnan'da ABD emperyalizmine karşı yoğun eylemler geliştiren Hizbullahçıların Nisêbîn, Farqîn(Silvan), Hezex(İdil) ve Êlih(Batman)'de yurtseverleri "vurması" ve TC polisinin denetiminde elini kolunu sallayarak olay yerinden ayrılması ilginçtir. Bir ideolojik hareketin mekan farklı da olsa bu denli kendisiyle çelişmesi mümkün değildir. Durum böyle olunca Kürdistan'da halkımıza karşı katliamlara girişen Özel Harp Dairesi'nin elemanları kontr-gerillaların, kendilerine bu ismi takarak katliamlar yapıyor ve halkımızı birbirleriyle uğraştırarak zaman kazanmak istiyorlar sonucuna varabiliriz. Kontr-gerillanın İslamcılığı, Ecevit'in solculuğu gibidir açık ki.

Özellikle son dönemlerde Hezex, Nisêbîn, Farqîn ve Êlih'te değişik görüşlerde olan esnafların dükkanlarının bombalanması, halkımızı birbirine kırdırtmanın hesaplarıdır. Bugün halkımız dinin gereklerini onurluca yerine getirmektedir. Yani dinine bağlı insanların bu vahşetleri yapmayacağı da ortadadır. Sonuç olarak, kendilerine Hizbullahçılar ismini takanlar kontr-gerillanın ta kendisidir.

Ne yapılmalıdır?

Bu konuya açıklık kazandırmak için Başkan APO'nun bir değerlendirmesini olduğu gibi aktarıyoruz.

"Devrimci tutum ve görevler ne olmalıdır?

O halde görevimiz, özellikle tehlikeli bir hal almış bulunan ve en çok ideolojik olarak teşhir ve tecrit etmemiz gereken bu tarikatların maskelerini düşürmek, bunların islamla ilgilerinin olmadığını, islamı sömürücü amaçlar için alet olarak kullandıklarını, tamamen bir ajan faaliyet olduklarını, ulusal kurtuluş mücadelesine dayatıldıklarını kapsamlı olarak göstermek ve bunları etkisizleştirmektir. Çünkü çığ gibi gelişen bu tarikatlar ülkemizde ajan çeteleri durumuna gelmişlerdir. Bir yerde eli silahlı korucu çeteleri, bir yerde bu tarikat çeteleri vardır ve gerçekte her ikisi de çetedir. Birisi maddi-silahlı çete, diğeri de manevi, yani elinde sahte kitapları olan çetedir. Fakat ulusal kurtuluş mücadelemize karşı görevleri aynıdır: Bastırmak, kitle temelini daraltmak ve yenilgiye uğratmak. Bizim de görevimiz, bunların maskelerini düşürerek dinle ve islamlıkla alakalarının olmadığını ortaya koymak ve şimdiye kadar yürüttükleri tahribatların hesabını böylece sormaktır.

Bu bağlamda, dinin anti-emperyalist, anti-sömürgeci bir temelde ve halkın tarihi geleneklerine uygun bir mücadele aracı olarak kullanılmasına önayak olmak gerekir. Bir İran deneyiminde olduğu gibi, anti-emperyalist, radikal çıkış örneklerinden yararlanarak, bunların olumlu yönlerini kendi koşullarımızda değerlendirerek ve daha olumlu bir karşılık vererek sonuç alabiliriz. Bu sonuç; din silahını faşizm ve emperyalizme karşı kullanabileceğimizi gösterir. Kullandıkları bu silahı onlara karşı doğrultmak ve böylece onlara hakkettikleri cevabı vermek en doğru devrimci tutum oluyor. Bu konudaki görevlerimizi her zamankinden daha iyi görmeli, şimdiye kadar yerine getirmediğimiz görevleri yerine getirmek için, halkın dini duygularına saygılı olmalı, değer vermeli, dinin gerçek ilerici-devrimci özünü değerlendirerek bu silahla bu gerici ajanları ve emperyalizmin uşaklarını yerle bir etmeliyiz.

Biz her dine saygılıyız. Ülkemizde Süryanisine de, Hıristiyanına da, Ermenisine de saygılıyız. Yezidilik dinine bağlı olanlar vardır, dinlerini korumak istiyorlar, saygılıyız ve özgürlük tanıyoruz. Hatta müslümanların da çeşitli mezhepleri vardır, özellikle alevi mezhepsel çıkışlara değer biçiyoruz. Daha yakın ilişki kuruyor, düzene karşı gerçek muhalif konuma getiriyoruz. Yine bir sünni mezhep vardır, özellikle güneyde, yoksul halk kesimleri arasında yaygındır. Onları devrime çekerek halkı sünni gericiliğin, şeyhlerin etkisinden kurtardık. Herkesin de rahatlıkla farkettiği gibi, günümüzde özellikle güneyde bu tarikatların etkisini kırmamız demokrasiye en büyük faydayı sağlamıştır.

Solun geleneksel bir hatası vardır; din olgusunu çok çarpık ele almak veya dini inkar etmek... Bu hataya düşmemeye dikkat ettik ve dinin anlamını doğru ortaya koyduk. Dinin, son tahlilde bir devrim ideolojisi olduğunu, en azından doğuşunda bu anlama sahip olduğunu ve islamın çıkışının da devrimsel bir çıkış olduğunu söyledik. O zamanlar bütün ideolojilerin dinsel nitelikler taşıdığını, dinsel yanı ağır basan ideolojiler olduğunu ve islamda da bunun böyle olduğunu belirttik. Gerçekten islam siyasal bir devrimdir ve büyük bir uygarlığın oluşumuna yol açmıştır. Günümüzde de etkileri vardır, inkar edilemez. Kaldı ki, ortaya çıkardığı bütün değerler kötü değildir. İslamın içinde, daha doğuşunda savaş halinde olan kanatlar vardır. Ali ve Muaviye'de bu somutlaşır. Her birinin bazı farklı değerleri esas alan durumları vardır ve günümüze kadar da –İran-Irak karşıtlığında görüldüğü gibi– devam ediyor. Bütün bunları değerlendirdik ve tavrımızın, islam içinde sol diye tabir edebileceğimiz, egemen feodal sultanlara, beylere, meliklere karşı çıkan geleneğin temsili olduğunu vurguladık. Bu biraz da, İran'da şiilik, Anadolu'da alevilik biçiminde karşımıza çıkan, tarihte ezilen ulusların, Emevi-Abbasi-Osmanlı sünni gelenekli gerici sultanlarına başkaldıran halkların esas aldıkları yolu takip etmek anlamına geliyor. Günümüzde bunu sosyalizmle bütünleştiriyor, kendi yurtseverliğimizde gereken anlama kavuşturuyor ve mücadelemizde somutlaştırıyoruz.

Görülüyor ki, dini gerçeğe yaklaşımımız oldukça gerçekçi ve sonuç alıcıdır. Karşımıza çıkarılan sahte, gerici temeldeki dini yaklaşımlar, tarikatsal yaklaşımlar devletin kanallarıdır. MİT'in teşkilatlanmalarıdır. Bu temelde teşhir ve tecrit etme, devrimi bir de bu yolla güçlendirme, PKK'nin kitleselleşmesinin temellerinden bir tanesidir. Bu konuda solun geleneksel inkarcı tutumuna düşmemekle önemli gelişme yolu sağladık.

Daha da açmak gerekirse, dini gerçeklik içinde karşıya alınması gereken ne, özümsenmesi gereken nedir? Buna doğru karşılık verilirse, şüphesiz sosyalizm daha doğru uygulanacaktır. Yurtseverlik daha doğru ve güçlü bir kitle temeline kavuşmuş olarak gelişim gösterecektir. Dolayısıyla bu zeminde hala yerine getirilmesi gereken oldukça görevler vardır. Halk yığınlarını kesinlikle bunların bu sahtekarca yaklaşımlarından kurtarmak, hem de din adına kurtarmak gerekiyor. Gerek ülke içinde gerekse ülke dışında bu tür faaliyetler gelişmelidir.

Unutmamak gerekir ki, islam ülkelerinde yeni bir islami çıkış yaşanıyor. İslam ideolojisi görünümü altında, halklar anti-emperyalist tutumlara giriyorlar. İran, bunun en açık uç noktası oluyor. Bu durum daha da gelişme gösterebilir. İslam halklarının, islam görüntüsünün bu anti-emperyalist tutumları karşısında, Suudi gibi ABD'nin himayesine bu kadar açıkça giren, hatta Mekke ve Medine'yi bile Amerikan postallarına çiğneten işbirlikçi rejimlerin çok zor durumlara düşecekleri açıktır. İslam yöneticileri adı altında islamın en kutsal değerlerini böylesine çiğneten tutumlara karşı tavır geliştirmek ve islamı bu temelde gerçekten bir anti-emperyalist öze kavuşturmak önemlidir.

Halkların mücadelesi, islam görüntülü de olsa bundan korkmamak, biçiminden çekinmemek gerekir. Alabildiğine Batı emperyalizmine karşı çıkarmak önemlidir. Çünkü Batılıların bölge üzerinde büyük emelleri vardır. Kendi aralarındaki demokrasiyi, kesinlikle Ortadoğu halklarına, islam halklarına uygulamak istemiyorlar. Ortadoğu halklarına uygun gördükleri, en antidemokratik, en monarşik ve en despot rejimlerdir. Batı, bu konuda tam bir ikiyüzlüdür. Her türlü ulusal-demokratik kuruluşun karşısında gericileri destekliyor. Bu açıdan, onların Ortadoğu üzerindeki emellerine karşı çıkmak, aynı zamanda, çokça sözünü ettikleri insan haklarını korumak anlamına gelir. Bu konuda islamiyet eğer iyi bir rol oynayacaksa, ona da bu rolü vererek Batı'ya karşı kullanmak, değerlendirmek, kendini gittikçe dayatan bir görev oluyor.

Bölgedeki son Körfez krizi dolayısıyla yepyeni durumlar gelişiyor. Kürdistan bu noktada en çok etkilenen ve rol oynamaya aday bir konuma geliyor. Bu nedenle, TC'nin bir kanadının islamlık adı altında sahtekarca önümüzü kesme çabalarını, islam halkları arasında geliştirdiğimiz islam enternasyonalizmini kurabilme çabalarımıza karşı sergilenen bu oyunlarını boşa çıkarmak; halkların bütün ulusal-toplumsal gerçekliğine eşit ve özgür gelişme hakkı tanımak, bunun mücadelesi içinde olmak; yüzyıllardan beri yaşatılan, özellikle işte en üstün kavim şudur, budur adı altında islamı bile zorlayan, aslında bir avuç aristokrat-feodalin çıkarına hizmet eden hakim mezhep kalıntılarını günümüzde de meşru görmemek, onların islamın özüyle de bağdaşmadığını ortaya koymak büyük önem taşıyor. Emevi-Abbasi-Osmanlı geleneği gerçek islamı temsil etmiyor. Gerçek islam, ta başından beri, Ali'den başlayan, günümüzde de en anti-emperyalist tutumlara dek gelendir. Kim en çok direniyorsa, kim bu yüzyılların gericiliğine ve günümüzde de emperyalizme direniyorsa, bizim islamımız o islamdır diyeceğiz. Ve bu da zorbalığa değil, halklar arasında geniş bir hoşgörüye dayanır. Halkların yaşamları ve hoşgörüyü geliştirmeye dayanan alevilik de biraz budur. Eğer doğru kavranılmak isteniyorsa, milli gerçeğe biraz daha saygılı olmaktır. Yine bu temelde doğru kavransa, Türkiye'de de alevicilik, daha çok Kürt yanı ağır basan bir konumda olmalıydı. Ama Kemalizm burayı da çok kötü kullandığı, çarpıttığı için, en büyük Alevi-Kürt katliamını yaptığı halde, Dersim'de görüldüğü gibi, bugün bu kesimin de dostu geçinebilmektedir. Bu sahtekarlığı da yıkmak gerekiyor, Kemalizmin ne dinle, ne de Alevilikle bir alakası vardır. Hele Kürt alevicilikle hiç mi hiç alakası yoktur, bunun düşmanıdır.

Alevilik, gerçekte Kürt direnişçiliğinin tarihte gelişen bir biçimidir. Bunu böyle değerlendirmek gerekiyor. Yine nakşicilik de bir Osmanlı tarikatçılığıdır. Egemen aristokratların tarikatıdır. Ve günümüzde de devletin resmen örgütlemek istediği bir tarikattır. Tekrar vurgulamakta yarar var. Bunun ülkemize açılan kolları, İdris-i Bitlisi'den beri ajanlık biçiminde faaliyet göstermişlerdir. Bugün en büyük nakşi şeyhi geçinen Kamran İnan ailesi, hükümetin ülkemizdeki temsilcisidir. Dolayısıyla bu tarikatın tam bir ajan konumunda olduğu açıktır. Gayri-milli niteliği ortadadır.

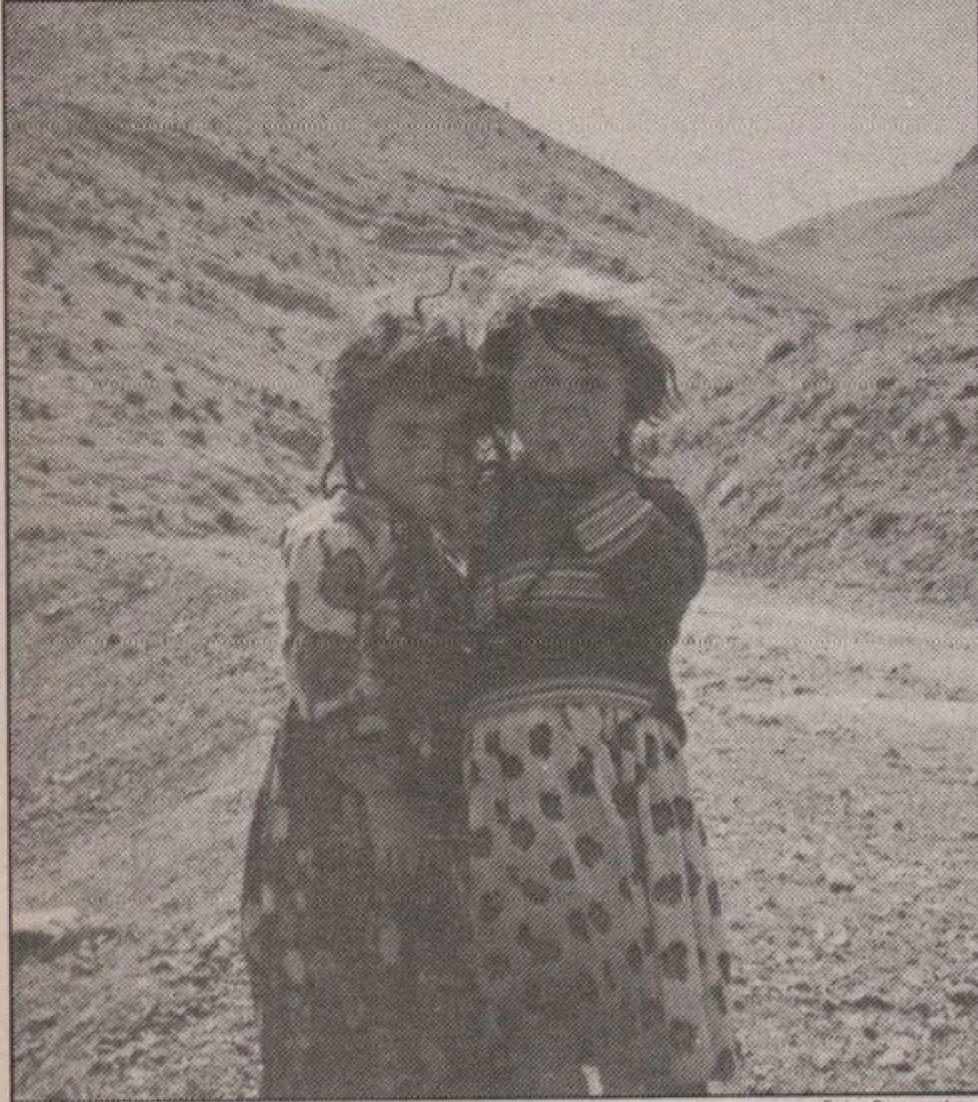
İşte son gelişmeler dolayısıyla, biraz daha çarpıtılmak istenen nakşicilik, alevicilik üzerine, yine Refah Partisi ve son günlerdeki laiklik tartışmaları, cinayetleri üzerine de söyleyebileceklerimiz bunlardır. Bu temelde, tarihi doğru kavramak, güncel siyasal gelişmeleri doğru değerlendirmek, sahip çıkılması gerekene doğru sahip çıkmak, karşımıza almamız gerekene de doğru bir şekilde karşı çıkmak büyük önem taşıyor.

Geleneksel Türk sol yaklaşımları çok hatalı yaklaşımlardır ve kemalist yaklaşımdan öteye gidememektedir. Burayı da düzeltiyoruz. Kemalist yaklaşımı değil, devrimi, halkların çıkarlarını ve tarihsel temeli olan yaklaşımı esas alıyoruz. Özellikle oynanmak istenen bu alanda her türlü çarpıtmayı bu temelde karşılamak artık mümkündür. Doğru karşılıklar vermek, doğru tutumlar aldırmak önemlidir ve ihmal edilmemelidir. Bunun için gerekli örgütlemeleri yapmalıyız, tarikatlara ve mezheplere de ulaşmalıyız. Doğrusu nedir, ortaya koymalıyız. Çünkü hep karşıyız demekle bu işin içinden çıkılması olanaksızdır. Neye karşıyız, neye karşı değiliz? Neyi nasıl düzeltir, neyi nasıl dönüştürürüz? Neyi nereye kanalize etmeliyiz? Öngörü kadar, uygun oran ve örgütlenmelerle de üzerine gitmeli, görevlerimizi yerine getirmeliyiz. Bu konuda daha fazla gerçekleri görmek, daha fazla yaratıcılık, yurtseverliğe yaklaştırır, demokrasiye yaklaştırır. Daha güçlü kitle temeline kavuşturur.

Devletlerin yüzyıllarca çarpıttığı ve baştan çıkardığı halk yığınlarını, gerçekten sapıklık derecesine varan birçok olumsuzluklardan kurtararak doğru bir yola getirirken, kendi özüne yabancı konumuna da son vermiş oluruz. Özüne yöneltiriz. Bu temelde bir yurtseverlik ve demokrasi mücadelesiyle kendilerine gelebileceklerini gösteririz. Halklar daha şimdiden bu doğrultuya girmiştir. Bugün hiç de islamcılıkla ilgisi olmayan ABD, Pakistan deneyiminden Bangladeş ve Fas'a kadar gelişmeleri islamcılık adına, ılımlı islamlık adına saptırmak istiyor. İşte buna dünya çapında verebileceğimiz yanıt ve yaklaşım da böyledir. Her zaman egemenlerin kullanmak isteyebilecekleri çeşitli ideolojik-siyasal birikimleri, devrimciler doğru ele alır, eleştirisini doğru yapar ve yerine neyin konulması gerektiğini uygun araçlarla belirtirler. Ve bu doğru ve sonuç alıcı bir tutumdur.

Ekim 1990"

Cizîra Botanlı Rojîn'den İzmirli Türkan'a

Tarih sizi konuşacak Foto: Berxwedan

Sevgili kardeşim Türkan,

Ben, Şırnak'ın Cizre ilçesinde oturuyorum. Geçenlerde televizyonda yapılan ortaokullar arası bilgi yarışmasını seyrediyordum. Senin içinde bulunduğun grup çok güzel yarışıyordu. Ablam diğer grubu, ben de sizin grubu destekliyordum. Sizin kazanmanızı istiyordum doğal olarak. Bu nedenle ben ve ablam da sizinle birlikte yarışıyorduk.

Siz ve diğer grup sorulara iyi cevap veriyordunuz. Sıra coğrafya sorusuna gelmişti. Önce **"Torbalı hangi ile bağlıdır?"** sorusunu diğer gruba sordular. Onlar da **"İzmir"** diye cevap verdi. Size de **"Cizre hangi ile bağlıdır?"** diye sordular. Ama siz cevap veremediniz ve yarışmayı kaybettiniz. Onun için ben çok üzüldüm. Bunun üzerine ben sana mektup yazmaya karar verdim. Eğer sen de bana yazarsan sevinirim.

Arkadaşım; mektubuma önce kendimi biraz tanıtarak başlamak istiyorum

Ben 12 yaşındayım. Ortaokul 1. sınıfa gidiyorum. Boyum 1 metre 30 santim, kilom 35, saçlarım siyah ve o kadar güzel ki, babam kesmemi istemediği için belime kadar geliyor. Gözlerim ise kömür karası.

Biz üç kardeşiz. Ablam Bêrîvan liseye gidiyor. Kardeşim Welat ise henüz üç yaşında. Annem ev kadını, babam ise memurdur.

Biraz da bulunduğumuz şehirden, Cizre'den bahsedeyim. Cizre Şırnak iline bağlıdır. Nüfusu 35 bin kişidir, yani çok küçük bir kazadır. Ama çok şirin bir yer ve Cizre'yi çok seviyorum. Hele önceleri daha çok güzelmiş. Annem bunu anlata anlata bitiremiyor. Çok güzel geleneklerimiz varmış. Ama şimdi devlet yasaklamış. Niye yasakladıklarını bilmiyorum. Fakat yasaklanmasına çok üzülüyorum. Çünkü annemin anlattığı oyunları oynayamıyoruz.

Son birkaç yıldır baskılar daha da artarak yoğunlaştı. Huzurumuz kalmadı. İstediğimiz zaman yaylalara bile gidemiyoruz, hayvanlarımızı otlatamıyoruz, arkadaşlarımızla kırlara gidip oynamamıza bile çoğu zaman yasak koyuyorlar. Burada kasabamızın nüfusu kadar asker-polis var.

Birçok okulumuza askerler yerleşmiş. Oralarda insanlara çok kötü işkenceler yapıyorlar. Geçenlerde bir amcayı o kadar çok dövdüler ki, sonradan öldü. O amcanın beş çocuğu vardı. Onlar şimdi öksüz kaldılar. İnşallah bundan sonra kimseyi öldürmezler.

Bir de geceleri sokağa çıkamıyoruz. **"Yasak"** diyorlar. **"Niye yasaktır"** da diyemiyoruz. Çıktığımızda bizi dövüyorlar. Sizin oralarda da sokağa çıkma yasak mı?

Geceleri aniden gelip evimizi arıyorlar. Böylesi anlarda çok korkuyorum. Bazen de babamı evimizin içinde dövüyorlar. Bu daha çok zoruma gidiyor. Eşyalarımızı dağıtıyor, yırtıyor ve kırıyorlar. Benim ve Welat'ın oyuncaklarını kırıyorlar. Geçenlerde bebeğimin elbisesinin renkleri Kesk û Sor û Zer (Sarı-Kırmızı-Yeşil) diye yırttılar. Niye yırttıklarını sordum, **"Yasaktır"** dediler. Hiç renkler yasak olur mu? Senin bebeğinin elbiselerini de yırtıyorlar mı?

Buradan her gün çok uçak geçiyor. Hepsi de rüzgar gibi hızlı uçuyorlar. Babama bu uçakların niye çok uçtuklarını sordum. Babam bu uçakların Cizre'nin yakınındaki, *"Cûdî Dağı'na bomba atıyorlar"* dedi. Orada bulunan gerillaları öldürmek istiyorlarmış. Gerillalar da onlara karşı direniyormuş. Gerillalarla askerler arasında şiddetli çatışmalar hala devam ediyor. Bizim burada herkes gerillaları seviyor, onlar herşeyi bizim için yapıyorlar. Geçen gün bir uçak yine gitti. Biraz sonra patlama oldu. O kadar büyük oldu ki, okulumuzun camları neredeyse hepsi kırılıyordu. Eve gelince hemen babama sordum. Uçaktan bir bomba düşmüş. Babamın dediğine göre, iyi ki kasabaya düşmemiş. Yoksa hepimiz ölecekmişiz. Ne korkunç değil mi?

Arkadaşım, işte böylece kısa da olsa hem beni hem kasabamız Cizre'yi tanımış oldun. Eğer sen de bana İzmir'i yazarsan sevinirim.

Mektubuma son verirken sana, ailene ve tüm arkadaşlarına selam ve sevgilerimi yolluyor, gözlerinden öpüyorum.

Arkadaşın **Rojîn** / Cizre

Kürdistan ananın hikayesi

Bir varmış bir yokmuş, bir toprak ana varmış. Bu toprak ana çok eziyetler çekmiş. Toprak ananın üzerinde üç çeşit insanlar yaşarlarmış. Bu insanları şöyle sıralayabiliriz: Birincisi; toprak anaya bağlı ve şerefli olanlarmış. İkincisi; toprak ananın öz çocukları, ancak sütü bozuk olanlarmış. Üçüncüsü ise; şerefsiz insanlarmış.

Toprak ananın çocukları toprak anaya çok bağlıymışlar. Bir gün şerefsiz insanlar gelmiş toprak ananın üzerine. Ve toprak ananın çocuklarını öldürmeye başlamışlar. Bu çocukların içinden sütü bozuk olanlar da çıkmış. İşte o kötü ruhlu insanlar toprak anayı parçalamak istemişler.

Toprak ana çocuklarının böyle öldürülmesine izin vermemiş ve ölmesinler diye çocuklarına kollarını açmış. Toprak ana öyle eziyetlere uğramış ki, anlatması zor.

Bu toprak ananın ismi Kürdistan ana olmuş. Kürdistan ananın üzerindeki insanlar kendilerini korumak için dağlara çekilmişler ve dağlarda kendilerini yetiştirmişler... Ama kötü ruhlu insanlar onları yine serbest bırakmamışlar. Onları bombalayıp öldürmeye çalışıyorlarmış.

Yıllar geçti. Kürdistan ananın çektiği acılar bitmedi. Çocukları onu unuttular.

Fakat bir gün Kürdistan anayı yeniden hatırlayanlar oldu. Ve onun için savaşmaya başladılar. Düşmanlarını vurdular, kendileri vuruldu ama pes etmediler, boyun eğmediler. Zaten bu savaşlarda hep haklılar kazanırdı ve yine öyle olacaktı.

Bu savaşta haklı olanlar giderek çoğaldılar ve düşmana daha çok darbeler vurdular. Bu haklı olanların içinden öyle insanlar şehit oldu ki, çok çok kahramandılar. Bazıları kendilerini yaktılar, bazıları aylarca yemeyip içmeyip ölüm orucuna yattılar. Bunların hepsi Kürdistan ana için yapıldı.

Savaştılar. Yine savaştılar. Öldüler ama güzelim Kürdistan analarından vazgeçmediler. Beş devlet hep beraber saldırıyorlardı. Buradan vuruyorlardı, oradan vuruyorlardı Kürdistan anaya.

Kürdistan ananın gerçek evlatları onu yalnız bırakmadılar. Onun için hep savaştılar ve bu savaş hala devam ediyor.

Özgür (13 yaşında)

Kürdistan çocuklarından

Kürdistan'da gelişen devrimci mücadeleye paralel olarak metropollerde de yavaş yavaş serhildanlar gelişmeye başlıyor. Bu gelişmeler, sömürgecilerin Kürdistan'da uyguladığı insansızlaştırma politikalarının artık geri teptiğinin bir göstergesidir. Başta İstanbul olmak üzere Ankara, İzmir, Adana, Bursa vb. birçok şehirde serhildanlar gelişmiştir.

Kürdistan'da gelişen bağımsızlık mücadelesinde en çok baskıyı biz çocuklar gördük. Sürgünleri ana babalarla birlikte bizler de çekmekteyiz. Öyleyse arkadaşlar bu mücadeleye biz de gücümüz oranında katılalım, çünkü bugünün çocukları, yarının büyükleriyiz. Bugün gerillanın kanıyla, canıyla yaratmaya çalıştığı bu değer bizlere emanet edilecektir. Bu değerin yaratılmasında Filistin'de olduğu gibi biz de destek verelim.

– Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük!

– Yaşasın YZWK!

Yekîtiya Zarokên Welatparêzên Kurdistan

Gerillanın emanetini devralmaya hazırlanıyor çocuklarımız Foto: Berxwedan

Çîroka roviyê kal

Roviyekî kal hat gundekî, ku dîkek û çar mirîşk li ser serguhê wî bûn. Çawa çavên dîk li rovî ket xwe gij kir û gote mirîşkan:

- Zû bazdin malê. Vaye roviyek tê.

Rovî kal bû û êdî nema tiştek jê dihat. Lewma di destê wî de tenê fêl û daf mabûn. Rovî bi dengekî ku baweriya dîk pê were bang kir dîk û got:

- Birayê dîk, welle min tobe kiriye. Êdî ez wan tiştên nebaş nakim. Were em destê birayetiyê bidin hev.

Dîk got:

- Gelek baş e. De were paş serguh em li wir rûnin.

Li paş serguhî du-sê kûçikên bi xezeb hebûn. Dîk dixest rovî bibe cem wan, ji bo ku rovî tiştekî bike, hema kûçik werin gaziya wî.

Lê rovî jî dixwest bifitile pişt serguh û dîk bigre. Gava rovî û dîk fitilîn pişt serguh, rovî diranên xwe qîç kirin û hat dîk. Dîk li kûçikan nêrî û bi awirên çavan gazî kir wan.

Kûçikan êrîş kir rovî. Bû qarîna rovî û bazda heta ku westiya. Piştre bi xwe fikirî û got:

- Ez tobe dikim, ku ez cardin jî biçim gundan. Min digot em rovî xapînkar in. Lê dibe ku ji me xapînkartir jî hebin. De were li halê me wê gavê.

Ji Libya **Xelîl**

Bir çarpışmanın ardından

Birecik'in Ayran kasabası kırsalında Temmuz sıcağında 3 kişilik ARGK grubu bir ağacın gölgesinde konaklar. Kalazan köyünden bir kız çocuk ile erkek çocuk tarlasında çalışmaya giderlerken, silahlı ve kuşanmış ARGK savaşçılarını görürler. Çocuklar korku ve panik içinde koşarak köylerine giderek gördüklerini köyde anlatırlar. Bunu fırsat bilen satılık bir hain, emin olmak için keşfe çıkar. ARGK gerillalarının yerini tespit eder ve muhtarın evine koşar. Muhtar durumu karakola telefonla bildirir. Karakol komutanı işbirlikçi haini karakola çağırır ve ihbarı yazılı olarak yapmasını ister.

Gerillalarımız hiçbir suçu cevapsız bırakmayacaktır Foto: Berxwedan

Kısa bir süre sonra 70-80 kişilik TC ordu birliği gerillaları çembere alarak kuşatır. Diğer karakollardan da gelen takviye askerlerle sayı 500'ü bulur. Ve çatışma başlar. Düşman çatışmada büyük kayıp verirken, ARGK gerillalarından **Tuncer ÇOBAN** ve **İbrahim Halil BAYSÖZ** şehitler kervanına katılırlar. Diğer savaşçı da esir düşer.

Barbar Türk subayı şehit gerillaları traktörün arkasına bağlayarak köyün içine kadar sürükler. Köy halkını da köy meydanına toplayıp vahşetini izletir. Barbarlıklarını daha da ilerleten düşman, şehit gerillalara uyguladığı vahşetin video kamerasıyla çekimini yaptırır. Diğer yandan cami hoparlöründen halka yönelik konuşmalar yapar.

12 Eylül faşist darbesinden sonra Kürdistan'ı boşaltma ve insansızlaştırma hareketi başlatılmıştır. Bu göç ettirme politikası alan üzerinde oldukça tahripkar bir rol oynamıştır. Egemen kılınmak istenen ruhi şekillenme, "bireysel yaşamı kurtarmanın yolu yurtdışına göçtür, varını-yoğunu sat ve değerlerine yabancılaş" biçiminde olmuştur. Bunun sonucudur ki, Avrupa'nın birçok ülkesine mülteci olarak gelinmiştir. Neredeyse bazı köylerde erkek ve gençlik kalmamıştır, kadınlar dışında. Kalanlar üzerinde ise pasifikasyon egemen kılınmıştır. Bundan dolayıdır ki, onca vahşet uygulamalarına rağmen, bir tepki gösterilememiş, hiç kimse birşey yapmaya girişememiştir.

TC, Kürdistan'ı Kürtlerden arındırmanın hesapları içindedir. Kürdistan'a adeta yeniden işgal ve istila seferleri düzenlemektedir. Bir yandan kontr-gerilla görevi gören öğretmen, imam, maliyeci, PTT memuru ve ziraatçı kılıklı memurlar yerleştirilirken, diğer yandan yapılan askeri yığınak karakol binalarına sığmayarak belediye binası ve benzerine yerleştirilmektedir. Ayrıca halka gözdağı vermek için belediye binasının üst katına ağır otomatik silahlar yerleştirilmiştir. Ve bu silahlarla gecenin geç saatlerine kadar rastgele ateş açılmaktadır. Böylesine gövde gösterisi yapan sömürgeci askerler, operasyonlarda çıktıklarında korkularını da gizleyememektedirler. Devriyeye çıkan askerler en az 20-30 m. mesafeyle ve elleri tetikte dolaşabilmekteler. Sömürgeci komutanlar ise attıkları en küçük bir adımda bile korumasız dolaşamadıkları gibi, sıkı koruma tedbirlerini de ihmal etmemektedirler. Başka bir ülkeyi işgal etmenin bedelsiz kalmayacağını bilen sömürgeciler, bu bedeli nasıl ödeyeceklerinin de telaşını yaşamaktadırlar. Bundan dolayı da tayinlerinin ne zaman Türkiye'nin kentlerinden birine çıkacağının sabırsızlığı içindedirler.

Sömürgecilerin tüm çabalarına rağmen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkileri bu alan halkımızı da sarmış durumdadır. Kurtuluşa olan ilgi artmıştır. Şehit düşen 2 gerillanın kahramanca direnişi büyük bir saygı uyandırmıştır, içten içe sevgiyi, sempatiyi geliştirmiştir. Bu çatışma ardından Ayran köylüleri de kendileriyle bir hesaplaşma içine girmişlerdir. Neden bir şey yapamadıklarının hesabını kendilerine sormaktalar. Neden sömürgecilere darbe vurulamadı? Neden sömürgeci askerlere pusu kurulamadı? Bu tür sorularla acılarını hafifletmeye çalışmaktalar.

Berlin'den bir yurtsever

PKK, halka karşı işlenen her suçun karşılığını mutlaka verir

Mardin bölgesinin bazı köy ve kasabalarında Süryani hıristiyanlarla Kürt müslümanlar birlikte, bazı köy ve kasabalarında ise sadece Süryaniler yaşamaktadırlar. Bu bölgede yaşayan Süryaniler yüzyıllar boyunca katmerli baskılara maruz kalmışlardır. Günümüzde ise son kalıntıları da yerinden yurdundan kopmakla karşı karşıyadır. Süryani halkı bütün mal varlığını yerinde bırakarak Avrupa'ya göç etmek zorunda kalmıştır. Geride kalan tek-tük aileler de daha fazla barınma şansı bulamayarak, çaresizlik içinde kalmışlardır. Bu, tam da TC'nin işine yaramıştır. TC, Osmanlılar'dan kalma mirasla bölge üzerine yüklenmiştir. Kürdistan'da yaşayan halklar ve azınlıkları önce birbirlerine kırdırtmış, daha sonra da güçsüz kalanları kendi bünyesinde eritmiştir. (...)

Mardin alanında Süryanilerden boşaltılan bazı köy ve kazaların isimlerini vermek istiyorum: Arbo, Keferbê, Helex, Binkelbê, Girê Biyan, Gundikê Henne, Bira Guran, Hêştirek, Hespist, Temerzê, Sarê, Xirbê Tavê, Batê, Çiftlik ve Kilit Maran köyleri ile Kerboran, Stewr, Mehsert ve Gercews ilçeleri.

1988'den bu yana Süryani göçünün daha da arttığını görmekteyiz. Hiç kimse kendi malvarlığını ve ülkesini kendi rızasıyla terketmek istemez. Ancak çaresiz kalan insanlarımız çareyi ülkesini terk etmekte bulmuştur.

TC'nin bu alandaki uygulamalarının yanısıra, para için kendisini satan, halkına ihanet eden hain Kürtler de az değildir. Böylesi Kürtler ne zaman uyanacak? 20. yüzyılın son çeyreğini yaşarken, egemen güçlerin halklar arasında ektiği kin ve nifak tohumları henüz ortadan kaldırılamamıştır. Kürdistan'da bunun tohumlarını eken ve bu politikaya alet olan işbirlikçi hainleri temizlemenin zamanı gelmiştir.

Ênhilê köyünde meydana gelen bir olayı anlatmak istiyorum. Olay şu: Bir grup silahlı, Ênhil köyünde yaşayan Süryani bir ailenin kapısına dayanır. Silahlı kişiler kapıyı çalarak, PKK'li olduklarını belirtirler. *"Biz dışarıdan geliyoruz, bize ekmek verin. Eğer ekmek vermezseniz evle birlikte hepinizi havaya uçururuz"* derler. Korku ve panik içinde aynı zamanda çaresiz kalan köylü S. Bulut ekmek vermek için kapıyı açar. Kapı ağır açılmaz, silahlı 4 kişi içeriye zorla girer. *"Biz ekmek için değil, sizi öldürmek için geldik"* deyip ellerindeki otomatik silahlarla rastgele taramaya başlarlar. Aile reisi Bulut olay yerinde can verir, diğer aile fertleri kan içinde ölümle başbaşa bırakılır. Olaydan çok sonra TC askerleri gelir ve yaralıları Midyat Devlet Hastanesi'ne kaldırırlar. Yaralılara, orada hiçbir müdahalede bulunulmadan Mardin Devlet Hastanesi'ne havale edilirler. Orası da Diyarbakır'a havale eder. Ağır yaralı insanlar üç gün boyunca dolaştırılır. Üçüncü gün Sami Bulut da kurtarılamayarak ölür. Geriye kalan aile fertleri ise sakat kalarak ölümün eşiğinden dönerler.

Acaba bu barbarlığı yapanlar kimlerdir sorusuna gelince; olayı yaratanlar aynı köyden olduklarından Bulut ailesi onları hemen tanımıştır. Olayın failleri isimleriyle birlikte belirtilmektedir. Bunlardan ikisi aynı köylüdür. Üçüncüsü Epşe'de kalan ve despotluğuyla nam salmış bir işbirlikçidir. Diğeri ise, Kerboranlı olup imamlık maskesiyle cinayetlere karışan bir köyün imamıdır. Bulut ailesi bunlar hakkında davacı olmuştur. Fakat bir hafta sonra hepsi serbest bırakılmışlardır.

TC basını olayı şöyle yansıttı: 1.5.1990 tarihinde PKK teröristleri Ênhilê'de Bulut ailesine baskın düzenlediler ve bütün aile fertlerini taradılar.

TC basını olayı nasıl yansıtırsa yansıtsın, olayı görgü tanıkları çok iyi biliyorlar. Bu tür yalan haberlerle hiç kimseyi inandıramayacaklar. Hiçbir Süryani ferdi bu habere inanmamaktadır. TC'nin yürüttüğü kirli savaşın ürünü olduğu herkes tarafından bilinmektedir.

Yukarıda ismi geçen unsurların faaliyetleri bununla da sınırlı kalmıyor. Kerboranlı namlı işbirlikçi cellad imam geçmişte olduğu gibi şimdi de TC'nin talimatlarıyla, din ve mezhep çelişkileriyle halkı birbirine kırdırmada aracılık yapıyor. Örneğin köydeki müslümanları camide toplayarak direkt MİT'in talimatı olan vaazler veriyor. *"Süryaninin malı haramdır, onu öldürmekse yapılacak bir sevaptır"* benzeri tahrik edici sözlerle müslüman köylüleri Süryanilere karşı kışkırtıyor.

PKK, Kürdistan'da işlenen hiç bir suçu karşılıksız bırakmamış, intikamını mutlaka almıştır. İnsanlığa karşı işlenen bu suçun da mutlaka hesabını soracağına dair olan inancımızı hiçbir zaman yitirmedik.

Süryani yurtsever A. İ.

Çağrım Avrupa'daki tüm anne ve babalaradır

Biz Kürdistanlılar ülkemizin dışında mülteci olarak yaşamak zorunda bırakılmışız. Anne ve babalar olarak bu alanda üzerimize düşeni yerine getirmekle mükellefiz. Fakat biz bunun ne kadarını yapıyoruz? İşte biz bu soruyu kendimize sorduğumuzda, bunun neresindeyiz, ne kadarını yapıyoruz?

Halk olarak bölünmüşlük, parçalanmışlık yetmiyormuş gibi, bir de Avrupa kültürünün etkilerini yaşayarak buna özeniyoruz. Bizler anavatanımızdan aldığımız kültürü az da olsa henüz yaşatıyoruz. Görevimiz bu alanda kültürümüzü yaşatmak ve ona sahip çıkmaktır. Biz anne ve babalar, üzerimize düşeni yapalım ki, birazcık olsun vicdanımız rahat etsin.

Önderimiz APO'nun bizlere yönelik yaptığı konuşmalar, video kasetleri sık sık bize gönderiliyor. Elbette bunun anlamı çok büyüktür. Bizler de aklımızı başımıza toplayalım, biraz akıllı olalım. Vatansız yaşanmaz. Bunu iyi bilelim. Avrupa'da en tortu işlerde, bulaşıkhanelerde çalışmaktayız. Avrupa'da üçüncü sınıf modern köleleri durumundayız. Köleliğe dur demenin zamanı gelmiştir. Tarih bize, "Yürü ya kulum demiş." Biz de yürümesini bilelim. Evlatlarımızın kötü yollara girmesini engelleyelim. Her insanın yurduna karşı yurttaşlık görevleri vardır. Burada bir örnek vermek istiyorum. Bir zamanlar aşina olduğumuz o vatan topraklarında, bir tarla sınırı üzerine çıkan kavgalar, bizlere çok pahalıya mal oldu. Çıkan kavgalardan sonra köyümüzü terkederek yad ellerde kapılarda kul-köle olmak zorunda kaldık. Burada özgürlük adına ne var ki, herşeyi bir öykünerek anlatıyoruz. Bu ise yaşadığımız büyük bir yanılgıdır.

Ülkemiz Kürdistan'a dönmenin zamanı gelmiştir. Oralara dönelim ki, vicdanımız rahat etsin. O zaman önderlerimize ne kadar bağlı olduğumuz, ne kadar layık olduğumuz anlaşılsın. O kutsal topraklar vahşi, canavar düşmanın çizmeleri altında inim inim inliyor. Biz bu gerçekleri görelim ki, düşmanı ülkemizden söküp atmasını öğrenelim. Eğer bunu yapmazsak, kahraman şehitlere en büyük kötülüğü yapmış oluruz. Diğer küçük hesaplar içinde olacağımıza, büyük dava, bağımsız ve özgür Kürdistan hesapları içinde olalım. Hesaplarımızı doğru yapalım. Uğruna cefa çektiğimiz çocuklarımızın hayatını karartmayalım. Kendimize bir bakalım, insanlığın neresindeyiz, bunun ne kadarını görüyoruz. Gençlerimizi daha gencecik yaşında, henüz insanlıkla tanışmadan evlendirmeye kalkışıyoruz. Bu kimin felsefesidir? Elbette düşmanın. İşte buna dur demenin zamanı geldiğinde, dur diyemiyorsak, işte o zaman düşmana hizmet etmiş oluruz. Yok, eğer dur demesini bilirsek, düşman bize hiçbir şey yapamaz.

İçinde yaşadığımız durumu gördüğüm kadarıyla eksiklerim de olsa aktarmaya çalıştım. Bir yurtsever olarak böylesi bir görevi yerine getirmenin sorumluluğunu duyarak gazetemiz **Berxwedan**'a gönderiyorum.

Bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan'da görüşmek dileklerimle devrimci selamlarımı iletiyorum. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Nurhak Dağları'nın başını
çok özledim.
Ayranını, aşını vermem
hiçbir şeye.
Dönelim güzel vatana
ey halkım.
Vatan perişansa eğer
burda kalmak olmaz bize.

Basel'den bir yurtsever

Küba'dan Kürdistan'a mesaj

"Er veya geç kazanacak olan biziz"

Selim Ferat, Sami Emir

16 Eylül 1991, Küba: Kürdistan sergisinden bir görüntü

Kürt aydınının mantığı, ahlakı, politik ve sanatsal yapısı ile ilgili tartışmalar yoğunlaşmaktadır. Kürt aydınının kimliği sorunu konunun özünü oluşturuyor. Türk-Kürt karışımı aydınların var oldukları bilinmektedir. Kürt olduğunu iddia eden, bir türlü "Türk karanlığı"ndan kurtulmayan aydınlanma çabalarının olduğu ise yakın dönemimize rastlamaktadır. Türk aydını var mıdır? Bu soruya cevap vermekte zorluk çeken "Türk aydınları" tetkik edildiklerinde, "Kürt aydını" olduğunu iddia eden bir Kürt okumuşunun, olmayan bir orijinalin kopyesi olduğu ortaya çıkmaktadır. Sayın İsmail Beşikçi'yi dışında tutarsak, Türkiye'de ulus aydını ile karşılaşırız. Bu aydın tipi karizmatiktir. Rasyonel aydındır. Ortanca düşünceyi dile getirdiği için, her tabakadan insanın dü-şüncelerini bir anlamda kabul ettiği aydın tipi, rasyonel aydın budur.

Kürdistan'da ise ulus aydını yoktur. Bağımsız bir Kürdistan olmadığı için, Kürt ulusu özgür değildir. Bu anlamda da, ulusun aydını oluşmamıştır.

Ancak Kürt aydınının oluşum devresi başlamıştır. Bu devre, illegalitede, Kürdistan'ı bağımsızlaştırma mücadelesinin başlangıcına tekabül eder. Çünkü; zemini olmayan hiçbir varlık olmaz. Şimdiye kadar Türk politik ve sosyal yapılanmasının dışına çıkamayan bir kesimi, çabaları ne olursa olsun "Kürt aydını" olarak adlandıramayız. Kürdistan zeminini yakalayamayan kimse, kendisini "Kürt aydını" olarak ortaya koyacak bir kimliğe sahip değildir. Her manevrasında "Türk" engelleriyle karşılaşacaktır. Bu aydın kesiminin her tavizi vermeye zorlanması, çoğu kez de bunu yaptığı bilinmektedir. Nihayet son dönemlerde. "Ben hem Türk, hem de Kürdüm" diyen "aydın"lar var olmuşlardır.

Sergiyi izleyen Kübalı yöneticiler

Burada tartışılan sorun "Aydın ekonomisi" ile ilgilidir. Üzerine basacağı toprağı olmayan kişi aydın olamaz. Bu toprak, ya bir ülkedir, ya devrim, ya da insanların toplumsal hedefleri için yürüyüşlerinin zeminleridir. Önündeki engeli aşmak yeteneğine sahip olmayan insan aydın değildir. Bu anlamda da, Türk sömürgeciliğini pratikte aşamayan insan "Kürt aydını" olamaz. Eğer konuyu böyle koyarsak, o zaman, Kürdistan'da "Kürt aydını"nın 1984'te başlayan gerilla mücadelesi ile biçimlendiğini resimleyebiliriz. ARGK gerillası ve ona bağlı olan, veya onu yönlendiren her güç bu anlamda, TC engelleri ve sınırları dışında hareket etmektedir. Onun içindir ki, yazdığımız gibi bu devreyi "Kürt aydını"nın oluşum devresi olarak belirledik. Ancak bugüne kişilik veren bu aydın, gelecekte, bağımsızlaştırdığı ölçüde, Kürdistan'da "Kürt aydını"nı üretecektir.

Yukarıdaki tartışmamızın, koyduğumuz başlık ile büyük ilgisi olduğunu, bu yılın Eylül ayında Küba'ya yaptığımız yolculuğun başlangıcında gördük.

Küba'ya bizden önce Kürtlerin gittiklerini, Havana'daki duvar yazılarından biliyoruz. "Hemingwey Kahvesi" olarak bilinen "Bodeguita del Medio"nun duvarlarında, binanın karşısında bulunan duvarda büyük harfler ile yazılan "Kürdistan"ı gördük. Biz ise, enternasyonalist dayanışma amacı ile Küba'ya her yıl gitmekte olan, "Jose Marti Çalışma Ekibi" ile birlikte Küba'ya gidecektik. Neden ve hangi temelde Küba'da olacağımızı cevaplamak durumunda idik. Kürt olmanın bir kimlik olduğu doğrudur. Ancak "Kürt" olmak belirttiğimiz gibi birçok kimliği de tarif etmektedir. Biz ise, Kürdü özgür bir insan durumuna getirecek gücün; bağımsız Kürdistan'ın biçimlenmesinin başlangıcını dayatan gücün anlatılmasını, iletilmesini önümüze görev olarak koyduk. Bunun için de Almanya'dan giden ekip (59 kişi) ile birlikte olan dört Alman yoldaşımızın büyük katkıları ile, ilk iş olarak bir çalışma programı ve 16 panoluk "Kürdistan sergisi" hazırladık. Bu serginin tanıtım yazıları Almanca, İngilizce ve İspanyolca olarak hazırlandı. Serginin ilk panosunun öncesi asılmak üzere ERNK bayrağını birlikte götürdük.

Küba'da bulunduğumuz dört hafta zarfında, birçok Kübalı yoldaş ile tartışma imkanlarımız oluştu. Sovyetlerin tarih sahnesinden çekilmesi, Küba'yı yeniden dünyayı keşfetmeye uğraşan bir güç olarak tanıdık. Bir dönem öncesine kadar sadece Sovyetler ve birçok Arap devleti ve özellikle Irak kanalı ile Kürdistan'ı tanıma imkanını bulan Küba, Kürdistan'ı adeta yeniden tanıma gayretini gösteriyor. Resmi Küba politikacıları ile yaptığımız ilk görüşmeden sonra, gelişimizin haberinin çok kısa bir zamanda Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi'nde yayıldığını, MK üyesi birçok yoldaşın birbirinin akabinde bizi ziyaret ederek tartışmalarının Kürdistan konusunda ne kadar duyarlı olduklarını açıklamaya yeter.

Bizim Küba'da iken açıklık getirmek istediğimiz konuların başında ise, Körfez savaşı sırasında Küba'nın BM'nin 688 Sayılı Kararnamesine karşı kullandığı "hayır" oyunun ortaya çıkardığı problem oldu. 688 Nolu Kararname'ye göre "Kürtleri korumak için bir bölge oluşturulmak amacı ile, Irak'ın kuzeyine çeşitli ülkelerden oluşmuş askeri güç gönderilmesi" öngörülüyordu. Zimbabya ve Yemen'in yanısıra Küba'da bu kararnameye karşı hayır oyu vermişlerdi. Bunun üzerine 12-14 dolaylarında bir Kürt grubu 6 Nisan 1991 günü Almanya'nın başkenti Bonn'daki Küba Büyükelçiliği'ni protesto amacı ile işgal etmek istemişlerdi. İşgal eylemi sırasında büyükelçilik binasında bulunan yetkili ise havaya ateş ederek bu işgali engellemeye çalışmıştı. 24 Nisan 1991'de yayınlanan Küba Dışişleri Bakanlığı'nın BM Kararnamesi ile ilgili tavrını gerekçelendiren açıklamada: Kararnamenin "Irak'ın hükümranlığının Amerikan, İngiliz ve Fransız birliklerinin yapacakları müdahale ile ayaklar altına alınacağı", Küba'nın ise hiçbir zaman "Kürtlerin ve diğer Irak uluslarının" haklarının çiğnenmesine müsaade etmeyeceği yazılmaktadır. Ayrıca Kürtlerin ulusal haklarının Irak rejimi tarafından kabul edilmesi ve özgürlüklerinin garanti altına alınması konusunda mecbur olduğu vurgulanmaktadır. ERNK ise 16 Mayıs 1991 günü yaptığı açıklamada, 688 Sayılı Kararname'nin reddedilmesi gerektiğini, bu kararnamenin "bölgede emperyalistlerin çıkarlarını koruyacağı ve böylece de Kürt halkının çıkarları ile bağdaşmadığı"nın anlaşılması gerektiğini yazmaktadır. Kürt grubunun Küba Büyükelçiliği'ni işgal etmek üzere yaptıkları eylemin eleştirildiği açıklamada, büyükelçilikten havaya ateş edilmesi de bir yanlış olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca Küba'nın Kürdistan'ın ulusal kurtuluş mücadelesini tanıması ve Kürdistan'ı başka ülkelerin hükümranlık sahası içerisinde görmemesini, Doğu-Batı çelişmesinde yapılanan eski "barış içerisinde birarada yaşama" politikası gölgesinde çizilen politik şemanın değiştirilmesi gerektiği, Küba ve Kürdistan'ın kaderinin birbirine bağlı olduğu, Küba'nın ve Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşının anti-emperyalist oldukları yazılmaktadır. Küba'nın 688 Nolu Kararname'yi reddetmesine neden olarak, bu kararnamenin anti-emperyalist-sömürgeci karakterini açığa çıkarması ve bunun ile ilintili olarak Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını tahdit koymadan istemesi halinde doğru bir temele oturtacağı, ayrı açıklamada hatırlatılmakta, ancak tüm bunlara rağmen ERNK'nin Küba'dan taraf olduğu vurgulanmaktadır.

"Her zaman güneş yeniden doğmaktadır"

Küba'da ilk görüşmemizi yaptığımız ICAP (Küba Halklarla Dayanışma Komitesi) Pinal Del Rio Bölgesi Temsilcisi **Francisco Pando Perez** Kürdistan ile ilgili sorduğumuz bir soruyu cevaplıyor:

"Küba'nın pozisyonu 1959'dan bu yana değişmedi. Her halk kendi kaderini tayin etme hakkına sahiptir. Bu durumda olan her halk bizim dayanışmamızı kazanacaktır. Ancak biz dikkat etmek durumundayız, kapitalist örgütler bizim için yalnış ve negatif şeyler yazacaklardır. Onlar her zaman insanın zayıf bir yanına temas etmek için fırsat kollayacaklardır." Küba'nın Kürdistan'daki Gerilla hareketine yapacağı dayanışmanın ne olacağı konusunda sorduğumuz soruya verdiği cevap ise şöyle: "Her halk kendi mücadelesini öngördüğü biçimde verme hakkına sahiptir. Bir devrim ne ihraç ne de ithal edilir. İnsanlar kendi mücadelelerinin yollarını bulup, devrimlerini başarıya ulaştırmanın imkanlarını bulacaklardır. Ancak tüm bunlara rağmen biz gerilla hareketlerini destekleyeceğiz, onlar ile dayanışmada bulunacağız, bunu onların başarılı olmaları için yapacağız, haklı bir dava için savaştıkları için her halükarda destekleyeceğiz. Biz kendimiz kolonileşmeyi yaşadık. Biz emperyalizmin ve sömürünün ne olduğunu biliyoruz, bunu kendi benliğimizde yaşadık. Biz savaşacağız, halkımızın barış ve rahatlık içinde yaşaması için yapacağız bunu. Siz kendiniz buradaki gerçeği görüyorsunuz. Bunun içindir ki her zaman tekrarlayacağız. Bu ülke bizim mülkiyetimizdir. Bu mülkiyeti koruyacağız. Hiçbir kimse ne bizim dostluğumuzu, ne de bizim prensiplerimizi satın alamaz. Bütün haklı savaşları selamlıyoruz. Ben tabiata inanıyorum. Yağmur, fırtına, bulut ve kar, ancak her zaman güneş yeniden doğmaktadır. Çiçek açan güller her zaman benim için örnek olmuşlardır. Mücadeleyi bırakmayınız. Er veya geç kazanacak olan biziz. Bizim Kürt arkadaşlarımıza mesajımız budur."

DEVAM EDECEK

Dünya basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Kürtlerin Ankara'ya "saldırısı"

Elefterya Tis Ynomis
19.12.1991, Kıbrıs

Kürt tabanlı Halkın Emek Partisi-HEP'in I. Olağanüstü Kurultayı Ankara'da başarı ile gerçekleşirken, büyük kargaşaya yol açtı ve Türk basını manşetlerinde önemli bir yer aldı.

Kongrede kendisine özel önem verilen PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın annesi Esma Öcalan'ın fotoğrafları gazetelerin ilk sayfalarında yansıtıldı.

"Anaların anası, hepimizin anası" Foto: Berxwedan

Yaşlı bayan Öcalan protokol sırasında oturtuldu ve "anaların anası" olarak takdim edildi. Bütün Kürt milletvekilleri önünden geçerek onu selamladılar ve elini öptüler. Bu arada salonda Türk bayrağına yer verilmezken, yerini sarı, yeşil ve kırmızı renkli Kürdistan bayrağı aldı. Türkiye'deki açık ve resmi törenlerde olduğu gibi Türk milli marşı da okutulmadı. Katledilen HEP Diyarbakır İl Başkanı **Vedat AYDIN**'ın anısına yapılmış bir Kürtçe türkü söylendi. Kongrede; katılan 560 delege Kürtçe olarak **"Yaşasın Kürdistan"**, **"Yaşasın PKK"**, **"Yaşasın Başkan APO"** gibi sloganlar attılar.

Konuşmacılar, Kürt halkına karşı yapılan katliamları dile getirirken, özellikle M. Kemal Atatürk'ü Kürtlere karşı yapılan sistemli katliamların planlayıcısı olarak kınadılar.

HEP'in Genel Başkanlığı'na Feridun Yazar seçilirken yaşanan başka bir gelişme de, Devlet Bakanı Erman Şahin'in, *"Türkiye'de 15 milyon Kürt var"* şeklindeki açıklaması oldu.

Bazılarınca PKK'nin yasal kanadı sayılan HEP'nin kurultayı, Türk muhalefet partilerinin büyük tepkisine yol açtı. Liderler, *"Her şey Demirel'in kararsız ve yumuşak politikasından kaynaklanıyor"* şeklinde tepki gösterdiler ve Demirel'i, özellikle Diyarbakır'da yaptığı, *"Kürt realitesini tanıyoruz"* şeklindeki açıklamasından dolayı yoğunca eleştirdiler.

Siyasi gözlemciler, HEP'in kurultayını *"beklenmeyen bir gelişme"* olarak nitelerken, bunun özellikle kemalist devletin başkentinde yapılmış olmasının *"düşünülmesi bile zor bir gelişme"* olarak değerlendirilebileceğini vurguladılar.

Son günlerde Türk basınında yer alan başka bir konu da din sorunudur. Türklerin çoğunluğu sünnidirler. Kürtlerin ise önemli kesimi alevi dedikleri şii müslümanlardan oluşuyor. Türk devleti bugüne kadar Kürtlük ve Kürt ulusal kimliğine karşı "alevi" kavramını ulusal bir kavram olarak kullanmıştır. Şimdi de bizzat Türk Diyanet İşleri Dairesi, alevilere bazı "haklar" tanıyacaklarını, böylece sünnilerle alevilerin birliğini sağlayacaklarını açıkladı. Tabii yine Kürt ulusal kimliğine karşı kullanılması amacıyla!

Kürdistan sıcak bir kışta

El Şaria
11.11.1991, Lübnan

Türkiye'deki parlemento seçimleri, Irak Kürdistan'ındaki sorunların derinleşmesi ve patlama noktasına ulaşması, PKK'nin rolünün giderek artması; Kürt sorununun -ki Filistin sorunundan sonra gelmektedir ve Madrid Konferansı'ndan sonra bu sayfanın da dürüleceği şüpheleri yoğunluk kazanmakta- Ortadoğu'daki en temel sorun olacağını göstermektedir.

Türkiye'de 20 Ekim'de yapılan seçimler birçok gözlemciyi hayrete düşürdü. Bunun nedeni ANAP'ın seçimden yenilgiyle çıkması değil, PKK'nin çok büyük bir başarı elde etmesidir. PKK, 1984 yılından beri Türk devletine karşı Kürdistan'ın bağımsızlığı için çok sıcak bir mücadele yürütüyor. PKK, kendi güç ve imkanlarıyla, verdiği mücadelesini destekleyen 23 milletvekilini Türk meclisine sokmayı başardı. (...)

Türk devletinin yeni politikası konusunda PKK'ye yakın bir kaynak, Demirel başkanlığındaki yeni hükümetin Kürt sorununa karşı askeri çözümü dayatacağının ağırlıklı olarak göründüğünü söylüyor. Fakat askeri çözüm PKK'ye karşı hiçbir zaman Türk devletine bir yarar sağlayamaz. Bu uzun bir zamandır kanıtlanmıştır. Yine Türk ordusunun Irak-Türkiye sınırındaki saldırıları sırasında da, askeri saldırılarla PKK'yi ortadan kaldıramayacakları ortaya çıktı.

Bilindiği gibi Türk ordusunun 20 Ekim 1991'de düzenlediği saldırıya hükümet sözcüsü İmren Aykut'un ağzından gerekçe olarak 400-500 kadar PKK savaşçısının Çel(Çukurca)'deki bir askeri merkeze düzenlediği saldırı gösterilmişti. Bu saldırı Kuzey Irak'tan yöneldi. Hükümet sözcüsünün açıklamasına göre 17 asker ve 7 sivil öldürülmüştü. Fakat PKK kaynaklarına göre Türk ordusundan öldürülen asker sayısı 80-90 kadardı. Türk ordusunun saldırısı konusunda Irak'ta Kürtçe yayın yapan bir radyo 12 Iraklı sivil Kürdün öldüğünü söyledi. Ayrıca 8 köy de saldırıya hedef oldu. Bölgedeki Avrupalı gazetecilerin belirttiğine göre PKK savaşçılarından hiç kimse ne yaralanmış ne de ölmüş. Öldürülenlerin hepsi köylülerdi. (...)

Bağımsızlık

PKK bu arada Kuzey Irak sınırı boyunca geniş bir bölgede (30 kilometrekarelik), Türkiye sınırına paralel olarak kamplarını inşa etmeyi başardı. Bu başarı Kürdistan Özgürlük Partisi-PAK ile yapılan birlikle -ki bu parti de Abdullah ÖCALAN'ı kendisine başkan olarak görüyor- önemli bir aşamaya ulaştı.

Diğer taraftan PKK'nin otoritesi Türkiye Kürdistan'ındaki geniş bir bölgede öyle bir aşamaya ulaştı ki, o bölgede sadece PKK'nin kararları geçerli. Sadece Kürdistan'la da sınırlı değil; PKK bir karar çıkararak Kürdistan'a gelecek herkesin PKK'nin Avrupa'daki bürolarından vize alması gerektiğini şart kıldı. Bazı Alman turistlerin yakalanmasından sonra PKK bürolarından vize alanların sayısı 500'e ulaşmış.

PKK'nin otoritesindeki bölge bazı PKK kaynaklarına göre 33 bin kilometrekare civarındadır ve Kürdistan'ın kalbi durumundaki Botan bölgesidir. 1992'nin 15 Ağustos'unda bu bögenin kurtarılmış bölge ilan edilmesi fazla uzak olmasa gerek. (...)

Diğer bir yan da C. Talabani'nin Türkiye ile PKK'yi uzlaştırma rolünün tamamen başarısızlığa uğramasıdır. C. Talabani PKK'den silahlı mücadeleyi bırakarak sorunu siyasi yollardan çözmesini istemişti. Abdullah ÖCALAN, bunu kabul etmedi ve PKK'nin silahlı mücadeleyi bırakması için, Türk devletinin öncelikle askerlerini Kürdistan'dan çekmesi, Kürdistan'da yürüttüğü özel savaşı durdurması ve Kürdistan halkına kendi kaderini kendisinin tayin etmesi imkanını vermesi gerektiğini açıkladı.

Bu arada PKK, C. Talabani'ye kendisini bir Kürt lider değil, Türk devletinin bir konsolosu olarak gördüğünü bildirdi.

Evet, Türk devleti de Güney Kürdistan'daki boşluktan PKK dışında hiç kimsenin bir yarar sağlayamayacağını çok iyi anlamış bulunuyor. PKK'nin gücü ve ağırlığı bu gerçeği gözler önüne seriyor.

A. A.

Kürtler Türkiye'ye, *"şimdi konuş"* diyor

The Observer
1.12.1991, İngiltere

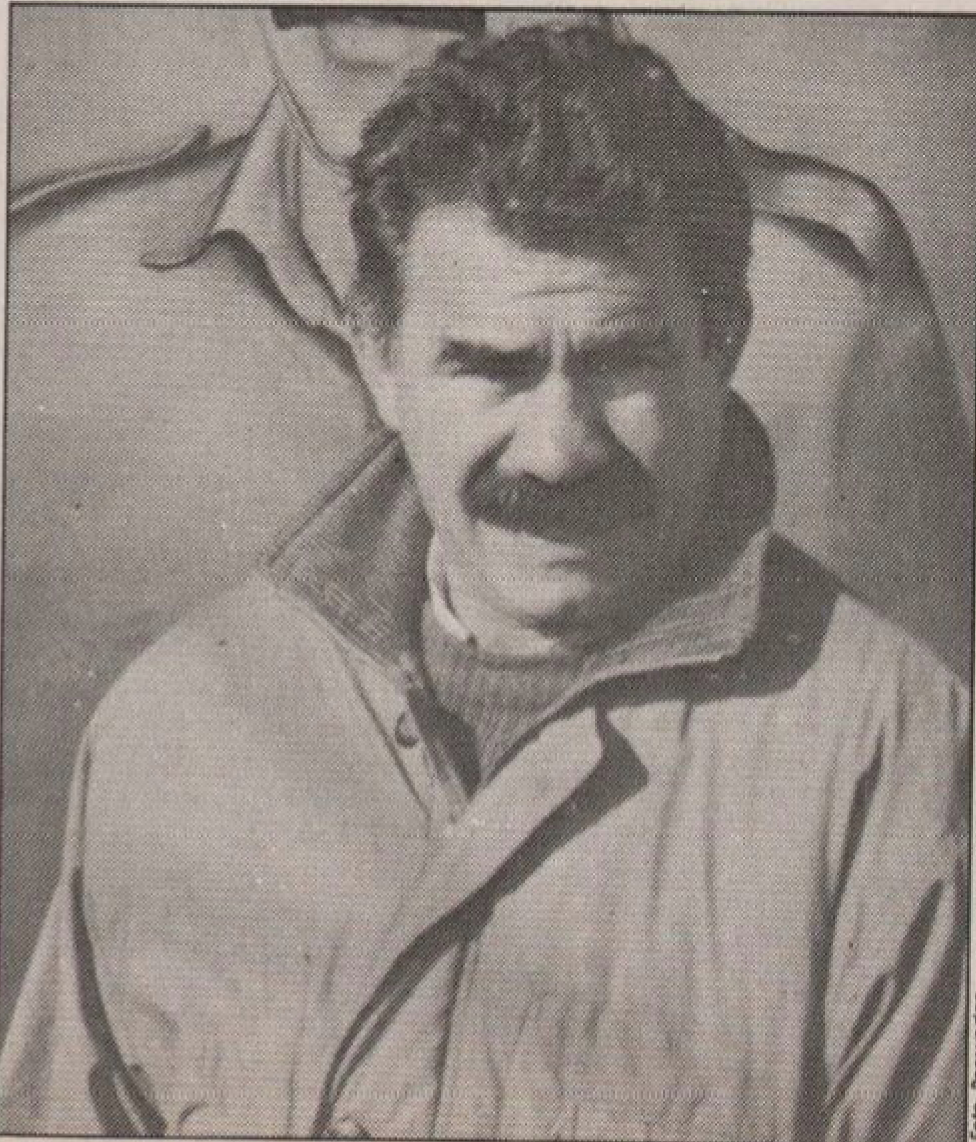
NATO'nun güney kanadında Türk ordusunu savunma durumuna düşüren, geçmişi kısa ama hayret ettirici derecede başarılı Marxist-Leninist Kürdistan İşçi Partisi, 8 senelik mücadelesinde 3.300 kişinin hayatına mal olan soruna barışçı bir çözüm bulunması için girişimlerde bulunuyor. The Observer'in kendisiyle yaptığı bir röportajda PKK lideri Abdullah ÖCALAN; Ankara'nın, Ekim ayında yapılan seçimle meclise giren 22 Kürt milletvekili aracılığıyla görüşme yollarını açmasını istedi. ÖCALAN, *"Biz silaha tapmıyoruz. Ben Türk hükümetine sesleniyorum. Onlara meclis yoluyla çözümün mümkün olduğunu söylüyorum"* dedi.

ÖCALAN, tek taraflı ateşkesin intihar olduğunu, ancak iki taraflı ateşkesin mümkün olabileceğini söyledi. Ağustos ayından beri bölgede 100 kişiden fazla ölü olduğunu ve bölgede 100 bin asker ve jandarmayı meşgul ettiklerini, ancak buna rağmen gerillanın hiçbir eylem yapmadığı ihtarında bulundu. Ve, *"Eğer Ankara imhacı siyasetine devam edecek olursa PKK de eylemlerini tırmandıracaktır"* dedi.

Irak'taki 3 milyon Kürdü korumak amacıyla Türkiye'nin güneydoğusunda konuşlandırılan ABD askerleri, PKK'nin Türk askerlerine yönelik saldırılarına karşı herhangi bir önlem alamadılar.

ÖCALAN, bu konuda ABD komutanının kendilerine, *"Siz bize karışmayın, bizler de sizin faaliyet bölgenize karışmayız"* şeklinde bir mesaj ilettiğini söyledi. Buna rağmen Ankara'nın görüşme masasına gelmesini teşvik edici ortamın mevcut olduğunu ileri süren ÖCALAN, *"Avrupa'nın Türkiye'yi değişik şekillerde desteklemesi şiddete davetiyedir"* dedi.

PKK'nin bir eğitim kampında kendisiyle yaptığımız 3 saatlik görüşme boyunca ÖCALAN, çok sıcak, kendisini iyi ve net ifade eden, karşısındakileri de dikkate alarak düşünen bir kişi özellikleriyle dikkati çekiyordu. Devrimci şiddetin her zaman politikanın emrinde olduğunu ısrarla vurgulayan 42 yaşındaki bu lider, kadrolarının çoğu gibi bekar.

Foto: Berxwedan

Abdullah ÖCALAN hedeflerinin askerleri öldürmek değil, son zamanlara kadar dilleri bile yasak olan Kürtler için insanlığı yeniden sağlamak olduğunu söyledi.

ÖCALAN tüm Kürtler için hedefledikleri bağımsızlık isteklerini tekrarlamazken, önlerindeki acil politik hedeflerinin Türkiye'deki 12 milyon Kürt için bir çeşit federasyon olduğunu açıkça ifade etti.

Yardımcıları güneydoğuda 13 bin milkarelik (1 mil 1,6 kilometreden biraz fazladır-bn.) kurtarılmış bir bölgeleri olduğunu ileri sürerken, ÖCALAN ihtiyatlı ve bu tür övünmelerin tehlikeli ve provokasyonla yüklü olduğunu söyledi.

Süleyman Demirel'in yeni hükümetinin bütün bunlara karşı nasıl bir tavır takınacağı henüz belli değil. Demirel Kürt sorununu gündeminin baş maddesi yaparken PKK'ye karşı da savaş açtı. Fakat ÖCALAN, ordunun yeniden toplanmaya başladığını ve kendilerini askerleriyle koruyamadıklarını, tüm çevreyi mayın tarlasına çevirdiklerini, bunun ise gerillalar, sivil halk ve hayvan sürüleri için tehlike teşkil ettiğini iddia etti.

Julie Flint

Hilgavtina zivistanê dibe bingeha serkevtinên nuh

Silav li sala 1992

Piştî têkçûna sîstema cerdevaniyê dewleta Tirk kete nava lêgerîneke, li gor karakterê xwe dest avêt teroristiyê û terora dewletê li her bajarekî Kurdistana bakur kir jiyana rojê. Roj nîne ku welatparêzek, gundiyekî Kurdistanê, bajariyekî di kar û halê xwe de bi destê hêzên dewletê yên girêdayî kargêriya şerê taybetî nayê kuştin. Helbet ji bo dewleta Tirk ev gaveke pêşemîne. Gava duwemîn qirkirina gel e, komqirkirinin.

Piştî şehîdketine Wedat AYDIN, li êrdima Mêrdînê ji gelek welatparêz bi bêbextî di malên wan de, an jî di bin işkence û lêdanan de hatin kuştin. Welatparêz **Hayrettin ÇETIN** jî bû xelekek ji zincîra kuştiyên bi destê terorîstên dewleta Tirk.

Weke ku di xwepêşdana ji bo **Wedat AYDIN** çebû de jî xuya dikir dewleta Tirk xwe ji bo qirkirinên girseyî amade dike, provokasyonên wê amadekariyên komqirkirinan in.

Gerillayên serxwebûn û azadiyê bi lêdanên xwe dewleta Tirk bêçare hîştine. Her roj bi dehan kes tevlî refên gerilla dibin. Bi gavên ku di sala '91'ê de hatin avêtin têkoşîna me yekser derbasî merheleyeke pêşketî, qonaxeke berz û bilind bû. Serîhildan êdî di êrdim û navçeyeke piçûk de pêk nahên, bi her serîhildaneke re sed hezar radibin ber bi serîhildana netewî ve gavan davêjin. Êrîş û livbaziyên gerîlla ji her demekê bêhtir bi îsabet û xurttir in.

Tevlî sar û serma, zorî û zehmetiyên zivistana Kurdistanê gerîllayên ARGK di van 15 rojên derbasbûyî de gelek livbazî pêkanîn. Her weha gelê me jî, mezintirîn serîhildanek di van panzdeh rojan de pêkanî û careke din hêz û hîma gel çi ye raberî dewleta Tirk, wê dewleta ku xwe bi zorê (şîddet) li ser pêya dihêle û bilî zorê ji tiştekî famnake kir. Ger em tenê li van panzdeh rojên dawiyê binêrin bi hesanê têt dîtin ku di dîroka gelê Kurdistanê de domaneke nuh destpêkiriye. Her weha di têkoşîna me ya hemdemî ya ji bo serxwebûn û azadiyê de jî pêvajoyek nuh destpêdike.

Me bi gelê xwe re, di bin pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistan-PKK û di bin serokatiya serokê netewî Abdullah ÖCALAN de saleke serkevtî li pey xwe hişt û em derbasî saleke nuh, saleke tijî berxwedan û serîhildanên netewî dibin. Sala 1991'ê sa'leke serkevtî hatiye pejirandin ji hêla Partiya me ve. Em ji niha ve silav li sala '92'ê bi serîhildan û serkevtinên nuh dikin.

Destpêk di rûpela dawiyê de derketin û li navenda bajêr bi ser kesên sivîl de gule barandin. Bi guleyên hovên dewletê **Zübeyir YANDIR** şehîd ket, **Huseyîn Hasanoglu, Mehmet Kizik, Ihsan Bilir, Aynur Gemsi, Mehmet Gul** û **Aslan Guloglu** birîndar bûn.

Hênê: Li Hênê jî kontr-gerîllayan serokê şaxê Partiya Keda Gel ê Hênê Siddik Bulbul birîndar kirin, kontr-gerîllayan ereba (trimbêla) Siddik Bulbul bi riya gundê Odunlar de rawestandin û bi ser wî de gule barandin.

Kontr-gerilla leyistikek din jî, dixwaze li Zangoya li Amedê (Dicle Universîtesi) bi leyîze. Hinek ajanên dewletê di bin navê olê(dînê) de dixwazin provokasyon û leyîstikan pêkbînin. Li gor ku em hatine agahdarkirin ev kes bi çek in û serrast bi têkîliya polîsan di nava xwendevanan de digerin.

Roja 16'ê Kanûnê gerîllayên ARGK avêtin ser gundê Heldanê (Gorentepe) û malên 3 cerdevanên ku çek bernedidan şewitandin. Her sê mal bi qasî ku neyên bikaranîn şewitîne û her sê cerdevan jî birîndar bûne.

hatibû kuştin toreneke girseyî çêkir.

Serê beyanê 30 hezar kes bi kincên netewî, alên ERNK û ARGK li navenda Nisêbînê civiyan. Polîs û ozel tîmên dewletê bi tank û panzerên xwe, ji goristana şehîdan heta sikak û kolanan her der girtibûn. Lê şêniyê Nisêbînê bi biryareke xurt bû, ku li şehîdê xwe xwedî derkeve û wî bi toreneke mezin veşêre.

Di xwepêşdanê de bilî alên PKK, ERNK û ARGK ên ku li navenda bajêr hatin alikandin, di meşê de jî 20 al hatin hildan.

Hayrettin ÇETÎN kesekî welatparêz bû û di belediya(komun)a Nisêbînê de dixebitî. Roja 18'ê Kanûnê li nêzîkî mala xwe ji hêla du kesên endamên kontr-gerilla ve hat kuştin. Hayrettin 28 salî û bavê 3 zarokan bû. Ji ber welatparêziya wî heta ku were kuştin gelek caran hatibû girtin, işkence û lêdan dîtibû.

Şêniyê Nisêbînê li hember kuştinên kontr-gerîlla careke din bê deng nema û raperî. Xwendevanan dibistan berdan, dikandaran deriyên dikanên xwe girtin, 300 karkerên belediyê neçûn kar û terora dewletê protesto kirin.

Di meşê de sloganên şoreşgerî hatin bangkirin. Li ser pankartan jî **"Bijî PKK"**, **"Bijî ERNK"**, **"Bijî ARGK"**, **"Bijî Serok APO"** û **"Şehîd bê mirin in"** hatibû nivîsandin. Li goristanê piştî kêliyeke bêdeng ji bo şehîdan marşa **"Ey Raqîp"** hat xwendin.

Rojekê piştî veşartina cinazê şehîd Hayrettin grûpeke ji 3.000 kesî çû sersaxiya malbata şehîd. Lê di rêde rastî barîkat, bend û çeperên polîsan hatin. Polîsan bi panzeran ajotin ser girsên gel û zarokekî 13 salî bi navê Serdar

ÊRDIMA MÊRDÎNÊ

Li hember sitembariyê bêdeng mayîn bêrûmetî ye

Şêniyê Nisêbînê bi hêz û destegîriya ku ji pozberiya Zendgokê girt roja 19'ê Kanûnê ji bo veşartina cinazê **Hayrettin ÇETIN**, ku bi destê kontr-gerîlla

Aslan di bin panzerê de ma û birîndar ket. Vî şerê di navbera hêzên dewletê û şêniyê Nisêbînê de, nêzîkî 3 saetan berdewam kir û piştî şerî 40 kesên welatparêz hatin girtin. Şêniyê bajêr girtiyên xwe bi tenê di nav lepên dijminî de nehîştin û çarmedorên avahiya qeymeqamî girtin bin çemberê. Piştî nîvrojê keç û jinên girtî hatin berdan.

Roja 25'ê Kanûnê jî li navenda Kanûnê cerdevanekî gundê Nibilê bi navê **Ahmet Aktaş** hat kuştin.

Kosar(Kiziltepe): Êvara 18'ê Kanûnê yekeniyeke gerîllayên ARGK a bajêr 2 bombe di gazînoya sûbayan ya li navenda Kosarê de teqandin.

Bombeya yekemîn saet di 18.30'ê êvarê de teqiya. Bombeya duwemîn jî saet di 23.00'an de teqiya û bi teqandina her du bombeyan hemû camên gazînoyê şikestin. Li gor nûçeyên ku gihîştine me, hinek sûbay jî birîndar bûne.

Banê Botiyan de, tevlî çekên xwe derketin çiyê ku tevlî ARGK bibin. Di qereqola li wî gundî de 7 serleşker û 70 leşker (segman) dimînin. Ji van 30 leşkerî gotin, komandanê qereqolê bi me sitembariyê dike û roja 14'ê Kanûnê gihiştin hev, ji qereqolê reviyan, çûn Çiyayê Gebarê. Ji ber ku zêde sar bû, nikaribûn bi aliyekî de biçin û wê şevê di şikevtekê de man. Lewma ji qereqolê jî nikaribûn zêde bi dûrkevin. Roja din komandoyên dijminî bi 3 helîkopteran derketin operasyonan û ew girtin.

Gerîllayên ARGK, li Bestan serîhildanên gel bi dîlanê pîroz dikin

Wêne: Berxwedan

Li welatê me êdî alên me pêl didin

Hezex(Idil): Kuştinên kontrgerîlla vê dema dawiyê li her alî zêde dibin. Li Hezexê jî roja 15'ê Kanûnê ji bo **Agit Akibe** û **Ibrahim Demir**, ku bi destê kontrgerîlla hatibûn kuştin û cinazeyên wan di şikevtekê de hatibûn dîtin, meşek hat çêkirin. Heta ku cinaze ji gundê Berekli gihîşt navenda bajêr hejmara beşdarê meşê gihîşt 10 hezar kesî.

Navenda Hezexê bi alên ERNK hatibû xemilandin, 10.000'an bi hevre digotin, **"Bijî Serok APO!"**, **"Bijî Kurdistan!"**, **"Bijî birayetiya gelê Kurd û gelê Tirk!"**. Li cihê mitîngê banga serfermandariya ARGK a êrdimê, ku bi, **"Gelê Kurdistanê yê welatparêz"** dest pêdikir, hat xwendin.

Piştî banga ARGK newênger Selim Sadak derket pêş girsên gel û got: *"Em pêşiya wê pirsê bernadin, yên bi sûc em ê miheqeq derxînin holê"*. Di torenê de Selim Sadak, Ali Yigit û newêngerê Enqerê Salman Kaya jî beşdar bûn.

Li Hezexê şer

Êvara 20'ê Kanûnê gerîllayên ARGK girtin ser navenda Hezexê. Gerîlla saet di 5.00'ê êvarê de ketin nava bajêr.

Gerîllayan çarmedorên bajêr girtin bin kontrola xwe, elektrîka bajêr birîn û ji şeş aliyan ve ketin nava bajêr. Her grûpeke gerîlla berê xwe da avahiyeke saziyên dewletê yên fermî. Di domana nijdeyê de avahiya fermandariya parastinî malên polîsan, serfermandariya cendirmeyan, avahiya tabûra cendirmeyan, qonaxa hikûmetê û avahiya qeymeqamiyê bi rokêt û çekên giran hatin gulebarankirin. Van avahiyan gelek ziyan dîtine. Di dema êrîşa gerîlla de leşkerên dijminî xwe ji tirsan veşartibûn.

Kuştiyên me bêxwedî nînin

Girgê Amo(Silopî): Ji bo protestokirina kuştina mixtar Agit Akîbe û Ibrahim Demir bi destê kontr-gerîlla, dikandarên Girgê Amo roja 17'ê Kanûnê dikanên xwe venekirin, şoforan erebeyên xwe nesixulandin û xwendevan neçûn dibistanên xwe.

Gercews(Gercuş): Dikandarên Gercewsê ji roja 9'ê Kanûnê dest bi protestokirina kuştinên kontr-gerilla kiribûn û 3 rojan berdewam kiribû. Li gor nûçeyên ku dighîjin me; piştî vê protestoyê 7 kes hatine girtin û di dermafê 18 dikandarande jî dawe hatiye vekirin. 4 avokatan parastina van kesan girtine ser xwe. Şêniyê Gercewsê dibêje, *"Dewlet li ser me terorê dimeşîne, ger bûyerên mezintir çebin berpirsiyar ne em in, dewlet e."*

BÊDLÎS/ÊLIH/ŞIRNEX

Cezayê xiyanetê mirin e

Roja 18'ê Kanûnê saet di 17.30 de, xwespar Mehmet Îke ji hêla gerîllayan ve bi mirinê hat cezakirin.

Mehmet Îke di zindanê de xwesparî kiribû û navên gelek kesên şoreşger û welatparêzan dabûn dijminî. Ji ber vê yekê gerîlla careke din nîşanda ku çi kesê ku ziyan bighîne gelê Kurdistanê bê ceza namîne.

Leşkerên artêşa Tirk xwe dispêrin gerîlla

30 leşkerê di qereqola li gundê

MELEDÎ/GÛRRGUM

Li Gûrrgumê ajanek hat cezakirin

Bazarcix(Pazarcik): Roja 26'ê Kanûnê li navenda qopaniya Narli ku girêdayî Bazarcixê ye, ajan Hasan Ser bi mirinê hat cezakirin. Ev livbazî yekeniyeke ARGK ya bajaran pêkanî.

Meledî: Xwebirçîhiştina di zindana Melediyê de, ku 29 rojan berdewam kir, roja 11'ê Kanûnê hew bû.

METROPOL

Istanbul:

Roja 21'ê Kanûnê ji bo protestokirina buhakirina tiştên xwarinê û li rawestoka trenê ya Pendîkê mirina Sati Yigit, 4.000 kesi riya trenê ji trafîkê re girtin.

Bi qasî 3 saetan sloganên **"Hikûmeta bêbext"**, **"Ka demokrasiya we"**, **"Hew ji bo işkence û sîtemê"** û hwd. hatin bangkirin.

Izmir:

Di van mehên dawiyê de gelek xort û ciwan ref bi ref tevlî hêzên ARGK dibin. Di van 4 mehên dawiyê de ji Izmirê, ku di livbaziyên girseyî de serî dikişîne bêhtirî 140 ciwanî tevlî ARGK bûne.

Manîsa:

Roja 12'ê Kanûnê tîmekî ARGK, ajanekî bi navê Ibrahim Turgut îdam kir.

Ev ajan, demeke dirêj li derdora Mêrdînê, ajanî û nokerî kiribû û piştre reviyabû, çûbû li Manîsa'yê bi cih bibû. Lê li wir jî ji ber guleyên ARGK nekaribû bifilite.

Gelê me bi serfîraziyên mezin dest bi saleke nuh dike

Destpêk di rûpela dawiyê de Ji gerîlla heta komikên gel, Yekîtiyên Eniyê, niwênerên di parlementoyê de her kes ket nava xebateke mezin û li dawiyê gaveke nuh di şerê me yê gelî de hat avêtin, rûpelekî bi serkevtin li eniya dîroka gelê me hat nivîsandin.

Dewleta Tirk bi hemû derfetên xwe hewl dida, ku xwe dewleteke demokratîkî nîşan bide. Lewma weziriya mafên mirovan sazdikir û ji bo awirê gelemperî gelek dolap digerandin, çêla wekheviyê dikir. Bi vê serîhildana dawiyê ev rastiyan jî ronik bûn û polîtîka hikûmeta koalîsyonê derkete ser avê. Me di Berxwedanê de gelek caran nivîsiye ku dewleta Tirk, dewleteke faşîst e û hikûmetên sivîl nikarin tu rolî bileyîzin. Ev rastî, walî û wezîrên dewletê bi xwe dihanîn ziman di domana serîhildanê de.

Kin were gotin berhemên vê serîhildanê dibin bingeha hilgavtina biharê û bê şiphe ev, qezencek piçûk nîne. Lewma divê em ji her demekê bêhtir li dora Eniya xwe, Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan bicivin, milên xwe bidin milên hev û xwe ji bo rakirina barên hîn girantir amade bikin. Ev serîhildan banga gelê Kurdistanê ye ji bo hemû kesên Kurdistanî, ku di riya rûmetiyê de bimeşin.

Piştî van çend gotinan em vedigerin rojên beriyê serîhildanê û bûyeran çendî kêm be jî di nava hevokan de dihûnin.

Gerîlla xwîna gel li erdê nahêle

Gerillayên ARGK roja 18'ê Kanûnê ji bo ku hesabê hemû zilm û zora ku le ser gelê Kurdistanê pêkaniye ji dewleta Tirk bipirsin li nêzîkî gundê Zendgokê, ku girêdayî Muşê ye, li hemberê hêzên artêşa Tirk destên xwe diavêtin çekên xwe. Şerê di navbera gerîllayên serxwebûn û azadiyê û hêzên dewleta mêtinger serê beyanê dest pêkir û heta êvarê berdewam kir.

Gerîllayên ARGK tevlî ku qada şer bi berfê spî bû û hêza dewleta Tirk bi hejmar bilind û ji hêla teknîkê ve pêşketî bû jî derbeyek mezin li hêzên artêşa dagîrker xistin. Gerilla bi bîr û bawerîya xwe ya xurt, bi minevere û taktîkên xwe yên serkevtî, careke din raberî dagîrkeran kirin şerî gelî çi ye û çawa tê meşandin.

Ji ber çalakiya gerîllayên ARGK, artêşa dijminî dît ku ziyana mezin digihîje wê bi bêsimê(bêtêl, telsiz) ji hêzên xwe yên hawayî gazî xwest. Gerîlla ji vê plana dijminî haydar bûn, kozikên xwe zexmtir kirin û xwe ji şerekî dijwartir re amade kirin. 2 balafir û 4 helîkopterên şer, ku hatibûn gaziya hêzên dewleta terorîst bombeyan bi ser gerîllayan de barandin. Gerîlla jî bi çekên di destên xwe de nehiştin balafir û helîkopterên dijminî nizim bifirin û bombeyên ku ji bilind de dihatin avêtin jî hedefa xwe nedidîtin. Bi vî rengî teknîka dijminî jî bê tesîr dihat hiştin.

Ber bi êvarê ve hejmara kuştiyên dijminî gihîşt 17'a û gerîlla nîşan dan ku xwîna gel a ku hatiye rijandin li erdê namîne. Gerîllayên ARGK bi minevereyeke serkevtî çembera dijminî qelîşandin û jê derketin. Di vê pozberiyê de, ku rojekê berdewam kir tu ziyan negihîşt şervanên ARGK. Lê hêza leşkerên artêşa dagîrker ji aliyê moral ve bi tewawî hat şikandin. Dijminê dagîrker bi lêdana ku di şerî de xwar har bibû. Ji aliyekî ve birîndar û kuştiyên xwe dibirin û ji aliyê din ve jî çiyayên welatê me bombe dikirin.

Ev şer bû nimûne ji bo pêşketina gerîllayên ARGK ji hêla taktîkî ve û yekkirina şerê gerîlla û serîhildanên li bajaran.

Bi her şehîdbûnekê em ji nuh ve ji dayîka xwe dibin

Dema ku terora dewletê li Nisêbînê dihat meşandin û ji bo qirkirinekê bingeh dihat amadekirin li çiyayê Serê Sipî jî endamên hêzên taybetî di nava amadekariya qirkirineke berfireh de bûn.

Çiyayê Serê Sipî di sêkoşa di navbera Muş-Çewlik û Pasûrê de ye. Çiyayekî ji serî heta dorhêlê bi berfê xemilandî ye. Bi hemû xeml û xêza xwe hembêza xwe ji gerîllayan, têkoşerên serxwebûnê, lehengên gelê me re vekiriye. Gerîllayên ARGK di sînga çiyê de, di nava pêsîrên çiyayê bi rûmet de xwe ji bo sala 1992'a amade dikirin. Ji bo afirandina serîhildanên mezintir, artêşkirina gel û amadekirina bingeha meclîseke(parlementoyek) netewî xwe ji aliyê konevanî(siyasî) û leşkerî ve perwerde dikirin.

Surra beyanê hîn ranebibû. Bayekî sar li hev digeriya û dihat di nav tiliyên destên gerillayên natirvan re derbas dibû, naylona ku gerîllaya çend saetan di bin de çavên xwe germ kiribûn dikir xuşe-xuş. Grûpeke gerîlla nuh ji nobedariyê hatibû. Li aliyekî li ber 'agirê Apociyan' destên xwe di hev didan û li aliyê din jî xwirîniya xwe dikirin. Agirê şivanan -an jî agirê Apociyan- berfa li dora xwe diheland û bi hemû hêza xwe li hember ava berfê li ber xwe dida. Ewrên reş weke refê qulînga ketibûn navbera azmanên şîn û berfa spî. Di vê kêliyê de çend balafiran xwe ji nava ewran ber bi jêr ve berdan û jê weke teyrokê bombe weşiyan. Gerîllayan hema destên xwe dirêjî çekên xwe kirin û berê lûleyên tifingên xwe dan balafiran. Bombebarankirinê bê dawî berdewan dikir. Her der bibû agir.

Gerîllayan di demek gelek kurt de cihên xwe girtin. Bêhna barût û xwîne himbêza çiyê dagirtibû. Gerîllayan çekên xwe di destên xwe dişidandin û bi Egîdî lingên tifingên xwe dikişandin. Gerîllayekî ku bi xwe jî di vê pozberiyê de bû, di telefonê de weha digot: *"Em silavên xwe yên germ ji gelê xwe yê li welêt û derveyî welêt re di şînin û em dixwazin tev bizanibin ku di ber wan de em hemû amade ne canên xwe bidin. Dijmin li çiyayê Serê Sipî bi bêbextî êrîş anî ser me. Lê me jî ew bê bersîv nehîşt. Hevalê Aslan û Ahmet ji nobedê nuh zivirî bûn. Bi reşaşên di helîkopteran de şehîd ketin. Piştî ku hevalan cihên xwe girtin divê bombeyên ku ji balafiran dihatin avêtin tesîr nekiribûna. Lê tevlî kû bombe li dorhêla wan diketin jî heval şehîd dibûn. Di bombebarankirinên berê de, bombe hema li ber kozikên me diketin lê bi me tiştek nedikirin. Vê carê bombeyên bi jahr bûn. Lewma me hema cihên xwe guhertin û pozberî domand. Hevalan di wê domanê de 2 helîkopterên dijminî hanîn xwar. Bi îhtîmaleke mezin yên tê de tev mirine... Di domana pozberiyê de hevalan 5 leşker û 2 ozel tîm(endamên hêzên taybetî) jî kuştin.*

Ji me 10 heval şehîd bûn. 4 hevalan jî, ji jahra bombeyên kimyawî tesîr dîti bûn. Me ev 4 heval birin li gundekî hîştin. Lê em agahdar bûn ku leşkerên dijminê faşîst girtine ser wî gundî û hevalên me bi işkence û lêdanê kuştine."

Em sondxwariyê hildana tolê ne

Piştî şehîdbûna 14 şervanên ARGK bi bombeyên kîmyawî bi rojekê yekeniya ARGK a li Hezexê amadekariyên xwe dilezîne û bi ser dijminî de diçe.

Roja 20'ê Kanûnê saet di 17.00'an de gerîlla ji 6 aliyan ve ketin nava Hezexê. Gerîllayan piştî ku elektrîka bajêr birîn û bajar bi tevayî girtin bin kontrola xwe berê xwe dan avahiyên saziyên dewletê yên fermî û hêrsa xwe ya sedsalan, bi guleyên tolehildana şoreşgerî rijandin.

Piştî ku gerîlla bê ziyan ji bajêr vekişiyan leşker û polîsên dewleta dagîrker, ku di domana nijdeyê de xwe ji tirsa canê xwe yê qirêj û gemar veşartibûn, ji qulikên ku xwe tê de pankiribûn derketin û bi çavsorî dikana welatparêzekî şewitandin, bi şêniyê bajêr işkence kirin û malên gelek welatparêzan gulebarankirin. Bi vî rengî dixwestin gel bînin provokasyonê û qirkirineke mezin pêkbînin. Lê şêniyê bajêr bi hêz û morala ku ji êrîşa gerîlla standibû nehat leyistikê û hovîtiya dijminî jî wî re hîşt.

Her şehîdbûnek serîhildanek e

Li aliyê din hêzên artêşa dagîrker pêşiya girsên gel ên ku cinazên şehîdên çiyayê Serî Spî dihanîn girtin û asteng derxistin. Li ser vê yekê di sêkoşa di navbera Çewlik-Amed-Mûşê de li peyhev bûyer çêbûn.

Hêzên dijminî girtibûn ser gundê ku 4 şervanên ARGK ên bi bombeyên kîmyawî birîndar lê hatibûn hîştin û ev şervan bi îşkence û lêdanê kuştibûn. Piştre gerîllayan cinazên şervanên din ên ku di pozberiyê de şehîd bibûn jî anîn gihandin gundiyan.

Gundiyan malbatên şehîdan tespît kirin û bi kerwanan cinazên şehîdan birin ji malbatên wan re. Şêniyê Pasûr(Kulp)ê û gundiyên derdorê çawa agahdar bûn ku cinazeyên şehîdan hanîne, gihiştin hev, bi grûpeke ji 10 hezar kesî çûn pêşiya kerwên. Her weha ji Licê jî kerwanek bi rêket. 2 şehîd ji Licê bûn.

Leşkerên dijminî yên di qereqola Zeyrek de, li nêzîkî qereqolê çûn pêşiya girsên gel û xwestin paş ve bi zivirînin. Lê girsên gel ji navgînan peya bûn, gotin heta ku em cinazên şehîdên xwe nebin em paş ve venagerin û xwestin artêşa dijminî xwe ji pêşiya wan bide alî, çeper û barîkatên ku danîne rakin. Artêşa dijminê gelan ev daxwaza girsên gel nepejirand. Li ser vê yekê beşdarên kerwên merşa **"Ey raqîp"** gotin û li çepîkan xistin. Welatparêzekî di telefonê de ew kêlî weha dihanî ziman; *"10 hezar kesî bi devekî merşa Kurdî dixwend. Kevir û zinar dihejiyan. Wê gavê min xwe di Kurdistana serbixwe de hîs dikir."*

Di vê navberê de serleşkerên

Endamê Komîta Navendî ya PKK Rêheval Mervan bi kompoloyekê hat şehîdkirin

Rêheval **Aydin ADSAY(Mervan)** piştî Kongreya PKK ya Çaremîn a Netewî bi goreva vekirina Êrdîma Xerzan ji bo têkoşîna me û avêtina bingeheke xurt ji bo gerîlla berpirsiyariya vê êrdîmê girtibû ser xwe. Rêheval **Mervan** di demeke kurt de gelek pêşketinên bi nirx afirandin, lêdan û derbeyên giran li dijminî xistin û di warê rêxistinkirina gel de gavên mezin avêtin.

Roja 20'ê Kanûnê jî hevalê **Mervan** ji bo organize û rêkxistinkirinê diçe gundê Eynbaran (Koçpinar)ê, ku girêdayî Civanîkan(Gokçebag) e. Li mala mixtarê gund Huseyîn Demir dibe mêhvan. Lê dijmin ji hatina hevalê **Mervan** agahdar dibe û dora gund ji hêla hêzên artêşê û endamên hêzên taybetî ve tê girtin. Hêzên dijminî xortên gundî yên natirvan bêdeng dikin, tên mala ku hevalê **Mervan** lê dimîne û wî şehîd dikin.

Endamên hêzên taybetî, ku roja 20'ê Kanûnê ev komplo pêkanîn rûyên xwe veşartibûn. Piştî ku hevalê **Mervan** şehîd bû, mala mixtarê gundê Eynbaranê ji hêla leşkerên dijminî ve weke qereqolê hat bikaranîn û bi gundiyan îşkence hat kirin. Armanca dijminî çavtirsandina gundiyan bû. Ji gundê Eynbaranê Omer Keklik(14), Beşir Keklik(16), Husamettin Demir(28) û Ekrem Demir(45) şevekê heta serê beyanê di mala mixtêr de, di bin îşkenceyê de man.

Dijminê dagîrker û hov roja 21'ê Kanûnê keçên gund ên berzewac li qada gund civandin û raberî kesên rûyên wan bi mask veşartî kirin. Lê ji ber keça ku ew lê digeriyan nebû, hêzên dijminî bi hovîtî çêr gotin keçan û xwestin bi namûsa wan bilîzin, bi işkence, lêdan û hovîtiyê çavên gundiyan bi tirsînin. Gundiyên ku ev wêne dîtin êdî nema dikarî bûn bêdeng bimînin û serê xwe biçemînin.

Berxwedanê careke din pêşî li bêrûmetiya dijmin digirt. Gundiyan milên xwe dan milên hev û cinazê gerîllayê şehîd xwestin. Hemû gundî; kal, pîr, jin, zarok, keç û xort li pêşiya panzerên dijminî rûniştin û gotin, *"Ya hûn dê me jî bikujin, an jî cinazê şehîdê me bidin me!"* Li ser vê yekê dijmin dît ku nikare hemû gundiyan bikuje, neçar ma ku cinazê şehîd bide gundiyan.

Ji ber ku hêzên dijminî ji gund neçûn û gund ji xwe re kirin bargeh(biryargeh), gundî jî belav nebûn. Ji gundên derdorê jî kesên ku bûyer bihîstin ref bi ref hatin gaziya gundiyên di berxwedanê de. Hejmarek mezin kes li gundê Eynbaranê civiya ser hev. Girsên gel dixwestin kesên ku pê işkence hatine kirin jî werin berdan. Piştî ku newêngêr ketin navberê û dijminî dît ku gundî bi biryara xwe qewîn in dev ji gund berda û derket. Paşê gundiyan bi meşeke girseyî cinazê heval **Mervan** xistin nava pêşîrên axa pîroz, axa ku şehîd di ber de xwe gorî kiribû.

dijminî ferman dan leşkerên xwe ku girsên gel belav bikin û di navbera girsên gel û leşkerên dijminî de gotûbêj û lecê destpêkir. Girsên gel famkirin ku dijmin amadekariyên xwe berê kirine, dixwaze gel bîne provokasyonê û qirkirineke mezin pêkbîne. Lewma girsên gel bi înîsiyatîfa xwe vegeriyan navenda bajêr. Bi vî rengî pêşî li qirkirinekê hatgirtin.

Li navenda Licê girsên gel meşiyan ber qonaxa qeymeqam û daxwaza xwe ji qeymeqam Beyazît Tunç re gotin. Qeymeqam destûr da, ku 3 navgîn tenê biçin. Girsên gel kerwanekî ji 3 navgînan amadekirin û ji bo anîna cinazeyan şandin. Lê gava ku kerwan hat nêzîkî qereqola Zeyrek, ji hêla hêzên artêşa Tirk ve hat rawestandin. Sûbayê artêşa dagîrker ji walî û qeymeqam re çêr kirin û destûr da leşkerên xwe ku êrîş bikin girsên gel. Kesên ku çûbûn cinazeyan bînin dîtin ku armanca artêşa Tirk qirkirina gel e, cardin li navgînên xwe siwar bûn paşve hatin navenda Licê û rewş ji şêniyê Licê re kat kirin.

Şehîdên me rûmeta me'ne

Şêniyê Licê çawa di derbarê rewşê de agahdar bûn hema 12 hezar kes gihîştin hev û bi biryara "çi dibe bila bibe, divê cinazeyên şehîdan di destên dijminî de neyên hîştin" ber bi Pasûrê ve dest bi meşê kirin. Endamên hêzên taybetî û leşker pêşî li beşdarên meşê girtin û gotin em destûr nadin ku hun ewqas kes bimeşin.

Beşdarên meşê livbaziya xwe dewlemendtir kirin. Beşdar tev bi hev re rûniştin. Di vê domanê de endamekî hêzên taybetî xwest xortekî 20 salî, ku li pêşiya girsên gel bû, bigre bin çavan. Bi vê leşkerên dijminî dixwestin hêza gel perçe bikin û serîhildanê têk bibin. Lê girsên gel destûr nedan û hema xortê 20 salî girtin nav xwe û di nav xwe de veşartin. Di vî warî de şêniyê Licê xwediyê gelek tecrûbeyan e. Lewma biryara hemû beşdarên meşê yek bû.

Leşker û ozel tîmên dijminî ev yekîtiya gel hemil nekirin û bi guleyan bersîvandin. Girsên gel hêla hêzên ve hatin çemberkirin û bi çekên otomatîkî yên di destên xwe de guleyan barandin bi ser gel de. Girsên gel, ku bêçek bûn bi sloganên **"Em gel in, bi kuştinan naqedin!"** û **"Guleyên dijmin bi me nikarin!"** bersîva guleyên leşkerên dijminî dan.

Bi guleyên leşker û ozel tîmên dijminî **Urfî AKSAKAL**(24 salî), şehîd ket, **Fahrî Bektaş, Mehmet Aksoy, Bariş Şahîn, Hikmet Hocaoglu, Kamîl Menteşe** û **Veysî Aktaş** birîndar bûn. Yên birîndar hema rakirin nexweşxana li Amedê. Bi rê de **Veysî AKTAŞ** (13 salî) û **Fahrî BEKTAŞ** (30 salî) jî şehîd bûn. **Fahrî BEKTAŞ** bavê 5 zarokan bû. Bi vî rengî şerê taybetî yê dewleta dagîrker ji kesên sivîl, ku daxwaza wan tenê li şehîdên xwe xwedî derketin bû, 3 kes kuştin û 4 kes ji birîndar kirin.

Em rumeta xwe nadin perçiqandin

Şêniyê Licê got, *"dijmin me hemûyan bikuje jî em ji biryara xwe nayên xwar"* û ji nuh ve dest bi meşê kir. Beşdarên meşê her weha pêşî li navgînên saziyên dewlete wek PTT, DSÎ û Karayollari(riya reş) girtin û gotin hêzên artêşa dijminî, *"Ger hun rê nedin kerwanê me, em jî rê venakin. Hun pê li laşên me hemûyan jî bikin em ji biryara xwe nayên xwar."*

Beşdarên serîhildanê 2 saetan rê venekirin û bi qasî 20 trimbêlên saziyên dewletê rawestandin. Emdamên hêzên taybetî hinekan ji navgînên beşdarên serîhildanê tahrîp kirin. Girsên gel jî navgîneke dewletê berûvajo kirinn û şewitandin.

Di vê hengamê de kargêrên HEPê (Partiya Keda Gel) çûn bal qeymeqam û gotin bila hêzên şerê taybetî dev ji qirkirinê berdin, cinazeyên lawên gel bidin xwediyên wan. Qeymeqamê Licê Beyazit Tunç bersiva wan dide û weha dibêje, *"Ez jî, ji ber bûyeran gelekî xemgînim. Tu têkiliya me bi agirê ku bi ser gel de hatiye vekirin nîne. Ev, otorîteya konevanî (siyasî) nasnakin."* Qeymeqam bi vî şiklî rewşa otorîteya konevanî jî ronîk dike.

Roja 22'ê Kanûnê girsên gel ên ku ji Farqîn û Misricê hatibûn cinazeyên 3 gerîllayên şehîd rakirin. Cinaze bi beşdariya bi hezar kesan anîn gihandin şêniyê Pasûrê û li wir bi meşeke girseyî veşartin.

Roja 23'ê Kanûnê ji bo rakirina cinazeyên gerîllayên şehîd ên din bi hezaran kes gihîştin hev. Bi kesên ku ji Amedê, Hênê, Licê, Pasûrê, Farqînê, Êlihê, Hezo, Dara Hênê, Çewlikê, Muşê û Hezroyê û gundên van bajaran hatibûn hejmarek mezin kes ji bo rakirina cinazeyên şehîdan ber bi Pasûrê ve meşiyan.

Kerwanê girsên gel di navbera Pasûr û Mûşê de ji hêla gerîllayên ARGK ve hat rawestandin. Girsên gel ji navgînên(erebe, trimbêl) xwe peyabûn û bi kêfxweşiyeke mezin gerîlla hembêzkirin. Digel nepejirandina gerilla dîsa jî girsên gel xwarina ku bi xwe re anîbûn dan gerîllayên ARGK.

Gerîllayan gel li hev civandin û divê çawa tev were gerîn ji wan re gotin. Gerîlla di axaftina xwe de li ser rewş û girîngiya demê rawestiyan û weha gotin: *"Divê em neyên provokasyonên dijmin. Li hember plan û leyistikên dijmin tiştê ku divê em bikin bilindkirina têkoşînê ye."*

"Êrdim bi tevayî di bin kontrola me de ye. Hun dikarin bi hêsanî biçin. Dijmin di bargeh û qereqolên xwe de hatiye hepiskirin. Li deverên din nikare bi we tiştekî bike."

Girsên gel bê ku bixwazin ji gerîllayan, leheng û pêşengên xwe qetiyan û bi rêketin. Lê belê gava ku hatin nêzîkî Pasûrê (10 km. nêzîkî Pasûrê) li ser pira li nêzîkî qereqola Zeyrekê pêşiya girsên gel ji hêla ozel tîm û leşkerên artêşa Tirk ve bi bend û barîkatan hat birîn.

Di vê domanê de şêniyê Pasûrê agahdar bû ku li ser pirê pêşî li girsên gel hatiye girtin, hema qasî 3 hezar kes gihîşt hev û ber bi bargehên komandoyên dijminî ve meşiyan û li ber bargeha leşkerî bi sloganên **"Bijî PKK!"**, **"Bijî Serok APO!"** alên ARGK û ERNK vekirin.

Girsên gel ên ku li ser pirê hatibûn rawestandin jî alên ERNK bi pêşiya navgînên xwe de daliqandin. Piştî ku rewş weha tevlîhev bû, Waliyê Diyarbekirê Muzaffer Erciş bi helîkopterê hat Pasûrê. Grûpek ji niwênerên gel, ku gel ew ji nava xwe hilbijarti bûn bi walî û ser leşker İsmet Ayyildiz re hevdîtin çêkirin û rewş bi wan dan naskirin.

Li ser vê yekê Waliyê Diyarbekirê ji gel re axifî û weha got: *"Em ê cinazeyan bidin we. Ez ê bi xwe jî bi we re werin. Hewce nake hun aciz bibin..."* Gava ku walî diaxifî ala ERNK ku bi darekî drêj ve daliqandî bû, bi ser serê walî re pêl dida.

Tevî ku leşkeran gelek caran ji girsên gel xwestibûn ku alan hilnedin jî, lê gel bi gotina wan nekir û heya ku karî bûn alên xwe bilind hildabûn. Walî, piştî axaftina xwe bi serleşkerê artêşa dijmin ê herêmê re axaftinek çêkir. Şerleşker weha gote walî, *"Ev ne karê we ye. Ev bûyer ne we û ne jî wezîrê we têkilî (elaqeder) dike. Ji zimanê van (Kurdan) tenê em fêm dikin. Ez fermanan ne ji te; ji yên di ser xwe re digirim."* Ên ku ev axaftin bihîstine dibêjin walî gelekî hêrs bû bû û matmayî paş ve zivîrî.

Girsên gel, ên ku li ber barîkat û bendan sekinî bûn, wê şevê cinazeyên şehîdan girtin û li gundên dorê belav bûn.

Teror û qirkirin nikarin nehêlin em li şehîdên xwe xwedî derkevin

Girsên gel ên ku li gundan belav bû bûn, beyana 24'ê Kanûnê, li hev civiyan, kerwanê xwe amade kirin û berê xwe dan Pasûrê. Barîkat û bendên li nêzîkî qereqola Zeyrekê hatibûn rakirin. Vê carê leyistika dijminî bi rengekî din bû, sergirtî bû. 2 km mabûn ku kerwanê girseyî bigihîje bajêr, lê pêşiya wî kerwanî bi panzer û tankên dijmin hat girtin. Bi hezaran polîs, cendirme û endamên hêzên taybetî li dora tank û panzeran sekinî bûn.

Girsên gel ji trimbêlên xwe peya bûn û xwestin bendên li pêşiya wan werin rakirin. Di vê domanê de, newênger Mahmut Uyanik jî çû bi serleşkerekî berpirsiyar re axifî, ji bo ku wan bendan hilînin. Piştî ku newênger zivirî ji gel re got, ku serleşker destûra derbasbûna kerwanê gel nadin.

Girsên gel ku ji 8 hezar kes kom bû bûn, ji ser biryara xwe nehatin xwar, heta saet 16.00 li ser berfê berxwedana xwe domandin û bendewarê rakirina cinazeyên xwe man. Leşkerên dijminî dîtin ku girsên gel li her du kinarên çemê ku li nêzîk dixuşiya rawestiyane û naxwazin belav bibin û ji biryara xwe venagerin êrîş kirin girsên gel û gule bir ser de weke teyrokê barandin.

Av. Huseyîn Turhalli, ku di dema ku leşkerên dijminî bi ser de gule barandin li wir bû weha digot:

"Min ji walî û serleşkerê berpirsiyar re got, ger destûr bidin ku girsên gel bikevin nava bajêr qet tiştek nabe. Walî derket ser panzerê û got 'Ez destûr nadim ku qirkirin çê be. Em bi hev re diçin cinazeyan dihînin.' Lê serleşkerê berpirsiyar bi milê walî girt û ew bi xwe re bir. Ne hîşt ku walî soza xwe bîne cih. Piştî ku walî li helîkopterê hat siwarkirin û çû, serleşkerê berpirsiyar destûr da leşkerên xwe ku bi ser girsên gel de guleyan bibarînin. Girsên gel rewş famkirin û xwe paş ve kişandin. Piştre bi hewldana newênger Mahmut Uyanik destûr hat standin ku girsên gel bikevin nava bajêr. Lê belê dema ku em çûn agahiyê bigihînin girsên gel, me dît ku serleşker ferman daye leşkerên xwe ku girsên gel berûgulebaran bikin. Rewş weha hat famkirin ku cara pêşiyê ji ber ku ez û Mahmut Uyanik di nava gel de bûn gulebaran nekirin. Vê carê jî em bi kêliyekê rizgar bûn û nebûn hedefa guleyan. Lê gule bi ser gel de çûn."

Di vê navberê de şêniyê Pasûrê ji qirkirina li ser pirê bêxeber li nêzîkî bajêr hatibû rawestandin. Komiteya niwêner gava bihîst ku leşkeran destûr daye ku cinaze werin rakirin, çûn agahiyê bigihînin şêniyê bajêr. Lê gava ku Komiteya niwêner gihîşt cem girsên gel dît ku li wir jî gel hatiye berûgulebarankirin. Av. Huseyin Turhalli li wir jî di nava gel de bû. Em rewşa li wir jî ji gotinên Turhalli fêr bibin: *"Gava gule bi ser me de hatin barandin, me hemûyan hema xwe avêt erdê. Mûyek mabû em tev werin kuştin. Ozel tîman bi ser gel de mîna baranê gule dibarandin. Ger weha dom bikira bi dehan kes wê bihatan kuştin. Tam di wê kêliyê de ji ser girekî (tepik, çiyayê piçûk) hinek kesan gule bi ozel tîman vedan. Ozel tîman hema li xwe geriyan ku xwe biparêzin. Bi vî rengî kesên ku ji ser giran bi ozel tîman vedan girsên gel ji mirinê rizgar kirin."*

Di qirkirina li nêzîkî Pasûrê û ser pirê de; **Neytullah TEKÎN, Adîn MÎNTAZ, Hayrettin DEMÎRAY, Felemez BULUT, Omer OZTURK, Nesim ALTUN,** Şahin TEKÎN, **Mehmet OZBAY** û 4 kesên din ku me navên wan bidest nexistiye bi guleyên faşistên dewletê şehîd ketin û bêhtirî 150 kesî jî birîndar bûn.

Berxwedana gelê me yê ku li şehîdên xwe xwedî derket, ji bo ku bikevin nava Pasûrê roja 25'ê Kanûnê jî domkir. Kerwanekî ji 60 trimbêlan, ku ji Hezro û Bismilê dihate Pasûrê li nêzîkî Licê hat rawestandin. Ozel tîman di bin navê kontrol kirina nasnameyan de, kerwan dabûn sekinandin. Hîn gel ji trimbêlên xwe peya nebibû bi ser wan de gule reşandin. Bi êrîşa leşkerên dijmin a hov **Tevfik EKINCI** şehîd ket, Giyaseddin Doruk, Erdal Demiray, Abdulhaluk Gider, Cengiz Güneştekin û Paşa Ogul birîndar bûn. Welatparêzekî bûyer weha dihanî zimên, *"Em weke kerwên di rêzê de ber bi Pasûrê ve diçûn. Li nêzîkî Licê em hatin sekinandin. Nasname kontrol dikirin. Her tişt normal dixuya. Carekê min dît ku ji panzeran bi ser me de gule hatin reşandin. Yên ku gule bi me ve didan ozel tîm bûn. Me xwe bi zorê ji trimbêlên xwe avêt der û em li erdê razan. Agir nedihat birîn. Tam qirkirinek bû."*

Reaksiyon belav dibe

Li gelek bajarên Kurdistana bakur, ji bo protestokirina qirkirinên ku di sêkoşa di navbera Licê-Pasûrê û Hênê de hatin pêkanîn, dikandaran deriyên dikanên xwe girtin, şoforan trimbêlên xwe neşixulandin, karkeran karê xwe sekinandin, xwendevanan dibistan boykot kirin û neçûn dibistanan. Reaksiyonek (berpeyî) netewî li pir bajarên Kurdistanê belav dibû, şiklên protestokirin û livbaziyan dewlemendtir dibûn. Gelê me careke din jî nîşan dida ku dem ne weke sala 1925'a ye. Belê demsal dîsa zivistan e, dever jî ew cihê ku serîhildana di bin serokatiya Şêx Seidê Pîr de lê çêbû, ye. Lê tenê cudayiyek heye. Ew jî ev e: Îro gelê Kurdistanê ne weke vê demê perçebûyî ye. Gel yekîtiya xwe avakiriye. Şervanên îro jî bê rêxistinkirin û organîzekirina gel dest bi şer nekirine an jî bi şêweyekî amator şer na domînin.

Bajarên ku tevlî protestokirinê bûne ev in:

Amed, Bismil, **Kop**, Bazîd, **Êlih**, Gihadîn, **Hênê**, Hezex, **Hezro**, Hezo, **Kosar**, Misric, **Kerboran**, Midyad, **Norşîn**, Mûş, **Nisêbîn**, Bongîlan, **Pasûr**, Licê, **Erxanî**, Dêrika Çiyayê Mazî, **Xoresan**, Çinar, **Îdir**, Bêdlîs, **Mêzger**, Gumgum, **Şirnex**, Pîran, **Gercews**, Kanîreş, **Şemrex**, Qilaban, **Tûx**.

ARGK: Pasûr, Licê, Hênê ne bêxwedî ye

Gerîlayên ARGK, ji bûyerên ku di sêkoşa navbera Amed-Çewlik-Mûşe de pêkdihatin agahdar bûn. Lewma amadekariyên xwe dilezandin ku heyfa şehîdan hilînin. Amadekarî tewaw dibûn. Û roja 25'ê Kanûnê gerîlayên ARGK bi çekên otomatîkî, rokêt û topên hawan avêtin ser tabûra dijminî ya li Aviyan(Dereler) ku li navçeya Bestan e.

Gerîllayan nijde di saet 18.30'ê roja 25'ê Kanûnê de pêkanî. Gerîllayên ARGK bi grûpeke mezin berê bi topên hawan qereqola dijminî tahrîp kirin. Piştre bi rokêt û çekên otomatîkî nêzîkî qereqolê bûn û bi temamî hilweşandin û ketin hundur.

Di encama nijdeyê de gerîlayan ji hêzên dijminî 3 serleşker û 30 segman kuştin û gelek jî birîndar kirin. Gerîllayan her weha gelek çek û leşkerên dîl jî bi xwe re birin.

Kurdistanî yên ku li bajarê Tirkiyê ye mezin Istanbulê dijîn li hember qirkirian ku di şêkoşsa Amed-Çewlik-Mûşê de hat pêk anîn bêdeng neman û ligel gelê Kurdistanê yê berxwedanvan cihê xwe girtin.

Ciwanên welatparêz ên li Îstanbulê roja 25'ê Kanûnê meşek protestokirinê çêkirin. Meş li Bakirkoy hat çêkirin û di domana meşê de, di navbera ciwanên Kurdistanî û polîsan de lec û şer jî derket. Ciwanan bi sloganên **"Kurdistan wê ji faşîzmê re bibe goristan!"**, **"Lêxe gerîlla lêxe, Kurdistanê avake!"**, **"Bijî PKK!"** û **"Bijî Serok APO!"** dengê xwe bilind dikirin. Ciwanan bi molotof Kokteylan dikana birayê waliyê herêma taybetî (ji Kurdistana bakur welê dibêjin) Necatî Çetînkaya û gelek bankên dewletê şewitandin. Di dikana birayê Necatî Çetînkaya de bêhemd 11 kesan jiyana xwe hinda kirine.

Gelê me yê li Ewrûpa bi giyana welêt rabû

Ji bo protestokirina teror û qirkirina dewleta Tirk a di sêkoşa Amed-Çewlik-Mûşê de, Kurdistanî yên welatparêz ên ku ji welêt bi dûrketine û li Ewrûpa dijîn jî li ber balyozxanên dewleta Tirk bi meş, mîtîng û avêtina keviran nîşan dan ku gelê Kurdistanê ne bê xwedî ye û heta ku dilopek xwîna me mabe û yek Kurdek li derêkê hebe wê têkoşîn were domandin.

Endamê Cîgir ê Komîteya Navendî ya PKK,
rêheval Dr. KENDAL li ser eniya dîrokê stêreke geş e

"Divê dilên hemû dayîkên Kurdistanê mîna dilê min bin. Weke ava deryayên bê ser û bin bin, bikaribin her tiştî hilgirin. Ji gemiyan bigir û heya bi kurmik û masiyên girs û hûr. Divê bikaribin kezeba xwe têxin destên xwe û deynin ber lepên dayîka dayîkan, Kurdistanê û hinavên xwe bikin xelat ji bo serxwebûna wê. Eger hemû dayîk weha bin, wê zû sitara serê me vegere, emê bikaribin mîna dayîkên cîhanê pesna xwe bidin û serê xwe di nava milletan de bilind hildin..."

Keleha berxwedanê, Dêrîka Hemko weha dest bi nameya xwe kir, nameya ku ji dayîk û bajarên Kurdistanê re şand. Dîsa vegeriya û got:

"Cara yekê dilê min hate sotin, min diviyabû ku ez biqîrim, ezmanan biçirînim, çiyan bihejînim, ava deryan zuha dikim û bimiçiqînim, gava ku xebera şehîdbûna **Xelîl, Dijwar** *û* **Xeyrî** *ji min re hat, lê dîsa ez li xwe vegeriyam û min nav di xwe da: Gelo, ma ez ji dotmama xwe, ji Amedê çêtir im! Wê ji gelek caran çavreş dan... min bi dilê xwe karîbû, ez negiriyam û min got: Bila fedayên gelê xwe bin. Çavê dijmin birije, cara duwemîn xebera* **Bavê Xemo** *ji min re hat, dîsa min neda girî, min darikê xwe di erdê de lêxist û bi ser xwe de mijûl bûm. Ne yek û ne dudo û ne sisê, xebera gelek egîdan ji min re hat. Baş tê bîra min dema ku xumînî bi Ava Tîr ket û gumînî kete çiyayê Cûdî, gulle ji erd û ezmanan bariyan, wê jî xwîna* **Ehmed, Mihê** *û* **Zinar,** *ê ku hîna li ser tiliya wî şûna xeleka destgirtiyê mîna nîşanekê mabû, rijiya nava Ava Mezin.* **Cîger, Imer, Xişman, Hawar...** *ax! Şehîd gelek in, biborînin ez nikarim navê hemûyan binim ziman, pir û pir in, lê dîsa jî min qet rondik ji çavên xwe nebarandin, êdî ez baş nasayî vî karî bûm, nema tu tişt dikare zora min bibe. Bila destên xayîn û xwefiroşan bişikên, ez tu carî bûka dest bi hine* **Sozdara** *(desgirtiya şehîd Zinar û xûşka Dr. Kendal) dil bi xem ji bîr nakim. Min digot wê heyfa xort û zaveyan hilîne, lê xwefiroşan nehiştin, bila agir bi mala wan keve, nehiştin bi mirad xwe şa bibe.*

Na..! Ez li ser tu kesî nagirîm. Rast e **Îsmaîl** *agir bi hinav û cîgera min xist, lê dîsa min bi xwe dikarîbû, ma ne şerm e ku mirov li ser van xortên çavreş bide girî, hêsir ne layîqî bejna wan a bedew e. Mirov li ser miriyan digirî, lê ev qehreman ne mirî ne, her gav û saet li ber çavan in, di bîr û bala mirov de ne..."*

Belê, ji cîger û hinavên Dêrîka Hemko, ji kezeba Girê Sor, ji nav wan bexçe û gulpembayan, roja 25'ê Nîsanê sala 1960'an, dengekî nuh hate guhên mirovahiyê, lehengê mezin **Dr. KENDAL (Nûreddîn HAC MIHEMED)** li başûrê rojavayê Kurdistanê hate dinyayê.

Dr. Kendal di nava malbateke welatparêz de mezin bû. Malbata wî bi kiştûkalê debariya jiyana xwe dikir. Mirov bixwaze nexwaze hîkariya tevgerên reformîst û feodalîst li malbata rêheval Dr. Kendal jî bûbû. Nemaze jî devara ku Dr. Kendal lê mezin bûyî gelekî hessas û stratejîk bû. Bê guman ketibû bin tesîra tevgerên başûrê Kurdistanê. Lê çendî ku tesîra feodalîzmê li ser malbatê gelek bû jî, dîsa heya radeyeke bilind giyanê welatparêziyê di nava endamên malbatê de xurt bû. Anku evîna welat ji zarokiyê de bi Dr. Kendal re hebû.

Em dibêjin **Partiya Karkerên Kurdistan-PKK** di dîroka gelê Kurd de rûpeleke nuh e. Tu caran ev rastî nayê veşartin. Vê tevgera hemdemî ya şoreşgerî rê li pêşiya feodalîst, otonomîst û xwefiroşan girt. Belê, di nava vî kerwanê tolhildanê de Karker, rewşenbîr, gavan, şivan, zarok, jin... cihê xwe digirin û digel hevûdin doza welatê xwe dikin. Yek ji wan rewşenbîrên şoreşger **Dr. Kendal** bû.

Malbata rêheval **Nûreddîn** nimûneyeke berçav e, ji van fedekarî û goriyên bê dawî. Bi alîkariya rê heval bi xwe û xûşka wî **Şehîd Sozdar**, ev mal bû maleke şoreşê. Bi gotin û kar ketin bin barê şoreşa serxwebûn û azadiyê, ta ku du lehengên ciwan kirin qurban ji bo serxwebûnê. Di nava rewşeke weha de, rêheval **Dr. Kendal**, bi ramana şoreşê hate strandin û mezin bû.

Di salên 70-71'ê de Dr. Kendal dest bi çûyîna dibistana destpêkê dike. Ji wê demê ve mirovekî dilovan, dilyar, jîr, jêhatî û serfiraz bû. Her weha di xwendinê de gelekî serkevtî bû, her dem di pêşiya zarokan de bû. Şagirt û mamosteyan bê tixûb jê hezdikirin. Hirmeta tevan jêre hebû.

Bi vê jîrî û jêhatîbûna xwe bi serkevtin û serbilindî derbasî xwendina bilind bû. Xwendina xwe ya doktoriyê li zanîngeha Helebê heya sala dawiyê derbas kir.

Dr. Kendal; ji dema dibistana navîn de li ser pirsên siyasî, civakî û problemên li pêşiya serxwebûnê dibin kelem bi dorfirehî disekinî. Her weha li ser Marxîzm û Lenînizmê mîna kesekî pispor radiwestî û baş têgihişt ku ji bilî Marxîzm û Lenînîzmê tu îdeolojî û birdozî nikarin civaka Kurdistanê ji nexweşiya ku têde dijî xelas bike. Ji lew re heya dawiyê bîr û baweriya xwe pê anî. Bi rihê êrîşê xwe dibir ser reformîst û otonomîstan.

Her weha di dema xwendina bilind de, roj bi roj ramanên wî kûrtir dibûn, nêrînên wî firehtir dibûn, êdî dikarîbû bi zanistî cudabûnê bixe navbera rêveçûnan. Xwe gihand hêzeke xurt ku here ser şaşiyan û bi zanistî rastiyan bi dorfirehî belav bike û pirsan çareser bike. Dikarî bû xwe bigihîne paya şoreşgerekî têgihiştî.

Dr. Kendal di nava hevalên xwe yên xwendevan de sembolê rewşenbîrên welatparêz û şoreşger bû. Xwedan kesbûneke zana û şoreşger bû. Bi rastî her kesî hêvî dikir ku mîna wî paye bilind be, gavan bavêje û dilê xwe heya dawiyê bi şoreşê ve girê bide. Di vê demê de rêheval digihêje biryareke dîrokî, bi baweriyeke heya dawiyê bi biryar, piştî ku xwendina doktoriyê diqedîne, bi profesyonalî tevlî xebata Partiyê û çalakiyên wê dibe. Di nava xwendevan û girsên gel de roleke mezin dilîze. Bi can û bên di nava xebatê de bû. Nedizanî westabûn û rawestandin çi ye. Bi wê kesbûna xwe gelek kes tevlî şoreşê kirin.

Belê, daxwaza Dr. Kendal a pêşemîn ew bû ku li ser xaka welêt û di nava şerê germ de birîndar û nexweşan derman bike. Di destekî de tifinga jiyanê û di destê din de çenteyê doktoriyê hebe. Ev jêre bûbû hêviyeke herî mezin.

Li ser vê bingehê, her demê dixwest xwe bigihîne qada qehremaniyê û di naya şerê germ de cih bigire.

Li ser daxwaza wî ya her dem ji Partiyê, di sala 1988'an de derbasî Akademiya Mahsûm KORKMAZ bû.

Bi rastî Dr. Kendal di perwerdekirinê de, dikarîbû kesbûneke weha fedekar, serok û şoreşger qezenc bike û rola xwe ya dîrokî di nava refên gerîlla da bilîze. Dikarî bû bi dîsîplîn û giyanê xwe yê şoreşgerî û bi hêz hirmeta hemû hevalên li Akademiyê qezenc bike. Bi alîkariya hevalan nasayî gelek kêmasiyên xwe yên kesanî bû. Ji bo ku ew kêmasî li pêşiya rolîstina wî nebin kelem, bi hemû hêza xwe êrîş bir ser wan kêmasiyan.

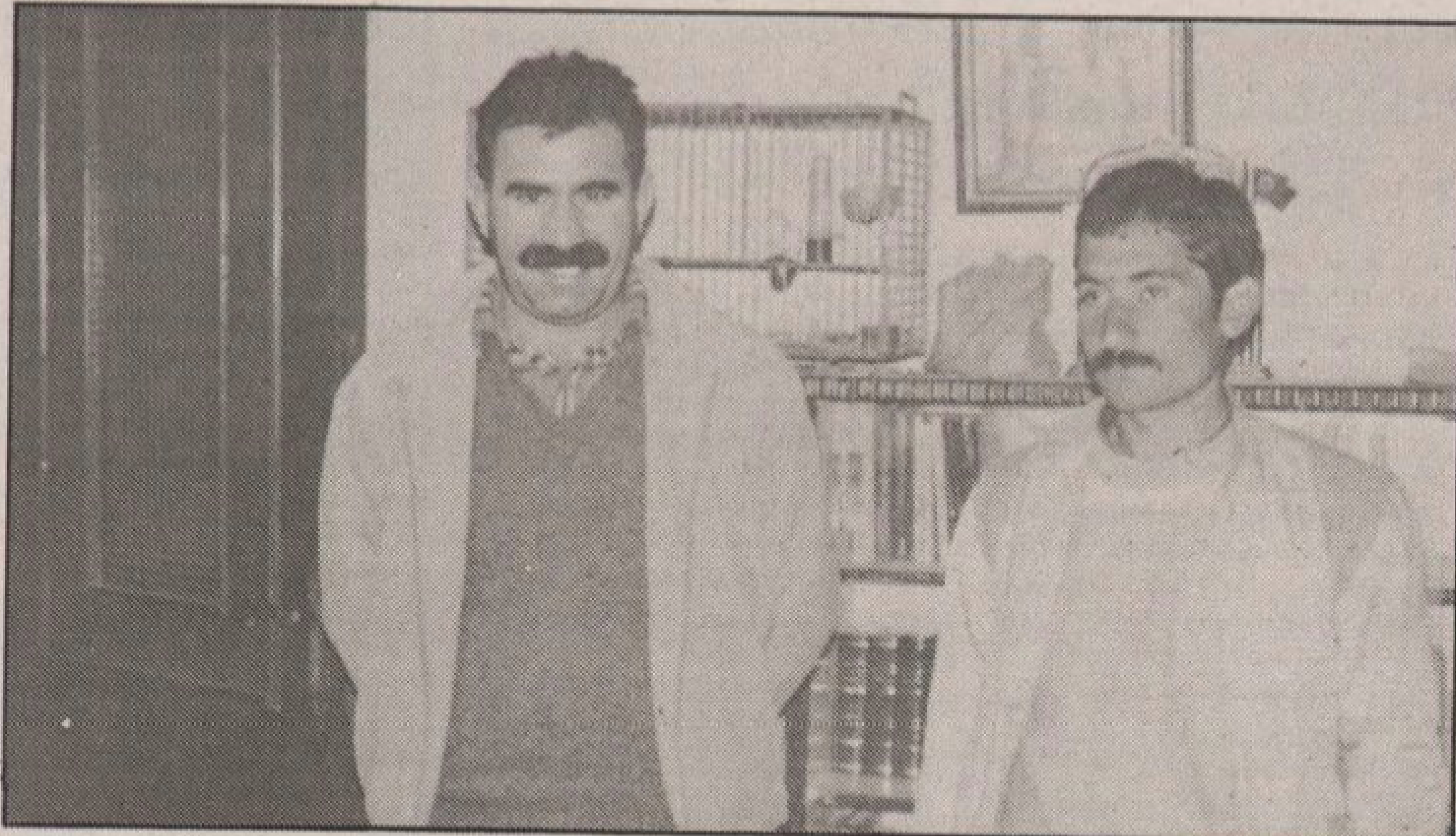
Bi şabûneke mezin, bi dilekî geş derbasî nava planameya çûyîna welat bû. Êdî li gora wê yekê xwe amade kir. **Dr. Kendal** hemû derfetên xwe danîn holê bi tof hêza xwe da, ta ku heya dawiyê amade be ji bo pêkanîna banga şoreşê. Birastî jî amade bû ji bo pêkanîna vê bangê, ji bo ku derbasî pişt têlan bibe. Xatir ji xaka Akademiyê xwest û bi rê ket. piştî ku çend mehên bi bîranîn û qehremanî borandin, berî ku pişta xwe bide Akademiyê weha soza xwe da û got: *"Di serî de ez soz didim Seroketiya Partiyê, partiyê, şehîdên şoreşê, berxwedanvanên serê çiyan û zindanan, gelê Kurdistanê û hevalên hazir, ku ez ê heya dawiyê bitêkoşim û girêdayê partiyê û seroketiya wê bim, heya ku dilopa dawiyê jî xwîna min hebe..!"*

Bi vê giyanê pişta xwe da qada qehramaniyê (A. M. KORKMAZ). Bi moralekî bilind bû rêwiyê serxwebûna Kurdistanê, xwesteka salan di wê rojê de pêk hat.

Ber bi qada germ ve, digel rêber û serleşkeran çû. Sala 1989'an, mîna bombeyekê ku bi dilê dijmin de biteqe, ji bo guhertinên ji kokê ve û pêkanîna talîmatê Seroketiya PKK, ev hêz derbas bû welêt. Ji lew re Serok APO di dermafê wan de weha got: *"Ew bi xwe, pariyek bi serê xwe ne."* Derbasbûna vê leka bi hêz û huner ji bo bilindbûna arê (agirê) şoreşê û pêşvebirina têkoşîna netewî. Ji bo hîn bêhtir seroketiya taktîkî rola xwe bilîze û li ser xeta partiyê bi rê ve here û bi rengekî hîn girêdayîtir be.

Piştî rêveçûneke dirêj ku çend rojan dewam kir, hevdîtin li gel hevalên gerîllayên di çiyan de çêbû, êdî leka nuh li dever û navçeyan belav bû. **Dr. Kendal** di navçeya duwemîn de (Tehta Reşe, Besta, Masîro) bi cih bû û dest bi şerê çekdarî kir. Di demeke kin de, dikarî bû nasayî taktîkên şerê gel bibe û girêdaneke xurt di navbera konevanî û leşkeriyê de çêbike. Bi şehlewendî û emekdariya xwe, dikarî bû xwe bigihîne kesbûna rêberekî têgihiştî. Roj bir roj gav di karê xwe de pêş ve diavêtin. Berpirsiyariya navçeya ku lê xebat dida meşandin kir (li ser biryara Kongreya PKK ya Çaremîn).

Deriyê gelek gundan ji şoreş û şoreşvanan re vekir, bi awayê xwe yê şoreşgerî, gundî dicivandin, girêdan û naskirina wan ji partiyê re xurttir û kûrtir dikir. Li aliyê din jî birîndar û nexweş derman dikirin, alîkariya hemû kesên welatparêz dikir. Rêheval **Dr. Kendal** roleke mezin û gewre di pêkanîna zagonên leşkerî de lîst, bi dehan keç û xort kişandin nava refên gerîllayên ARGK û perwerdekirina wan bi rengekî zanistî dikir. Ji lew re jî, her demê hirmet û hezkirina wî di dilê şervan û gundiyan de hebû.

Bi biryara Komîteya Amadekar a Kongreya PKK ya Çaran, rêheval Kendal zîvirî cihê li darxistina Komcivînê. Piştî ku li ser rapora polîtîkî û çareserkirinên seroketiya partiyê, ku ji bo komvicînê hatibûn pêşkêş kirin, hate rawestandinê, bi rengekî bi tof hate gotûbêjkirin. Di rûniştinên komcivînê de, rêheval **Dr. Kendal**, li gorî xeta şoreşê tevlê bû, gotûbêj û dan û standin, zengîn dikir, karê salên çûyî di ber çavan re derbas dikir, kêmasî rexne dikirin, bi zanistî kar û barên pêşerojê danîn ber çavan. Anku tu caran xwe neda paş, bi giyanê PKK nêzîkî pirs û bersivan bû. Ta ku bikaribe kar û barê li pêş li gorî ronahiya Komcivînê bide birêvebirin. Di dawiya Komcivînê de, **Dr. Kendal** cihê xwe di kargêriya navçeya Bêdlîs, Hêzan û Wanê de girt û bû xwediyê rûmeta **Endamê Cîgir ê Komîteya Navendî ya PKK.**

Êdî di bin berpirsiyariya Yekeniyeke şoreşgerî de, careke din zîvirî Hêzan û Bêdlîsê. Bi tof û li gorî ronahî û xeta Komcivîna Çaran, derbasî kar bû, biryarên ku hatibûn standinê, bi kar dihanî û bi gel dida fêmkirin. Ji hêla dinê ve jî lêdanên mezin li dijminê mêtinger xist, êdî hezkirin û hirmeta heval û girsên gel jê re bêhtir bû, bû sembolê morala bilind, girêdana bi partiyê û seroketiya wê ve, bi şehîdên serxwebûn û azadiyê ve. Li ser ronahiya Komcivîna Çaran, dikarîbû kesbûna xwe hîn bêhtir pêş de bibe, biryarên Komcivînê pêk bîne.

Tu caran sînga xwe ji ber gulleyan ne diguhert, her demê di pêşiyê de cih digirt. Bi vê giyanê nêzîkî her tiştî dibû, weha ta ku meha serîhildan û tolhildanê hat, meha qehramanî û berxwedanê, meha fedekarî û egîdan, meha Tebaxa bi tîn hat, ev meha ku berxwedan û tekoşîna netewî tê de bilindtir dibe. Rêheval **Dr. Kendal** wateya rast a vê meha bi rûmet dayê, xebat bilind kir, arê şoreşê gurtir kir, li vê mehê xwîna rêhevalê leheng, **Dr. Kendal** bû ava dara serxwebûn û azadiyê, ew dara ku Egîdê egîdan çandibû û bi xwîna xwe av dabû, ta vê rojê berdewam dike, hîn şînbûn û avdana wê bi xwîna lehengan tê kirin.

Vê salê ji bo ku hîn bêhtir ev dar şaxên xwe berdin, **Dr. Kendal** ji yên pêşemîn bû ku xwîna xwe kirin ava jîna dara gel.

Bi xwîna xwe nivîsand û got: *Her tişt ji bo dewamkirina berxwedana heyva Tebaxê. Her tişt ji bo Kurdistaneke serbixwe û azad. Her tişt ji bo gelê Kurdistanê...*

Xwîna we bê tolhildan naçe, hevalê rê. Sonda me ya her dem ev e, ku heya yek ji me sax be wê rêça we bişopîne, çeka we hilgire û heyfa we hilîne. Em dibêjin, wekî ku me ji serokê xwe naskiriye: *Ji xwe gorîkirina ji bo gel buhatir tiştek nîne.*

Dêrika Hemko jî soz dide ku wê heya dawiyê şîn be, doktor û rêberan bîne rûyê dinyayê û nade girî.

Hevalên Çekê

Çand * Pîşe * Wêje

Hozanvanê rapervan Cigerxwîn û kovara "Hawar"ê

Destpêk di hejmara derbasbûyî de

Bi guhartina bîr û baweriya şaîr, qonaxa duwemîn di jiyana hunerî û siyasî de dest pê dike, em karin bi vî şêweyî binavînin (bi nav bikin): Qonaxa Hawarê, Salên 1932-1945.

Gava Hawar derdikeve (15 Gulanê, sala 1932) bi şabûneke mezin hozanvan derketina wê pîroz dike, hozanan jêra dinivîsîne û bi coş dikeve nav nivîskarên kovarê. Em di hejmara 4'an da şiîreka wî dibînin: "Gotina welat" a hatiye nivîsandin li 11 Hizîranê sala 1932. Her weha di hunrewa "Marşa keyanî" da tarîxa 16. 11. 1942 hatiye tarîxkirin û paşê tu tarîxan li bin helbestên wî nabînin. Pêwîst e hîn bê gotin ku şaîrê me berhemên xwe bi bernavê Cigerxwînê Kurdî çap dikirin, heya hejmara 14 (31 Çileya pêşîn 1932) û paşî tê naskirin wek Cigerxwîn. Ji 57 hejmarên Hawarê Cigerxwîn di 28'an da beşdar e. Di hejmara 39'an da (15 Sibatê 1942) hozana "Serxwebûna mûriyan" diweşîne û paşê heşt mehan û hevde rojan ji kovarî dûr dikeve, em nizanin hoy çi ye.

Bêhtirî 15 hozanvanên Kurdistanê afrandinên xwe di Hawarê de çap kiribûn. Bi hejmara hozanan ên Cigerxwîn ji hemûyan bêhtir e. Bê guman ji bilî berhemên klasîkan (Cizîrî û Ehmedê Xanî) yên cihê xwe dîtine di nav rûpelên kovarê da. Encama beşdariya Cigerxwîn 37 berhem bûn. Di hawarê da, 31 ji wana hozan bûn, çîrokek folklorî, bendek, bendek li ser sengadinê şiîr, şîrovekirina çend gotinan, nameşînek û xatêrek.

Cigerxwîn destvala nehatibû nav hozanvaniya Kurdî, wî dîwana Melayê Cizîrî û berhemên Ehmedê Xanî baş zanîbûn, ji gencîna folklorî netewî ilham werdigirt. Kaniyeke zimanî ya dewlemend bû, haya xwe ji berhemên hozanvanên Kurdistanê yên hevdem jî hebû. Bi zimanên Erebî, Farisî û Tirkî dixwend. Diyar e zanîn û nasîna kelepora netewî û cîhanî ne bes e, eger mirov ne xwediyê dozekê be, ne xwediye bîr û bawerekê be.

Cigerxwîn riyeke dijwar vebijart, riya xebatê bo Kurd rizgar bibin û bê perwa kêferat kir, li ser wê riyê tengasî, hejartî, êş û azar, zindan û lêdan dît û heta roja dawiyê li penaberiyê amanca (armanc) xwe parast. Bilîmet di destpêkê da zanî çi dixwaze, xwe berpirsiyar dît beramber sitemkariya li gelê Kurd dibe, bi hunerî xwe tevî têkoşînê dibe, tiliya xwe ber azadiya welêt dike. Ew mijad dibe serkîn di wê demê da û heta roja dawiyê. Em vegerin ser hozanên hatine weşandin di Hawarê da. Mijada welat ne nû ye di edeba Kurdî da, rêberê hesta netewî, şaîrê mezin Ehmedê Xanî (1650-1757) yekemîn pêşrew bû di wê babetê da (10) û di pê wî ra û heya rojên îro cûre berhem têne nivîsandin. Ew mijada di edeb û rojnamevaniya Kurdî da serekî ne. Hozanvanên Kurd giringiyeke mezin dane û didin gotina welat. Welat bi dîtina Cigerxwîn bûka cîhanê ye:

Welatê min tuyî bûka cîhanî
Hemî bax û bihuşt û mêrg û kanî
Kepo elmas e, karê Mûş û Wanê
Du lêvên te kitêba Hacî Qadir
Zimanê te ji benda Şêxê Xanî

Rabin li we îro xebat
Em jî digel we bo welat
Çêb'kin dibistan û civat
Zarok bixwînin roj û şev (11)

Ew yekîtiyê dixwaze bona rizgariyê "Divê em bibin yek"(12). Di vî hozanî da tu programan danîne bo wê amancê, lê bi hunerî derd û kulên me aşkere dike.

"Edîb û şaîrên Kurdan
Bi biskên şê mijûl mabûn".

Di wê gonaxê da şaîrê rapervan xwe bi tenê dibîne. Kesekî li hawîrdor nabîne. Bi helbestan wê demê tarîx dike, ku serok eşîr, axa, beg, şêx û mela ne di hêlê xebatê da ne û gel nezan e. Nexwendiye, di bin zordestiya civakî da ye. Nemaze zilm û çewsandina axan û began. Cigerxwîn digihîne wê dabînê di jiyana riyalî da (waqiî) ku, feodalên Kurdan jî di rêzî dijmin da ne, ewna bi hev ra xwîna gel dimijin û şaîrê şoreşger xwe dide ber şerekî mezin: "Ji xwe ra dijminên xort û dijwar peyda dikirin. Carna cih lê teng dibû. Lê seyda bê perwa (tirs) şûrê xwe di ser serê wan ra vedeweşand û aşkere digote wan, ez dikim bi vî şûrî serê xwe jêkim"(13).

Cigerxwîn bi kûrî dere ber vê pirsê, wê fireh dike, bi hûrî û ji her alî da rastiyê nîşan dike:

Axa û began
destê sitem danîne ser wan
Talanker û diz
û keleş û bê ser û pane
Begler û axa,
egît in, dijminê Kurd in ji dil
(14)

Gava ev hozane hatiye weşandin di Hawarê da, jîya Cigerxwîn sî û heşt (38) sal bûye, di wî temenî da kelên xwîngermiyê û gencîtê vedemirin, mirov bêtir dikemile, şaîr damezirandî tê naskirin di warî ramanî da, di van çend rêzên jorîn da rewşa Kurdistanê ya civakî û siyasî tê aşkerekirin, di wê demê da kêm bûn weha rewşenbîr, ku karibin pergala civatê bi şêwakî zanistî binasînin û her ji ber wê yekê em dibînin ku Cigerxwîn tovên hozanvaniya şoreşgerî çandine û mêjûya lîteratora Kurdî hevdem da û di qonaxa edebî sêwemîn da geştir dibin û bêhtir berhem didin.

Malikên me li jor nîşan dabûn bi sernivîsa "Derdên Cigerxwîn" hatiye nasîn. Hozaneka nemir e û berhemên wê nemir pir in, her ji ber wê bedewkariyê Cigerxwîn tim bi gelê Kurd ra ye di rojên dijwar da û di rojên şahiyan da. Cigerxwîn ne tenê dîtinên di civakê da rast gotine, ew behredarekî zanistê derûnî mezin e, bi hunerekî bilind psîkolojiya me Kurdan dinasîne di hozana "Serxwebûna mirîşkan" da bi hunerekî bilind derûna Kurdên xoperist dinasîne, ku her yek ji wana dibêje:

Ez im paşa, ez im mîr
Ez im şahê, cîhangîr
Tevan go paşa û mîr
Kesî nego ez wezîr (15)

Ev hozana heya roja îro jî xweraziyên me Kurdan diyar dike ku her kes di cihê xwe da dibêje: "Ez û ne tu kes, ji bilê min kes tune ye" bi raya me ev berhem yek e ji navdartirîn helbest di lîteratora (edeba) Kurdî da. Cigerxwîn her li ser wê nefesê jî "Serxwebûna mûriyan" dinivîsîne û îbretekê pêşan Kurdan dide ku ta ew nebin yek ti çarê ji derd û êşên xwe ra nabînin û di vê hozanê da mûrî (mêrûle) dipeyvin:

Mûrî rabûn weke mêr
Ketin poz û guhên şêr
Şêrê sorê qerbelek
Nava rojê bû kelek(16)

Ji bo mijada serekîn şaîr hîn sanahîtir dadikeve nav keç û xortên Kurdan. Bi dîtina Cigerxwîn ewna hêviyên paşeroj in û "Barê giran li ser milê xortan e". Ew hawarê li xortan dikê ku bi hev ra bixebitin ji bo serxwebûna welat.(17)

Cigerxwîn xwe miftiyê eşqê dijmêre û fetwa wî evîn e. Di wê babetê da çend hozanên nazik em di kovara "Hawarê" da dibînin: "Xanimeka ciwan, Hawar, Hej. 52, R.11", "Ez û yar, Hawar, Hej 57 R.6", "Ya reb, Hawar, Hej 57, R.4". Li ser rûpelên kovarê Cigerxwîn jî li gel şaîrên Kurd hozanan pêşkêşî hev dikin, derd û kulên xweyetî û gelemperî hunerî ji hev ra xeber didin. helbesta "Berdêlk"(18) bi kurmanciya jêrîn pêşkêşî "Şehbazê Ewcê Fen" şaîrê nemir Ebdulxaliq Esîrî kiriye(19) û mezin Osman Sebrî dide ber çavên xwendevanan di hozana "Peyamga Cigerxwîn". (20)

Cigerxwîn di Hawarê de wek şaîr xwe bi xwendevanan da nasîn. Lê wî şoreşgerî berê qelemê xwe ber çîrokan jî dajot. Em di kovarê da çîroka "Behramê gor" dibînin.(21) Bi hunerekî lihevhatî nivîsevan zordestiya şahê Îranê raberî me dike, çawa ew xwîna gel dimije û bajaran kavil dike û ta rewşê baş binasîne we motîva folklorî bi kar tîne. "Behramê gor" bi nagehanên xwe va li nêçîrê vedigerin di nav bajarekî kavilkirî ra dehrin. Li wir du kund bi dengekî zîz û bilind li ser xiraban dixwînin. Diyar e aşeba çivîkan jî nabe eger jinhênan nebe û vê hevpeyvê dibîhsin:

Didome

Ber bi jiyaneke nuh ve

Bi rastî gundiyên Kurdistanê di vî warî de gelekî fedekar û amade ne. Hîn min nedîtiye ku ji qewlê xwe re dereng mane; tim beriya mirov amade dibin. Di xizmeta şoreşê de weha zirek, weha bi dil û can in.

Hevalên ku cih seh kiribûn, dan pêşiyê û yekîtiya (yekenî) me berê xwe da hêla rastê, wek marekî di nava pûş û pelaxê de bê deng bi rê ket. Di devê gelî de, li bin zinarekî bilind û sor em sekinîn. Me her hêleke xwe du zêrevan derxistin û heval tev bi rûniştin dan. Piştre em sê heval çûn cem dostên xwe yên gundî. Me silav li wana kir, ji cihê xwe rabûn û pêrgî me hatin. Me dest da hev û bi kêfxweşî em çûn rûyê hev. Vaya li Kurdistanê di navbera gerîlla û gel de bûye torek (edet), em sed caran li hevdu rast bên, an ji hevdu veqetin wek ku me sed salan hevdu nedîtibe bi hezkirin û hurmet silavê li hev dikin û diçin rûyê hev.

Piştî bi xêrhatinê, em çûn binê latekî ku rûnin, me dît ku vaye du hevalên qîz ên gundî li wê derê ne. Hinek firax di destên wana de bûn. Dema em nêzikî wana bûn, firaxên xwe danîn erdê û hatin xêrhatin li me dan. Me destên wana ji hejandin û em derbasbûn, rûniştin. Ê gundî, qutiya xwe ya titûnê derxist, dest bi pêçanê kir û axifî: *"Ji bo derbasbûna we me her tişt hazir kiriye. Birayê Mamo kelek û kêndir bi xwe re bir ber avê, li hêviya we ye. Bila, heval xwarina xwe bixun û hebekî zû biçin. Hûn çiqwasî zû derbas bibin, ji we re ewqasî baş e. Li gor ku me seh kiriye, îro dijmin hatiye dora Geliyê Kuzrê."*

Pêçana çixara xwe xelas kir û dirêjî min kir pê de, dest bi pêçana yek e din kir û axaftina xwe dewam kir: *"Ji xwe bi ya min ba hûn van rojan ne diçûn. Îsal dijmin gelekî digere. Destpêka 90'î li me ne hat. Heval gelekî şehîd dikevin. Hemû ji ji ber tiştên weke ku niha hûn dikin..."*

Pêçana çixara din jî xelas kir û dirêjî hevalê li kêleka min kir. Lê heta wê demê, hevalê li kêleka min ji xwe re dest bi pêçanê kiribû. Ji ber vê yekê xist nava lêvên xwe û awirên xwe zîvirandin ser min. Ji awirên wî ez têgihiştim û min hesteyê xwe derxist. Kefiyek di rengê axê de ya Sêrtî li dora histûyê min hebû. Min avêt ser serê xwe û di binî de çixara xwe pêxist. Ji tirsa yê gundî re min weha bi şiyarî pêxist ku, qet rewşa agir neda der. Ê gundî pê kêfa xwe anî: *"Aha her dem weha bin. Ez hinek hevalan dibinim tew çixara xwe eşkere pêdixin. Êh, dijmin, ji hezar kîlometrî agirê wana dibîne û tê ser serê wana. Piştre heval şehîd dikevin, kezeba me dişewite."*

Çixara xwe pêxist pê de dîsa riya axaftinê ji ber min girt: *"Wellah ez qomitanê we bûma, min ne dihişt hûn îşev biçin. Nizam, ma agir di bin lingên we de heye? Du-sê rojan xwe bigirin, heta dijmin ji çiyê vedigere. Ma qey qiyamet ranabe?!"*

Hebekî bi ken, min axaftina wî birrî û got: *"Hevalê Zinar, (Ji bo neyê naskirin, me navê şehîdekî lê kiribû) ka em îşev te bikin qomitanê xwe."*

Wek ku dûpişk pê vede, xwe da hêlekê û got: *"Ma ez weke we dîn im, ez xwe bavêjim nava agirê we. Ku ez bibim qomitanê we û we ji vir vegerinim piştre hûnê li ser min civînê çêbikin, û min rakin oztiriyê."*

Em heval tev keniyan, hevalê li kêleka min got: *"Hevalê Zinar, ne oztiriye, ozeleştiriye. Hingî tu bi çandina rezan û xwarina tirî da dikevî, xuya ye qet ji bira te naçe."*

Heval Zinar, wek zarokekî li ber xwe keve got: *"Ha, oztirî û ha ozeleştirî; çi ferq dike. Hey li dawiya wê tirî heye. Û bi rastî xwarina tiriyê we gelekî zehmet e, lê pir xweş e."*

Piştre ji nişkêve hate bîra wî ku qîzên wî hîn li wir sekinîne. Bi dengekî bilind bi ser wana de rabû, lê em hatin bîra wî û dengê xwe nerim kir, got: *"Hûn li vira çi sekinîne qîzên min, zû xwarina hevalan li wana belav bikin ku bixun û herin."*

Her du qîzan firaxên xwe ji erdê rakirin û kirin ku bimeşin, min ji wana re got: *"We zaniba ku deh hevalên qîz bi me re ne, hûnê niha bifiriyana."* Êdî min ew nedîtin; bi kêf û lez ji cem me dûr ketin, berê xwe dan nava koma hevalan.

Didome

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -X-

Veguhastina (kêşana) karan

Em ji guhastina kar re li gor kesê pê radibe û dema tê de pêk tê dibêjin veguhastin (kêşan). Di veguhastinê de, em makdera kar bi têkilî dikin. Parçeyê ku ji makdarê bi têkilî dibe rayê deman e.

Veguhastina karan di dema niha de
- Nihok

1- Karên hîmî yên derhingêv:

Emê karê **"birin"** mîna nimûneyekê ji karên hîmî yên derhingêv bibin.
Rayê dema berê (R.D.B): **"Bir"** e, û rayê dema niha (R.D.N): **"B"** ye.

Ez dibim = di (R.D.N) **im** Em dibin = di (R.D.N) **in**
Tu dibî = di (R.D.N) **î** Hûn dibin = di (R.D.N) **in**
Ew dibe = di (R.D.N) **e** Ew dibin = di (R.D.N) **in**

- Nihokê dirêj:

Ezî dibim = di (R.D.N) **im** Emî dibin = î di (R.D.N) **in**
Tuyî dibî = î di (R.D.N) **î** Hûnî dibin = î di (R.D.N) **in**
Ewî dibe = î di (R.D.N) **e** Ewî dibin = î di (R.D.N) **in**

- Nihokê pêşro (mercî):

Ez bibim = bi (R.D.N) **im** Em bibin = bi (R.D.N) **in**
Tu bibî = bi (R.D.N) **î** Hûn bibin = bi (R.D.N) **in**
Ew bibe = bi (R.D.N) **e** Ew bibin = bi (R.D.N) **in**

2- Karên hîmî yên saltgîr:

Karê "çûn" R.D.B **"çû"** ye, û R.D.N **"ç" ye.**

Nihokê xweber		**Nihokê dirêj**		**Nihokê pêşro (mercî)**	
Ez diçim,	Em diçin,	Ezî diçim,	Emî diçin,	Ez biçim,	Em biçin
Tu diçî,	Hûn diçin,	Tu yî diçî,	Hûnî diçin,	Tu biçî,	Hûn biçin
Ew diçe,	Ew diçin,	Ewî diçe,	Ewî diçin,	Ew biçe,	Ew biçin

3- Karên afirandî yên derhingêv:

Karê **"firandin"**, R.D.B **"Firand"** e, û R.D.N **"firîn"** e.

Nihokê xweber:

Ez difirînim = di (R.D.N) **im** Em difirînin = di (R.D.N) **in**
Tu difirînî= di (R.D.N) **î** Hûn difirînin = (R.D.N) **in**
Ew difirîne = di (R.D.N) **e** Ew difirînin = di (R.D.N) **in**

Nihokê dirêj	**Nihokê pêşroj (mercî)**
Ezî difirînim, Emî difirînin	Ez bifirînim, Em bifirînin
Tuyî difirînî, Hûnî difirînin	Tu bifirînî, Hûn birîrînin
Ewî difirîne, Ewî difirînin	Ew bifirîne, Ew bi firînin

4- Karên afirandî yên saltgîr:

Karê "Nalîn" R.D.B **"Nalî"** ye, û R.D.N **"Nal e**

Nihokê xweber		Nihokê dirêj		Nihokê pêşro (mercî)	
Ez dinalim,	Em dinalin,	Ezî dinalim,	Emî dinalin,	Ez binalim,	Em bi nalin
Tu dinalî,	Hûn dinalin,	Tuyî dinalî,	Hûnî dinalin,	Tu binalî,	Hûn binalin
Ew dinale,	Ew dinalin,	Ewî dinale,	Ewî dinalin,	Ew binale,	Em bi nalin

5- Karên cemkirî yên derhingêv:

Karê **"vegirtin"**, ku ji pêşdanka **"ve"** û karê alîkar **"girtin"** saz dibe. (Derhingêviya karên cemkirî ji karê alîkar tê naskirin) (R.D.B) ji vegirtin **"vegirt"** e, û R.D.N **"vegir"** e.

- Nihokê xweber:

Ez vedigirim = di (R.D.N) **im** =Em vedigirin
Tu vedigirî = di (R.D.N) **î** =Hûn vedigirin
Ew vedigire = di (R.D.N) **e** =Ew vedigirin

- Nihokê dirêj:

Ezî vedigirim, Emî vedigirin
Tuyî vedigirî, Hûnî vedigirin
Ewî vedigire, Ewî vedigirin

- Nihokê pêşro (mercî):

Ez vebigirim, Em vebigirin
Tu vebigirî, Hûn vebigirin
Ew vebigire, Em vebigirin

Dûmahîk di hejmara bê de

Di bin slogana "Ji bo avakirina meclîsa netewî ya Kurdistanî her dem pêş de!" Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewrupa ya II. hate bestandin

Destpêk di rûpela dawiyê de

dibe hêviya serfirazî û rizgariyê. Ev ji aliyekî ve, ji aliyê din ve jî Rojhilata Navîn xwedan cihekî stratejîk ê pêwittirîn e, çi ji hêla erdnîgarî (cografî) ve dibe û çi ji hêla konevanî ve.

Weke ku dihê zanîn rejîma Tirk a faşîst ku di Rojhilat Navîn de navenda terorîzmê ye, ji bo parastina berjewendên împeryalîzmê mîna polîsekî rola parêzkariyê dilîze. Ji ber vê împeryalîzm pêwîstiyeke mezin dide karbidestên Tirk û bi hemû hêza xwe ya leşkerî û konevanî li pişt wan radiweste. Bi vê piştevaniyê DYA dixwaze agirê şoreşa serxwebûn û azadiyê, ku gur bûye, vemirîne. Bes ji ber ku êdî rejîma Tirk di nakokî û astengiyên aborî û konevanî de nikare xwe bi livîne û li hemberê dubendiyên hundirî û êrişên derveyî bêçare maye. Her weha gola birêvebirina şerê taybetî jî êdî bi miçiqandinê ve diçe û nema dikare li hemberê pêşveçûnên şoreşa me ya mafdar bibe çeperek. Weke ku dihê zanîn rejîma Tirk, hilbijatina gelemperî ya 20'ê ji bo çareserkirina pirs û pirsgirêkan hanî bû rojevê û hêviyeke mezin pê ve girêda bû. Partiya me, bi taktîkên xwe yên şoreşgerî, ew hilbijartin jî weke referandûmekê bi karanî û ji bo gelê Kurdistanê kir platforma bilindkirina dengê xwe. Di encama hilbijartinê de gelê me bi niwênerên xwe dengê xwe bir meclîsa Tirkan, pirgirêk û dubendiyên di nava rejîma Tirk de kûrtir bûn. Lewma jî ji her hêlê ve dest avêtiye kontr-gerîlla, şerekî bi dizî û eşkere li hemberê sivîl û bêçekan dide meşandin.

Gelê me li hemberê keftûleftên împeryalîzmê û terora dewleta Tirk bê bersiv nema. Bi nifrîneke mezin kete şerê xwe yê gelî. Bi çek û kevir, dar û ber, dil û can ji bo serxwebûn û azadiya xwe dakete hola cenga hebûnê. Her weha ji hêla konevanî ve jî diyar dibe ku gelê me êdî dikare kargêriya xwe bike û polîtîka dijmin di nava awira gelemperî de rûreş derxîne. Kin were gotin serkevtina me ya konevanî û xurtbûna livbaziyên gerîlla mizgîna serxwebûn û azadiya Kurdistanê diyarî gelê Kurdistanê û mirovahiya pêşverû dikin.

Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-ERNK, ku bûn 7 salên wê berpirsiyariya meşa gelê Kurdistanê dike, êdî gihiştiye qonaxeke weha ku amadekariya avakirina meclîsa netewî ya Kurdistanî bike. Bi mîlyonan girsên gelê me dibin ala wê de şerê xwe yê germ û sar didin meşandin. Anku ERNK çekeke birgehîn e ji çekên şerê me yê netewî.

Hovîtî û polîtîkaya dijmin a dagîrkeriyê, gelek caran dihêle ku girsên gelê me ji welêt dûrkevin û êşa biyaniyê bikişînin. Lê tu caran Partiya me PKK û Eniya me ERNK kesên xwe li biyaniyê bi tenê nahêle, heta dawiyê lê xwedî derdikeve, diparêze û berê kerwanê wî dide welêt. Li Ewrupa û li welatên biyanî yên dîtir ERNK bi vê goreva rêkxirawî ya niştimanperwerî radibe:

Di nava van pêşveçûnan de Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK)-Rêkxistina Ewrûpa, Kongreya xwe ya Duwemîn di rojên 19-24'ê Kanûnê de bi serkevtineke diyar bestand.

Hemû Yekîtî û saziyên girêdayî ERNK, bi berpirsiyar û niwênerên xwe ve beşdarî Komcivînê bûn û raporên karûbarên xwe pêşkêşî Kongreyê kirin. Her weha raporên pêşkêşbûyî bi dorfirehî hatin gotûbêj û munaqeşekirin.

Kongreyê; di van pênc rojên xwe yên dagirtî de xebata rêkxistinî di ber çavan re derbas kir, kêmasî û şaşiyên ku di karvaniyê de derketine hatin mehkûmkirin û li dawiyê biryarên dîrokî hatin standin. Koncivîn bi giranî li ser pirsa afirandina kesaniyeke serkevtî rawestiya û danî holê ku divê hemû gelê me di dema pêş de bigihîje şexsiyetekî, ku dikare peşketinan bi afirîne û gavan xurt pêş de bide avêtin. Ji ber dema ku şoreşa me tê de derbas dibe, demeke gelek girîng e, beşdarên vê meşê ji divê bikaribîn di karvaniyê de hinek bar hildin ser milên xwe û di bin wî barî de bimeşin.

Lidarxistina Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewrûpa ya Duwemîn, kulmeke xurt e, li hemberê polîtîka dijmin a asîmîlekirinê, ku dixwaze bi koçberkirina gelê me, Kudistanê bi wan bide jibîrkirin û wan ji şoreşa serxwebûnê biqetîne.

Gelê Kurdistanê yê welatparêz!

Sala 1992'an ji bo me sala serkevtinê ye. Sala avakirina **Hikûmeta Şer** û lidarxistina **Meclîsa Netewî ya Kurdistanî** ye. Sala danîna bingeha serxwebûn û azadiya Kurdistanê ye. Êdî ne dijmin, ne împeryalîzm û ne jî hevxebatkarên wan ên reformîst û otonomîxwaz, tu caran nikarin bi çarenivîsa gelê Kurdistanê bilîzin.

Şoreşa me di demek dîrokî de ye. Hemû kesên Kurdistanî divê xwedî berpirsiyar bin û xwe ji fêdakariya bi rengî re amade bikin. Ger welê be, serxwebûn û azadiya me nêzîktir, meşa gelê me xurtir dibe. Lewma, bi hemû derfetên xwe di nava Eniya xwe de cihên xwe bigirin û xwe ji bo vegera welêt amade bikin. Bila polîtîka dijmin ji bingehê ve têkbiçe, bila mirin û mayîna me li ser xaka welatê me be.

-Bijî Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewrûpa ya Duwemîn!
-Bijî Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-ERNK!
-Bijî Serokê ERNK Serok APO!

Gelê me bi serfîraziyên mezin dest bi saleke nuh dike

- Li çiyayê Serê Sipî 14 şervanên ARGK, bi şehîdbûna xwe serîhildan afirandin
- Gelê me di sêkoşa Amed-Çewlik-Mûşê de 16 şehîd dan/Hikûmeta koalîsyonê qirkirin anî/Terora dewleta Tirk bê bersîv nema
- Endamê Komîta Navendî ya PKK rêheval Mervan bi komployekê hat şehîdkirin

Di navbera rojên 18-27'ê Kanûnê de serîhildaneke mezintirîn ji serîhildanên di dîroka gelê me pêk hat. Serîhildan li bêhtirî bîst bajarên Kurdistana bakûr belav bû. Bi deh hezaran kesan li hember hovîtiya dewleta Tirk kulmên xwe şidandin, derketin qada rûmetiyê û gotin, *"Ev der Kurdistan e, li vir dagîrkerî êdî nikare zagonên xwe bide meşandin û jiyan bibe. Heta ku leşker û ozel tîmên dewletê, bi lengên xwe yên qirêj û gemar li ser axa me bin, em ê li ber xwe bidin. An wê xwîn mîna lehiyan biherike an jî wê dijmin ji welatê me here. An serkevtin an neman."*

Bi vê serîhildanê di dîroka têkoşîna me ya hemdemî de rûpelên nuh ve bûn û bingeha gavên hîn xurtir hat avêtin. Serîhildanê weke agirekî gur, agirê ku qet derfet nîne were tefandin pêtên xwe hildan ber bi azmanan ve.

Yek ji taktîkên têkoşîna ku di bin serokatiya PKK de tête meşandin, rakirina girsên gel ji bo serîhildana netewî ye. Bi vê serîhildana dawiyê xuya bû ku dema destpêkirina serîhildana netewî demek ne gelekî dirêj e.

Di serîhildanan de hinek tiştên ku dihêlin serîhildan biser kevin; disîplîn, çi dibe bila bibe paşve gav neavêtin, bi biryar bûn û tevgera kolektîvî (bi hev re) û guhdarî li pêşengên serîhildanê kirin in. Ev çend şertên girîng, di vê serîhildana dawiyê de, bi xurtî pêkhatin. Gel, şehîdên nuh li ser şehîdên xwe dan. Lê paşve gav ne avêt û heta dawiyê çalakî, lehengî û yekîtiya xwe raberî dijminê dagîrker kir.

Dûmahîk di rûpela 31'ê de

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 9
Hejmar 140
31 Kanûn 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

Hilgavtina zivistanê dibe bingeha serkevtinên nuh

Nûçevanên Berxwedanê radigihînin

ÊRDÎMA AMEDÊ

Li Farqînê terora dewletê

Dewleta faşîst li Kurdistana bakur terora kontr-gerilla weke metodekî tunekirina gelê Kurdistanê yê berxwedanvan û welatparêz dibîne û li her alî dike perçeyek ji jiyana rojê. Li beramberî terora dewletê gelê me jî bêdeng namîne û baş dizane ger ne bi berxwedanê be, pêşî li hovîtiya dijmin nikare were girtin. Lewma bi gelek şêweyên berxwedan û protestokirinê dengê xwe bilind dike.

Yek ji livbaziyên girseyî ji bo protestokirina kuştinên kontrgerilla jî, roja 17'ê Kanûnê li Farqînê pêkhat. Hemû dikandaran deriyên dikanên xwe girtin. Çend dikandarên ku biryara şêniyê bajêr negirtin berçav û xwestin livbaziyê sabote bikin kîn û nifreteke mezin xistin dilê şênî. Her weha bûn sedema ku dijmin bi hişkayî bi ser dikandarên ku dikanên xwe girtin de biçe.

Eynî êvarê gerîllayên ARGK girtin ser navenda bajêr û nehîştin dijmin bigihîje armanca xwe. Gerillayan qereqola cendirmeyan û avahiyên saziyên dewletê yên fermî berûgulebaran kirin, dikanên Mustafa Sezgin û Sadik Yalçin jî, ji ber ku deriyên dikanên xwe negirtibûn şewitandin. Gerîlla bi sloganan ji navenda bajêr vekişiyan.

Leşkerên dijmin di domana êrîşa gerîllayan de newêra bûn derkevin holê û şer bikin. Lê piştî ku gerîlla ji bajêr bi dûr ketin leşkerên dijminî jî, ji qulên ku xwe têde veşartibûn

Dûmahîk di rûpela 30'î de

Wêne: Berxwedan

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Ji bo çi sosyalîzm? -III-

Belê, em bê dudilî dibêjin; PKK xwedî li sosyalîzmê derketiye, lê ne li sosyalîzma reel, xwedî li sosyalîzma zanistî derketiye. Her weha bi awahekî rast jî di karvaniyê de birêve biriye û dibe jî.

Partiya me, ji destpêka rabûna xwe ve û heya vê rojê xwe bi tu dewletan ve girênedaye, hêza tu dewletan jî ji xwe re nekiriye bingeha rêveçûnê. Em bi hêza xwe rabûn, bi xwe meşiyan, bi xwe hînî şerê gel, stratejî û taktîkan bûn. Anku hêza me ya bingehîn em bi xwe bûn. Bi vî şêweyî (islûb) PKK dest bi meşa xwe kir û heya niha jî li ser bingeha wê hêzê pêşve diçe. Ne ji niha ve, lê belê em ji berê ve li dijî wan partiyên komonîst ên klasîkî bûn, ku hebûna xwe bi derve ve (dewletên sosyalîst) girêdabûn. Bi biryar û fermanên van dewletên ku tenê navê wan sosyalîst bûn xwe dilivandin û ditevgeriyan. Ji ber polîtîka wan a çewt û şaş Kurdistanê û gelê Kurdistanê ziyanên mezin dîtin. Ji ber vê yekê bila tu kes PKK û Partiyên Komonîst ên klasîkî bi hev re nepîve. Em komonîzm û sosyalîzmê di riya çend dewletan re nas nakin, me ew mîna ideolojiyekê nas kiriye û ji xebata xwe re kiriye bingeh.

Rast e, em sosyalîst in, eşkere jî dibêjin. Lê em rastiyeke din jî derdixin holê, çi ye? Dîroka Yekîtiya Sevyetê ku xwe dirêjî 70 salên derbas bûyî dike, her demê li dijî Kurdan bû, anku Yekîtiya Sovyetê tu caran alîkariya Kurdan nekir, polîtîkaya wê pir caran alîkariya dijminên Kurdan dikir. Ev rastî tu caran nayê veşartin. Me bê tirs ev rastî anî ziman û ew polîtîkaya rexne kir. Bi zanebûn dibe, bê zanebûn dibe, ya pêwîst ew e ku polîtîkaya Sovyetê ya 70 salên derbas bûyî li dijî Kurdan bû. Ji ber ku em xwedî li sosyalîzmê derdikevin, divê em vê rastiyê bînin ziman û xuya bikin ku sosyalîzm li pişta gelên bindest e û heya dawiyê dijîtiya dagîrkeriyê dike, piratîka Sovyetê bervajî vê rastiyê bû.

Xwedîderketina PKK li sosyalîzmê, rast bû. Çima? PKK pala xwe da ser gelê Kurdistanê û bîr û bawerîya bi xwe, tu aliyên din ji xwe re nekir hêza pêşveçûnê. Û heya dawiyê bi serbixweyî îdeolojiya sosyalîzma zanistî ji xwe re kir bingeha xebatê. Anku bi mejiyê xwe fikirî, bi lingên xwe rabû ser piyan û bi hêza xwe, çendî ku hindik û jar bû jî meşiya, ev jî yek ji taybetiyên PKK yên bingehîn e. Belê, berî her tiştî jî me taybetiyên civaka gelê Kurdistanê, dîroka wî, rastiya wî û derfetên di dest de anîn ber çavên xwe, em bi dorfirehî li ser sekinîn, me nirxand û hingê em meşiyan.

Didome

NAVEROK

Di bin slogana "Ji bo avakirina meclîsa netewî ya Kurdistanî her dem pêş de!" Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewrûpa ya II. hate bestandin

Cîhan ji her demê bêhtir di pêşveçûn û guhertinên rojenî de dijî. Li aliyekî têkçûna sosyalîzma reel, jihevketina Yekîtiya Sovyetê, û li aliyê din keftûleftên împeryalîzma cîhanî ya di bin seroketiya DYA (Dewletên Yekbûyî Yên Amerikayê) de, ku dixwaze armancên xwe yên dagîrkeriyê di bin navê Sîstema Cîhanê ya Nuh de pêkbîne.

Bê guman van guhertinan hîkarî û tesîreke mezin li hawîrdora xwe kirine û dikin. Her weha êrdîma yekemîn a ku dikeve bin bandora van guhertinan Rojhilata Navîn e. Ji ber gelek egeran: Pêşveçûna şoreşa Kurdistanê, ku bargehên împeryalîzmê yên di herêmê de ber bi tunebûnê ve dibe, dibe kelemek li hemberê pêkanîna Sîstema Cîhanê ya Nuh di herêmê de. Berî her tiştî jî şoreşa Kurdistanê ya di bin seroketiya PKK de, ji mîlyonan kes re

Dûmahîk di rûpela 35'an de